

● สิ่งที่เราต้องการนั้น

มันไม่ใหญ่โตอันตรายอะไรดอก

ง่าย ๆ ถูก ๆ ชัยัน ๆ รู้จักพอดี

มีความซื่อสัตย์ มีเมตตา

เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นเสมอ ๆ

ชีวิตเหมือนดอกหญ้า แต่มันใหญ่ยิ่ง

เป็นมหาพลังเอ็นโอบอ้อมโลก.

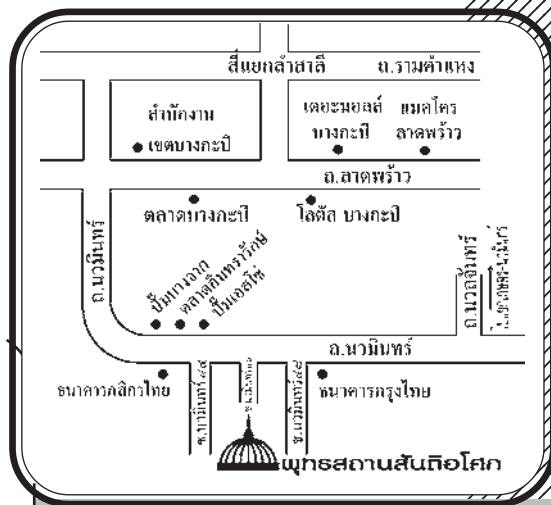
● สมณะโพธิรักษ์.

มีความซื่อสัตย์ มีเมตตา	๑
แกลง (เมตตาสมานฉบับก).	๓
เกน้าใจ	๔
กินมังสวิรัตล้างป่าช้า	๑๐
สิบห้านาทีกับพ่อท่าน	๑๕
จดหมายจากญาติธรรม	๒๐
ไล่ตังจีน ลูกขอกาน พ่อตาบอด แม่ปิ่นญาอ่อน	๒๓
บันทึกจากปัจฉาสมณะ (กติกา+อำนาจ ที่วัดปิตุ....กำลังคบวิปาสภา ถึงกาลพิณาศฯ ...).	๓๔
เรียงวงลัทธิธรรม	๖๔
บันทึกคนวัด (อนุภาพแห่งธรรม).....	๖๖
จากโลกียถึงโลกุตระ (เรื่อตรีแซมดิน เลิศบุศย).	๗๒
กว่าจะถึงอรหันต์ (พระจันทร์).	๗๔
รายงานจากพุทธสถาน (ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๕๙).	๗๘
สรุปรายงานการประชุมองค์กรต่างๆของชาวอโศก	๘๘
ได้ร่มอโศก (ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๕๙).	๑๐๓
น้ำขี้ตังจริงหรือ ?	๑๑๐
เก็บเล็กผสมน้อย	๑๑๑
ไร้บุญนิยม สังคมอันตราย (เรื่องดีทุกอย่างนี้ขมขื่นอยู่).	๑๑๔
หลักการดูหนังดูละคร	๑๒๒
ร้อยอ้อ...เป็นหนึ่งรู้แจ้ง	๑๒๓
ความเชื่อที่ไม่น่าเชื่อ	๑๒๔
กรรมตามสนอง (โองกั้ว).	๑๒๗
หอมดอกพุทธา (เราทำได้).	๑๒๘

จุดมุ่งหมายในการจัดทำสารอโศก

- เพื่อเพิ่มพลังธรรมให้กับผู้อ่าน
- เพื่อระลึก ทบทวน สรุปสภาวะธรรม และกิจกรรมที่ได้ทำมา
- เพื่อเป็นเข็มทิศชี้้นำการปฏิบัติก้าวต่อไป
- เพื่อประโยชน์แก่อนุชนรุ่นหลัง จะได้อาศัยเป็นข้อมูลในการศึกษาพฤติกรรม และวิธีการดำเนินงานของ“อโศก” อันจะเป็นแนวทางในการสืบสานพระศาสนา

เจ้าของ : มูลนิธิธรรมสันติ บรรณาธิการ : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย
 สำนักงานและพิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มูลนิธิธรรมสันติ ๖๗/๑ ถ.นวมินทร์
 แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๐ โทร. ๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐,
 ๐๒-๓๗๕-๕๕๒๑, ๐๒-๓๗๕-๕๕๐๓ (FAX), ๐๒-๓๗๔-๐๙๘๘
 ๐๒-๗๓๓-๔๐๒๕, ๐๒-๗๓๓-๔๗๓๑, ๐๒-๗๓๓-๔๖๒๔, ๐๒-๗๓๓-๖๖๘๘
 หรือ www.asoke.info, e-mail : thatfah2520@yahoo.com
 ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย

ไทย คงเป็นประเทศเดียวในโลกที่มีการยึดอำนาจขับไล่ผู้นำประเทศที่ไร้ศีลธรรมออกไปได้ โดยไม่ต้องเสียเลือดเสียเนื้อ หรือเสียกระสุนปืนแม้แต่นัดเดียว จนชาวต่างชาติมองว่าเป็นการปฏิบัติที่คลาสสิกมากที่เป็นเช่นนี้ได้ ก็เพราะคนไทยมีพื้นฐานทางจิตวิญญาณที่รักความสงบ ไม่นิยมความรุนแรง มีคำพราเสอที่ยึดถือกันมายาวนานว่า

“สรรพสัตว์ทั้งหลายในโลกนี้ ล้วนเป็นเพื่อนร่วมทุกข์ เกิดแก่เจ็บตายด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น จงอยู่เป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้เบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย”

การแก้ไขวิกฤตของบ้านเมืองที่ผ่านมา ต้องถือว่าเป็นชัยชนะของประเทศไทย และเป็นชัยชนะของทุกๆฝ่าย ที่ต่างช่วยกันประคับประคองสถานการณ์ไม่ให้เกิดความรุนแรง จนถึงขั้นต้องสูญเสียชีวิตแต่อย่างใด

เมื่อมนุษย์ก็มีความรักตัวกลัวตาย สัตว์ทั้งหลายก็มีความรักตัวกลัวตายเช่นกัน เราทุกคนมีชีวิตอยู่รอดปลอดภัย ผ่านเหตุการณ์ที่น่าจะเกิดเลือดนองเป็นท้องช้างมาได้ ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ด้วยอำนาจของ **เมตตาคารมค้ำจุนโลก และด้วยสมานฉันท์** ที่ทุกฝ่ายพยายามทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน มีการปรับตัวเข้าหากันและกันนั่นเอง

ที่ผ่านมาเราได้เห็นผ้าเหลืองเป็นสัญลักษณ์ของการกู้ชาติ จนได้ประสบความสำเร็จมาแล้ว และต่อไปในเทศกาลกินเจ เราก็จะได้เห็นธงเหลืองซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของเมตตาคารม

โบกสะพัดอยู่ทั่วไป เป็นเสมือนธงชัยให้บ้านเมืองเกิดความสงบร่มเย็นยิ่งขึ้น เพราะนี่คือสมานฉันท์ทางจิตวิญญาณด้วยอาหารเจ(กินเจหนึ่งมื้อ หมั้นชีวิตรอดตาย) หรืออาหารมัง(มังสวิรัต) เป็นเมตตาสमानฉันท์ที่ไม่คิดเบียดเบียนใครๆ แม้แต่สัตว์เล็ก สัตว์น้อยจนถึงผู้คนทั้งหลายในโลกนี้ เพื่อนำพาสันติสุขและสันติภาพที่แท้จริงให้เกิดแก่ทุกๆชีวิตในโลก

 คณะผู้จัดทำ

เทาน้ำใจ

ตอน : รวมใจรัก

น้ำใจ ไมตรี ความดี คุณธรรม พรหมจรรย์ ศาสนา ล้วนมีการกระทำอันเป็นความหมายเพื่อเป้าประสงค์เดียวกันคือ มุ่งเพื่อประโยชน์ตนที่ดี และเอื้อเพื่อสังคมให้อยู่ร่มเย็นเป็นสุข โดยไม่เกี่ยงที่จะเป็นเชื้อชาติใด ชาวประเทศไทย นับถือ ศาสนาของศาสดาใดก็ตาม

ทุกศาสนามักจะมีแนวหลักร่วมกัน มีความคิดเห็นสอดคล้อง กันเป็นส่วนใหญ่ จะมีแต่รายละเอียดปลีกย่อย ที่แปลกแตกต่างกัน ออกไปเท่านั้น

ผู้ใฝ่ดีมีน้ำใจ จึงไม่ควรทำใจ “คับแคบ” ควรเข้าประสาน จูตร่วม ให้เกิดความสามัคคีให้จงได้ ดังคำที่ว่า

● พวกเจ้าทั้งนลาจจงทรงไว้ซึ่งศาสนา
แต่อย่าแตกแยกกันในเรื่องนั้น

● อัลเลาะห์ (อิสลาม)

คนที่มีศาสนาทุกคน จึงไม่ควรทะเลาะวิวาทต่อกัน ที่มั่วแต่กันให้เกิดความเสื่อมศรัทธาในศาสนา มิฉะนั้น “ผู้ไร้ศาสนา” นั่นเอง จะเป็นผู้ครองแผ่นดินนี้โดยอธรรม จะยังความทุกข์ยากให้เกิดแก่ชนทั่วหล้า ความขัดแย้งในเรื่องเล็กน้อยนั้น จึงควรอดทนอดกลั้น และพยายามกำจัดออกไปเสีย เพื่อรักษาหลักใหญ่สิ่งสำคัญเอาไว้ ให้นึกแน่มั่นคงสืบไป ดังคำกล่าวนี้

● **นักสู้ที่ดี ไม่โกรธง่าย**
ผู้ชีวิตที่ยิ่งใหญ่ ไม่สู้ในเรื่องที่เล็กน้อย

● เวลาจ้อ (เต๋า)

คนดีจึงมักหยุดยั้ง “ความไม่พอใจ” ระวังความโกรธเคืองด้วยความอดทน ด้วยความเมตตา แล้วก็ยินยอมให้อภัย อันเป็นการเสียสละตนเองที่เล็กน้อย เพื่อส่วนรวมที่กว้างใหญ่กว่า นี่คือ “น้ำใจ” ของเพื่อนแท้ ที่มอบให้แก่เพื่อนร่วมโลกเดียวกัน ดุจคำตรัสที่ว่า

● **ความดีที่ประกอบด้วยเมตตา ปรากฏอยู่ในเพื่อนร่วมประภคิทรนวมจรรย**
ทั้งในที่แจ้ง ทั้งในที่ลับ นี่เป็นที่ตั้งแห่งความระลึกถึงกัน อันเป็นเนตูก่อความรัก ก่อ
ความเคารพ เป็นไปเพื่อสงเคราะห์กัน เพื่อไม่วิลาหกกัน เพื่อความพร้อมเพรียงกัน
เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

● สมณะโตดม (พุทธ)

การทำความแตกแยกนั้นง่าย มีโอกาสเกิดขึ้นได้เสมอ ต่างจากการร่วมแรงร่วมใจ ซึ่งยุ่งยาก ต้องพากเพียร ต้องพยายาม ต้องสู้อุตทนประคับประคอง ให้เป็นอยู่กันไปได้อย่างยาวนาน โดยเฉพาะความเชื่อมั่นในความดี ซึ่งมักจะถูกลั่นคลอนอยู่เสมอ เพราะทำดีไปแล้ว ไม่เห็นลาภสักการะ ตอบแทนมาให้สุขสบาย ก็มักจะท้อแท้ หหมด**“กำลังใจ”** ที่จะทำดีกันต่อไป

ทั้งที่จริงแล้ว **“การได้ทำดี”** นั้นเอง คือผลตอบแทนของความดีนั้น แต่เมื่อไปมัวโลภสิ่งอื่นอยู่ อยากได้ลาภมาตอบสนองให้มากมาย พอไม่สมหวังจึงต้องทุกข์ อกหัก จิตตกต่ำ ความเชื่อมั่นลี้มเหลว กลายเป็นโรค **“ความดีลี้มละลาย”** เวียนกลับไปจมปลักหยาบช้า ทำเลวเยี่ยงอย่างเดิม

ความดีงามอันประเสริฐ ความมีน้ำใจอันมั่นคง ต้องฟันฝ่าจึงจะได้มา อุปสรรคขวากหนาม จึงเป็นตัวพิสูจน์ เป็นตัวฝึกฝนอบรมให้เข้มแข็ง เพราะไม่มีของสูงค่าใด ที่จะได้มางายตายเลย

● **เอาความเชื่อ เพิ่มความดี**

เอาความดี เพิ่มความรู

เอาความรู้ เพิ่มความเนนึ่งวร้ังตน

เอาความเนนึ่งวร้ังตน เพิ่มความอดทน

เอาความอดทน เพิ่มธรรมะ

เอาธรรมะ เพิ่มความรักพ่อแม่พี่น้อง

เอาความรักพ่อแม่พี่น้อง เพิ่มไ้ดินท้วไป

● เปโตร (คริสต์)

สละ **“น้ำใจ”** แม้เพียงเล็กน้อย ก็เป็นความเอื้ออาทรยิ่งใหญ่ เป็นสายใยผูกพันใจแห่งมิตรภาพ เป็นสื่อสร้างสรรให้เกิด **“น้ำคำ”** อันเป็นที่รักสมัครสมานกัน ซึ่งจะส่งผลถึง **“น้ำมือ”** ที่จะร่วมประสานกลมเกลียวเป็นน้ำหนึ่งใจเดียว แล้วทั้งหมดจะผสมผสานเป็น **“น้ำประสานใจ”** ช่วยชุบจิตวิญญาณให้เกิด **“พลังใจ”** มหาศาล

● **พลังใจที่ดีต้องมีน้ำใจดี**

น้ำใจที่ดี ต้องมีกำลังใจดี

เพราะ...Courage lost, all lost

หากหมดกำลังใจเมื่อใด

ก็เท่ากับหมดสิ้นไปทุกสิ่ง

ตอน : มิตรภาพที่รัก

โลกนี้จะรู้สึกอบอุ่นน่าอยู่ เปี่ยมกระแสรักแห่งมิตรภาพมากกว่านี้ หากอารมณ์ของคนจำนวนมาก มีความรู้สึกดีต่อกันอย่างถูกต้อง มิใช่มีมุมมองกันอย่างอูตริ “สายตากลับ” คือมองเห็นความอ่อนโยน อันประกอบด้วยความเมตตาเห็นใจผู้อื่น ว่าเป็น “ความอ่อนแอ” แล้วมองเห็นความแข็งแกร่งต่าง ที่รุนแรงมาดเข้มว่าเป็น “ความแข็งแกร่ง”

อารมณ์และความรู้สึกที่ดี ที่ถูกต้องนั้น แม้จะแสดงออกมอบให้กันเพียงแค่เล็กน้อย ก็เป็นการสะสมไออุ่นแห่งความซาบซึ้งใจไว้ได้นาน เพราะในสายตาของคนที่มีความจริงใจต่อกัน ความอบอุ่นเล็กๆ น้อยๆ เหล่านี้แหละ ที่รวมตัวกันเป็นพลังความอ่อนโยนที่แข็งแกร่ง ซึ่งพร้อมจะช่วยเหลือเติมที่ เห็นใจซึ่งกันและกันทุกเมื่อ กระทั่งก่อเกิดผลงานอันยิ่งใหญ่ขึ้นในโลกได้

- แลเห็นสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ได้
- คือผู้มีสายตาแนวมดม
- รักษาความอ่อนโยนไว้ได้
- คือผู้มีดามแข็งแกร่ง

● เวลาจื้อ (เต๋า)

แทบไม่น่าเชื่อเลย มดตัวน้อยนิด หากรวมกันเข้าเป็นฝูงมดแล้ว จะทรงพลังแข็งแกร่ง มหาศาล กระทั่งสามารถล้มช้างใหญ่ได้ หรือแม้เม็ดฝนหยดน้อยๆ ก็ยังสะสมกันเข้าเป็นทะเลกว้างใหญ่ ฉะนั้นการยื่นหัวใจให้แม่เล็กน้อย หากทำบ่อยๆ ก็ทำให้ผู้ได้รับนั้น ก่อเกิดความรู้สึกอบอุ่นได้ เหลือล้น แล้วรสชาติอันดีมีค่าแห่งความเอ็นดูต่อกัน เมตตาเห็นใจกัน ก็จะแผ่กระจายครอบคลุมไปทั่ว ดวงใจจะได้สัมผัสถึงความนุ่มนวลอย่างเบิกบาน มองกันและกันด้วยดวงตาอันเป็นที่รักแห่งไมตรี

● เมื่อมนุษย์มีรสความเมตตา

แน่นอนทวาทะพร้อมรื่นรมย์ในสิ่งนั้น

● อัลดาวะฮ์ (อิสลาม)

ในความรื่นรมย์นั้น จะมีความเมตตาใดเล่า ที่จะทำให้จิตใจอ่อนนุ่มได้ดีเท่า ท่าที่อันสุภาพ อ่อนโยน มีน้ำใจเอื้ออาทรแก่กัน ทั้งยามสุขและยามตกทุกข์ได้ยาก เพราะใครๆก็ล้วนกระหายไฟหา ความอบอุ่นแห่งมิตรภาพมาประดับใจ เนื่องด้วยมิตรภาพนี้เอง เป็นเครื่องประดับอันสกาวยสดี ที่ล้ำค่ายิ่งกว่าเพชรทองเสี้ยวอีก

● เครื่องประดับที่ไม่รู้เบื่อ

คือจิตใจที่อ่อนโยนสุภาพ

● เปโตร (คริสต์)

ความเอื้อเอ็นดูเมตตาต่อผู้อื่น จึงเป็นเครื่องโอบอุมโลกไว้ เพราะเรามีชีอยู่คนเดียวในโลกนี้ แต่จะต้องมีชีวิตที่เป็นสุขร่วมกันในครอบครัว ในสังคม ในประเทศ และในโลก ชีวิตจึงมีชีเอาแต่เห็นแก่ตัว อยู่แบบตัวใครตัวมัน ใครฉลาดกว่าก็ได้เปรียบ ใครโง่งกว่าก็เสียเปรียบ สังคมมนุษย์มีชีสังคมป่าเถื่อน ที่ทุกชีวิตมีอิสระที่จะทำอะไรกันก็ได้ตามใจชอบของตน มีชีอยู่กันเยี่ยงสัตว์ป่า โดยอาศัยกฎของป่าที่ว่า “ผู้เข้มแข็งกว่าจะอยู่รอด ผู้อ่อนแอกว่าจะต้องตาย” แต่มนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่ประเสริฐแล้ว รู้จักจุนเจือช่วยเหลือกัน มีใจกล้าหาญที่จะเสียเปรียบ ยอมเสียสละแก่ผู้อ่อนแอกว่าได้ เพื่อแบ่งปันความสุขให้แก่ผู้อื่น ให้คนอื่นๆพลอยได้รับความสุขไปด้วย

● การอยู่อย่างอิสราภาพ

แต่แบบตัวใครตัวมันนั้น

น่าใช่เป็นบ้านมางของนานารัฐ

นานาประเทศชาติไม่

เพราะโลกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

และต้องพึ่งพากัน

● มหาตมา คานธี (ฮินดู)

ในประเทศใดก็ตาม หากประชาชนส่วนใหญ่พากันมีน้ำใจ ยินดีแจกจ่ายข้าวของเงินทองให้ แก่ผู้ยากจนกว่า มีใจนิยมแบ่งปันความรู้สึกที่ดีๆ เช่น ความเห็นใจ ความเข้าใจ ความใส่ใจดูแล ช่วยเหลือแก่ผู้ทุกข์ยากกว่า ประเทศนั้นจะเป็น “มหาอำนาจ” ที่บอวรณ์น้ำใจแห่งความสุขสันติ และ เปี่ยมล้นด้วยมิตรภาพมากที่สุดในโลก

● **เหตุแห่งการผูกมิตร**

ยิ่งไปกว่าการสละในทันทีนั้น ไม่มี

● **สมณะโดดม (พุทธ)**

แต่ถึงแม้จะพยายามยิ้มแจ่มใสไม่ตรี ปูทางสู่ประตูชัยแห่งมิตรภาพมากสักปานใด ชีวิตคนเราก็คงหนีไม่พ้นกับการเผชิญสารพัดปัญหา อุปสรรคมากมาย วิกฤตการณ์ที่สับสน และความเข้าใจผิดต่อกัน **ดังนั้นบทเพลงแห่งมิตรภาพ จึงต้องเอามาทบทวนซ้ำซาก ถูกลำมาร้องซ้ำแล้วซ้ำอีกอยู่เสมอ ด้วยลีลาการน้อมรับฟังผู้อื่นอย่างอ่อนโยน เพื่อสร้างความเข้าใจที่ดีต่อกัน** แล้วหากผลปรากฏว่า เราเองเป็นฝ่ายผิดพลาดไป ก็ต้องกล้าแสร้งพอ ที่จะเปิดปากขอโทษแก่เขา แต่ถ้าหากเราเป็นฝ่ายถูกต้องดีแล้ว ก็ต้องใจกว้างพอ ที่จะเปิดใจให้อภัยแก่เขาได้

ดังนั้นโลกนี้จะเป็นสันติสุขร่มเย็นได้ จึงอยู่ที่ผู้คนส่วนใหญ่ยินยอมเสียสละความสุขส่วนตัวของตนลงเสียบ้าง ร่วมมือร่วมใจกันสร้างดวงใจให้แข็งแกร่ง ด้วยความเมตตากรุณาโอบอ้อมอารีต่อผู้อ่อนด้อยกว่า **ไม่ทำตัวผลาญโลกด้วยความใจแคบแข็งกระด้าง ด้วยความอ่อนแอโดยการเอาใจเอาเปรียบ และด้วยการกดขี่ข่มเหงขูดรีดรังแกผู้อื่นอยู่เลย**

*He who's strong can knock the other down,
but the stronger can help the other to stand up.*

**ผู้แข็งแรงสามารถทำคนอื่นให้ล้มลงได้
แต่ผู้แข็งแรงกว่าสามารถช่วยคนอื่นให้ลุกขึ้นยืนได้**

● **ขวัณกุล้า**

จันทร์ ๓๑ ก.ค. ๒๕๓๘

กัมมังสกวรตลาบป่าช้า

“ กระทบยังไม่รู้ว่า เขามาวิว-ควายขาย ”

กระทบก่อนนี้ก็ยังเป็น เหมือนกับคนทั่วไปที่เขาเป็นกัน คือ ชอบกินสุบตี๋มเสฟไปวันๆ โดยไม่เคยคิดถึงเรื่องบาปบุญคุณโทษอะไรเลย

แต่พอปี พ.ศ.๒๕๒๒ อายุกระทบตอนนั้น ก็คงอยู่ในราว ๓๓ ปี เห็นจะได้ วันหนึ่งกระทบ ได้มีโอกาส ไปนั่งฟังธรรมจากท่าน สมณะชาวอีสาน คือ **ท่านเสียงศีล ชาตวโร** ณ ที่ว่าการอำเภอบ้านไผ่ จ.ขอนแก่น พอได้ฟังธรรมจบแล้ว รู้สึกว่า **ธรรมะนี่เป็นสิ่งวิเศษ และ ประเสริฐที่สุดในชีวิตของคนเรา** กระทบก็เลยเริ่มนำมาประพฤติ ปฏิบัติ ตามขั้นตามตอน ของศีล ของธรรม ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

โดยเฉพาะศีลข้อที่หนึ่ง ท่านบอกว่า **หากเรายังฆ่า ยังกิน เลือดกินเนื้อเขาอยู่ ยังเอาปากเอา ท้องเอาลำไส้ของเรา เป็นที่ฝังซาก ศพของผีตายโหง้ว ควาย หมู เบ็ด ไก่ กุ้ง หอย ปู ปลา หรือจะเป็น สัตว์บก สัตว์น้ำ สัตว์บนอากาศ อยู่ละก็ ก็อย่าหวังเลยว่า ศีลข้อที่**

หนึ่ง ของเราจะบริสุทธิ์

แล้วท่านก็กล่าวถึงอานิสงส์ของบุคคล ที่ถือศีล และโทษภัยของบุคคลที่กระทำผิดศีล ทั้งห้าข้อนี้ไปต่างๆ นานา ซึ่งการฟังธรรมในครั้ง นั้น ทำให้กระทบเกิดมีปัญญา สามารถแยก แยะออกจาก การกระทำสิ่งนี้เป็นการกระทำที่ผิด ศีล การกระทำสิ่งนี้เป็นการกระทำที่ถูกต้อง ศีล ถูกธรรม ส่งผลให้เป็นบาปหรือเป็นบุญ

ในปีเดียวกันนั้น กระทบได้ไปเช่า บ้านเพื่อค้าขายอยู่ที่อำเภอบ้านไผ่ และที่หลัง บ้าน จะมีบ้านที่ทำอาชีพฆ่าวัวหรือควายขายอยู่ หลังหนึ่ง

ในตอนที่กระทบไปอยู่ในใหม่ๆ กระทบ ยังไม่รู้ว่า เขาฆ่าวัว-ควายขาย ในคืนวันหนึ่ง ใน ราวตี ๒ หรือตี ๓ กระทบตื่นขึ้นมาเพื่อเข้า ห้องน้ำ ในขณะที่อยู่ในห้องน้ำนั้น ทุกแก้วได้ยิน เสียงร้องของวัว เสียงคล้ายๆ วัวตื่นและตกใจ กลัวว่า มอ-มอ-มอ

กระทบอยากรู้ อยากเห็นว่าทำไมเจ้า

“ เขาก็เอามันมาตีลงไปยังหัวของวัว ”

วัวตัวนั้นมันจึงร้องอย่างตลกอกตลกใจในเวลา ตึกตื่นปานนี้ กระผมจึงออกไปที่หลังบ้าน แล้วก็ปีนขึ้นไปยืนบนปากโอ่ง เพื่อจะมองข้าม รั้วสังกะสีที่เขาล้อมรั้วเอาไว้ ภาพที่เห็นคือ ภาพของคนจูงวัวตัวหนึ่ง จะถูกนำเอาไปฆ่า

คนหนึ่งเป็นคนจูง อีกคนเป็นคนคอยเอาแล้ ตีกระหน้าไล่ต้อนไป

เจ้าวัวตัวนั้นมันคงจะรู้ถึงชะตากรรม ของมันดีว่า วันนี้แล้วสิหนอที่คนเขาจะเอา เราไปฆ่า เพื่อเอาเลือด เอาเนื้อ เอาหนังของ เราไปค้าขาย ให้คนเขาได้กินกัน เหมือนดัง พ่อแม่พี่น้องของมัน ที่มันเคยเห็นมาเป็นแเน่ ด้วยสัญชาตญาณของความรักตัวกลัวตาย มันจึงไม่อยากจะได้เดินตามคนที่จูงมันไป คู่มัน ดิ้นรนขัดขืนอย่างสุดความสามารถของมัน

สักพักมันดิ้นรนสะบัดเชือกให้

หลุดจากมือของคนจูง แล้วมันก็วิ่งหนีอย่าง สุดชีวิต ปะปนกับเพื่อนๆที่ร่วมชะตากรรมของ มัน แต่ทว่าเจ้าเพชรฆาตก็ไม่ละความพยายาม สักพักเขาก็วิ่งตามไปจับเอามันมาอีก แล้วก็ จูงมันไป อีกคนที่เดินตามหลังก็เอาแล้กระ หน้าหลังของมันไป ทั้งตีทั้งเข็น มันก็ไม่ อยากเดินไปอยู่ดี

แล้วความพยายามของเจ้า เพชรฆาตทั้งสองก็เป็นผลสำเร็จ คือหลัง จากทั้งตี ทั้งตี ทั้งเข็นเจ้าวัวเคราะห์ร้ายตัว นั้นอยู่สักพัก มันก็มาถึงหลักประหารของมัน พอถึงหลักประหารของวัวเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เขาก็เอาเชือกไปผูกกับต้นเสา เพื่อพันธนาการ ไม่ให้วัวหลุดออกไปจากต้นเสาหลักประหารนั้น

จากนั้น**เขาก็เอาฆ้อนมาตีลงไปยังหัว ของวัวตัวนั้นอย่างแรง ตอนแรกดูเหมือน พยายามสะบัดเชือก ดิ้นรนเพื่อให้หลุดจาก สิ่งที่พันธนาการ แต่มันก็ไม่สำเร็จ เสีย**

“ กระทบก็อยากกินมังสวิรัตให้บริสุทธิ์ ”

ของร้อนกระทบกับหัวของมัน เสียงดัง โพล๊ะๆ สักพักมันก็ล้มลงไปกองอยู่กับพื้นดิน

ต่อจากนั้นผมก็เห็นเขาเอามีดปลายแหลมคมมาแทงตามซอกอกของมัน แล้วไม่นานวัวทั้งตัว ก็กลายเป็นเนื้อ เป็นเลือด เป็นชิ้นเป็นอัน ไปคนละทิศละทาง กระทบเห็นภาพอันโหดร้ายทารุณนั้นแล้ว ก็เกิดจิตสลดหดหู่ จากนั้นกระทบก็หวนมาคิดถึงศีลถึงธรรมที่ประพฤติปฏิบัติมา เลยไม่คิดอยากจะกินเลือดกินเนื้อของวัวและควายอีกเลย เพราะได้มาเห็นเบื้องหลัง ก่อนที่จะมาเป็นเลือดเป็นเนื้ออยู่บนแผงขายเนื้อของพ่อค้าแม่ค้าอย่างชัดเจน บอกตามตรงกระทบสยดสยองในหัวใจจริงๆ คือยามใดที่เจ้าเพชรฆาตเอาชิ้นเนื้อที่กระหน่ำลงไปบนหัวของวัวตัวนั้นที่โรมันเหมือนกับว่า เขาได้เอาชิ้นเนื้อที่กระหน่ำลงไปบนหัวของกระทบด้วย

เจ้าวัวตัวนั้นมันคงจะเจ็บ จะปวด คงไม่อยากจะตาย เหมือนดังคนเรานี่ มันคงจะทุกข์ทรมานกว่าที่จะตายลงไป ตั้งแต่วันที่กระทบเห็นภาพอันโหดร้าย ทารุณ ปาเถื่อน ของคนที่ปล้นฆ่า เพื่อเอาเลือดเอาเนื้อของเขา มาค้ามาขายแล้ว **กระทบก็ไม่ยอมเอาปากเอาท้องเอาลำไส้ของกระทบมาเป็นป้าข้า ผังซากศพวัวตายโหงและมีควายตายโหงอีกเลย**

ในปีพ.ศ.๒๕๒๒ นั้น ผู้คนก็ยังไม่หันมาถือศีลกินเจ หรือกินมังสวิรัตมากมายเหมือนสมัยทุกวันนี้ กระทบก็อยากกินเจ

หรือกินมังสวิรัตให้บริสุทธิ์อยู่เหมือนกัน แต่ก็ไม่รู้ว่าเขาทำอาหารเจกินกันอย่างไร กระทบหนึ่งมีโขงอยู่คนเดียวในสมัยนั้น ก็เลยคิดว่าเราจะไม่กินเนื้อสัตว์ใหญ่ แต่หันมากินเนื้อสัตว์เล็กลงมา คือเนื้อหมู เนื้อเป็ด เนื้อไก่ เนื้อปลา มันคงจะไม่บาปมาก คิดว่าอย่างนั้นในตอนนั้น

ปีพ.ศ.๒๕๒๓ กระทบย้ายครอบครัวไปช่วยพ่อแม่ทำนาที่ จ.ขอนแก่น หลังจากปักดำนาเสร็จ วันหนึ่งแม่บ้านของผม ได้ฆ่าไก่แกงกิน หลังจากที่กินข้าวกับแกงไก่อิ่มหน้าสำราญแล้ว แม่บ้านก็บอกว่า จะพาลูกๆ ไปเยี่ยมตายายที่ อ.ชุมแพ ก่อนจะไปเธอได้สั่งไว้ว่า พี่อ้ง...ไก่ครึ่งตัวที่เหลือ หากเย็นนี้ฉันยังไม่พาลูกๆ กลับ พี่ก็จัดการทำอาหารกินคนเดียวไปเลยนะ วันหนึ่งก็ผ่านไป วันที่สองก็ผ่าน

“ หนอนโตย้วยเยี่ยมชากศพ ”

ไป วันที่สามเธอก็ยังไม่พาลูกๆกลับมา แต่ไม่กี่ครั้ง
ตัวนั้น กระผมก็ยังไม่ทำอาหารกินเลย เพราะ
คิดว่าจะเอาไว้ให้เธอกลับมาทำอาหารกินพร้อมกัน

พอวันที่สามนี้เอง กระผมก็ชัดเจน
ในคำสอนของท่านสมณะเสียงศีล ที่ท่านว่า
เราเกิดมาเป็นชาวพุทธ ไม่ควรเอาปากเอาท้อง
เอาลำไส้ของเราเป็นป่าช้าฝังซากศพผิตายโหง
ของสรรพสัตว์ทั้งหลาย ที่เกิดมารวมเจ็บร่วม
ตาย ร่วมทุกข์ ร่วมสุขในโลกเดียวกันนี้เลย
เหตุก็เพราะว่า ไก่ครึ่งตัวที่แม่บ้านของกระผม
เหลือเอาไว้ให้ทำอาหารกินนั้น มันได้ส่งกลิ่น
เหม็นคลุ้ง ตลบอบอวลไปทั่ว ไม่ผิดกับกลิ่น
ซากศพของหมาเนาที่ตายอยู่ข้างถนน ยามที่
เราเดินผ่านไป

กระผมทนกลิ่นเหม็นนั้นไม่ไหว
เลยไปเปิดเนื้อไก่ที่เหลือนั้นออกดู พอเปิด
ออกมาดูเท่านั้น ก็เห็นหนอนโตย้วยเยี่ยม
ชากศพของไก่เน่านั้น กลิ่นเหม็นหึ่งน่าสะอิด
สะเอียน ทำให้ได้คิดชัดเจนในธรรมะที่ได้ฟังมา
**กระผมจึงตั้งจิตอธิษฐานในเดี๋ยวนั้นเลยว่า
ตั้งแต่นี้เป็นต้นไป จะเลิกกินเนื้อหมู เนื้อ
เป็ด เนื้อไก่ จะล้างท้องล้างลำไส้ จะไม่ยอมเอา
ซากศพผิตายโหงสัตว์เหล่านี้ มาฝังลงในลำไส้
อีกต่อไปจนวันตาย**

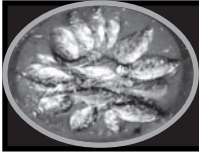
แต่ยังเหลือเนื้อสัตว์อีกอย่างหนึ่งที่ผม
ยังจะกินอยู่ ก็คือ **เนื้อปลา** เพราะคิดว่าปลานั้น
เป็นสัตว์เล็ก ถึงจะบาป มันก็คงจะบาปไม่มาก
อีกอย่างคนเฒ่าคนแก่ ก็สอนกระผมมาผิดๆ
ว่า ข้าวกับปลาเขาเกิดมาขึ้นอาสามาเลี้ยงคน

เรื่องของการหาปลา ก่อนนี้
ถนัดนัก เรียกว่าเป็นพรานหาปลาตัวฉกาจ
เลยทีเดียว ไม่ว่าจะทอดแห ตกเบ็ด ลักลุ่ม
และในตอนกลางคืนยังเอาตะเกียงแก๊สไป
ส่องจับปลาอยู่เป็นประจำ ได้มาทีละหลายๆเสี
ด้วย(ภาษาอีสานเรียกว่า คนหาปลาหามา)

ก็มีอยู่คืนหนึ่ง หลังจากที่กระผม
กินข้าวกินปลา ในตอนเย็นนั้นแล้ว ได้นำเอา
ตะเกียงแก๊สคู่ชีพ ไปส่องจับปลาตามท้องนา
ที่มีป่าช้าเขี้ยวชะอุ่ม คือหากกระผมส่องไฟ
ไปเจอปลา ก็จะเอามีดฟันลงไปยังร่างของ
ปลาตัวนั้นทันที ปลาพอถูกมิดที่ฟันลงไป
มันก็จะขาดออกเป็นสองท่อน ตายลงทันที

ในคืนหนึ่ง ขณะที่กระผมเดิน
ส่องไฟไปตามทุ่งนา เพื่อหาปลาเพลินอยู่นั้น
พลันก็เห็นปลาตะเพียนสองตัวเคียงคู่กันอยู่
กระผมจึงเงื้อมีดฟันลงไปยังร่างของปลาทั้ง
สองนั้น กะว่าให้ถูกทั้งสองตัวเลย แต่ผิด
ความคาดหมาย มีดที่ฟันลงไป ถูกปลา
ตายเพียงตัวเดียวเท่านั้น ส่วนอีกตัวมัน
กลับหนีรอดไปได้

“ตัวหนึ่งเป็นพ่ออีกตัวหนึ่งเป็นเมีย”

ในคืนนั้น กระทบคิดไปถึงคำสอนของท่านสมณะที่ว่า การฆ่าสัตว์ตัดชีวิต และเรายังกินเลือดกินเนื้อสัตว์อยู่ มันเป็นการกระทำที่ผิดศีลผิดธรรม และมันก็เป็นบาปเป็นกรรมติดตามตัวเราไป ดุจเงาที่ติดตามตัวของเราไปทุกภพทุกชาติอีกด้วย

แล้วกระทบก็คิดต่อไปอีกว่า ..เอ!..

สมมุติว่าปลาสองตัวนี้เป็นคน ตัวหนึ่งเป็นพ่ออีกตัวหนึ่งเป็นเมีย หากว่าเราไปฆ่าพ่อหรือเมียของเขาตายลง คนที่รอดตายเขาคงจะโกรธ เขาคงจะเคียดแค้น เขาคงจะพยายามหาอาฆาต ตามมาเช่นฆ่าเราที่หลังก็ได้ กระทบคิดแล้วก็น่ากลัวพิษสงของวิบากกรรมจะตามมาที่หลังและก็นึกสมมุติต่อไปอีกว่า หากปลาตัวหนึ่งเป็นเราเอง ส่วนอีกตัวสมมุติว่าเป็นภรรยาของเรา กำลังยืนคุยกันเพลินอยู่นั้น หากมีใครสักคนเอามือหรือเอาปืนมาเช่นฆ่า ให้เมียของเราตายไปต่อหน้าต่อตาแบบนี้ เราก็คงจะโกรธจะแค้นจะเสียใจอย่างสุดจะบรรยายทีเดียวละ

พอกระทบคิดได้ดังนั้น จึงตั้งจิตอธิษฐานอีกว่า เลิก...เราต้องเลิกฆ่าสัตว์ทุกชนิด ตั้งแต่วັນนี้เป็นต้นไป เราจะวางศาสตราวางอาวุธหมด เราจะไม่ยอมให้มือของเราไปเช่นฆ่าสัตว์ได้อีกแล้ว

พระท่านว่า การฆ่าคนหรือฆ่าสัตว์คือการทำให้ชีวิตของเขาต้องมาตกร่วงไปทำให้เขาต้องพลัดพรากจากลูก จากเมีย จากญาติพี่น้องของเขาไปอย่างไม่มีวันกลับ ทั้งไว้แต่ความเศร้าโศกเสียใจ กับคนหรือสัตว์

ที่มีชีวิตอยู่ต่อไปเท่านั้น ออกเขาออกเราตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไปเราจะไม่ฆ่าสัตว์ใดๆอีกเลย แล้วเราก็จะไม่ส่งเสริมให้ใครเขาฆ่าสัตว์ ด้วยการไม่กินเนื้อสัตว์ทุกชนิด ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป เพื่อศีลข้อที่หนึ่งของเราจะได้บริสุทธิ์บริบูรณ์จนถึงใจ

นี่คือที่มาของเรื่องที่ว่าทำไมผมจึงหันมาถือศีลกินมังสวิรัต

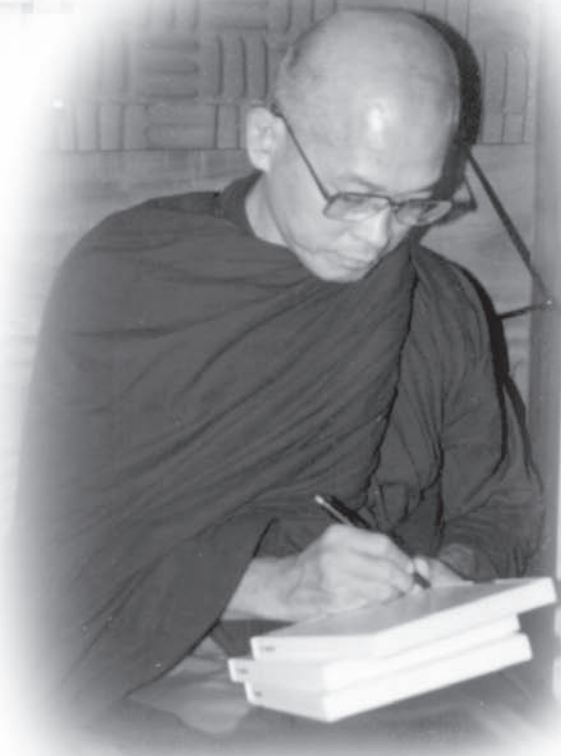
ก่อนจากกระทบขอคัดเอาบทธรรมที่ท่านได้เขียนเอาไว้เพื่อเป็นคติเตือนใจใจความว่า.....

★ มังสวิรัต	ขจัดบาป	ปราบกิเลส
ตัดต้นเหตุ	โทษภัย	ใหญ่มหันต์
การกินอยู่	นี้คือใหญ่	ให้ฆ่าฟัน
เบียดเบียนกัน	ตัดวิไล	ต้องไตร่ตรม
ผู้เลิกกิน	ตัดไว้	ใจประเสริฐ
เมตตาเกิด	ที่จิตใจ	ได้สั่งสม
เอาศีลธรรม	ไว้เป็นทุน	บุญนิยม
มีพระพรหม	เกิดกับตน	พ้นอุปาย

★ ก่อแก่น

๑๖ ต.ค. ๔๘

ผ่านพันเทศกาลเข้า
พรรษา คอลัมน์ ๑๕ นาทีกับ
พ่อท่านจะเดินกลับไปสู่วาระปกติ
ในฉบับหน้า คือสัมภาระณพ่อท่าน
ในเรื่องราวต่างๆที่ควรเล่าสู่กันฟัง
ตอบข้อสงสัย ไพบัญญาในกระทู้ต่าง
เหมือนเดิมก็เดงท่ามา

☀ สม.กล่าวข้ามฝัน ๑ โศกตระกูล บวช ๒๕๒๔

“...เมื่อปี พ.ศ. ตั้งแต่ ๒๕๒๑, ๒๕๒๒, ๒๕๒๓ ดิฉันเป็นผู้เตรียมบวช เรียกว่า ปะ หรือนักปฏิบัติ ได้เข้ามาทำงานอยู่ที่โรงพิมพ์ ซึ่งเป็นแหล่งผลิตสื่อต่างๆของชาวโศก ก็จะได้เห็นพ่อท่านเพราะทำงานอยู่ใกล้ๆกุฏิที่พัก ก็ไม่ไกลกันเท่าไร พอดี ๒ เบิ่ง ท่านก็จะเปิดไฟ เขียนหนังสือ ช่วงนั้นกำลังทำเรื่องทางเอกภาค ๑, ๒, ๓ หนังสือ“คนคืออะไร” และหนังสือ“แสงสุญญ” ตัวอักษรพิมพ์ทำด้วยตะกั่ว พอดี ๓ ครั้งท่านก็ลงมาทำวัตรเช้า จบทำวัตรท่านก็ออกบิณฑบาต กลับมาก็จะเทศน์ก่อนนั้นบนศาลา พอฉันเสร็จท่านก็ทำงานหนังสือต่อจนกระทั่งเย็น ท่านจะนั่งเขียนหนังสือ นิ่งนาน ถ้าไม่ไปหื้องน้ำ หรือไม่มีใครมาพบพูดคุยท่านก็แทบจะไม่ได้ลุก เวลาเขียนหนังสือ ท่านจะใช้กระดาษหน้าเดียว ตัวหนังสือทุกตัวจะมีหัวหมด อ่านง่าย ถ้าวัดไหนมีทำวัตรเย็นอีก ท่านก็พาทำต่อ กิจวัตรเหล่านี้จะเป็นตารางเวลาเบีะๆ เริ่มจากตี ๒ เป็นต้นไป ทำมานับเป็นเวลาสิบๆปี ช่วงตั้งแต่แดนโศกถึงสันตโศก เคยมีระดับกันเตบอกเล่าว่า แม้กระทั่งตอนพ่อท่านเดินจาริก ท่านก็ทำกิจวัตรนี้ คือตอนตี ๒ จุดไฟเขียนหนังสือ เป็นหนึ่งในหลายภาพชีวิตของพ่อท่านที่ยังเด่นชัดอยู่ในความทรงจำของดิฉัน

สมัยนั้นพ่อท่านหนุ่มกว่านี้ ยังแข็งแรงมาก ไม่ได้ออกกำลังกายด้วยนะ กิจกรรมต่างๆ มาเปลี่ยนไป เมื่อตอนที่ท่านอายุมากขึ้น และเราก็มีพุทธสถานเพิ่มขึ้นหลายแห่ง พ่อท่านจะไปจำพรรษาตามพุทธสถานต่างๆ หมุนเวียนไป

ปัจจุบันก็มีหลายเรื่องมากเลย งานก็มากขึ้นกว่าเดิม ท่านอายุมากขึ้น งานก็เยอะตาม และสิ่งที่เด่นชัดในขณะนี้ ซึ่งเมื่อก่อนท่านจะไม่มีเวลาให้กับเรื่องเหล่านี้ คือการดูแลสุขภาพด้วยการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง ท่านจะเดินเร็วๆ และแกว่งแขนเต็มทีวันละประมาณเกือบชั่วโมง ต่อจากนั้นก็ทำโยคะ นี่คือ อ ออกกำลังกาย เป็นหนึ่งใน ๗ อ ซึ่งท่านทำประจำอย่างจริงจัง ทำเต็มที่ ซึ่งผลเหล่านั้นก็ออกมา มันเป็นรูปธรรม ถ้าเราสังเกตอริยาบถต่างๆ ของท่านจะเห็นว่า ท่านหุ่นดี มีท่าที่กระฉับกระเฉง ดูทะมัดทะแมง คล่องแคล่ว งามสง่า ดูไม่เหมือนคนที่อายุ ๗๓ ปีเลย ที่สำคัญก็คือ ท่านแข็งแรงไม่เจ็บป่วย

ความประทับใจของดิฉันก็คือ การที่พ่อท่านทำให้ตัวเองมีสุขภาพดี มีอายุยืนๆ เพื่อจะได้ทำงานเสียดสละช่วยมวลมนุษยชาติต่อไปได้นานตามที่ท่านมุ่งหวังจะมีอายุอยู่ถึง ๑๕๐ ปี.....”

☀ **สม.พนเย็น อโศกตระกูล** บวชปี ๒๕๒๘

“.. ไม่เคยเห็นท่านโกรธเลย หลายครั้งหลายคราวที่มีเรื่องราวต่างๆ เกิดขึ้น มีผู้ตำหนิท่านเป็นเดรัจฉานบ้าง เป็นศาสดามหาภัยบ้าง รวมทั้งข้อกล่าวหาอื่นๆ ดิฉันยังโกรธคนที่ตำหนิท่าน ก็ยังห้ามดิฉัน อย่าไปโกรธเขา อย่าไปว่าเขา เขามีสิทธิจะพูด เราไม่ได้เป็นอย่างที่เขาวา.....”

☸ **น.ส.พิมพ์เพียร ปัญญาวัต** อายุ ๒๕ ปี

นิติศาสตร์บัณฑิตช่วยพิมพ์รายงานการประชุมของ บจ.พลังบุญ ทุกเดือน

“....ชาวโศกเป็นครอบครัวที่ใหญ่มาก พ่อท่านเป็นผู้นำ เป็นเสมือนพ่อที่มีความสามารถดูแลจัดการครอบครัวได้ดี ลูกๆขยัน แบ่งหน้าที่กันทำงาน มีรายได้เลี้ยงครอบครัว มีอาหารการกินอุดม สมบูรณ์ มีสวัสดิการมั่นคง ดูแลการเจ็บไข้ ฯลฯ มีความเป็นอยู่ที่อบอุ่น

เปรียบเทียบกับครอบครัวมีแค่พ่อ แม่ ลูก ก็ยังมีปัญหามากมาย แก้ไม่ตก พ่อท่านเป็นนักบริหาร ที่เก่งมาก และยังสอนลูกๆให้เป็นคนดี ซึ่งดิฉันได้รับประโยชน์มากจากลูกของพ่อท่าน สมณะชาวซึ่ง ลีริเตโซ ท่านจะสั่งสอนดิฉันทุกครั้งที่มากราบท่าน ทำให้ดิฉันมีความเข้าใจสัจจะของชีวิตมากขึ้น และ พยายามจะฝึกเป็นคนดี”

“....บางคนรู้เฉพาะเรื่อง แต่พ่อท่านรู้ทุกเรื่อง ตอบได้ทุกคำถาม รู้กระทั่งเพลงสมัยใหม่ที่ วัยรุ่นกำลังฟังกัน รวมทั้งข่าวสารต่างๆ พ่อท่านทันสมัยมาก”

☸ **สิกมาตุยา ปาณียา นาม** บวช ๑๘ ก.ค. ๒๕๓๖

“....พ่อท่านไม่ใช่ใคร นานมาแล้วจำได้ว่าพ่อท่านอ่าน น.ส.พ. อ่านเสร็จก็ชอบ น.ส.พ. ลงไปให้คนอื่น ๆ อ่าน ลงบันไดจาก ชั้น ๒ ท่านจะวานใครก็ได้ พวกเราก็อยู่กันแถวนั้นหลายคน ทุกวัน ท่านจะลงไปเอง บางวันดิฉันก็ขอลงไปให้ ซึ่งเรื่องแค่นี้ท่านยังไม่ใช้

ใคร ก็คงไม่ต้องพูดถึงเรื่องอื่นๆ ที่ท่านเย็บซ่อมมสบงจีวร ปักโน่น ปักนี่ของท่านเอง ท่านทำเก่งด้วย”

“.....ลายมือพ่อท่านอ่านง่าย ยุคนั้นใช้เป็นเรียงพิมพ์ ต้นฉบับพ่อท่านคือลายมือล้วนๆ เขียนต้นฉบับมากมายเป็นภูเขาเลากา แม้จะโยงกันเยอะ ท่านก็จะเขียนตัวเล็กตัวน้อย พ่อท่านใช้มือตลอด กดปากกาอย่างนี้เลยนะ แต่มือท่านยังดี ท่านมีบุญมากนะ พวกเราบางคนใช้มือไม่มากเท่าท่าน เคยมีคนอยาการู้เคล็ดลับว่า พ่อท่านบริหารมืออย่างไร ในเมื่อเขียนหนังสือก็เยอะใช้มือก็เยอะ แต่มือยังแข็งแรงอยู่.....”

☀ น.ส.น้อมนบ ปัลยาวัต ชาว กทม. รู้จักชาวโอศก

๓๑ ธ.ค. ๒๓ ทำงาน บจ.พลังบุญ ไม่รับเงินเดือน

“.. บุคลิกพ่อท่านเรียบง่าย มาดธรรมดาดๆ ดูเปิดเผยจริงใจ วันหนึ่งเมื่อ ๒๐ กว่าปีผ่านไป ดิฉันนั่งคุยกับญาติธรรมคนหนึ่ง ที่ศาลาฟังธรรม พ่อท่านเดินผ่านมาพร้อมสมณะรูปหนึ่ง ด้วยมาดธรรมดาดๆ พูดคุย ยิ้มแย้ม และมือพ่อท่านก็เก๋ไก๋โน่นนี่ ตามแขนตามตัว อาจคัน เพราะถูกยุงกัด(ดิฉันเดาเอง) ท่าทางพ่อท่านก็เลยดูเหมือนขยุกขยิก ดิฉันมองตามอย่างชื่นชม เพราะคิดอะไรไว้อย่างหนึ่งต่อภาพที่เห็น ถูกขัดจังหวะด้วยญาติธรรมที่นั่งข้างๆ เขาเปรยว่า พ่อท่านไม่สำรวมเลย ผิดกับอาจารย์ยันตระ ซึ่งมีสมณสาธูปงามมาก ทำให้เขาแม้ศรัทธาคำสอนของพ่อท่าน แต่จุดนี้ก็ไม่ชอบใจนัก ดิฉันได้ยินก็รู้สึกตกใจนิดหน่อย แปลกใจมากๆ เพราะกำลังคิดตรงข้ามกับเขาเลย ในความรู้สึกของดิฉัน พ่อท่านเป็นคนพิเศษ ไม่ใช่คนธรรมดา พ่อท่านทำอะไรๆ ที่คนอื่นทำไม่ได้ พ่อท่านยิ่งใหญ่จริงๆ แต่จริงๆ พ่อท่านก็คือคนธรรมดาๆ เหมือนเรา ฉะนั้นเราก็ต้องเป็นอย่างพ่อท่านได้ ถ้าเราทำตามที่พ่อท่านสอน ลดกิเลสให้มากๆ ให้หมด เป็นคนธรรมดาๆ ที่ไม่ธรรมดา.....”

☀ นายสมพงษ์ พิงเจริญจิตต์ รู้จักชาวโศก

พ.ศ.๒๕๑๓ ผจก.บจ.พลังบุญ แต่ไม่รับเงินเดือน

“พ่อท่านทำงานมีเงินเดือนสูง มีอนาคต แต่กลับทิ้งทุกอย่าง มาปฏิบัติธรรม....โอ! ไซ้แล้วๆ

เวลาอธิบายธรรมะหมวดหมู่ใดๆก็ตาม จะไม่แตกกระจาย ลักษณะถนนเส้นเดียว แต่มีหลายสถานี ทำให้เห็นขั้นตอนการเดินทาง และเห็นความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ.....โอ! ชัดเจนๆ

ท่านเน้นสอนบาปกรรมตัวแรก เรื่องกินเนื้อสัตว์ ซึ่งเห็นชัดว่าคนเรายังทำบาปอยู่ทุกวัน ให้รีบแก้ไข...โอ! ชั่วจริงหนอ

ท่านอธิบาย “ศีล” มีไซ้แค่ทำที่ “กาย” แต่ต้องทำให้ถึง “ใจ” จึงจะไม่ใช่ศีลพตปราสาท แต่ศีล-อริศีล-อริยกันตศีล-ปริสุทธศีล ศีลมีถึง ๔ มิติ หรือ ๔ ระดับ....โอ! ลึกซึ่งจริงหนอ

พ่อท่านอธิบายภูมิพระอรหันต์ ส่วนใหญ่จะสั่งสมบารมีเป็นพระโพธิสัตว์เพื่อสู่พุทธภูมิ....โอ! มหัศจรรย์พันลึก.....”

บางส่วนบางเสี้ยวจากความทรงจำของลูก บางคน

ที่ถ่ายทอดผ่านตัวหนังสือให้พวกเราได้อ่านกันในช่วงพรรษานี้

หวังว่าผู้อ่านคงได้รู้สึกร่วมกัน

ในอันที่จะรับรู้ความเป็นพ่อท่านของลูก ทุกคน

จดหมาย

จากญาติธรรมไป

ละซื่อ - กำดี - กำจิตใจให้บริสุทธิ์

ได้รับประโยชน์จากการอ่านมากๆดังนี้ รู้สึกได้ว่าได้รับธรรมะจริงๆ แท้ๆ บริสุทธิ์ เป็นประโยชน์นำไปใช้ได้กับชีวิตตนเองและผู้อื่น ได้ปฏิบัติธรรมมากขึ้น มีสังวรระมัดระวังตนมากขึ้น หัดทำอะไรช้าลงบ้าง มีสติมากขึ้นกว่าแต่ก่อน มีปีติและความสุข อิ่มเอิบในใจเวลาที่มีความเพียร เพื่อจะอ่านจะศึกษาธรรมะ ได้ฟังผู้อื่นพูดและฟังความคิดของผู้อื่นมากขึ้นกว่าเดิม **และจะพยายามทำให้ดีกว่านี้ขึ้นอีก** ได้ความคิดที่จะเอาสิ่งดีๆเข้ามาใส่ตนเอง ตามหลักของศาสนาพุทธที่แท้ อะไรๆที่เป็นสิ่งไม่ดี ทั้งกายกรรม วาจากรรม มโนกรรม ก็พยายามกำจัดออกไป ส่วนที่เป็นสิ่งดีๆ พยายามทำให้มากขึ้น และพยายามทำจิตใจให้ผ่องใสอยู่เสมอๆ

✿ อำนวย คอวัน จ. จันทบุรี

ศีลทั้ง ๕ ข้อ จะช่วยให้การดูแลตนเองง่ายขึ้น เพราะมีหลักในการประพฤติปฏิบัติธรรมที่ชัดเจน และจะรู้จักตัวเองมากขึ้นก็ด้วยการตรวจตนด้วยศีลนี้แล - **บ.ก.**

คุณค่าเวลาชีวิตของนักปฏิบัติธรรม

ดิฉันซาบซึ้งใจที่มีโอกาสได้รับหนังสือที่มีคุณค่าต่อจิตวิญญาณดิฉันอย่างมาก ดิฉันทั้งเคี้ยวและเขินตัวเองที่จะปฏิบัติธรรมให้ดียิ่งขึ้น แต่ก็ยังไม่ตรงทางนัก แต่ก่อนจะมุ่งทำงานให้ผู้อื่นโดยไม่มีเวลาได้พักผ่อนอย่างเพียงพอ จนร่างกายเจ็บป่วยต้องหยุดดูตัวเอง ดิฉันต้องปฏิวัติใจตนเอง ให้เกิดความยอมรับในสภาพครอบครัว คนรอบข้าง คือ เริ่มทำแบบฝึกหัดที่เป็นปัญหาค้างคาใจ ให้ผ่านพ้นในสิ่งที่ใจไม่ชอบ ดิฉันต้องจัดตารางในการทำงานบ้าน งานบริการผู้อื่น งานด้านสุขภาพตนเอง แล้วทุกอย่างค่อยดีขึ้นมาบ้าง ทำให้นึกถึงถ้อยคำของสมณะที่ว่า **“พยายามแล้วพยายามอีก จนกว่าจะดี”** หรือ **“อดทน ช่ม ฝืน”** การรบกับกิเลสเป็นเรื่องที่ยากมาก ถ้าไม่เด็ดขาดกับมันละก็ ต้องตั้งต้นสู้กันอีก

ปัจจุบันดิฉันมีเวลาในการฟังธรรม จากซีดี เอ็มพี ๓ เทป มากขึ้น รวมไปถึงได้อ่านหนังสือของอโศกด้วย แต่ในความรู้สึก อยากจะให้คนอื่น ๆ รอบๆ ตัวได้รับประโยชน์จากสื่อเหล่านี้ด้วยหลายคนไม่สนใจศึกษาและปฏิบัติ เพราะไม่มีเวลากับตรงนี้ เสียเวลาในช่วงของการเกิดมาเป็นมนุษย์ โอกาสที่จะได้พบธรรมะแท้ๆ ไม่ใช่เรื่องง่าย ดิฉันยอมรับนับถือชาวอโศกทุกคนที่กล้าหาญและยืนหยัดอยู่ได้ในเส้นทางธรรม ดิฉันไม่ใช่คนฉลาดจึงต้องอ่านแล้วอ่านอีก ฟังแล้วฟังอีก พยายามเก็บรายละเอียดที่เราจำและนำมาปฏิบัติยังไม่ได้ดีนัก มาช้าเตือนบ่อยๆ บางครั้งท้อแท้ก็อย่าแหย่เมื่อนั้น จะกี่ครั้งก็ต้องอดทนทำ เพราะเป็นสิ่งดี

🌸 นววรรณ บุญนิล จ. อุทัยธานี

ผู้ต้องฝึกหัดบัณฑกถาดน ณ กาละเริ่มต้นเปลี่ยนแปลตนเองย่อมต้องอาศัย **“กำลังใจ”** ที่แข็งแรง ซึ่งหากมีความเข้าใจที่ชัดเจน เป้าหมายที่ย้ำยืนยันกับตัวเองเสมอๆ ว่า **เรา กำลังเติมเต็มคุณค่าให้ชีวิตด้วยคุณธรรม ละล้างสิ่งไม่ดีไม่งามไปด้วยในขณะเดียวกัน** ซึ่งไม่มีใครทำให้ใครได้นอกจากตัวเราเอง... และแน่นอนหากมีศัลห้เป็นหลัก เลิกคบอบายมุขทั้ง ๖ ข้อให้ได้ กำลังใจจะเข้มแข็งขึ้นเรื่อยๆ - **บ.ก.**

หากทำได้เป็นประจำ....ไม่ธรรมดา

ช่วงเข้าพรรษาปีนี้ก็ยังตั้งตบะ จะออกกำลังกาย ฝึกโยคะให้ได้ทุกวัน ทำมาได้ก็ ๓ วันพระแล้วค่ะ รู้สึกผิดฝืนจิตใจพอสมควร ต้องตั้งประมาณที่สอง ทำธุระส่วนตัวเสร็จ ก็ออกกำลังฝึกโยคะใช้เวลาประมาณ ๒ ชั่วโมง ในการฝึกโยคะ บางท่าก็ยังทำไม่ได้ และบางท่าก็ยังทำไม่ได้ พอทำเสร็จก็รู้สึกสบายตัวดี (แต่ต้องต่อสู้กับตัวชี้เก็ยจพอสมควร)

🌸 น.ส.แสงทิพย์ อินตา จ. สิงห์บุรี

ออกกำลังกาย กายแข็งแรง มีกำลังดี ยิ่งได้สู้กับตัวชั้เกียดด้วย ยิ่งดียิ่งขึ้น หากทำได้สม่ำเสมอ ต่อเนื่อง ก็จะมีผลดีๆ เกิดกับกายและจิตด้วย...อย่างนี้ต้องลองทำดู - **บ.ก.**

เลิกกินเนื้อสัตว์ได้ฝึกหัดเจริญเมตตา

รู้สึกดีใจค่ะ ภูมิใจที่ตัวเองได้มารู้จักกับบอโศก ถึงจะไม่มีบุญมากขนาดได้เข้าไปอยู่แต่ได้แค่นี้ ก็ดีใจแล้วค่ะ พ่อท่านบอกว่า คนที่ไม่มีศีลห้าไม่รับเข้ามาอยู่วัด ตอนนั้นดิฉันก็พยายามฝึกรักษาศีล ๕ ให้บริสุทธิ์ ฝึกกินมังสวิรัตินางมือ และงดเนื้อสัตว์ใหญ่ แต่ยังกินแบบเจเขี่ยอยู่ค่ะ รู้ค่ะว่าตัวเองยังอ่อนแออยู่ แต่ก็พยายามทำให้ดีที่สุด ทำได้บ้างไม่ได้บ้างแต่ก็ไม่คิดจะล้มเลิก จะสู้กับกิเลสไปเรื่อยๆ แต่ก็นึกถึงคำที่พ่อท่านบอกว่า ไม่ควรเน้นซ้ำในการปฏิบัติธรรม อยากให้พ่อท่านอยู่กับชาวโศกไปนานๆ มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ส่งสอนสัตว์โลกที่ยังโง่เขลาเบาปัญญาอยู่ เพราะยังมีคนจำนวนมากที่ยังไม่เข้าใจธรรมะ ยังไม่เข้าใจศาสนาพุทธ ทั้งๆที่เป็นศาสนาที่ตัวเองนับถืออยู่แท้ๆ

🌸 ดวงใจ ทองกา จ.ขอนแก่น

กินอาหารมังสวิรัตินอกมือ ได้ปลดปล่อยชีวิตสัตว์มือละถึงหลายชีวิต กังสัตว์เล็ก สัตว์ใหญ่ เป็นบุญเป็นกุศลยิ่งกว่าปล่อยนกปล่อยปลาชะอีกนะ - **บ.ก.**

ผู้ไม่หยุดอยู่ในกุศล

สำหรับความก้าวหน้าหรือความเป็นไปในการปฏิบัติธรรมของผม สรุปได้ดังนี้

๑. กินมังสวิรัตินอกมือวันละ ๒ มื้อ ๑ วัน ถึงแม่บ้านจะไม่อยู่บ้าน ก็สามารถปรุงอาหารมังสวิรัตินอกมือได้

๒. ถือศีลพรหมจรรย์มาได้ ๒ เดือนแล้ว รู้สึกดีมากๆเลย แม่บ้านก็สมาทานพร้อมกัน จนถึงขณะนี้ก็ยังไม่มีการต่างพร้อย โดยตกลงกันว่า เราจะถือนศีลพรหมจรรย์ไปตลอดชีวิต โดยมีชาวโศกเป็นต้นแบบหลายคู่ด้วยกัน

✿ นายเกริกศักดิ์ เท็งรัตน์ กทม.

อนุโมทนาสาธุสำหรับผู้ตั้งใจถือนศีลพรหมจรรย์ ความเป็นเพื่อน เป็นพี่เป็นน้องเบาสบายกว่ากันเยอะเลยนะ หากได้มีโอกาสมาวัด ควรได้พูดคุยกับสมณะหรือสิกขมาตุบ้าง เพื่อเติมปัญญาให้รู้เท่าทันตัวเราเอง หรือหาหนังสือความรัก ๑๐ มีดีอ่านเติมความเข้าใจให้ชัดเจนขึ้นไวละ - **บ.ก.**

คำดี...จนคนตาบอดเห็นได้

ดิฉันต้องการวิธีทำให้เข้มแข็งในการเผชิญหน้ากับอุปสรรคปัญหาต่างๆ ดิฉันทราบค่ะว่าเราต้องมองตัวเองและทำตัวเองให้ดีที่สุดก่อนที่จะไปถึงที่คนอื่น แต่ดิฉันก็พยายามทำให้ดีที่สุดแล้ว แต่ก็ยังเจอพวกที่เห็นแต่ความคิดของตัวเองเป็นใหญ่ จะพูดอะไรดูเขาก็ไม่เชื่อ และใจจริงดิฉันก็ไม่สนใจว่าไม่ให้ใครเชื่อดิฉันหรอกค่ะ แต่ดิฉันไม่ยอมให้ใครมองดูดิฉันอย่างไม่เข้าใจ หรือไม่ก็หมั่นไส้หรืออิจฉาวาดิฉันได้ดีเกินหน้าเขา ดิฉันไม่ยอมให้เขามองอย่างนั้น เพราะบางทีดิฉันก็อาจคิดพูดหรือทำไม่ถูกใจเขาก็ได้ ก็พยายามไม่เก็บมาคิดมาก แต่ก็อดไม่ได้ ดิฉันอยากให้เขามีเหตุผลบ้างทำอย่างนี้ลงไปเพราะอะไร ทำไปทำไมและทำไปแล้วจะได้ประโยชน์อย่างไรบ้าง แต่เขาไม่คิดกัน เพราะเห็นแก่หน้าตัวเอง เพราะสังคมรอบข้างและสิ่งแวดล้อมพาทำกันไปตามๆกัน เคยทำอย่างนี้ก็ต้องทำอย่างนี้นะ แต่ดิฉัน

มองไปข้างหน้าเลยนะคะ ถ้าตัวเองจะมัวมารอให้คนอื่นให้มาบริการตัวเองไม่ได้แล้ว ต้องช่วยตัวเอง และทุกคนต้องช่วยกัน และที่ทำได้คือ **เราต้องบริการผู้อื่นให้มากๆ แล้วเราจะเป็นสุข**

สิ่งที่ดิฉันประทับใจมากของชาวอโศก คือ **ช่วยเหลือตัวเองเก่ง เป็นสังคมที่เข้มแข็ง คนเฒ่าคนแก่ก็มีความเข้มแข็งอดทนมาก มีจุดมุ่งหมายในชีวิตที่ชัดเจนและได้สาระมาก มีระเบียบแบบแผน** ทำให้สะดวกในการทำงานด้านต่างๆ ได้อย่างรวดเร็วและไม่วุ่นวาย ทำให้รู้ถึงความมีน้ำอดน้ำทนของคนในสังคม แม้จะมีคนไม่เข้าใจที่แรก แต่ก็สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ เพราะมีแนวคิดไปในทางเดียวกัน ทำให้สังคมมีความสันติสุข เพราะเห็นแก่ผลประโยชน์ร่วมกัน ดิฉันเป็นคนพูดน้อย พูดไม่เก่ง ซื่อาย แต่ก็พอมีพลังทางความคิดอยู่บ้าง

แต่ก็สู้คนพูดเก่งไม่ไหว ก็เลยต้องยอมอดทนเอา สักวันหนึ่งถ้ามีคนเห็นคุณค่าและเข้าใจที่เราคิดทำประโยชน์เพื่อสังคมบ้าง และถ้ามีแนวคิดเพิ่มสักคนหรือสักกลุ่มผลักดัน ช่วยจรรโลงสังคมให้อยู่ในทางสังคมที่ปราศจากอบายมุขและความเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน สังคมนี้อาจจะอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุขมากกว่านี้ คนรวยก็ช่วยคนจน คนจนก็ทำงานอย่างมีความสุข ดังนั้นดิฉันจึงมีความเห็นไปในทางเดียวกันกับคำว่า **อยู่อย่างพอเพียง** เป็นคำที่ดิฉันคิดว่ามีค่ามากที่สุดเลยในตอนนี

🌸 สายสุนีย์ ไตรพร จ.ขอนแก่น

หน้าที่ของเราคือกำหนด - บัณฑิต ในกิจของตนเรื่อยไป หากทวง **“บุญ”** ต้องสะสม **“บุญ”** คือ ชำระขัดเกลากิเลสของตน ส่วนความเข้าใจจากผู้อื่นไม่ต้องคาดหวัง เพราะเป็นเรื่องนอกตัวที่เราเอื้อมไปไม่ถึง ตั้งใจให้ดี ลดละความถือสาการกระทำของผู้อื่น หันมากำหนดตนเอง หากเขาเห็นดีด้วย เขาจะไต่ถามเองนั่นแหละ - **บ.ก.**

พลังแห่งความอดทน

ในโอกาสเข้าพรรษาปีนี้ ดิฉันมีความตั้งใจที่จะไม่รับประทานอาหารหลังเวลา ๑๒.๐๐ น. ดิฉันเริ่มปฏิบัติตั้งแต่ ๑๐ ก.ค.'๕๙ และจะสิ้นสุดในวันออกพรรษา

จากการปฏิบัติดิฉันรู้สึกตัวเบาสบายขึ้น ไม่อึดอัด จะทำอะไรก็คล่องตัวและไม่ยึดติดกับการกินอาหาร กินอะไรก็ได้ขอให้อิ่มท้องก่อนเวลาเที่ยงวัน และไม่สะสมอาหารไว้ หากมีอาหารมากเกินไปก็จะแบ่งให้เพื่อน และที่ดิฉันภูมิใจก็คือ **ดิฉันมีความอดทน อดกลั้นต่อความอยากและความหิว** เมื่อเห็นเพื่อนกินอาหารหรือได้กลิ่นหอมของอาหาร ดิฉันจะไม่สนใจคิดเพียงแต่ว่าจะไม่ยอมผิดสัญญาที่ให้ไว้กับตัวเอง ดิฉันชอบอ่านหนังสือสารอโศก เพราะคำพูดคำสอนบางคำ ได้สะกิดใจให้ดิฉันคิดและมีสติยิ่งขึ้น มีความละเอียดใจ ไม่อยากทำในสิ่งที่ไม่ดีและไม่ทำให้ใครเสียใจ หรือเดือดร้อน เพราะคำพูดหรือการกระทำของดิฉัน

✿ น.ส.นงนุช จรรยาเอก กทม.

ฝึกอดได้ในสิ่งที่ปรารถนา และ**ทน**ได้กับสิ่งที่ไม่ปรารถนา เป็นการออกกำลังใจให้จิตใจแข็งแรง หากได้ทบทวนตรวจดูว่า เราฝึกทำอย่างนี้เพื่ออะไร ได้ประโยชน์อะไรบ้าง ก็จะช่วยเพิ่มความชัดเจนให้กับตัวเองด้วย - **น.ก.**

ชาวนาที่ดีต้องมีศีล ๕ เลิกคบหาอบายมุข

เนื่องจากทางสมาคมฯ จะลดยอดการพิมพ์หนังสือสารอโศกลง กลัวโดนตัดก็เลยรีบตอบรับมา เหตุผลก็คงไม่มีอะไรมากที่ไม่ได้ตอบ อาจจะแกวัดไปหรือเปล่าไม่แน่ใจ แต่การปฏิบัติก็ยกเว้นไปไม่ได้ที่อยู่ เวลาสารอโศกขาดไปนานๆ ก็รู้สึกคิดถึงอยู่ พอได้รับก็ดีใจ แต่พออ่านแล้วไม่ค่อยจะตอบรับเอา! ก็แปลกดี ต่อไปก็จะพยายามตอบให้ได้ทุกๆฉบับนะครับ การปฏิบัติธรรมตอนนี้ก็รู้สึกเข้มแข็งขึ้น พรรษานี้ก็เป็นพรรษาที่สองแล้วที่ถือศีลแปด ปีนี้ถ้าร่ำรินไปได้ดีก็คิดว่าจะต่ออายุให้เลยออกพรรษา สักเดือน ได้รับความเมตตาจากสมณะ(ท่านพอจริง)ท่านบอกว่า จะให้การปฏิบัติธรรมก้าวหน้าได้ไ้ก็ต้องทำอย่างนี้ ถ้าเราตั้งตบะอะไรในช่วงเข้าพรรษา พอออกพรรษานี้เราอย่าเพิ่งดีใจ ใครเป็นอย่างนี้หรือเปล่า ท่านบอกมาให้คุยกับใจว่าขอต่ออีกสักเดือนหรือสองเดือนได้ไหม ท่านให้ตกลงกับมันให้ดี แล้วก็เพิ่มขึ้นทุกปีๆ ไปจนกว่าจะเป็นปกติ ผมก็เห็นด้วยกับคำสอนของท่าน ปีนี้ก็คิดว่าจะลองดู ปฏิบัติธรรมอยู่บ้านห่างไกลหมู่กลุ่มพอสมควร แต่ก็ไปช่วยงานส่วนกลางอยู่บ้างเมื่อมีงานอบรม(ดอยรายปลายฟ้า)

ส่วนการทำกรรมปีนี้ก็พัฒนาขึ้น ทำให้สารพิษมา ๔ ปีแล้ว รู้สึกว่าดิฉันเริ่มมีชีวิตแล้ว ปีนี้ก็เลยทดลองหว่านแบบไม่ไถพรวนดู ๕ ไร่ แบ่งทำนาดำ ๕ ไร่ เพราะยังไม่กล้าทำทั้งแปลง ที่นามีอยู่ ๑๐ ไร่ ถ้าไปได้ปีหน้าก็จะไม่ไถทั้งแปลงเลย ต้องรอดูผลผลิตก่อน แต่ตอนนี้ดูแล้วไม่น่าจะผิดหวัง

เพราะต้นข้าวที่หว่านแบบไม่ต้องไถนั้นแตกกอดีมาก ตอนนี้อายุแค่ ๒ เดือนกว่าๆ บางกอងไปได้ ๓๐ ถึง ๔๐ ต้นแล้ว คาดว่าปีหน้าคงต้องหว่านโดยไม่ต้องไถทั้ง ๑๐ ไร่แน่ๆเลย เดี่ยวนี้น้ำมันก็แพงเกษตรกรต้องหาวิธีจะลดต้นทุนให้ได้มากๆ แต่ดูแล้วชาวบ้านก็ไม่ค่อยจะมีความรู้สึกอะไรมากกับผลกระทบต่างๆเหล่านี้ เคยทำอะไรก็ยิ่งทำอะไรเหมือน เห็นเราทำอย่างนี้บางคนก็ข้าหัวเราะเยาะด้วยซ้ำไป แต่เราก็ไม่ได้ใส่ใจ เพราะเป้าหมายของเราไม่ได้เน้นที่ผลผลิตเป็นหลัก เราเน้นเรื่องสุขภาพและความปลอดภัยมากกว่า เดี่ยวนี้คนเราเจ็บป่วยกันเยอะมาก ไปดูตามโรงพยาบาลจนไม่มีห้องจะให้คนไข้พัก บางห้องต้องยกเตียงออกมานอกห้องเพราะเต็ม เห็นแล้วสงสารและน่าเห็นใจมาก สาเหตุที่เจ็บป่วยมากมาย ประการหนึ่งก็เนื่องมาจากอาหารการกินที่ไม่ปลอดภัยนี่แหละ ก็จากฝีมือตัวเองนี่แหละที่ทำให้ตัวเองไปนอนป่วยตามโรงพยาบาล ชาวนาติดสารเคมีพอกับคนติดผงชูรส รู้ทั้งรู้ว่าใช้แล้วจะมีผลเสียมากกว่าได้ แต่ก็เลิกไม่ได้ เพราะได้เสพยาติดมาตั้ง ๓๐ กว่าปีแล้ว เราเองก็พยายามช่วยอยู่หลายทางแต่ก็เกิดผลน้อยมาก บางคนก็บอกว่าทำอย่างเราซ้ำไม่ทันกิน ดูๆแล้วชาวบ้านคงยังไม่เข้าใจคำว่าเศรษฐกิจพอเพียงนี่เองถึงได้กู่หนียมลีน จนกันทั้งบ้านทั้งเมือง น่าเอ็นดูนะครับ

🌺 นายอุดม อาสาสะนา จ.เชียงใหม่

มีผู้ตั้งข้อสังเกตว่ากิจกรรมไร้สารพิษจะไปไม่รอด หากกิจกรรมไม่มีคุณธรรม เพราะในโลกทุกวันนี้ **เขาเอาผลผลิตปริมาณมากๆเป็นดั่งตัวไม้ได้คำนึงถึงความปลอดภัยในชีวิตผู้คน เว้นมีอิทธิพลสูงกว่าในธรรมสำนึก** ดังนั้นก็ควรมีแต่ชาวอโศกนี้แหละ ที่จะสามารถยืนหยัดยืนยันทำกิจกรรมไร้สารพิษอย่างยั่งยืน - **บ.ก.**

ในความคิดว่าชีวิตตัวเองจะขัดซบ และเลวร้ายที่สุด ตอวอ่านเรื่องนี้.....

ไล่ตงจิ้น

ลูกขอทาน พ่อตาบอด แม่ป่วยช้ำอ่อน

ปัจจุบันเป็นระดับผู้บริหารบริษัท และบุคคลดีเด่นประเทศไต้หวัน

บทนำ

มีหนังสืออยู่เล่มหนึ่ง ผมได้รับมาเป็นของขวัญปีใหม่ ๒๕๔๙ จาก **นายปีเตอร์ เจิ้งไป่จิ้น** สำนักงานเศรษฐกิจ และวัฒนธรรมไทเป ประจำประเทศไทย ซึ่งผมได้เร่งอ่านด้วยความอยากรู้ อยากรจะตักตวงเอา “เนื้อหา” ของเรื่องมาเป็นตัวอย่างสอนลูก ผมจึงละโมภอ่านจบ ภายใน ๒ วัน แล้วก็ส่งต่อให้ **คุณผจญ อินทฤทธิ์** เอาไปอ่านต่อ หลังจากนั้นอีก ๑ สัปดาห์ ผมกับคุณผจญก็มานั่งวิจารณ์ชีวิตของคนเขียนหนังสือเล่มนี้ ซึ่งก็คือวิถีชีวิตสวะของเขา ที่เขาเขียนเล่าทั้งหมด รวมถึงบ่งชี้ท้ายได้ ๕๐ ตอน

เมื่อคุณผจญเอาหนังสือมาคืน ผมก็ส่งต่อให้ **คุณกานดา และซอว์องแกมบังคับ**ให้อ่านให้จบ ที่ต้อง “บังคับ” ให้ภรรยาผมอ่านให้จบ เพราะคุณกานดาเขาเป็นแม่ของลูกผม คือ กระธินกับมังคุด

คุณกานดา ก็มีสัญชาตญาณของการเป็นแม่เหมือนแม่ทั่วไป ที่พอได้ยินลูกพูดว่า “แม่ หนูหิว” เมื่อใด เธอก็จะมีปฏิกิริยาตอบสนองทันทีทันใด ที่จะต้องทำให้ลูกอิ่มอย่างจับปล้น

ตั้งแต่เกิดมาของลูกเล็กของผมทั้งสองคน จึงไม่เคยหิวเกิน ๕ นาที แต่ก็ไม่ใช่เรื่องที่ผมจะไปตำหนิคุณกานดา เพราะเธอก็คือผู้หญิงที่แสนจะธรรมดา ซึ่งก็มีจิตวิญญาณของความ เป็นแม่ เหมือนแม่คนอื่นๆ

จะต่างกับพ่อแม่คนอื่นๆก็อยู่ที่ **เมื่อลูกของเราหิวแล้ว** เรามิให้ลูกได้กินทันที

ทันใด ไม่ว่าจะอยู่ที่บ้าน อยู่ในรถ หรืออยู่โรงเรียน ซึ่งต่างกันราวฟ้ากับดิน กับ ด.ช.โล่ตงจิ้น วัย ๗ ขวบ ที่จำความได้ว่า วันหนึ่งพายุโหมพัดแรง ตั้งแต่เช้าตรู่จนเย็นค่ำ เขาเป็น ลูกขอทาน จึงไม่มีอะไรตกถึงท้อง นานติดต่อกันถึง ๒ มื้อ พ่อที่ตาบอด แม่ที่ปัญญาอ่อน กับน้องอีกสิบกว่าคน ทนหิวไม่ไหว จึงร้องไห้อาละวาด เขาถูกพรวดฝาลมออกไปขอทาน ลม ฝนแรงอย่างนั้น บ้านใครต่อใครจึงปิดสนิท เขาจึงต้องแย่งข้าวหมาเพื่อให้ ๑๔ ชีวิตได้อยู่รอด นายโล่ตงจิ้น ลูกขอทาน ผู้ไม่แพ้ต่อชะตาชีวิต ได้มีโอกาสเรียนหนังสือ และในที่สุด ก็มีงานทำ เขาได้เขียนเล่าชีวิตลำเค็ญของเขา ๕๐ ตอน เป็นหนังสือที่ขายดีที่สุดของไต้หวัน **คุณวิลลาวัลย์ สกุลบริรักษ์** แปลเป็นไทย **สำนักพิมพ์นานมีบุ๊คส์ พับลิเคชันส์** เป็นผู้พิมพ์ จัดจำหน่าย เล่มละ ๑๖๕ บาท

หนังสือเล่มนี้ คนจน และคนขอทาน ไม่จำเป็นต้องอ่าน เพราะรู้ซึ่งถึงรสชาติ ความจนคืออยู่แล้ว แต่ลูกๆของผมซิ จำเป็นต้องอ่านมาก

คืนไหนที่ตัวผมกลับบ้านหัวค่ำ และลูกๆยังไม่หลับ ผมจะอ่านหนังสือเล่มนี้ให้ พวกเขาฟังคืนละ ๑ ตอน และที่ท่านจะได้อ่านต่อไปคือ การย่อความแบบรวบรัด โดยสรุป ของหนังสือเล่มนี้ โดยคุณผจญ อินทฤทธิ์

๘๘ *ตำรวจ บุตตา*

๒๗ คนคงชินกับภาพขอทานบนสะพาน ลอย หรือตามข้างถนนมาแล้ว ซึ่งบางท่านอาจ หยิบเศษเงินหย่อนลงในขัน หรือกระป๋องที่วาง อยู่ข้างหน้าด้วยความสงสาร ในขณะที่บางคน อาจเมินหน้าหนี เพราะรู้ว่าขอทานบางคน มาขอเศษเงินคนที่เดินผ่านไปมาต่างๆที่ร่างกาย แข็งแรง แต่ไม่ยอมทำงานอื่น เพราะมันเหนื่อย และขี้เกียจ ลู่มานั่งเฉยๆให้คนมาบริจาคอย่างนี้ ไม่ได้ ไม่ต้องลงทุนลงแรงอะไรทั้งสิ้น มีแคชั้ นหรือกระป๋องเก่าๆสักใบก็พอ เสื้อผ้าที่ใหญ่ๆ ยิ่งเก๋ยิ่งขาดเท่าไรยิ่งดี จะได้ชวนให้หน้าเวทนา

แค่นี้แต่ละวันก็สามารถหาเงินได้มากกว่าค่าแรงขั้นต่ำของผู้ใช้แรงงานแล้ว

แต่อย่างไรก็ตาม **ยังมีครอบครัวหนึ่ง ที่ จำเป็นต้องยึดเอาการขอทานเป็นอาชีพ เพราะ พ่อเป็นคนตาบอด แม่เป็นคนปัญญาอ่อน ซ้ำ**

ยังมีลูกมากถึง ๑๒ คน ลูกชายคนโต ซึ่งเป็น ลูกคนที่สองของครอบครัว มีหน้าที่จูงพ่อไปนั่ง ดิตพิณ หรือไม่ก็สี่ขอขอทาน ตั้งแต่อายุแค่ ๔ ขวบ บางทีก็ตระเวนไปเคาะตามประตูบ้าน เพื่อ ขอเศษอาหารไปเลี้ยงแม่ และพี่น้อง ยอม อดทนต่อเสียงคำทอ ขบไล่ของเจ้าของบ้านบางคน รวมทั้งเสียงต่อซี้วของสุนัขด้วย

และเด็กคนนี้เอง ที่อดทน และดิ้นรนสู้ กับอุปสรรคต่างๆในชีวิต สามารถก่อร่างสร้าง ตัวเองขึ้นมาได้ จนเป็นถึงระดับผู้จัดการภาค ของบริษัท ได้รับการยกย่องจากผู้นำประเทศให้ เป็น **“บุคคลดีเด่นของชาติ”** เพื่อเป็นแบบอย่าง แก่เยาวชนรุ่นหลัง หนังสือชีวประวัติของเขาเขียน ขึ้นมา เพื่อเป็นบทเรียนและให้กำลังใจแก่ผู้ด้อย โอกาสทั้งหลาย มียอดจำหน่ายเป็นล้านเล่ม

ถึงเขาจะไม่ใช้คนไทย เพราะลูกขอทาน

มีหน้าที่นำทางพ่อตาบอดออก บอทาน ตั้งแต่อายุ ๔ ขวบ

◇ พ่อตาบอดกับพินธุชีพ

คนนี้เป็นชาวใต้หวัน ชื่อ “ไล่ตงจิ้น” หรือ อาจิ้น ของคนทั่วไป แต่บทเรียนจากชีวิตของเขา ไม่ว่าจะเป็ความมุ่มานะ ความทรหดอดทน แบบไม่ยอมแพ้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรัก ความกตัญญูที่มีต่อพ่อแม่ แบบไม่มีเงื่อนไขนั้น น่ายกย่องอย่างยิ่ง

ครอบครัวถูกสาป

อาจิ้นเกิดปี พ.ศ.๒๕๐๒ ที่ศาลเจ้าร้างในสุสานแห่งหนึ่งของเขตไท่จง หรือไท่จุง ซึ่งอยู่ภาคกลางของเกาะใต้หวัน เมืองนี้สมัยที่ดำรง พุฒตาลยังทำรายการ “เกมเปิดโลก” ทางโทรทัศน์อยู่ เคยพาทีมงานไปถ่ายทำสารคดีไท่จงมาแล้ว

พ่อของอาจิ้น เป็นลูกชานาที่มีโรคตาบอด เป็นกรรมพันธุ์ คือลูกทุกคนโตขึ้น ตาบอด

หมด พ่อตาบอดสนิทตอนอายุ ๒๒ หลังจากพยายามประกอบอาชีพหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็หมอดู หมอนวด ก็ไม่ประสบความสำเร็จ จึงหันไปเป็นวนิพก ดัดพิณขอทานตามตลาด ทั้งชีวิตมีแค่มั้เท่านั้นทางอันหนึ่ง ซามบิ่นๆไปหนึ่ง และพิณอีกตัว ระหกระเหินไปทั่ว แบบค่าไ้หนนอนนั้น

จนกระทั่งอายุ ๓๒ ขณะที่พักเหนื่อยอยู่ใต้ต้นไม้ ได้ยินเสียงร้องแบบเจ็บปวดทรมานอยู่ใกล้ๆ ถามดูก็พูดกันไม่รู้เรื่อง จนกระทั่งมีชาวบ้านผ่านมา บอกให้รู้ว่าเป็นเด็กผู้หญิงกำพร้า มีคนรับไปเลี้ยง แต่พอโตขึ้นรู้ว่าเป็นเด็กปัญญาอ่อน ก็ปล่อยตามยถากรรม เวลาหิวก็เก็บอะไรกินไปตามเรื่อง พอเจ็บป่วยไม่สบาย ก็นอนร้องอยู่กลางดินแบบนี้

พอรู้ลึกลงสาร จึงพากลับบ้านเกิด เพื่อจะช่วยรักษา ตอนนั้นเด็กหญิงปัญญาอ่อนอายุได้ ๑๓ ปี และพอโตเป็นสาวเต็มตัว ก็ตกเป็เมียของพ่อ แล้วมีลูกตามมาเป็พรวนรวมถึง ๑๒ คน เพราะคำว่า “คุมกำเนิด” เป็นอย่างไรนั้นไม่มีใครรู้จัก

อาจิ้นเป็ลูกคนที่ ๒ และเป็นลูกชายคนโต เพราะลูกคนแรกเป็ผู้หญิง แกรมน้องชายคนถัดไปก็ปัญญาอ่อนแบบเดียวกับแม่อีก

อาจิ้นมีหน้าที่จูงพ่อออกไปขอทานตั้งแต่อายุ ๔ ขวบ พ่อจะใช้วิธีเอาเชือก หรือโซ่ล่ามแม่ไว้กับต้นไม้ ป้องกันไม่ให้หนีไปเล่นน้ำ ส่วนลูกเล็กๆทุกคนจะมีลูกกระพรวนผูกคอ เพื่อให้ได้ยินเสียงเวลาคาลานไปไหน โดยมีที่สาวคอยดูแลอีกชั้นหนึ่ง

เมื่อครอบครัวใหญ่ขึ้น จะขอทานประจำอยู่ที่เดียวไม่พอกินเสียแล้ว จึงต้องหอบหิ้วพเนจรกันไปเรื่อยๆ

มือซ้ายลากโซ่ที่สามแม่ มือขวามีโซ่อีกเส้นหนึ่งสามน้องชายปัญญาอ่อน ตามมาด้วยขวานน้องๆ ที่แทบไม่มีเสื้อผ้าติดตัว เดินเตาะเตาะตามมา

การวานบอกาน

อาจิ้นเล่าไว้ในหนังสือว่า เวลาเดินทางไปไหน จะสร้างความแตกตื่น และเป็นที่ยับยั้งของผู้พบเห็นเสมอ

ลองนึกภาพดูก็ได้

พ่อตาบอด หาบสาแหกรตรงปลายทั้งสองข้างไม่ใช่สิ่งของ แต่เป็นทารก ๒ คน

อาจิ้นที่คอยนำทาง มือซ้ายลากโซ่ที่สามแม่ มือขวามีโซ่อีกเส้นหนึ่งที่สามน้องชายปัญญาอ่อน

พี่สาวหาบสาแหกรเช่นกัน ด้านหนึ่งเป็นมัดผ้าห่มขาดๆ อีกด้านหนึ่งมีเสื้อฟางกับพิน และซอคู่มือหากินของพ่อ มือซ้ายจับคานสาแหกร มือขวาจูงน้องไว้อีกคน

ตามหลังสุดคือขวานน้องๆ ที่แทบไม่มีเสื้อผ้าติดตัว เดินเตาะเตาะตามมา

พอได้ที่พัก ซึ่งมีทั้งใต้ต้นไม้ ใต้สะพาน ใต้ถุนโรงจิว ศาลาในสวนสาธารณะ หลุมหลบภัยเก่าๆ เล้าหมูร้าง ฯลฯ แต่สถานที่ที่ครอบครัวนี้ใช้พักบ่อยที่สุด คือ ศาลเจ้าในสุสาน

พ่อบอกอาจิ้นว่า **“การนอนกับคนตายสบายใจกว่า เพราะไม่มีสายตาคคนดูแคลน และที่สำคัญ คนตายไม่เคยไล่ตะเพิดพวกเรา”**

ทุกคนเดินเท้าเปล่าจนฝ่าเท้าดำ แต่กระนั้นก็ได้แผลจากถูกตะปูตำ หรือแก้วบาด พ่อรักษาโดยเอาทรายอุดปากแผล

ถ้าถูกหมากัดก็ใช้ขี้หมาทาแผล

เมื่อปวดท้องหนัก ปากคือส้วม และใช้ก้อนหินเซ็ดแทนกระดาษทิชชู

ไม่เคยรู้จักคำว่าอาบน้ำ เคยแต่เอาเสื้อผ้าเก่าๆ ที่ขาดจนใส่ไม่ได้แล้ว มาจิกเป็นริ้วๆ เอาไปชุบน้ำ แล้วเซ็ดตามเนื้อตัว

เวลามีประจำเดือน คนปัญญาอ่อนอย่างแม่ ก็ปล่อยให้มันไหลลอะเทอะอย่างนั้น

◇ อาจิ้น ดีเสี่ย(ภรรยา) กับแม่และน้องชายปัญญาอ่อน กับลูกๆทั้งสามของอาจิ้น

จนชาวบ้านทนดูไม่ได้ บอกลูกให้พี่สาว และอาจิ้น จิกเศษผ้าไปปิดซับตรงนั้นไว้

ผ้าซับประจำเดือนไม่ใช่ใช้แล้วทิ้ง อาจิ้น ยังมีหน้าที่เอาไปซัก แล้วตากให้แห้ง เพื่อเก็บไว้ใช้อีก

บ้านไหนมีงานศพ อาจิ้นกับพี่ จะไป รับจ้างแบกเหลียนงู เหลียนงู หรือเครื่องนำ ขบวนเคลื่อนย้ายศพ นอกจากจะได้ค่าแรงแล้ว ยังได้ขนมมณเฑียรที่เขาแจกทาน และได้เสื้อผ้าที่ ใส่เข้าขบวนแห่ศพด้วย

เวลาแม่ออกลูก บางครั้งก็คลอตาม ศาลา ตามพงหญ้าก็ยังมี โดยหมอต้าแยะเป็น คนมาทำคลอดให้ ถ้ามาไม่ทัน พ่อตาบอดก็ทำ คลอดเอง โดยมีอาจิ้นกับพี่สาวเป็นผู้ช่วย

เวลาน้องตายเพราะป่วยแต่ไม่มีเงินรักษา พ่อก็ซุดหลุมตื้นๆ ผึ่งห้องแบบง่ายๆ ซึ่งอาจิ้น บอกว่า มันสะเทือนใจมาก

ชีวิตเปลี่ยนเมื่อได้เรียนหนังสือ

ตระเวนขอทานอยู่ จนอาจิ้นอายุได้ ๑๐ ขวบ จึงมีโอกาสได้เรียนหนังสือ โดยมีผู้ใจบุญ เกิดเวทนาออกเงินค่าเล่าเรียนให้ พ่อจึงพากลับ บ้านเกิด เพื่อทำหลักฐานให้ลูกๆ ได้เข้าเรียน ชีวิตพเนจรจึงยุติลงชั่วคราว

อาจิ้นแก่กว่าเพื่อนร่วมชั้นทุกคนราว ๒-๓ ปี เพราะเริ่มเรียนทีหลัง

ได้รู้จักคำว่า “อาบน้ำ” เป็นครั้งแรก ก็ ตอนอายุ ๑๐ ขวบ นี่แหละตามคำแนะนำของครู

โชคดีที่อาจิ้นได้คุณครูเงินเมี่ยวเป็นครู ประจำชั้น ซึ่งคอยให้กำลังใจในการเรียน ไม่ ให้ละลายในการที่พ่อแม่เป็นขอทาน คอยช่วย ประกันพ่อออกจากห้องขังเมื่อถูกจับ เพราะ

เร่ร่อนขอทาน ฯลฯ

ถึงจะเป็นนักเรียน แต่พอเลิกเรียนแล้ว ตกเย็นอาจิ้นก็ต้องจูงพ่อออกไปขอทานหาเงิน และหาอาหารมาเลี้ยงแม่และน้องๆ

หาที่ให้พ่อนั่งติดพิณขอทานได้แล้ว จึง อาศัยแสงไฟข้างถนนทำการบ้าน และดูหนังสือ กว่าที่จะกลับถึงบ้านก็ตีหนึ่ง ตีสองทุกคืน

แต่กระนั้นอาจิ้นก็ยังสอบได้ที่หนึ่งทุกปี และได้เป็นหัวหน้าชั้นตลอดด้วย

อาจิ้นมารู้ทีหลังว่า ที่มีเงินเรียนหนังสือนี้ ส่วนหนึ่งได้มาจากการที่พ่อเอาพี่สาวไปขาย ช่องโสเภณี เพื่อเอาเงินมาใช้จ่าย ทั้ๆที่เธออายุ แค่ ๑๓ ปีเท่านั้น

ตอนจบชั้นประถมศึกษา อาจิ้นได้ ใบเกียรติบัตรเรียนดีถึง ๔ ใบ มากกว่าทุกคน ในชั้น รีบเอาไปอวดพ่อหวังจะได้รับคำชม แต่ พ่อบอกลั่นๆแล้วว่า

“อาจิ้นเรียนหนังสือถึงแค่นี้ก็พอแล้วนะ ทางบ้านคงไม่มีเงินส่งให้เรียนต่อแล้วละ”

ถึงจะน้อยใจ เพราะเหมือนพ่ออยากจะให้ เป็นขอทานไปจนตาย แต่ที่พ่อพูดก็เป็นความจริง เขาเป็นลูกชายคนโต จะต้องมีหน้าที่เลี้ยงครอบครัว ช่วงปิดเทอมคราวนั้น อาจิ้นจึงทำงาน อย่างหนัก เพื่อให้ลืมเรื่องหมดโอกาสได้เรียนต่อ

เคยท้อถอยกับคิดฆ่าตัวตาย พร้อมแม่และน้องๆ

ความบีบคั้นที่ต้องรับผิดชอบหนักหน่วง ในการทำงานหาเลี้ยงครอบครัว มีอยู่ครั้งหนึ่ง อาจิ้นรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจในโชคความของตัวเองที่สุด เพราะออกไปขอทานกับพ่อ ขากลับง่วงนอนพา

◇ จุดเริ่มต้นเหรียญทองในกีฬาหลายประเภท

◇ ของตกแต่งล้ำค่าที่สุดในบ้านอาจิ้น คือรางวัลที่มีแขวนอยู่เต็มบ้าน

พ่อเดินตกน้ำ เงินทองที่ขอมมาได้หายหมด แม่กับน้องปัญญาอ่อน ก็เอาแต่ร้องโอดโอยเพราะความหิว

เด็กชายอายุแค่ ๑๓-๑๔ ขวบ ทนเห็นแม่กับน้องทนทุกข์อยู่แบบนั้นหลายครั้งหลายหน จนทนไม่ไหว จึงคิดว่าตายไปด้วยกันดีกว่า จะได้หมดทุกข์ จึงไปซื้อยาฆ่าแมลงมาเพื่อผสมอาหารให้ทุกคนในครอบครัวกินกัน เตรียมวางแผนทุกอย่างไว้เรียบร้อย

แต่แล้ววูบหนึ่งก็คิดถึงหน้าพี่สาว พี่ที่ต้องยอมขายตัวเพื่อให้้องได้เรียนหนังสือ ให้พ่อแม่มีเงินใช้ ยอมถูกแมงดาทุบตี มันทุกข์สาหัสยิ่งกว่าที่เขาเผชิญอยู่ในขณะนี้ไม่ใช่หรือ พี่สาวยอมเสียสละขนาดนี้ แล้วเขายังจะมาฆ่าตัวตายหนีทุกข์อีกหรือ ฯลฯ อาจิ้นจึงได้คิด

สองเดือนช่วงโรงเรียนปิดเทอมฤดูร้อน อาจิ้นหางานพิเศษทำด้วย แล้วรวบรวมเงินก้อนนั้นไปให้พ่อ โดยเลิกคิดถึงการเรียนต่อระดับมัธยมไปแล้ว

แต่แล้วสิ่งที่เขาคาดไม่ถึงก็เกิดขึ้น เมื่อพ่อคืนเงินก้อนนั้นให้แล้วบอกว่า

“โรงเรียนมัธยมเปิดลงทะเบียนเมื่อไหร่อย่าลืมเอาไปจ่ายค่าเล่าเรียนด้วย”

นักกีฬาดีเด่นของโรงเรียน

นอกจากเรียนเก่ง อาจิ้นยังเป็นนักกีฬาชั้นยอด ทั้งประเภทลู่วิ่งและลาน

เพราะตลอด ๑๐ ปีที่เร่ร่อนขอทาน เขาต้องอุ้มน้องเดินทางวันละเป็นสิบลูกกิโลเมตร ต้องวิ่งหนีตำรวจและหมาที่ตามไล่กัดแบบสุดชีวิต ต้องหาบน้ำจากคลองมาใช้วันละไม่รู้กี่ลิบเทียว กำลังแขนขาของอาจิ้นจึงดีเยี่ยม และทรหดอดทน

ยามว่างก็ซ้อมวิ่งในทุ่งนา เขาก่อนหนีจากเตาเผาร้างมาเป็นเครื่องช่วยฝึก ก่อนใหญ่หน่อยใช้ทุ่มน้ำหนักและขว้างจักร ก่อนเล็กลงมาก็ใช้ฝึกแทนซอฟท์บอล

อาจิ้นจึงคว้าเหรียญทองในกีฬาทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นวิ่งเร็วทุกระยะ การกระโดดไกล กระโดดสูง ฯลฯ จนครูต้องขอร้องให้เลิกลงแข่งบางประเภท เพื่อให้คนอื่นมีโอกาสได้เหรียญทองบ้าง

ความเป็นนักกีฬา ทำให้มีนักเรียนหญิงแอบชอบอาจิ้นหลายคน และคนหนึ่งนั้น คือภรรยาคนปัจจุบันของเขา ซึ่งกว่าจะได้แต่งงานกันก็ต้องฝ่าฟันอุปสรรคนานาประการ โดยเฉพาะจากการที่พ่อเป็นขอทาน

รางวัลแห่งความสำเร็จ

อาจิ้นจบชั้นมัธยมด้วยการเป็นที่ ๑ ของโรงเรียนอีกเช่นเคย แต่ไม่มีโอกาสได้เรียนต่อมหาวิทยาลัย เพราะไม่มีเงินทุน เขาจึงหันไปเรียนด้านอาชีพแทน

เรียนไปทำงานไปเหมือนเดิม แต่คราวนี้ไม่ต้องไปขอร้องกับพ่อแล้ว อาจิ้นไปทำงานล่วงเวลากับบริษัทอุตสาหกรรม เป็นการฝึกงานวิชาชีพตามสายงานที่กำลังเรียนอยู่ไปในตัว จนกระทั่งเรียนจบ ก็ทำงานที่บริษัทนั้นเลย และได้รับความไว้วางใจให้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารคนหนึ่งของบริษัทป้องกันอัคคีภัย มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบสาขาบริษัทที่ไกลง ซึ่งเป็นบ้านเกิดของพ่อทั้งหมด

นี่เป็นเพียงเนื้อหาส่วนหนึ่งจากหนังสือ “ไต่ตงจิ้น ลูกขอทานผู้ไม่ยอมแพ้ต่อชะตาชีวิต” จากต้นฉบับภาษาจีน ที่ประธานาธิบดีเงิน ส่วยเปี่ยน ของไต้หวันแนะนำให้ทุกคนได้อ่าน แม้การเดินเรื่องบางครั้งจะกระโดดไปมา ทำให้สับสนบ้าง แต่เนื้อหาสาระก็เต็มเปี่ยม

ไต่ตงจิ้น เขียนประวัติของเขาเองแบบตรงไปตรงมา มีอารมณ์ขันลึกๆ แทรกอยู่ด้วย โดยเฉพาะเกี่ยวกับพฤติกรรมแปลกๆของพ่อตาบอด และแม่ปัญญาอ่อนของเขา และเป็นแบบที่สำนวนกำลังภายในเรียกว่า “จะหัวร่อก็ไม่ได้ จะรำให้ก็ไม่ออก” นั่นเอง

ใครที่คิดว่าชีวิตตัวเองบัดซบ และเลวร้ายที่สุด ถ้าได้อ่านเรื่องของอาจิ้นแล้ว จะรู้เองว่าคนที่ลำบากแสนสาหัสกว่าเรายังมี และเขาก็สามารถเอาชนะอุปสรรคต่างๆมาได้ ถ้าเรามุมานะอดทน ก็จะต้องมีวันที่ได้เช่นกัน

* ผงงย อิบกฤทธ์

(จากหนังสือคู่สร้างคู่สม ๑-๑๐ มีนาคม ๒๕๔๔)

◇ ไต่ตงจิ้นในปัจจุบันอายุ ๔๗ ปี

❖ ข้อควรทราบ

๑. หนังสือเรื่องนี้ เป็นเรื่องจริงทั้งหมด ไม่ใช่นิยายที่แต่งขึ้น

๒. คุณดาร์ง พุฒตาล หรือคุณผจญ อินทฤทธิ์ และ “คส.คส.” ไม่ได้รับประโยชน์ใดๆ ทั้งสิ้นจากการแนะนำหนังสือเล่มนี้ ตัวคุณดาร์งเอง ยังซื้อหนังสือเล่มนี้มาให้ผมกับเพื่อนถึง ๓ เล่ม

๓. ผู้ที่ส่งหนังสือเล่มนี้มาเป็นของขวัญปีใหม่ให้คุณดาร์ง ๑ เล่ม คือ มิสเตอร์ปีเตอร์ เจ็งโป้จิว สำนักงานเศรษฐกิจ และวัฒนธรรมไทเป ประจำประเทศไทย ไม่ใช่บริษัทนานมีฯ ผู้พิมพ์จัดจำหน่าย โดยเหตุที่คุณดาร์งเห็นว่าเยาวชนไทยในปัจจุบันนี้ มักจะ“เหยียบขี่ไก่ไม่ฝ่อ” ไม่สู้ชีวิต ขาดความมุมานะอดทน ฟุ้งเฟ้อไม่ประหยัด และเป็นพวกสุขนิยมและวัตถุนิยม ซึ่งน่าเป็นห่วงอนาคตของชาติ

“คส.คส.” จึงนำเรื่องนี้มาเผยแพร่ เพื่อเป็นอนุสติกับพ่อแม่ผู้ปกครอง

(หากท่านผู้อ่านหาซื้อหนังสือนี้ไม่ได้ โปรดโทรศัพท์ไปที่บริษัทนานมีฯ ๐-๒๖๗๐-๕๘๐๐ หรือ ๐-๒๖๖๒-๓๐๐๐ กรุณาอย่าโทรศัพท์มาที่ คส.คส.)

▲ สันติ ยี่นไฉยี่ตตี

บ.ก.ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา

กติกาสัญญา ที่วิปริต....ทำสังคมวิปลาส ถึงกาลพิเนาศ แม้ความฉลาดก็เพี้ยนปิด

* พฤษภาคม - มิถุนายน ๒๕๔๙

เดือนพฤษภาคม หลังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว แก่คณะตุลาการศาลปกครองสูงสุดและคณะผู้พิพากษาศาลฎีกาแล้ว ดูเหมือนสถานการณ์บ้านเมืองจะมีทางสว่างขึ้นมาบ้าง ทุกฝ่ายขานรับที่จะน้อมนำไปปฏิบัติ โดยเฉพาะฝ่ายตุลาการ ที่มีอำนาจเต็มในการพิทักษ์รักษากฎกติกาของบ้านเมือง ให้เกิดความเป็นธรรมกับประชาชนทุกหมู่เหล่า

นายกรัฐมนตรี นักสมัครผู้แทน นักวิชาการ ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ องค์กรอิสระ สื่อสารมวลชน นักข่าว นักธุรกิจ พ่อค้าแม่ค้า นักศึกษา นักเรียน ชาวไร่ชาวนา พระ นักพรต นักบวช ฯลฯ ล้วนมีอำนาจหน้าที่ตามฐานะแห่งตน อีกทั้งมีสิทธิได้รับความคุ้มครองจากรัฐธรรมนูญแห่งรัฐนั้นๆ อย่างเป็นธรรมด้วย ตราบใดที่ยังปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม ย่อมจะได้รับสิทธินั้นโดยชอบธรรม

แต่การใช้สิทธิของประชาชนในการดำเนิน ทักท้วงการประพฤติมิชอบของท่านผู้นำ ประชาชนไม่ได้รับความคุ้มครองจากรัฐธรรมนูญอย่างที่ควรจะเป็น กลับได้รับการกลั่นแกล้งจากผู้มีอำนาจ ใช้หน้าที่ดำเนินคดีกับบรรดาแกนนำผู้ชุมนุม ทักท้วงท่านผู้นำ

บันทึกจาก ...ปัจจัยสาเหตุ:

คืนเวที-สมาชิกกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยกว่า 5 พันคน ร่วมชุมนุมอีกครั้งเมื่อเย็นวันที่ 2 พฤษภาคม ที่สวนลุมพินี เพื่อให้กำลังใจ 3 ทาง ในการหาทางออกเพื่อแก้ไขวิกฤตการเมืองที่เกิดขึ้นท่ามกลางการวางกำลังอาวุธและรักษาความปลอดภัยโดยรอบบริเวณอย่างเข้มงวด

อังกติก มาอ่านทว เขตบธรรม

การแต่งตั้งพีตัว, พีเมีย, เพื่อนร่วมรุ่น, พรรคพวกบริวาร เข้าไปกุม ไปมีอำนาจใน กองทัพ ตำรวจ ข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานเศรษฐกิจอย่างไรร้อยยบรรณ ทำลายระบบ คุณธรรม ระบบอาวุโส ความสามารถ และสร้างความแตกแยกร้างร้างไปทั่ว

ใช้อำนาจบริหาร, อำนาจนิติบัญญัติ เพื่อผลประโยชน์ของตนและครอบครัวในการ ขยายหุ้นให้ต่างชาติโดยไม่เสียภาษี ไม่สนใจอธิปไตยของชาติ จรรยาบรรณ และความรู้สึกของ ประชาชน

การใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ แม้จะอ้างว่าชอบด้วยกฎหมายก็ตาม ถ้าอำนาจหน้าที่ นั้นเป็นไปเพื่อผลประโยชน์ของตนและพวกพ้อง เอาเปรียบผู้อื่น หรือทำร้ายทำลายสังคมให้ เดือดร้อน อย่างขาดทริ โอดัปะะ นั่นคือความไม่ชอบธรรม นำมาซึ่งความสูญเสียต่อวัตถุและ จิตวิญญาณของสังคมอย่างยิ่ง

หลังการชุมนุมเรียกร้องให้ท่านนายทวลาออก มีการดำเนินคดีกับแกนนำพันธมิตรฯ รวมถึงพ่อท่านและหมู่สมณะ อ้างอำนาจหน้าที่ อ้างกฎหมายหลายมาตรา เพื่อปราบปรามเอาผิด กับประชาชนที่ออกมาทวโทษท่านผู้นำ ขณะที่ซีกฝ่ายรัฐบาลยังไม่ได้รับการเรียกตัวดำเนินคดี แต่อย่างใด นั่นก็คือบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ทว บุคคลยอมเสมอกันในกฎหมายและได้รับ ความรับรองคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ไม่มีในหัวใจของท่านผู้มีอำนาจหน้าที่

๒ พ.ค. ๒๕๕๔ แกนนำพันธมิตรฯเข้ารายงานตัวและให้ปากคำแก่ตำรวจในคดี ถูกกล่าวหาล้มล้างการปกครองฯ ในวันเดียวกัน อาจารย์ระพี สาคริก เขียนลงหนังสือพิมพ์มติชน ความเป็นกลางอยู่ที่ไหน?

บันทึกจาก ...ปัดจาสนบะ

เว็บ เอช.เอช.เอช.คอม www.komchadluek.net
นสพ.ยอดเยี่ยมในงานประชุมหนังสือพิมพ์โลก 2005
ปีที่ 5 ฉบับที่ 1655 วันอังคารที่ 2 พฤษภาคม พ.ศ. 2549 • 8 บาท •

■ มงบตัว ■ แกนนำพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยทั้ง 5 คน เข้าพบพนักงานสอบสวนที่กองปราบปราม เพื่อรับทราบข้อกล่าวหาในความผิดเกี่ยวกับการล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตย ท่ามกลางประชาชนที่มากันให้กำลังใจกว่า 100 คน เมื่อวันที่ 1 พ.ค.

พันธมิตรมอบตัว
'สนธิ' นัค 2พ.ค.
ชุมนุมสวนลุมฯ
ห้าแกนนำพันธมิตรเข้ามอบ
ตัว ตร.แยกสอบรายบุคคล
"สนธิ" ยืนยัน 2 พ.ค.ชุมนุม
สวนลุมฯ

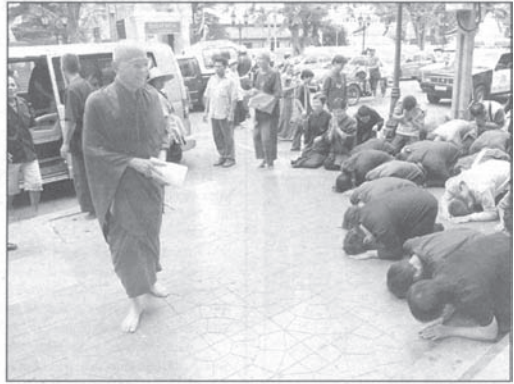
วันอังคารที่ 9 พฤษภาคม พุทธศักราช 2549

โพธิ์รักข์ขึ้นสน.มอบตัว

ชนะสงคราม • สมณะโพธิ์รักข์เข้ารายงานตัวกับเจ้าพนักงาน สน.ชนะสงคราม หลังถูกแจ้งความด้วยเหตุเรียนแบบสตรี ปฏิเสธข้อกล่าวหาโดยยื่นไว้ว่าเป็นสมณะเพศ เพราะไม่เคยสึก ขณะที่ยอดผู้พร้อมยกชวามุกไปกำลังใจแน่นไว้พัก

เมื่อเวลา 13.30 น. วันที่ 8 พ.ค. สมณะโพธิ์รักข์ จากสำนักสันติโลก เข้ารายงานตัวไปปากคำต่อ พ.ต.ต.อดุลย์ศักดิ์ พูลเขียว ที่ สน.ชนะสงคราม ตามหมายเรียกของเจ้าพนักงาน เพื่อบริหารข้อกล่าวหาว่า แสดงกายเรียนแบบพระสตรี ตามคำสั่งความของนายเสวียร วิพรหม อาจารย์คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาดี ประสานสภาพุทธบริษัทและพวก

นายชำนาญ พิเชษฐพันธ์ หมายความซึ่งคืนทางมาพร้อมสมณะโพธิ์รักข์ กล่าวว่า วันดีที่ท่าน (สมณะโพธิ์รักข์) เดินทางมาตามหมายเรียกเพื่อรับทราบข้อกล่าวหา และไปปากคำเจ้าพนักงาน จากการที่นายเสวียร วิพรหม และพวกคือ นายอดุลย์ชอุบศร วราชนุญชวิทน์ น.ส.กนกกร อิศวพิทยานนท์ นางสุริยา แซงู นายสมภา เสือศรีรัมย์ ร่วมกันแจ้งความไปต่อทางแสดงกายเรียนแบบพระสตรี ซึ่งในเรื่องนี้เบื้องต้นพอท่านก็ได้ปฏิเสธข้อกล่าวหาไปแล้ว

เขายังเป็นนักบวช เขาไม่เคยสึก วันนั้นเก็บทราบชื่อ โพธิ์รักข์กล่าว

นายเสวียร
วิพรหมหา ได้แจ้งความ
กับ สน.ชนะสงคราม
กล่าวหาว่า พ่อท่าน
และหมู่สมณะ แต่งกาย

หรือใช้เครื่องหมายที่แสดงว่าเป็นพระภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวช ในศาสนาใดโดยมิชอบ

๘ พ.ค. ๒๕๔๙ ได้รับข่าวที่น่ายินดี ศาลรัฐธรรมนูญได้พิพากษาว่า การเลือกตั้งวันที่ ๒ เม.ย. ที่ผ่านมามีข้อเป็นโมฆะ

ประมาณ ๑๔ นาฬิกา พ่อท่านได้ไปพบกับพนักงานสอบสวน พ.ต.ต.อดุลย์ศักดิ์ พูลเขียว โดยมีทนายชำนาญ พิเชษฐ์พันธ์ และญาติธรรมจำนวนมากไปที่ สน.ชนะสงคราม

บันทึกจาก... บัณฑิตอาสา

สำหรับหมู่สมณะรวมถึงปัจฉาสมณะก็ไม่สามารถไปด้วยได้ เพราะฝ่ายทนายเกรงจะยุ่งยากเสียเวลาที่จะอาจจะเกิดขึ้นได้ หากตำรวจเกิดขยันขอสอบสวนหมู่สมณะที่ร่วมไปด้วย เนื่องจากผู้แจ้งความได้กล่าวหาหมู่สมณะด้วย

พอท่านเล่าให้ฟังภายหลังว่าใช้เวลาสอบสวนไม่นาน เพราะทนายได้เตรียมเอกสารไว้พร้อมหมดแล้ว เป็นเอกสารที่ประกอบคำให้การ ทั้งหมดประมาณ ๔๒ แผ่น เจ้าหน้าที่ตำรวจก็มีเพียง พ.ต.ต.อดุลย์ศักดิ์ คนเดียว ไม่มีนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่มาร่วมแต่อย่างใด

ออกจาก สน.ชนะสงคราม แวะไปที่สนามหลวง ซึ่งกำลังจัดงานสัปดาห์วิสาขบูชา สมณะแพะพุทธ จันทเสฏฐ์ และมูลนิธิเพื่อนช่วยเพื่อน ได้ไปร่วมออกร้านเผยแผ่ธรรมะ เมื่อเห็นพ่อท่านแวะผ่านมา สมณะแพะพุทธ จันทเสฏฐ์จึงได้นิมนต์พ่อท่านแสดงธรรมประมาณครึ่งชั่วโมงก่อนเดินทางกลับ

ช่วงค่ำ ๑๘.๓๐ น. พ่อท่านแสดงธรรมบอกเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันนี้ให้พวกเราได้ทราบ และได้ส่งสัญญาเตือนเสียงไปยังชุมชนอื่นๆด้วย เนื่องจากผู้ที่อยู่ห่างไกลสนใจอยากรู้ จากบางส่วนที่พ่อท่านได้บอกให้เตรียมใจรับกับทิศทางที่จะดำเนินต่อไปว่า **สุดท้ายถ้าเป็นเรื่องการเมือง อาจจะต้องแพ้อีก อาจจะต้องถูกคุมขัง ติดคุก ก็ส่งข้าวส่งน้ำไปให้ก็แล้วกันนะ** (สมมุติให้เลวร้ายสุดๆอย่างติดตลก แต่อาจเป็นจริงก็ได้ ถ้าผู้มีอำนาจไม่มีธรรมและลูแก่อำนาจ)

กระแสที่กว้างออกไปเรื่อยๆ ทำให้อาตมาได้คิดว่า ตอนนี้ไปจะต้องเทศน์มากขึ้น เพราะอาตมายังแข็งแรง พยายามปฏิบัติ ๗ อ. ให้ได้สมบูรณ์ ให้อายุยืนยาว

จะ“เดียวโน”ให้มากขึ้น ถ้ากว้างออกไปแล้วก็ต้องเดียวโนกันให้มากขึ้น ไม่เช่นนั้นมันไม่สมดุลกัน ต้องมีสัมมัตถาน ต้องเอาจริงเอาจังกันให้มากขึ้น

๙ พ.ค. ๒๕๕๙ ชาวจากหนังสือพิมพ์มติชน **อำนาจรัฐเช็ดบิล ‘ขยายวง’ โพรธิกร์ เจอแต่งตั้งเสียนพระ**

๑๐ พ.ค. ๒๕๕๙ ที่สันตโศก พ.ต.ต.อดุลย์ศักดิ์และเจ้าหน้าที่ตำรวจพิมพ์

ลายนิ้วมืออีกคน ได้มาขอพิมพ์ลายนิ้วมือพ่อท่าน เนื่องจากวันก่อนนั้นลืม หลังจากพิมพ์ลายนิ้วมือเสร็จ พ.ต.ต.อดุลย์ศักดิ์ ได้สนทนาซักถามถึงวัตรปฏิบัติ คุณแซมดินได้บอกเล่าแล้วกล่าวไปถึงสงฆ์อื่นๆ ไม่ว่าจะ เป็นมอญ จีน มีความเป็นพุทธที่แตกต่างแต่อยู่ร่วมกันได้ พ.ต.ต.อดุลย์ศักดิ์ พุดยิ้มขำๆว่า ถ้าไม่ได้ไปร่วมชุมนุมที่สนามหลวงก็คงไม่โดน แล้วผู้บังคับบัญชาเขาบอกว่า ให้ทำคดีแต่ท่านโพธิรักษ์รูปเดียว ส่วนที่เดินตามแถวบิณฑบาตในภาพไม่ต้องทำ

ผู้เขียน : มีบ้างไหมที่ตำรวจพิจารณาค่าให้การแล้ว ไม่ส่งให้อัยการสั่งฟ้อง

พ.ต.ต.อดุลศักดิ์ : มีเหมือนกัน ก็ต้องอยู่ที่ผู้บังคับบัญชา

ผู้เขียน : ใช้เวลาประมาณเท่าไรว่าจะสอบสวนสำนวนเสร็จว่าจะส่งให้อัยการฟ้องหรือไม่

พ.ต.ต.อดุลศักดิ์ : ประมาณเดือนหนึ่ง

ผู้เขียน : คดีนี้มีผู้พัวพันคนเดียวหรือที่ทำคดี

พ.ต.ต.อดุลศักดิ์ : มีผู้กำกับกับรองผู้กำกับอีกสองคน แล้วก็จะส่งให้ผู้การ

ผู้เขียน : คดีนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับพุทธศาสนา แล้วทางตำรวจจะต้องปรึกษาใครที่มีความรู้ทางศาสนาไหม

พ.ต.ต.อดุลศักดิ์ : ก็คงจะเป็นสำนักพระพุทธศาสนาครับ

ก็ได้แต่หวังว่า ท่านผู้รู้ในสำนักพระพุทธศาสนาแห่งชาติ จะมีความชอบธรรมพอที่จะวินิจฉัยด้วยความเที่ยงธรรม ปราศจากอคติใดๆ ให้สมกับเกียรติและศักดิ์ศรีอันสูงส่งที่ท่านได้รับนี้เทอญ

ข้าพเจ้าขอฝากถึงท่านผู้มีอำนาจหน้าที่ทุกระดับ ไม่ว่าจะ เป็นเจ้าพนักงานตำรวจ สำนักพระพุทธศาสนาแห่งชาติ(รวมถึงพระเถระนุเถระที่ปรึกษา) อัยการ และถ้าจะขึ้นไปถึงศาล ก็อยากจะเรียนให้ท่านผู้พิพากษา ได้ช่วยพิจารณาหลักการสำคัญ ๓ ประการที่จะกล่าวต่อไปนี้ ให้สำคัญยิ่งกว่าพระราชบัญญัติการปกครองคณะสงฆ์ของคณะสงฆ์ไทย ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ผู้น้อยต้องขอภัยล่วงหน้า ที่คำร้องขอนี้อาจจะเป็นการบังอาจ เอะมะพร้าวหัวมาขายสวนหรือสอนหนังสือสังฆราชตามภาคไทย ข้าพเจ้ามิได้เจตนาให้เป็นเช่นนั้นเลย เป็นเพียงกำลังโหยหา....ความชอบธรรมเช่นเดียวกับผู้รักความเป็นธรรมทั้งหลายในแผ่นดินนี้เท่านั้น

หลักพระธรรมวินัยของพระพุทธเจ้า ซึ่งเป็นคุณธรรมบุญของศาสนาพุทธ เป็นกฎหมายแม่ที่สำคัญยิ่งกว่าพระราชบัญญัติการปกครองคณะสงฆ์ ซึ่งเป็นตั้งกฎหมายลูก ไม่ว่าจะเป็นหลักกานาสังวาส(เถรสมาคมไม่ปฏิบัติตามหลักกานาสังวาสหรือไม่) การอธิกรณ์พิจารณากล่าวโทษ สมณะโพธิรักษ์(กระทำไม่ถูกต้องตามหลักธรรมวินัยหรือไม่) การทำประกาศนียบัตรต่อสงฆ์ชาวโอศก (ทำอย่างผิดหลักพระธรรมวินัยหรือไม่) การออกคำสั่งให้สมณะโพธิรักษ์สึก(ในพระธรรมวินัยให้อำนาจเช่นนั้นหรือไม่) การที่สงฆ์ชาวโอศกบวชถูกต้องตามธรรมวินัย แต่ไม่ได้บวชตาม พรบ.การปกครองคณะสงฆ์(กฎหมายของเถรสมาคม) เพราะลาออกจากการปกครองเป็นกานาสังวาสกันแล้ว (ปี ๒๕๑๘) อย่างนี้จะวินิจฉัยว่าสงฆ์ชาวโอศกไม่ได้เป็นพระได้หรือไม่ ต่างๆนานาเหล่านี้ ขอท่านผู้มีอำนาจช่วยไตร่ตรองพิจารณาให้รอบคอบด้วยเถิดว่าได้กระทำอย่างถูกต้องชอบธรรม ตรงตามพระธรรมวินัยแล้วจริงหรือไม่

หลักกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๘ ที่บัญญัติว่า “บุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ในการนับถือศาสนา นิิกายศาสนาหรือลัทธินิยมในทางศาสนาและย่อมมีเสรีภาพในการปฏิบัติศาสนาบัญญัติ หรือปฏิบัติตามพิธีกรรมความเชื่อถือของตน เมื่อไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อหน้าที่พลเมือง และไม่เป็นกการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

ในการใช้เสรีภาพดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง บุคคลย่อมได้รับความคุ้มครองมิให้รัฐกระทำการใดๆ อันเป็นการรอนสิทธิ หรือเสียประโยชน์อันควรมีควรได้เพราะเหตุที่นับถือศาสนา นิิกายของศาสนา ลัทธินิยมในทางศาสนา หรือปฏิบัติตามศาสนาบัญญัติในการแสดงความเชื่อถือแตกต่างจากบุคคลอื่น”

หลักปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ข้อที่ ๑๘ ที่ว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิเสรีภาพแห่งความคิด มโนธรรม และศาสนา สิทธินี้รวมถึงเสรีภาพที่จะเปลี่ยนศาสนาหรือความเชื่อถือ และเสรีภาพที่แสดงในศาสนา หรือความเชื่อถือประจักษ์ในรูปของการสั่งสอน การปฏิบัติศาสนกิจ ความเคารพสักการะ บูชา สวดมนต์ และการถือปฏิบัติพิธีกรรมไม่ว่าโดยลำพังตนเองหรือร่วมกับผู้อื่นในประชาคม และในสาธารณะหรือส่วนตัว”

ประเทศไทยเป็นสมาชิกองค์การสหประชาชาติ รัฐบาลได้ให้สัตยาบันต่อองค์การสหประชาชาติว่าจะเคารพและปฏิบัติตามปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนดังกล่าว รัฐจึงต้องเคารพสิทธิเสรีภาพของประชาชนในการนับถือศาสนาไว้เช่นเดียวกัน นอกจากนี้กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางแพ่งและการเมือง ก็ได้บัญญัติยืนยันในสิทธิเสรีภาพของมนุษยชนในการนับถือศาสนาไว้เช่นเดียวกัน(มี ๔ ข้อ ในที่นี้ขอนำมายกอ้างเพียงข้อเดียวคือข้อ ๒) **บุคคลจะถูกบังคับการใดให้เสื่อมเสียแก่เสรีภาพในการนับถือ หรือเลือกนับถือศาสนาหรือความเชื่อถือตามคตินิยมของตนหาได้ไม่**

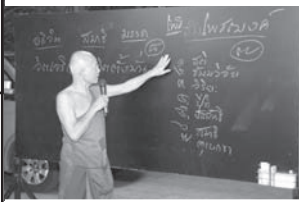
ผลที่สุดของการฟ้องร้องดำเนินคดีครั้งนี้จะเป็นอย่างไร น่าจะขึ้นอยู่กับท่านผู้წყยังอยู่

ในอำนาจหรือพ้นไปจากอำนาจ ครอบงำที่...กติกากำอำนาจ ยังคงวิปริตไร้ความชอบธรรมเช่นนี้
สังคมย่อมวิปลาสไปตามเช่นกัน

อีเรื่อง...! ยิ่งก่าตีไม่ปากพอ

ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปพ่อท่านตั้งใจจะเทศน์กับพวกเราภายในให้มากขึ้น นอกจากวันอาทิตย์
ก่อนหน้าที่ทำอยู่เป็นปกติมานานแล้ว จะเพิ่มวันจันทร์ทำวัตรเช้า พุทธและศุภร์เป็นทำวัตรเย็น
๑๐ พ.ค. ๒๕๔๙ ที่ผ่านมา เป็นปฐมฤกษ์หลังจากดำริ และพ่อท่านได้นำเอาวิธีการสอนแบบเดิม
ที่ใช้กระดานเขียนประกอบการอธิบาย ให้เป็นเหมือนนักเรียนที่เรียนกันในห้องเรียน มีผู้รู้เข้ามา
ร่วมรายการอย่างอุ้นหนาฝาคลัง จากบางส่วนของพ่อท่านบอกเล่าถึงสถานการณ์ในปัจจุบันและสิ่งที่
พ่อท่านและชาวอโศกจะดำเนินต่อไปดังนี้

บันทึกจาก ...ปัจฉาสนทนา

“อาตมาเห็นเขาออกข่าวงานวิสาขะ เขาจัดยิ่งใหญ่ระดับโลก เราเป็นอีแรงของสังคม
พุทธทั่วโลกได้รับเชิญไปหมดเลยนะ แต่อโศกเราเขาเห็นเป็นพวกทำลายศาสนา เขาจัดงานวิสาขะ
เขากำลังฉลองกัน แต่เราขึ้นโรงพัก มันดูแล้วราวฟ้ากับดินเลยนะ แม้แต่ในกายต่างประเทศเขา
ยอมรับหมด แต่เราเขากลับว่าเรานอกรีต หลายปีที่ผ่านมาเราไม่ได้ทำเรื่องเสื่อมเสีย ไม่มีข่าว
หน้าหนึ่งว่าสมณะของเราไปทำอะไรที่ไม่เหมาะสมเลยสักครั้งเดียว

เราเป็นอยู่กันโดยธรรมชาติ ไม่ต้องซักซ้อมอะไรมาก ไปออกงานที่สนามหลวงก็
เรียบร้อยพร้อมพร้อม จริงๆแล้วสังคมต้องการอย่างนี้ แม้ในวงการศาสนาก็ตาม ต้องการคน
ลดละ คนสงบ ต้องการคนมีศีล

วิสาขะเขาจัดใหญ่ระดับโลก แต่เราก็ทำเนื้อแท้ของเราไป ไม่ต้องไปน้อยอกน้อยใจอะไร ไม่ต้องไปโกรธแค้นโกรธเคืองอะไร เขาก็จริงใจของเขาเหมือนกัน เขาจะดูถูกเราเราก็เก็บเอามาเป็นประโยชน์ให้ได้

อาตมาไม่แน่นว่าอายุ ๗๒ ครบแล้ว ไม่รู้ว่าจะใช้อิทธิบาทไปได้อีกมากน้อยเท่าไร มาถึงวันนี้ก็ใช้อิทธิบาทพอเป็นไปได้ ร่างกายก็ยังแข็งแรงอยู่ แค่นี้ยังไม่พอที่จะนำพาศาสนาไปให้ได้ อีกไกล

แม้อาตมาตายไปแล้วพวกเราก็ดำเนินไปได้ คุณต้องดำเนินต่อไป เมื่อไม่ไปทางโลกีย์แล้วเราก็ต้องไปทางนี้ มันยังจะต้องสังวร พ่อเราตายแล้วนะ มันจะมาทำเล่นๆเหลวไหลๆๆ ไม่ได้ เหมือนครอบครัวที่แยกออกไปแล้ว จะมานั่งพึ่งพ่อพึ่งแม่ไม่ได้ เขาต้องสร้างครอบครัวของเขาให้แข็งแรง อาตมาตายก็ฉนั้น พวกเราจะมีสำนักอย่างนั้น

ขอให้พวกเราอย่าประมาท ยิ่งเหตุการณ์ของสังคม การเมืองต่างๆ ขณะนี้ด้านธรรมะอาตมาก็ว่าดีขึ้นมากเลย จริง...คนเลวในวงการก็มี แต่วงการศาสนาไทยเรายังมีแนวลึกลับซึ่งที่ดีต่างประเทศเขายกให้ไทยเป็นศูนย์กลางพุทธศาสนาของโลก พวกเราก็อยู่ฝึกตนไปด้วยอุตสาหะ ด้านนอกเขาเจริญแต่มันเจริญจากข้างนอก แต่ของเราจะเจริญจากข้างในออกไปข้างนอก แม้เขายังไม่เห็นข้างในของเรา ก็ไม่เป็นไร เขายังดูถูกดูแคลนเรา เขายังเข้าใจโลกียะและโลกุตระไม่ได้ เราจึงมีหน้าที่ทำให้เขาเห็น ทำดียังไม่ได้ดี ก็เพราะทำดียังไม่มากพอ”

มีประเด็นที่ข้าพเจ้ายังไม่กระจ่าง จึงได้เรียนถามพ่อท่าน จากอุดมคติหรืออุดมการณ์ที่พ่อท่านเคยกล่าวว่า “บุญนิยมไม่เป็นศัตรูกับใคร เพราะบุญนิยม“ให้” ทุนนิยม“เอา” ทุนนิยม

เรามาช่วยทั้งสองฝ่าย ทั้งฝ่ายถูกและฝ่ายผิด ฝ่ายถูกเราก็ช่วย
กำหนัดน้ำหนักรของความถูกต้องชอบธรรมเพิ่มมากขึ้น ผู้ไม่รู้อื่นๆจะได้
ตัดสินใจได้ ส่วนฝ่ายผิดเราก็ช่วยไม่ให้เขาทำผิดมากขึ้น หยุดยั้งการกระทำ
ผิดของเขา

เขาจะดีกันเอง เพราะเขาต่างแย่งชิงกัน“เอา”ในพวกกันเองนั่นแหละ นั่นคือเขาเป็นศัตรูกันเอง
ส่วนบุญนิยม“ให้” ให้ทั้งเขาให้ทั้งเรา ไม่แย่ง ไม่เป็นศัตรูใคร แต่จะเป็นหน่วยกาชาดรักษา
บาดแผลให้เขา และเป็นหน่วยเสบียงผลิตอาหารเลี้ยงเขา ทุนนิยมเขาจะไม่ทำอันตรายเรา
เพราะบุญนิยมไม่ได้ไปแย่งอะไรจากเขา” แต่การออกไปร่วมชุมนุมอย่างนี้ ทุนนิยมเขามองว่า
เราเป็นศัตรูกับเขา แล้วผลที่เกิดตามมาก็คือ คนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจการออกมาชุมนุมของ
กองทัพธรรม คนที่เข้าใจได้เป็นส่วนน้อย อย่างนี้จะถือว่าเราใช้ลัทธิปริศนารมผิดพลาดไหม ยิ่งถ้า
จะเอาหลักที่พ่อท่านเคยกล่าวไว้ การจะทำอะไรต้องแน่ใจว่า เสียเสียไม่เกิน ๓๐:๗๐ - ๒๐:๘๐
ขึ้นไป คือถ้าเสียเกิน ๓๐ % ไม่เสี่ยงแน่ กรณีอย่างนี้จะถือว่าคนที่ไม่เข้าใจมีเกิน ๓๐ % ใหม
ไม่ว่าจะเป็นญาติธรรมที่ถอนตัวออก แม่ค้า คนขับรถตุ๊กๆ ที่พูดเหน็บแนม หรือเสียงที่ลง
คะแนนเลือก ๑๖ ล้านเสียง กับเสียงไม่เลือกไม่ลงคะแนนน้อยกว่า อย่างนี้จะถือว่าเราประเมิน
การใช้ลัทธิปริศนารมผิดไหมครับ

พ่อท่านตอบ บุญนิยมไม่ได้เป็นศัตรูกับใครจริงๆ แม้เราจะออกมาเลือกข้างฝ่ายถูก
ต้องชอบธรรมมากกว่า เราก็เป็นกลาง เราไม่ได้เป็นศัตรูกับฝ่ายผิด เรามาช่วยทั้งสองฝ่าย
ทั้งฝ่ายถูกและฝ่ายผิด ฝ่ายถูกเราก็ช่วยทำให้น้ำหนักของความถูกต้องชอบธรรมเพิ่มมากขึ้น
ผู้ไม่รู้อื่นๆจะได้ตัดสินใจได้ ส่วนฝ่ายผิดเราก็ช่วยไม่ให้เขาทำผิดมากขึ้น หยุดยั้งการกระทำผิด
ของเขา

การที่กองทัพธรรมออกมาชุมนุมอย่างนี้ เป้าหมายของเราเพื่อช่วยให้เกิด
ความสงบ เกิดความไม่รุนแรง เพราะชาวอโศกได้ปฏิบัติธรรมกันมา ย่อมจะอดทนต่อ
สถานการณ์ต่างๆได้มากกว่า อีกทั้งได้รับการบอกสอนกันว่า ถ้าจะมีผู้มาทำร้าย พวกเราจะอดทน
ไม่ทำร้ายเขาตอบให้ได้ เรามั่นใจว่าเราไม่ได้คิดเป็นศัตรูกับใคร เรามาช่วยทั้งสองฝ่ายจริงๆ แต่
ใครเขาจะไม่เชื่อ ไม่เข้าใจพวกเราว่าพวกเรา ก็ช่วยไม่ได้จริงๆ มันเป็นภูมิของเขาหนะ แล้วเรา
ก็ไม่ได้โกรธเกลียดเขาหนะ เราเข้าใจเขา จะทำอย่างไรได้ ขนาดพระพุทธเจ้าก็ยังมีคนไม่เข้าใจท่าน
ยังด่าว่าท่านเลย

ส่วนประเด็นที่ถามว่าอย่างนี้เป็นการใช้ลัทธิปริศนารมที่ผิดพลาดหรือเปล่า ก็ตอบได้ว่า
ไม่ผิดหรอก อย่าไปมองที่ตัวเลขที่แสดงออกในปัจจุบันเท่านั้น มันต้องมองที่ผลในระยะยาว
ทุกวันนี้ก็มีผู้ที่เข้าใจพวกเราเพิ่มขึ้นเรื่อยๆนะ ใช่มั้ย เอาน่า....รอดูกันต่อไป อย่าเพิ่งรีบตายนะ

บันทึกจาก...ปัจฉิมบท

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

แม้โรคจะได้รับความรังเกียจเพียงใดจากท่านผู้ทรงสมณศักดิ์มีอำนาจบริหาร แต่พระอีกส่วนหนึ่งที่เข้าใจเห็นเป็นคุณค่าแก่ชาติและศาสนาก็ยังมีอยู่

มีบทความที่สะท้อนให้เห็นบทบาทของนักการศาสนาในเหตุการณ์การชุมนุมที่ผ่านมา เขียนโดย เมตตานนท์โทภิกขุ น.ส.พ.คมชัดลึก ฉบับวันที่ ๘ พ.ค.๒๕๕๙ นี้ได้นำมาลงพิมพ์ ชื่อ หัวเรื่องว่า **พระที่ชาติต้องการ** ขอนำบทความทั้งหมดมาถ่ายทอดดังนี้

วิกฤติการทางการเมืองที่เกิดขึ้นกับประเทศไทยในเวลานี้ เป็นเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ครั้งแรกในประเทศไทยที่ศาสนามีส่วนสำคัญอย่างยิ่ง

ตั้งแต่ต้นจนนำไปสู่การชุมนุมต่อต้านผู้นำประเทศ และเป็นแกนหลักของขบวนการกู้ชาติ เป็นครั้งแรกที่ชาวพุทธและศาสนิกชนในศาสนาต่างๆ ในประเทศไทยออกมาเรียกร้องให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางการเมือง

คงไม่มีใครปฏิเสธได้ว่าหากปราศจากผู้นำทางศาสนา ๒ ท่าน คือ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง และ สมณะโพธิรักษ์ ผู้นำสำนักสันตือโศก การต่อสู้ของผู้รักความเป็นธรรม และรักประเทศชาติ คงไม่เดินมาถึงจุดนี้

กระนั้นเอง ชาวพุทธในประเทศไทยจำนวนมาก มิได้ให้การสนับสนุนต่อการชุมนุมกู้ชาติครั้งนี้ด้วยเลย

พระเถระทรงสมณศักดิ์หลายรูปออกโรงประณาม พล.ต.จำลอง และสันตือโศก อย่างรุนแรง บางรูปออกมาให้พรผู้นำประเทศให้อยู่ต่อไปอีกจนครบเทอม หรือนานกว่านั้น

เจ้าคุณบางรูป ให้ท้ายถึงขนาดปิดวัดในวัน

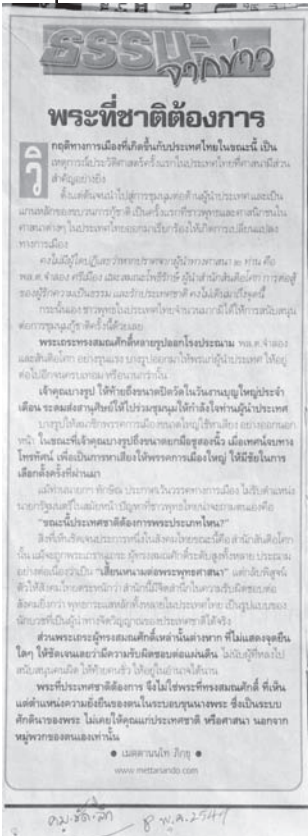
งานบุญใหญ่ประจำเดือน ระดมสงฆ์ศิษย์ให้ไปร่วมชุมนุม ให้กำลังใจท่านผู้นำประเทศ

บางรูปให้สมาชิกพรรคการเมืองขนาดใหญ่ใช้หาเสียง อย่างออกนอกหน้า ในขณะที่เจ้าคุณบางรูปถึงขนาดยกมือชูสองนิ้ว เมื่อเทศน์จบทางโทรทัศน์ เพื่อเป็นการหาเสียงให้พรรคการเมืองใหญ่ ให้มีชัยในการเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมานี้

แม้ท่านนายกฯ ทักษิณ ประกาศเว้นวรรคทางการเมือง ไม่รับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในสมัยหน้า ปัญหาที่ชาวพุทธไทยน่าจะถามตนเองคือ

“ขณะนี้ประเทศไทยต้องการพระประเภทไหน?”

สิ่งที่เห็นชัดเจนในสังคมไทยขณะนี้คือ สำนักสันตือโศกนั้น แม้จะถูกพระเถระานุเถระผู้ทรงสมณศักดิ์ระดับสูงทั้งหลาย ประณามอย่างต่อเนื่องว่าเป็น **“เสี้ยนหนามต่อพระพุทธศาสนา”**

แต่กลับพิสูจน์ตัวให้สังคมไทยตระหนักว่า สำนักนี้มีจิตสำนึกในการรับผิดชอบต่อสังคมยิ่งกว่า พุทธกระแสหลักทั้งหลายในประเทศไทย เป็นรูปแบบของนักบวชที่เป็นผู้นำทางจิตวิญญาณของประเทศชาติได้จริง

ส่วนพระเถระผู้ทรงสมณศักดิ์เหล่านั้นต่างหาก ที่ไม่ได้แสดงจุดยืนใดๆ ให้ชัดเจนเลยว่ามีควมรับผิดชอบต่อแผ่นดิน ไม่นับผู้ที่หลงไปสนับสนุนคนผิด ให้ทำยคนชั่ว ให้อยู่ในอำนาจได้นาน

พระที่ประเทศชาติต้องการ จึงไม่ใช่พระที่ทรงสมณศักดิ์ ที่เห็นแต่ตำแหน่งความยั่งยืนของตนในระบอบขุนนางพระ ซึ่งเป็นระบบศักดินาของพระ ไม่เคยให้คุณแก่ประเทศชาติ หรือศาสนา นอกจากหมู่พวกของตนเองเท่านั้น

• เมตตานนโท ภิกขุ •

www.mettanando.com

ที่สนามบินอุบลฯ บริเวณที่นั่งรอขึ้นเครื่องบิน พระ ๒ รูปแสดงท่าทีนอบน้อมนมัสการพ่อท่าน พร้อมกับเชื้อเชิญนิมนต์ให้พ่อท่านนั่งด้านหน้า จากการสนทนาจึงรู้ว่าทั้งสองท่านได้ติดตามรายการของ ASTV พระรูปหนึ่งกล่าวชมพ่อท่านว่าพูดเรื่องความเป็นกลางต้องเลือกข้างฝ่ายถูก เป็นความเห็นที่ชัดเจน ไม่อย่างนั้นอิมคริม ไม่รู้ผิด-ถูก อย่างเถรสมาคมไม่รู้จะเอาอย่างไร พระผู้ใหญ่ที่ทำหน้าที่บริหารเหมือนไม่กล้าตัดสินใจอะไรเลย จากนั้นเป็นการวิจารณ์เรื่องการเมืองระบอบทักษิณ

พระอีกรูปหนึ่งถามเรื่องการแก้ไขปัญหาความยากจน ถ้าจะบรรยายโดยใช้หลักธรรมของพระพุทธศาสนาควรจะอธิบายอย่างไร เนื่องจากท่านจะต้องไปบรรยายให้กับพระอีกหลายรูป ในการประชุมที่วัดแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯวันนี้(๒ พ.ค. ๒๕๕๙) พ่อท่านแนะนำให้ใช้หลักของอปถนกรธรรม โดยก่อนนี้ได้กล่าวถึงความมกน้อย และสันโดษ แต่เป็นคนขยัน ไม่ใช่ขี้เกียจ ขี้คร้าน ทำได้มาก เอาไว้แต่น้อย ที่เหลือให้กับสังคม อย่างนี้จะแก้ปัญหาความยากจนได้ ไม่ใช่การเอาของไปแจก เอาเงินไปให้ ก่อนจากพระรูปดังกล่าวนี้กราบขอบคุณพ่อท่านที่ทำให้ได้แนวทางในการอธิบาย

แม้พระหลายรูปจะเข้าใจ และยอมรับ แต่ในวังวนของอำนาจและโลกธรรม ทำให้หลายท่านยังเกรงไม่กล้าจะสัมผัสด้วย ดังเช่นงาน ๑๐๐ ปีของท่านอาจารย์พุทธทาส เมื่อญาติธรรมได้เข้าไปประสานจะมาร่วมงานและเปิดโรงบุญมังสวิรัตติ ท่านอาจารย์ผู้ดูแลสวนโมกข์ ธิบบอกว่ **ทางรัฐบาลเป็นเจ้าภาพในการจัดงานนี้ ถ้าจะไปขอให้เปล่งกายไป อย่าได้ไปในรูปแบบของชาวอโศก ด้วยเกรงจะเกิดปัญหา** นี่ก็เป็นอีกตัวอย่างหนึ่งในหลายๆเหตุการณ์ ที่ชาวอโศกเปรียบเหมือนนกแร้งของสังคมจริงๆ อย่าว่าแต่งานใหญ่ๆเลย แม้เรื่องกรจาริต เช่น ญาติธรรมที่ไปร่วมเป็นพลังแสดงธรรมฤทธิ์ ในวันที่(๘ พ.ค.)พ่อท่านไปพบเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ที่ สน.ชนะสงคราม ตามหมายเรียกตัว ญาติธรรมไปกันหลายคนขอเข้าห้องน้ำวัดชนะสงคราม พระที่วัดนั้นยังแสดงอาการรังเกียจปฏิเสธไม่ยอมให้ญาติธรรมเข้าใช้ห้องน้ำ ไม่ต่างจากที่ วัดมหาธาตุฯ เมื่อคราวไปร่วมชุมนุมที่สนามหลวง ล่าสุดสมณะแพะพุทฺธ จันทเสฏฐ์เล่าว่า เจ้าอาวาสวัดหนึ่งในเขตบึงกุ่ม ไม่ได้เลื่อนตำแหน่งสักที เหตุเพราะต้องสงสัยว่าฝักใฝ่สันตโศก เนื่องด้วยอนุญาติให้สมณะแพะพุทฺธ จันทเสฏฐ์ไปเทศน์ และจัดกิจกรรมอยู่หลายครั้งหลายคราว แต่เป็นเรื่องน่าแปลก ที่การไปร่วมงานสัปดาห์วิสาขะที่สนามหลวง ของมูลนิธิ เพื่อนช่วยเพื่อน ที่สมณะแพะพุทฺธ จันทเสฏฐ์ นำไปร่วมจัดทำมาหลายปีแล้ว กลับไม่ได้รับ ปฏิกริยาใดๆแสดงออกให้รู้ว้างไกล รวมถึงการแสดงธรรมของพ่อท่านในงานสัปดาห์วิสาขะ หลังจาก ไปพบเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ สน.ชนะสงคราม ก็ไม่มีเสียงสะท้อนใดๆกลับมาจากพระเถระฝ่ายปกครอง

การบันทึกโทรทัศน์รายการ“พุทธที่ไปนิพพาน”กับสมณะแพะพุทฺธ จันทเสฏฐ์ ใน ทุกวันอาทิตย์เดือนพฤษภาคมนี้ยังคงดำเนินไปตามปกติ วันอาทิตย์ที่ ๗ พ.ค.๒๕๕๙ เป็นเรื่อง พ่อท่านได้จัดแบ่งประเภทของเนื้อหาเพลงเอาไว้ ๕ ประเภท

๑. ลามก ต่ำๆ อนาคตชั้นต่ำ หยาบโหล ยั่วยุกาม พยาบาท โมหะ แน่นอนนี้ ไม่ใช่ศิลปะแต่อย่างใด

๒. รากะ กาม ไม่ถึงกับหยาบคาย แต่ยังมีมอมเมายั่วกาม ยั่วพยาบาท บำรุงกาม บำรุงพยาบาท บำรุงความหลงไหลหลงผิด เสริมสร้างนิวรรณ์ ยังก่อกิเลสด้วยความหลงอยู่ แต่ คนไม่เข้าใจจึงไม่รู้สึกรู้สีก เพลงอย่างนี้ก็ไม่เข้าข่ายเป็นศิลปะ เพลงอย่างนี้แหละที่มีกันมากมายในโลกเต็มสังคม เพลงชนิดนี้แพร่หลายสร้างความร่ำรวยกันอยู่ทั่วโลก

๓. สาระ มีคุณค่าเป็นประโยชน์ต่อชีวิตต่อสังคม เช่น เพลงที่ชี้ชวนให้รักภรรยาชาติ เพลงเพื่อชีวิต เพลงสร้างสรรคุณค่าประโยชน์แก่ชีวิต เพลงที่โน้มนำให้เกิดการพัฒนาจริงในด้านต่างๆ เพลงระดับนี้เริ่มจะนับว่า เป็นศิลปะ เพราะเริ่มมีประโยชน์ ไม่ใช่มีมอมเมา ไม่ใช่ทำลาย และจะเป็นศิลปะน้อยหรือมากไปเท่าที่มีคุณค่าประโยชน์ช่วยพัฒนาคนผู้ฟังได้น้อยได้มากจริงนั้นๆ

๔. ธรรมะ มุ่งไปทางธรรมโดยตรง ส่งเสริมคุณงามความดี ยกจิตวิญญาณให้สูง ข้อ ๔ นี้ต่างจากข้อ ๓ ก็ตรงที่เป็นเพลงที่จัดอยู่ในภาคของธรรมะหรือเสริมสร้างคุณธรรมแท้ๆ เพียงแต่ว่า คุณภาพยังไม่เข้าขั้นปรมาตถ์ที่เป็นโลกุตระ ยังเป็นธรรมะระดับโลกีย์ แม้แต่เพลง สวดโนโบสถ์ การสวดมนต์ที่มีทำนองในศาสนาต่างๆ แม้กระทั่งการสวดมนต์ที่เป็นทำนองใน ศาสนาพุทธ ที่เป็นคำสวดร้องแต่งกันขึ้นมาเองอันไม่ใช่โลกุตระธรรมหรือธรรมะชั้นโลกีย์ธรรมอัน ยังไม่ใช่ธรรมะชั้นโลกุตระพระพุทฺธเจ้า ก็ล้วนจัดอยู่ในเพลงระดับนี้ อย่างนี้นับว่าเป็นศิลปะ ที่ พระพุทฺธเจ้าตรัสว่า “ศิลปะเป็นมงคลอันอุดม” เข้าขั้นเป็น“มงคล” เพียงแต่ว่า ยังไม่ถึงขั้น “อุดม”เท่านั้น

๕. โลกุตระ นำพาให้หลุดพ้นจากโลกธรรม ลาม ยศ สรรเสริญ โลภียสุข การตัดกิเลส ไปสู่นิพพาน นี่คือนิพพานชั้นสูงสุด ที่เป็น“อุดม” เป็นมงคลอันอุดม หรือธรรมะชั้น“อุดม”แท้จริง

พระสูตรที่ภิกษุสวดร้องมีทำนองทั้งหลาย หรือบทสวดมนต์ที่ภิกษุสวดกันเป็นธรรมเนียมชั้นโลกุตระของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย นั่นแหละคือ เพลงชั้นโลกุตระทั้งสิ้น ส่วนที่จะเป็นเพลงที่แต่งขึ้นโดยบุคคลนั้นมีน้อย หาได้ยากมาก เพราะผู้แต่งจะต้องมีภูมิหรือมีความรอบรู้ในโลกุตระสัจจะ จึงจะสามารถแต่งเข้าชั้นโลกุตระได้

วันอาทิตย์ที่ ๒๑ พ.ค. ๒๕๔๙ เนื้อหาเป็นเรื่องความงดงามของลาว แล้วต่อด้วยพระสูตรที่ว่าด้วยการอาพาธของพระสารีบุตรก่อนปรินิพพาน

วันอาทิตย์ที่ ๒๘ พ.ค. ๒๕๔๙ เนื้อหาช่วงแรกเป็นเรื่องศิลปะกับบอณาจาร ส่วนที่สองเนื้อหากล่าวถึงคานธี - พระเจ้าและนิพพาน

นอกจากนี้ช่วงต้นเดือนวันที่ ๕ พ.ค. ๒๕๔๙ ได้มีนิมนต์พ่อท่านไปร่วมออกรายการสดที่สถานีโทรทัศน์ไทยทีวี ร่วมกับ**ครูเพลงนคร ถนอมทรัพย์** นายกสมาคมดนตรีแห่งประเทศไทย เนื้อหาเป็นการเชิดชูครูเพลงต่างๆ ซึ่งจะจัดคอนเสิร์ตในวันที่ ๗ พ.ค.นี้ ที่ศูนย์วัฒนธรรมแห่งชาติ ในฐานะที่พ่อท่านก็เป็นครูเพลงท่านหนึ่งที่เจ้าภาพได้นำผลงานไปร่วมแสดง แต่ไม่ได้มีนิมนต์พ่อท่านไปปรากฏตัวร่วมในงานคอนเสิร์ตนั้น ได้แต่ถ่ายทำวีทีอาร์ไปฉายในงาน เข้าใจว่าเจ้าภาพอาจจะเกรงข้อครหาว่าเป็นสถานที่อโคจร

และวันที่ ๑๒ พ.ค. ๒๕๔๙ เป็นวันวิสาขบูชา **สมณะแพะพุทธ จันทเสฏฐิโฐ** ก็ได้มีนิมนต์พ่อท่านไปร่วมออกรายการสดที่ไทยทีวีอีก ผู้สนใจเนื้อหาทั้งหมดติดตามได้จากฝ่ายเผยแพร่

บ้านเมือง เดือนพฤษภาคม

บันทึกจาก ... บัณฑิตอาสา

๓ พ.ค. ๒๕๕๙ จากหนังสือพิมพ์มติชน **งดพระราชทานเครื่องราชฯ วัน 'ฉัตรมงคล'** ชาวที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์บ้านเมืองยามนี้ สะท้อนให้เห็นปัญหาของสังคมได้ส่วนหนึ่ง ช่วงต้นเดือน ๓ พ.ค. ได้รับเอกสารลับชิ้นหนึ่ง ซึ่งเป็นการถ่ายสำเนากันต่อมาหลายฉบับ มีจำนวน ๑๕ แผ่น จั่วหัวกระดาษว่า เอกสารทางวิชาการ ว่าด้วย การตรวจสอบผลงานของ พ.ต.ท.ทักษิณ ในรอบ ๕ ปีของการเป็นนายกรัฐมนตรี เป็นการบอกถึงความประพฤติมิชอบในด้านต่างๆ (เข้าใจว่าเอกสารฉบับนี้ได้แพร่กระจายกันไปอย่างกว้างขวางแล้ว)

ช่วงกลางเดือนมีข่าวลือขึ้นมาว่า ทหารเตรียมรุ่น ๑๐ จะปฏิวัติ ต่อมา ๑๘ พ.ค. ได้ฟังการรายงานข่าวจากวิทยุ FM ๑๐๐.๕ MHz กล่าวถึงในหลวงที่ทรงห่วงใยสถานการณ์บ้านเมือง บอกเล่าโดย พล.อ.สนธิ บุญยรัตกลิน ที่พระองค์ทรงไปยืนมองไปที่ทะเลหนึ่งอยู่เป็นเวลานาน (เนื่องมาจากข่าวว่าทหารรุ่น ๑๐ เพื่อนร่วมรุ่นของท่านนายทักซิณ กำลังคิดจะก่อการปฏิวัติรัฐประหาร การรายงานข่าวไม่ได้มีการรายงานอย่างนี้ทีเดียว แต่การสื่อภาพรวมๆ ทำให้เข้าใจคิดไปได้ว่าเป็นอย่างนั้น) ทำให้ พล.อ.สนธิ ผบ.ทบ. ได้เรียกให้ผู้บัญชาการเหล่าทัพอื่นเข้าเฝ้าในหลวงด้วย เพื่อรายงานสถานการณ์บ้านเมืองให้ทราบ และเรื่องงานที่ได้รับไปทำใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีผลเป็นอย่างไรแล้ว แต่เนื้อหาหลักๆ ก็คงเป็นการเข้าเฝ้าเพื่อรับฟังรับสั่งที่ในหลวงอาจจะจะมีให้กับเหล่าทัพ และพูดย้ำว่าทหารเป็นทหารอาชีพ รับใช้ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว การให้ข่าวก็เหมือนกับจะปรามเดือนนายทหารรุ่น ๑๐ อย่าได้คิดก่อการใดที่จะเป็นเหตุให้เกิดการแตกแยก

เผยทหารพยายามวางตัวเป็นกลางมาตลอด แม้จะเป็นเรื่องยากที่จะไม่ให้ใจเอนเอียงไปข้างใด ที่ผ่านมาก็ได้รับการติดต่อจากทุกฝ่าย เพื่อให้ทหารทำในสิ่งที่ เป็นประโยชน์กับฝ่ายต่างๆ แต่ก็อดทนและนิ่งมาตลอด เพื่อให้ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยดำเนินไปได้

๑๙ พ.ค. ๒๕๕๙ จากหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ คอลัมน์เปลว สีเงิน **พระองค์ท่านทรงเป็นทุกข์**

ขณะที่ทางแกนนำพันธมิตรประสานมา อยากให้กองทัพธรรมไปร่วมให้กำลังใจศาล ในวันที่ ๒๒ พ.ค.นี้ ในการพิจารณาคดีทางการเมืองต่างๆ แต่ต่อมาได้ยกเลิกการเดินทางไปให้กำลังใจศาล ด้วยศาลเกรงว่าจะถูกมองว่าไม่เป็นกลาง จะกลายเป็นฝ่ายเดียวกับพันธมิตรฯไป เพื่อให้ศาลได้ทำหน้าที่อย่างบริสุทธิ์ยุติธรรม จึงยกเลิกการชุมนุมเดินทางไปให้กำลังใจศาล

รักษาการแทนนายกฯ พล.ต.อ.ชิตชัย วรรณสถิตย์ ให้ข่าวว่ายาสเสพติดจะกลับมาแพร่ระบาดอีก หลังจากที่ยังก่อน ๑๙ พ.ค. มีกลุ่มคนรักลูกได้ไปให้กำลังใจ พ.ต.ท.ทักษิณที่บ้านว่าอยากให้กลับมาเป็นนายกฯอีก เพื่อปราบยาเสพติด เนื่องจากลูกๆของตนกลับไปติดยาเสพติดอีกแล้ว

ประเด็นเรื่องปฏิญญาฟินแลนด์ กลายเป็นประเด็นที่ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์อย่างมาก ในช่วงกลางเดือนไปถึงปลายเดือนนี้ มีผู้สรุปเนื้อหาของปฏิญญาฟินแลนด์ ๕ ข้อไว้ดังนี้ **หนึ่ง**ทำให้รากหญ้าเป็นพวก ด้วยการใช้งินหว่านโปรย **สอง**ใช้ทุนนิยมยึดครองสมบัติของแผ่นดินผ่านตลาดหุ้น **สาม**ทำพรรคการเมืองให้เหลือเพียงพรรคเดียว **สี่**ทำระบบราชการให้หลุดออกจากสถาบันเป็นเหมือนลูกจ้างของท่านผู้นำ **ห้า**ทำให้สถาบันเป็นเพียงสัญลักษณ์ที่ประกอบพิธีกรรมเท่านั้น

๒๔ พ.ค. ๒๕๕๙ จากหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ **ยุทธศาสตร์ฟินแลนด์เพื่อโค่นล้ม** คัดค้านจริงหรือ? **โดย พิทยา ว่องกุล**

๓๑ พ.ค. ๒๕๕๙ จากหนังสือพิมพ์ผู้จัดการ **ปีศาจร้ายจากฟินแลนด์** **โดย ปราโมทย์ นาคทรพรพ**

ปลายเดือนมีผู้ส่งสำเนาเอกสารลับ (ในที่นี้ขอแปลงข้อความบางส่วน) เรื่อง สรุปผลการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริง กรณี นายเทพ เทือก เหลาธิการพักประชาชนปิด กล่าวหาว่า มีกระบวนการว่าจ้างพักการเมืองให้ลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอันเป็นการทั่วไป

เมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๙

จากเอกสารทั้งหมด ๑๗ หน้า ส่วนท้ายของหน้าที่ ๑๗ สรุปไว้ดังนี้

ข้อเท็จจริงที่ได้จากการกระทำของ พล.อ.ทำลัก และนายภงสัก ดังได้วินิจฉัยแล้วข้างต้น ฟังได้ว่า ได้ร่วมกันสนับสนุนให้มีการติดต่อข้อมูลการเป็นสมาชิกของแพคเกจแพคเกจชาติไทยที่เป็นสมาชิกพักไม่ครบ ๙๐ วัน ให้ครบ ๙๐ วัน และร่วมกันให้เงินสนับสนุนแก่แพคเกจแพคเกจชาติไทยและพักแผ่นดินไทย เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งผู้สมัครเลือกตั้งแบบแบ่งเขตลงแข่งขันกับผู้สมัครเลือกตั้งของพักไทยลักไทย เพื่อหลีกเลี่ยงการที่จะต้องมีคะแนนเลือกตั้งไม่ถึงร้อยละสิบของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตนั้น สำหรับแพคเกจแพคเกจชาติไทยมีนายทวี คนสนิทของ พล.อ.ทำลัก เป็นตัวแทน ส่วนพักแผ่นดินไทยมี พล.อ.ไต่ลง และ พล.ท.ผะดุงสัก ผู้ใต้บังคับบัญชาของ พล.อ.ทำลัก เป็นตัวแทน เห็นว่า พล.อ.ทำลัก มีตำแหน่งรองหัวหน้าพักไทยลักไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ส่วนนายภงสัก มีตำแหน่งรองเลขาธิการพักไทยลักไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ถือว่าต่างเป็นผู้บริหารระดับสูงของพักไทยลักไทย เงินที่ให้ในการสนับสนุนดังกล่าวก็เป็นเงินจำนวนมากประกอบกับผลที่ได้รับก็เป็นประโยชน์แก่พักไทยลักไทย ดังนี้ จึงฟังไม่ได้ว่าเป็นการกระทำในฐานะส่วนตัว แต่มีหลักฐานควรเชื่อว่าเป็นการกระทำในฐานะเป็นตัวแทนของพักไทยลักไทย มีผลผูกพันเสมือนเป็นการกระทำของพักไทยลักไทยเอง จากเหตุผลดังได้วินิจฉัยมา คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริง จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า สมควรแจ้งข้อกล่าวหาแก่ พ.ต.ท.ทากสิน รักษาการนายกคตมณโฑ ในฐานะหัวหน้าพักไทยลักไทย และดำเนินการสืบสวนสอบสวนต่อไปตามระเบียบ

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ปิดท้ายด้วยลายเซ็นต์ของประธานคณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริง

ข้อมูลส่วนที่ลึกลงๆ ไม่สามารถเปิดเผยได้ทั้งหมด ที่ไม่เป็นข่าวทางสื่อต่างๆ ไม่มีเอกสารออกมาเผยแพร่แจกจ่าย เป็นการบอกเล่าจากแหล่งข่าวที่น่าเชื่อถือจากวงใน เช่น

กรณีมีอบที่ไปเชียร์ กกต. เมื่อ ๑๘ พ.ค. ๒๕๔๙ เป็นการจ้างมาของ ส.ส. ชาวบ้านมาจากจันทบุรี เพื่อให้เกิดภาพประชาชนแยกออกเป็นสองฝ่าย หลังจากที่มีมติ ๓ ศาล คำว่าบัตร 'กกต.' จี๊ดอมลปิริต 'ออก'

การที่เขาไปต่างประเทศมีหลายนัยะ หนึ่งคือเขาขนเงินออกไปด้วย

เพราะเป็นจังหวะที่ทำได้ เอาไปเก็บไว้ที่เงินมากที่สุด อันที่สองเป็นการลอบบี้ผู้นำ แล้วสร้างกระแสเพื่อเบรกเบื้องบน

เรื่องการลา ในกฎระเบียบของการลามีไว้หมด ที่ท่านนายกฯทำอยู่นี้ผิดหมดเลย ชิดชัยทำอะไรมันผิดไม่เข้ากับหลักกฎหมายหมดเลย คณะรัฐมนตรีต้องรับผิดชอบหมด คนที่จะพูดเรื่องนี้ได้ต้องเป็นปลัดกระทรวงมหาดไทย

นอกจากนี้ยังมีเรื่องการเคลื่อนไหวของฝ่ายทหารชั้นผู้ใหญ่ระดับสูง ๒ กลุ่ม รวมถึงข่าวที่พาดพิงถึงส่วนที่ไม่สามารถถ่ายทอดในบันทึกนี้ได้ การแย่งชิงเหรียญตรา บทอภิจักริษา บางส่วนมีเรื่องเกี่ยวกับภาพผู้ด เพื่อทำลายความน่าเชื่อถือของอีกฝ่าย ไม่ทราบว่าเป็นการสร้างขึ้นหรือเปล่า แต่เป็นปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นจริงในสถานการณ์บ้านเมืองยุคนี้ ไม่แพ้หนังสือที่ซบซ้อนๆ บู้ล้างผลาญ เล่ห์เหลี่ยมสารพัดที่จะทำลายล้างเอาชนะกัน หน้าฉากอย่างหนึ่ง หลังจากเป็นอีกอย่างหนึ่ง หลายตัวละครไม่ปรากฏเป็นข่าว แต่แสดงอยู่เบื้องหลัง ถ้าเอาหลักพระพุทธศาสนามาจับ ตราบใดที่มนุษย์ยังไม่ได้ล้างกิเลส ตัณหา อุปาทาน ย่อมกระทำได้ทั้งนั้น เพื่อผลประโยชน์เพื่อโลกธรรม เพื่ออัตตาของตน จึงเป็นเรื่องไม่แปลกกับความจริงที่ไม่เป็นข่าว มนุษย์ปุถุชน กิเลสหนาย่อมกระทำได้ทั้งนั้น

ปลายเดือน ๓๐-๓๑ พ.ค. พ่อท่านได้รับนิมนต์ให้ไปเป็นประธานเปิดป้ายโรงเรียน สัมมาสิกขาศาสลือโศก ซึ่งได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ ให้เป็นโรงเรียนเอกชนการกุศล

ตามมาตรา ๑๕(๓)ได้ โดยมีข้าราชการในพื้นที่และญาติธรรมร่วมงานฉลองนี้ พ่อท่านได้แสดงธรรม หลังพิธีเปิดป้าย(๓๐ พ.ค.) คำก็เอื้อไออนุ่นกับชาวศาลือโคก รุ่งเช้าก็เทศน์ทำวัตรเช้า(๓๑ พ.ค.) ผู้สนใจรายละเอียดติดตามได้ที่ฝ่ายเผยแผร่ ในที่นี้ขอนำคำถามคำตอบหนึ่งจากรายการเอื้อไออนุ่น มาถ่ายทอด เพื่อญาติธรรมและคนทั่วไปที่อาจเกิดอาการเช่นนี้ได้

ถาม : ผมมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของ กกต.กับคุณทักษิณ ทำอย่างไรเขาจึงจะไม่หน้าด้าน อย่างนี้ ทำให้เกลียดเขาไปหมด ไม่อยากเห็นหน้า ไม่อยากได้ยินเขาพูดอะไร

พ่อท่าน : เพราะเราไปมัวแต่ยึดมั่นถือมั่นอยู่ในคำว่า“ผิด” แล้วเราก็ไม่ยอมปล่อยวาง เอาเถอะ...สมมุติว่าเขาเหล่านั้นผิดจริงก็ตาม ก็เป็นบาปที่เขาทำ เราบังคับเขาไม่ได้ ต้องรู้ความจริง ให้ชัดว่า เราก็คือเรา เขาก็คือเขา ต้องหัดดูความจริงว่า เขาคือเขา เขาทำชั่วได้มาก ทำชั่วได้ซับซ้อน ก็เป็นของเขาทำ เราไม่ได้ทำกับเขาสักหน่อย และเราก็อย่าทำอย่างนั้น มันไม่ดี นี่เป็นประโยชน์ที่เราจะได้อะไร แล้วต้องเข้าใจว่า ถ้าเรายึดไว้มากๆ แล้วกดดันตัวเอง อันนี้เป็นอัตตามานะถือดีของเรา เราต้องเข้าใจเขาว่าเขาทำอย่างนั้นมันก็ของเขา เราได้แต่เห็นความจริงว่าเขาไม่น่าจะทำ แต่เขาก็คือเขา ไม่ใช่เรา เขายังทำอยู่ มันก็คือเขา ไม่ใช่เรา นี่...ความจริง หากเรายังมีใจยึดอยู่นั้นแหละ ว่า เขาทำไมทำอย่างนั้น เขาต้องไม่ทำอย่างนั้น ไม่อยากให้เขาทำอย่างนั้น มันไม่ดี ไม่อยากให้เขาทำ คุณไปห้ามเขาได้ไหมล่ะ? เมื่อไม่ได้ ก็คือ เรื่องของเขา ชั่วดีก็ของเขา คุณก็ต้องวางที่ใจเราเอง หยุคยึดถือที่เรา โดยพิจารณาเห็นความจริงดังที่พูดมาแล้วให้ได้ เพราะการหลงยึดมั่นถือมั่นอยู่นั้นแหละมันจึงทุกข์ มันจึงเกลียด-โกรธ ไม่สบายใจไปหมด ต้องปล่อยวางด้วยการเห็นความจริง

เราดูความจริงว่า แท้ๆมันคืออะไร ใครทำ ใครก่อกรรม มีข้อมูลอย่างไร ก็ศึกษาได้ แล้วหัดวางใจให้ได้ อย่าไปยึดมั่นถือมั่น คุณคนอื่นที่เขาไม่ยึด เขาไม่ทุกข์ ควรทำอะไรก็ทำกับหมู่มันมีอะไรที่ลึกกว่าที่เราได้เห็น เพราะโดยสามัญแล้วเขาก็หน้าจะลาออกแล้ว

มิถุนา วันประชาภคปิตี

ผองไทยทั่วหล้าต่างซาบซึ้งและตราตรึงอย่างมิรู้เลือนกับภาพประวัติศาสตร์ ที่คลื่นประชาชนนับล้านคน พร้อมใจกันใส่เสื้อสีเหลือง แลดูดุจตั้งทุ่งทองคำรามเรืองรองพราวสะพรั่งไปทั่วทั้งลานพระบรมรูปทรงม้าจนถึงสะพานมัฆวานรังสรรค์ ในการเฝ้ารับเสด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่เสด็จออกมหาสมาคม ณ สีหบัญชร พระที่นั่งอนันตสมาคม เมื่อเช้าวันที่ ๙ มิ.ย. เนื่องในวโรกาสทรงครองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี

พสกนิกร ต่างพร้อมใจกันแสดงออกด้วยความจงรักภักดีอย่างหาที่สุดมิได้ ขณะที่ประชาชนจำนวนมาก ต่างพากันหลั่งน้ำตาแห่งความปีติอาบใบหน้า ระหว่างเปล่งเสียงตะโกนคำว่า “ทรงพระเจริญ” ถวายพระพรพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ดังกึกก้องไปทั่วทั้งลานพระบรมรูป (ไทยรัฐ ๑๑ มิ.ย.๒๕๕๙)

ริอบ โคเฮน ผู้สื่อข่าวของวิทยุเสียงอเมริกา (วีไอเอ) ระบุเอาไว้ในเว็บไซต์ว่า “องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระราชดำริริเริ่มโครงการต่างๆ มากกว่า ๓,๐๐๐ โครงการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาแหล่งน้ำ และการส่งเสริมสถานะแวดล้อมให้เหมาะสมกับสภาพการอยู่อาศัย”

“โครงการต่างๆ เหล่านี้รวมถึงความพยายามของพระองค์ในอันที่จะเพิ่มขีดผลผลิตในการทำนาข้าว, การปรับปรุงการผสมพันธุ์ปศุสัตว์ และโครงการที่มีนัยสำคัญในด้านแหล่งทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนาพื้นที่ชุ่มน้ำ โครงการแพทย์ประจำหมู่บ้าน โครงการพัฒนาแหล่งน้ำ แม้กระทั่งการที่ทรงคิดค้นกระบวนการทำฝนเทียมเพื่อใช้ในระหว่างหน้าแล้งยาวนานในประเทศไทย ล้วนแล้วแต่ได้รับความสนับสนุนจากพระองค์ท่านทั้งสิ้น”

ปรัชญา “เศรษฐกิจพอเพียง” อันหมายถึงการส่งเสริมให้เกิดการเจริญเติบโตอย่างได้

สมดุลีในระยะยาวและยืนนานคือหัวใจของพระราชภาระเหล่านี้ เพราะกว่าครึ่งหนึ่งของคนไทย ๖๔ ล้านคน ยังคงใช้ชีวิตของตนขึ้นอยู่กับผลผลิตที่ได้จากผืนดิน แม้ว่าอีกส่วนหนึ่งของประเทศ จะแปรผันไปเป็นอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็วแค่ไหนก็ตาม

“สังคมไทยแทบทั้งหมดได้รับผลประโยชน์จากพระราชกรณียกิจที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาขององค์พระมหากษัตริย์ไทย ไม่เว้นแม้กระทั่งชนกลุ่มน้อยชาวเขาทั้งหลายทางตอนเหนือของประเทศ”

“โครงการปลูกพืชทดแทนต่างๆ สำหรับชาวเขาเหล่านี้ส่งผลให้ไทย ซึ่งครั้งหนึ่งเป็นประเทศแหล่งผลิตเฮโรอีนแหล่งใหญ่ เกือบจะปลอดจากการปลูกฝิ่นแล้วในขณะนี้ ในขณะที่อีกหลายโครงการกระตุ้นให้ชาวเขาเหล่านี้ยุติการตัดไม้ทำลายป่า เผาพื้นที่ป่าเพื่อทำการเกษตร” ข้อเขียนของ ร็อบ โคเฮน ระบุ (มติชน ๑๒ มิ.ย. ๒๕๔๙)

อุทากรณี บึงฉลวยป่าว กระต่ายตื่นเตน

ก่อนงานฉลองประมาณสองอาทิตย์ มีญาติธรรมแจ้งให้พ่อท่านทราบ ว่า คุณ อ. ผู้ประสาน ต้องการให้ญาติธรรมไปร่วมแสดงพลังความจงรักภักดีที่จริง ด้วยสถานการณ์บ้านเมืองมีสัญญาณให้เข้าใจได้ว่า กลุ่มการเมืองผู้มีอำนาจกำลังแสดงออกถึงความไม่จงรักภักดีจริง พยายามทุกวิถีทางให้ได้มาซึ่งอำนาจต่อไป ไม่สนองพระราชดำรัสหลายต่อหลายครั้ง ด้วยเชื่อในบริวารแวดล้อมที่เต็มไปด้วยผู้มีความรู้มีความสามารถ รวมถึงคนรากหญ้าจำนวนมากยังนิยมชมชอบ

คุณ อ. แจ้งว่าเมืองสูงประสงค์ที่จะสัมผัสกับประชาชนอย่างแท้จริง คุณ อ. มีนามสกุลเดียวกับผู้รับใช้ใกล้ชิดพระองค์ ทำให้พวกเราหลายคนเชื่ออย่างสนิทใจ ตอนแรกก็แจ้งว่าในหลวงจะเสด็จไปวัดพระแก้ว ในวันที่ ๘ มิ.ย. ให้ไปรอรับเสด็จที่นั่น ต่อมาเปลี่ยนให้ญาติธรรมไปรับเสด็จที่วังสราญรมย์ คุณ อ. บอกกับพวกเราว่าเป็นเรื่องลับ ไม่ใช่ข่าวใดๆ ออกมา

วันที่ ๗ มิ.ย. พ่อท่านไปเทศน์เปิดพลาภิบาลที่ปฐมอโศก ยังได้รับการประสานติดต่อเช่นนั้น ญาติธรรมติดต่อกับคุณ อ. แล้วยื่นโทรศัพท์ให้พ่อท่านได้ฟังการบอกเล่าจากปากของคุณ อ. จากนั้นจึงเตรียมการกันอย่างคึกคัก แม้ช่วงเวลาจะสั้น แต่พวกเราที่เร็วไว จัดหาผ้าเหลืองเป็นผ้าพันคอ จัดหาธงสีเหลือง ด้วยญาติธรรมไม่มีเสื้อสีเหลืองกันเป็นส่วนใหญ่ ดีที่มีผู้ใหญ่ ไหวทัน ตรวจสอบแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือได้ ทราบว่าคุณ อ. เป็นคนมีความคิดค่อนข้างฟุ้งฝันอยู่เรื่อย ต้องตรวจสอบให้ดีๆ เมื่อตรวจสอบจากผู้ที่พักจะทราบการอยู่บ้าง ได้รับคำตอบว่าไม่มีเรื่องเช่นนี้เลย อีกด้านหนึ่งสอบถามไปยัง สน.ชนะสงคราม ก็ได้รับคำตอบว่าไม่มีเรื่องนี้เช่นกัน เพราะถ้ามีการเสด็จจริง ในฐานะเจ้าหน้าที่ท้องที่จะต้องเตรียมเรื่องการจราจร แต่นี่เงียบสนิท

ที่สุดจึงได้ประกาศยกเลิกการไป วันรุ่งขึ้นก็ไม่มีเรื่องเช่นว่าจริงๆ ไม่มีใครติดตามไปหาความจริงว่า คุณ อ. ทำเรื่องนี้เพราะอะไร นี่ถือเป็นอุทาหรณ์กับการประสานงานใดๆ จากบุคคลที่เรายังไม่รู้จักเขา แม้จะมีนามสกุลดัง ก็อย่าเพิ่งวางใจ จนกว่าจะชัดเจนในกิจนั้นๆ

อศกรำลลลทอตโถงครำชน

งานอศกรำลลลทอตโถงครำชน คั้งที่ ๒๕ (๙-๑๓ มล.ย.) ฝำนไปอย่างอู่่นๆ มีหนังสือแจกหลายเล่ม มีสองเล่มที่มีความต้งกัน รวักกับยลนคนละฝ้งแม่่น้ำ ถ่ำเปรลยกับบรศอหำรก็หวำนกับเผ็ด เล่มหนล่งออกรสหวำนๆ หน่ำปกเป็นรูปดอกบ่วออกสีเชยวฟ่ำ คลือหนังสือเพลงอศอก เป็นการรวบรวมคำร้องและทำนอง ที่พ่อทำนและชวอศอกได้แต่งกันขึ้นมำ อล็กเล่มหนล่งออกรสเผ็ดร้อน หน่ำปกเป็นรูปเปลวไฟกำล้งลุกโหม่นำพิก(เวล) ลลือออกเหลลียงแดงกับคล่ำดำหม่นๆ คลือหนังสือ ถึงกาลพินาศ ความฉลาดก็วิปริต แล้วมีข้อความบวลลิตัวเล็กลงได้ลงมำว่ำ **วินาสกালে วิปริตพุทธิ** เป็นการรวมบทควม “นัยปก” จากหนังสือพิมพ์ “เราคิดอะไร” ที่เชยนโดยพ่อทำน ในหนมปกกกว่ำ **จรงใจ ตมกฎม** คณะจัดทำได้เชยนคำนำบงส่วนว่ำ ถวยเป็นปีตบุชช ในวระที่พ่อทำนอয়ครบ ๗๒ ปี วันที่ ๕ มิถุนยยน ๒๕๔๙ เพื่อย้ำอุดมการณ์การทำงานเพือประโยชน์แก่มวลมนุษยชชาติเป็นล่ำค้ำถุ

อจกรย์ทินว้ฒน้ มฤคพิทักษ์ หลังจกได้อำนในเว็บไซต์ของสมณะพะะพุทธิ จันทเสฏฐ์ลลือทรบว่ำวันที่ ๕ มล.ย.เป็นวันครบรอบปีที่ ๗๒ ของพ่อทำน จึงได้โทรติดตอมาสอบถมว่ำมีรยจกร อะไรบ้ำงในวันที่ ๕ มล.ย.นั้ัน อยจกจะมำร่วมนมัสการ เมือทรบว่ำวันที่ ๕ นั้ันไม่มีการจัดงำนที่ลันตลืออศอก พ่อทำนจะไปที่อู่บลช ม้งน “โฮมไทว้ง”ที่นั้ัน แต่จะมีการจัดงำนใหญ่ในวันที่ ๙-๑๓ มล.ย. ที่ลันตลืออศอก ดูทำที่อจกรย์ทินว้ฒน้สนใจจะมำร่วม

...ปจจลสมณะ:
บันทึกจก

เมื่อทราบว่ารายการช่วงค่ำยังว่าง จึงติดต่อผ่านสมณะพะพะพุทธ จันทเสฏโฐให้ประธานเชิญอาจารย์ทินวัฒน์มาพูดแบบทอล์คโชว์ สองวันต่อมาได้รับแจ้งจากสมณะพะพะพุทธ จันทเสฏโฐ ว่าอาจารย์ทินวัฒน์ตกลง และบอกว่าจะพูดเทอดพระเกียรติพระเจ้าอยู่หัว เกี่ยวกับพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง แล้วจะกล่าวถึงอโศก สมณะพะพะพุทธ จันทเสฏโฐแจ้งให้อาจารย์ทินวัฒน์ทราบว่า พ่อท่านเคยดึงเรื่องการพูดถึงองค์ในหลวงอย่าได้เอาพ่อท่านไปเทียบเคียงด้วย ไม่ดูดี ได้รับคำตอบจากอาจารย์ทินวัฒน์ว่า ถ้าอย่างนั้นก็สบายใจ เดี่ยวจะหาว่ามาแล้วไม่พูดถึงอโศกเลย

อีกกรณีหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นความละเอียดอ่อนของพ่อท่าน เมื่อได้รับการปรึกษาจากฝ่ายจัดสถานที่งานอโศกรำลึก ถ้าจะเขียนป้ายข้อความฉลองสิริราชสมบัติด้วยจะดีไหม จะได้สอดคล้องกับสถานการณ์ของสังคม

พ่อท่านเห็นว่า**ไม่เหมาะ งานฉลองสิริราชสมบัติ เป็นงานยิ่งใหญ่ ถ้าจะจัดต้องจัดให้ยิ่งใหญ่สมพระเกียรติ จะมาจัดแปะๆพะพะๆเอาอย่างนี้ไม่ควร เราก้จัดงานของเราไปปกติตามที่เราเคยทำมา ก็ทำไปสามัญ อาจจะมีการกล่าวถึงอย่างเทิดทูน ก็ทำได้ ถ้าเขียนป้ายแปะๆ ผสมผลเสื่ไปกับงานเรา ไม่ดีแน่ๆ**

พ่อท่านไปเห็นหน้าตึกบริษัทพลังบุญมีตรงเฉลิมฉลองการครองราชฯแผ่นเหล็กติดอยู่เท่านั้น จึงแนะให้ไปซื้อแผ่นใหญ่ขนาดยาวจากยอดตึกลงมาถึงชั้นล่างสุด ติดที่หน้าตึกคู่กับธงชาติแผ่นใหญ่เท่ากัน

วันบูชาพระบรมสารีริกธาตุ หลังจากกล่าวคำบูชาดังเช่นที่เคยกล่าวมาทุกปีแล้ว ปีนี้พ่อท่านเพิ่มให้พวกเรากล่าวตามดังนี้...

วันนี้ ๙ มิ.ย. ๒๕๔๙ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ในหลวง ร. ๙ ของเรา ครองราชย์มาได้ครบ ๖๐ ปี ซึ่งเป็นพระเจ้าแผ่นดินไทยที่ครองราชย์ได้ยาวนานที่สุดตั้งแต่มีประเทศไทย และนานที่สุดกว่ากษัตริย์ทุกประเทศ

พระชนมายุของพระองค์จะเข้าสู่ ๘๐ พระชันษาในปีหน้า ตลอด ๖๐ พรรษาที่ครองราชย์ พระองค์ได้ทรงสร้างสารัตถคุณแก่แผ่นดินและชีวิตประชาชนไทย เป็นอเนกอนันต์

พระกรุณาธิคุณหาที่สุดมิได้ เหล่าข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลายขอถวายพระพร จงทรงพระเจริญด้วยพระพลาณามัย ทรงเกษมสำราญยิ่งยืนนานเถิดเทอญ

งานอโศกรำลึกปีนี้นับว่าแปลกใหม่ พ่อท่านนำเอาของสารพัดประดามีที่คนเขาถวาย มาแจก มีทั้งปากการาคาแพง นาฬิกา กล้อง รูปภาพ ยาม เครื่องใช้ ของประดับ ฯลฯ ตึกตาก็มี กติกาการแจกไม่มีอะไรมาก ใครอยากได้ก็มาจับสลาก หากได้ใบที่มีลายมือพ่อท่าน ก็จะได้ของขวัญใหญ่ ถ้าจับได้กระดาษเปล่าว่างๆ ก็ได้ของขวัญน้อย ถ้าจับได้กองเชียร์จะ

สงเสียง **เฮ!** ถ้าได้ใบที่ว่างเปล่าก็เป็นเสียง **ฮา!**

จากการนี้ทำให้มีเค้าว่าปีต่อไปก็จะมีรายการอย่างนี้อีก ต่อมาพ่อบอกให้ชื่อรายการนี้ว่าเกม **สุญญโต หรือ โฟธิ** ‘สุญญโต’ คือว่างเปล่า โฟธิ คือผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน ‘สุญญโต’ ใช้แทนเสียง ‘ฮา’ โฟธิ ใช้แทนเสียง ‘เฮ’

ดวงเมือง ดวงคน ดวงธรรม

ช่วงงานเฉลิมฉลองการครองสิริราชสมบัติฯ บรรยากาศของสังคมดูมีแต่ความประทับใจ รื่นเริง บันเทิงใจ ฝ่ายที่ขัดแย้งกันก่อนหน้านี้ “พักรบชั่วคราว” เชื่อกันว่าหลังจากงานเฉลิมฉลองนี้ผ่านพ้นไป ความรุนแรงทางการเมืองจะเกิดขึ้นอีก

นักธุรกิจระดับกลางจนถึงซีอีโอ โทเรเช็คข่าวกันวันละหลายรอบ พวกเขาอยากรู้ว่าเดือนกรกฎาคมจะเกิดอะไรขึ้น ชาวบ้านที่รักนโยบายประชานิยม สนับสนุน พ.ต.ท.ทักษิณ จะตะลุมบอนกับฝ่ายพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยหรือไม่? และข่าวทหารจะปฏิวัติหรือเปล่า?

ช่วงนี้นักธุรกิจไม่มีแกใจจะทำงานหรือลงทุนก้อนใหม่ เพราะไม่แน่ใจในบรรยากาศการเมืองที่อึมครึมมาหลายเดือน

นักธุรกิจระดับบิ๊กและชนชั้นนำหลายคนเก็บกระเป๋าเดินทางไปต่างประเทศ พวกเขาบอกว่า *Wait and see* สบายใจกว่า!!! (ประชาชาติธุรกิจ ๘ มิ.ย. ๒๕๕๓)

ปมเงื่อนสำคัญอยู่ที่พฤติกรรมของ กกต. ถูมมองว่าขาดความสุจริตในการทำหน้าที่-ไม่

มีความเป็นกลางในการดำรงตำแหน่ง-ปฏิบัติหน้าที่โดยขัดต่อรัฐธรรมนูญและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
ล่าสุดการสรุปผลสอบ กรณีพรรคใหญ่จ้างพรรคเล็ก ถูกวิจารณ์หนักว่าเลือกปฏิบัติ ละเว้นการ
ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ในลักษณะสองมาตรฐาน จนถูกมองว่า“ซื้อเวลา-ต่อลมหายใจ”ให้กับ
พรรคใหญ่ หลายฝ่ายเรียกร้องให้ กกต.ลาออก ขณะที่ กกต.ทั้ง ๓ คนยืนยันว่าปฏิบัติหน้าที่ด้วยความ
สุจริต และจะขอปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

รัฐบาลก็ยังคงมีท่าทีที่ต้องการจะกลับมามีอำนาจบริหารอีก ทั้งๆที่ข้อกล่าวหาต่างๆนานา
ว่าทุจริตยังไม่ได้รับคำตอบที่กระจ่างเลย แม้ที่สุดจะต้องถูกยุบพรรค ตามที่คณะอนุกรรมการ
สืบสวนสอบสวนได้สรุปผลการสอบสวนออกมานั้น แหล่งข่าวเผยว่าเขาเตรียมการจัดตั้งพรรคใหม่
แล้ว หัวหน้าและกรรมการบริหารเป็นเพียงร่างทรง เมื่อพรรคใหม่นั้นได้รับการเลือกตั้งกลับเข้า
มาได้อีก คณะรัฐบาลชุดนี้ก็สามารถกลับเข้ามารับตำแหน่งได้เหมือนเดิม ไม่ว่าจะป็นนายกฯ
หรือรัฐมนตรีก็ตาม เพราะกฎหมายห้ามการเป็นหัวหน้าและกรรมการบริหารพรรคการเมืองไว้
เท่านั้น ไม่ได้ห้ามการเป็นนายกฯและรัฐมนตรีเอาไว้

เมื่อ กกต.เป็นเช่นนี้ ระบอบทักษิณก็ยังคงต้องการกลับมามีอำนาจ จึงเป็นไปไม่ได้เลย
ที่อีกฝ่ายจะยอมความไม่ชอบธรรมดำรงอยู่

นั่นก็คือโอกาสที่จะเกิด “การเผชิญหน้า” จนถึงขั้นกลายเป็น“สงครามกลางเมือง”
ยอมเป็นไปได้อีก ขนาดโหราจารย์ได้จับยามส่องดาวแล้วฟันธงว่า ในช่วงที่ว่านี้ดาวอังคาร เทพเจ้า
แห่งสงคราม ได้ยกย้ายตัวเองไปโคจรที่ราศีกรกฎปะทะกับดาวเสาร์คู่ศัตรูร้ายกาจแบบเต็ม
อัตราศึก **“การโคจรของดวงดาวในลักษณะนี้เป็นช่วงจังหวะระยะที่จะทำให้เกิดเภทภัยรุนแรงมาก
คราวนี้อาจจะถึงตาของเรื่องในทะเลมหาสมุทร เคนเรือสมุทรขนาดใหญ่อาจจะพลิกคว่ำดำหาย
มีคนตายเป็นแพ ไม่เฉพาะบ้านเรา แต่รวมไปถึงต่างประเทศที่มีทางสัญจรทางทะเลอยู่ด้วย
รถราบนถนนชนกันเป็นว่าเล่น สะพานขนาดใหญ่ขาดสะบั้นทั้งรถทั้งคนร่วงหล่นเป็นแถวๆ เรือจม
เรือล่ม เรือระเบิด คนตายเป็นเบือ เรื่องอุบัติเหตุมีมากมายเป็นข่าวไม่เว้นแต่ละวัน ที่สำคัญ
คือเชื่อกันน้ำก็ก้นน้ำอาจถึงคราวพังทลาย ท่วมไร่่น้ำบ้านเรือนวิวสวย ลำบากยากเย็นเดือดร้อน
กันไปหมด”** “โดยเฉพาะช่วงวันที่ ๑๘ ตุลาคมถึง ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ต้องระวังให้มากๆ”
ผู้อำนวยการสถาบันพยากรณ์ศาสตร์สรุปในที่สุด (ประชาชาติธุรกิจ ๘ มิ.ย. ๒๕๕๙)

สำคัญตนเป็นพระพุทเจ้า

๑๓ มิ.ย. ๒๕๕๙ คำญาติธรรมที่ห่างหายไปนาน ได้พาลูกสาวของตนมาพบพ่อท่าน
เนื่องจากมีอาการทางจิต เข้าใจว่าตนเองเป็นพระพุทเจ้า จึงอยากให้พ่อท่านได้โปรดเขาหน่อย

เธอบอกว่าท่านเป็นอาจารย์ของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในต่างจังหวัด แล้วกล่าวถึงสิ่ง
ที่เธอเข้าใจ จากประสบการณ์ที่รู้สึกว่ามีอะไรพิเศษ มีนิมิตลวงรู้เหตุการณ์ล่วงหน้า เป็นฌาน
ที่ไม่มีใครรู้ด้วย การทำงาน การสอนนักศึกษา พบว่ามีนักศึกษาที่ร่วมบารมีเป็นอาณนห์ เป็น

สารีบุตร ร่วมเกิดมาด้วยกัน แต่เขาอาจจะตอบเพื่อเอาใจเราก็ได้ จากการฟังเธอพูดดูเข้าใจอะไรดี มีเหตุผลมีผล เป็นนักพูดได้ดีทีเดียว มีภาษา จำแม่น บอกเล่าได้ชัดเจน ลำดับเรื่องราวได้ดีทีเดียว

พ่อท่านแนะนำว่าจากที่เล่ามานั้นมันไม่ใช่ธรรมดา เป็นเพียงพลังพิเศษ เป็นอาเทศนาปาฏิหาริย์ ไม่ใช่สิ่งที่เป็นธรรมดาของพระพุทธรเจ้า ถ้ามีธรรมดาของพระพุทธรเจ้าจะรู้จักลูกอกุศล รู้กายกรรม วาจกรรม มโนกรรม ของเรา อันใดที่สมควรไม่สมควรจะรู้

เธอถามว่า แล้วหนูจะปฏิบัติธรรมได้อย่างไร เริ่มจากอะไรคะ หนูจะไปเรียนที่ไหน

พ่อท่าน เริ่มจากการอ่านหนังสือก่อนก็ได้ แล้วก็ถือศีล ธรรมของพระพุทธรเจ้าสอนไม่ให้เรายึดถือ อย่าไปยึดว่าเราเป็นนั่นเป็นนี่ ให้ปฏิบัติตัวไปตามปกตินั่นแหละ แล้วก็ปฏิบัติศีล ๕ ศีล ๘ ที่จริงศีลข้อหนึ่งทุกวันนี้เรื่องการฆ่าสัตว์นั้นมันไม่พอแล้ว ต้องเพิ่มขึ้นไปถึงขั้นไม่กินเนื้อสัตว์ด้วย

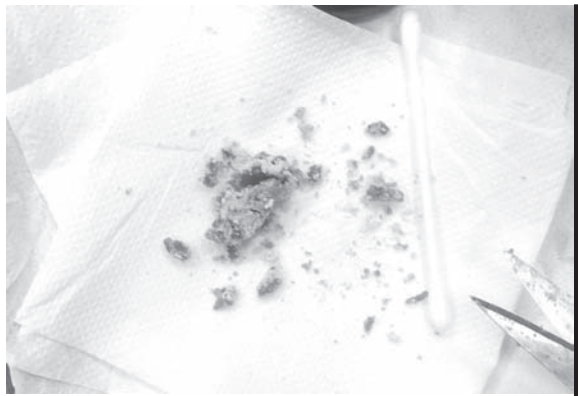
ดูเธอเข้าใจอะไรเร็วมาก เธอรับว่าจะกินมังสวิรัต แล้วขอให้คุณพ่อกับคุณแม่ช่วยทำให้ด้วย และคุณพ่อคุณแม่ต้องกินด้วยนะ แล้วเธอก็เอ่ยปากว่าרבกวนพ่อท่านมามากแล้ว

คิดอย่างไรกับกายชั้นรั้ว ๗๒

ต้นเดือน ๑ มิ.ย. ไปพบหมอตรวจสภาพตาตามที่หมอนัด หลังการลอกต้อกระจก ออกแล้ว หมอผู้เชี่ยวชาญโรคตาได้นัดหมายให้ไปพบ เพื่อตรวจสภาพตาเป็นระยะๆ แม้พ่อท่าน ไม่ได้มีอาการผิดปกติใดๆทางตาก็ตาม หลังการตรวจดูแล้ว หมออภัยบอกว่าไม่พบอะไรที่อันตราย มีต้อบ้างเล็กน้อย แล้วนัดให้มาตรวจใหม่อีกใน ๓ เดือนหน้า

๒๐ มิ.ย. ๒๕๔๙ ที่สันติอโศก ญาติธรรมได้นิมนต์พ่อท่านทำความสะอาดช่องหู โดยนำหญิงผู้มีความรู้ทำความสะอาดในช่องหูมาที่สันติอโศก เธอไม่ใช่หมอหรือมีวุฒิบัตรอะไรทางการแพทย์ เป็นเพียงสนใจศึกษาและเรียนรู้วิธีการนี้ในช่วงที่บวชเป็นภิกษุณีอยู่ที่ได้หวัน เธอได้ลาสิกขาหลายปีแล้ว ปัจจุบันทำงานอยู่ในธุรกิจสปา(Spa) ที่ใต้หวัน (สปาคือมิติแห่งสุขภาพองค์รวม เป็นการบำบัดด้วยวิถีธรรมชาติ เช่น การนวดเพื่อผ่อนคลาย การดูแลรักษาสุขภาพด้วยวารีบำบัด การใช้กลิ่นเพื่อบำบัด ฯลฯ) เธอได้อธิบายว่าการทำความสะอาดช่องหูเป็นศาสตร์ของเยอรมัน จินนำมาประยุกต์ใช้ เช่น แท่งที่จะใช้อังบนหู ก็ประยุกต์มาจากศาสตร์ของจีน โดยใช้ผ้าฝ้ายพันมีน้ำมันสนหุ้ม ที่ใต้หวันการรักษาอย่างนี้จะเสียเงินประมาณ ๑,๕๐๐ บาท แต่มาทำที่เมืองไทยคิดคนละ ๖๐๐ บาท ช่างละ ๓๐๐ บาท สำหรับสมณะทำให้ฟรี

การรักษาเริ่มจากการกดนวดบริเวณหูข้างที่จะทำก่อน เพื่อให้เส้นบริเวณนั้นคลายตัว จากนั้นจึงสอดแท่งดังกล่าวเข้าไปในช่องหู แท่งที่ว่านี้มีลักษณะคล้ายปากกาหรือดินสอแท่งใหญ่ ปลายเรียวตัดเปิดไว้ เพื่อให้อากาศได้นำของเสียที่วุ้นขึ้นมาจากช่องหูเข้ามาในหลอดการสอดแท่งนั้นให้ได้ระดับและคอยถามผู้ยอมให้ทำการรักษาว่าคับพอดีไหม โดยตัวแท่งมี

กระดาดแผ่น เพื่อป้องกันสะเก็ดไฟที่อาจจะมีการเด็นหรือหยดลงมายังหูหรือคอของผู้ยอมให้การรักษาได้ ก่อนจุดไฟเผาที่ปลายแท่งดังกล่าว

หลังจากจุดไฟที่ปลายแท่งแล้ว ก็ประคองจับแท่งให้แนบหู จะได้ไม่ลั่นใส่ผู้ยอมให้การรักษา

รองนกว่าไฟจะลามใกล้จะหมดแท่งหรือหมดดียงน้ำมันสนที่เคลือบแท่งนั้น แล้วจึงนำออกมาจากช่องหู ใช้กรรไกรตัดแท่งดังกล่าวออก เพื่อเทเชื้อสิ่งที่เป็นความชื้น ไชมัน เชื้อราและแบคทีเรีย ออกมาวางบนกระดาดให้ผู้ที่ยอมให้ทำการรักษาได้ดู ก่อนที่ออกมานั้น ส่วนที่เป็นสีน้ำตาลเข้มคือไชมันและความชื้น ส่วนที่เป็นสีจางๆนั้นคือเชื้อรากับแบคทีเรีย สำหรับคนที่กินอาหารเนื้อสัตว์สีของก้อนที่ออกมาจะเป็นสีน้ำตาลเข้มเป็นส่วนมาก การทำความสะอาดช่องหูใช้เวลาประมาณครึ่งชั่วโมง ทั้งสองข้าง

หลังจากทำให้พ่อท่านเสร็จ ญาติธรรมได้นิมนต์ข้าพเจ้า สมณะชาบซึ่ง และสมณะพิสุทธโธให้ทำต่อ แต่ไม่สามารถทำให้สมณะพิสุทธโธได้ เนื่องจากหูข้างหนึ่งเคยเป็นน้ำหนวก แก้วหูข้างนั้นทะลุ ทำให้ไม่สามารถทำความสะอาดช่องหูด้วยวิธีนี้ได้เลย แม้จะมีหูอีกข้างหนึ่งปกติก็ไม่สามารถทำได้ ทพญผู้ทำการนั้นอธิบายว่า ถ้าทำมันจะเกิดผลเสียต่อหูข้างที่แก้วหูทะลุไปแล้ว

เคยมีภิกษุณีเงินได้ทำการรักษาอย่างนี้บ่อยๆ จนกลายเป็นผลเสียทำให้แก้วหูทะลุได้เหมือนกัน เนื่องจากการรักษาครั้งแรกทำให้ภิกษุณีเห็นผลว่าทำให้การได้ยินดีขึ้น จึงทำบ่อยแทบจะทุกวัน ก็เลยมีผลอย่างที่กล่าวไปแล้วนั้น

หลังการทำความสะอาดช่องหูด้วยวิธีนี้แล้ว ห้ามเอาน้ำรดหัวในวันนี้ เพื่อจะได้ไม่เกิดความชื้นในหู ถ้าเกิดความชื้นในหูจะทำให้คัน และระยະระยเอาะไรไปแคะหู เนื่องจากเยื่อแก้วหูกำลังเปราะบาง

หลังจากวันนั้น มีญาติธรรมได้มาสอบถามถึงผลการทำความสะอาดช่องหูเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าตอบไปว่าไม่รู้สึกรว่าจะมีอะไรเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจน ก่อนทำเป็นอย่างไร หลังทำแล้วก็ไม่ม่มีอะไรดีขึ้นหรือแยลง

ต่อมาทราบว่าญาติธรรมหลายคนไปให้หญิงดังกล่าวทำความสะอาดช่องหู

ยิ่งกว่าพอใจ เพราะว่ามันเป็นสิ่งทีพิเศษ เป็นสิ่งที่ดีเหลือเกิน ในผลงาน ในการทำให้คนมีศีลมีธรรม ทำให้คนสามารถเลิก ละ ลดโลภธรรม ลดโลภียะตั้งแต่ระดับต้นอย่างที่พระพุทธเจ้าท่านสอนมาแล้ว

๒๕ มิ.ย. ๒๕๕๙ หลังจากปาติโมกข์แล้ว มีสมณะรูปหนึ่งได้แจ้งให้หมู่สมณะว่ามีญาติธรรมได้นิมนต์สมณะหลายรูปให้ไปตรวจสุขภาพด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ แต่ตรวจอย่างเดียวไม่ได้รักษาอะไรก็เป็นพันบาทแล้ว จึงบอกไว้เพื่อให้ทราบว่ามีค่าใช้จ่าย ไม่ได้ตรวจฟรี

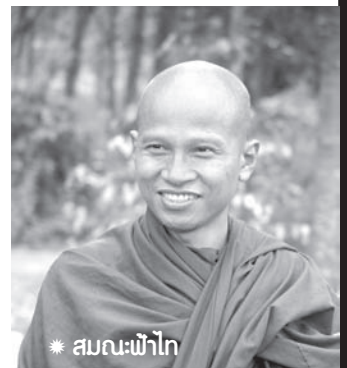
พ่อท่านบอกเล่าถึงการทำความสะอาดช่องหูวันก่อน แล้วจะมาให้อีก อันนี้ขามาทำให้ฟรี แต่สมณะหนักแน่นเสริมว่า ไม่ฟรี เขาคิดค่าอุปกรณ์เหมือนกัน ไม่รู้ว่าเท่าไร ข้าพเจ้าสอบถามถึงผลการทำทั้งพ่อท่านและสมณะซาบซึ่ง สิริเตโช ตอบเหมือนกันว่าไม่รู้ลึกลงไปเกิดผลเปลี่ยนแปลงอะไร เช่นเดียวกัน ข้าพเจ้าจึงเสนอว่าน่าจะงดไปเลยดีกว่า เพราะทำแล้วไม่รู้ลึกลงไปมันมีอะไรดีขึ้นมา ผลข้างเคียงที่เกิดขึ้นก็คือญาติธรรมหลายคนกำลังจะไปทำการรักษาวิธีนี้กัน จะกลายเป็นเรื่องตื้นเท่กันในหมู่ชาวอโศกขึ้นมาอีก แม้สมณะว่าทำฟรี ก็ยังไม่ฟรีจริง

จากกรณีดังกล่าวทำให้ได้คิดว่า ต่อไปถ้าจะมีใครมานิมนต์เสนอการรักษาอื่นใดอีก ขอให้พ่อท่านโยนเรื่องไปที่ฝ่ายสุขภาพบุญนิยม เพื่อให้คัดกรองตรวจสอบให้ดีก่อนอนุมัตินำเสนอ ไม่เช่นนั้นจะกลายเป็นเรื่องตื้นตื้นมูม เสียหายไปกับความไม่จริง หรือสิ่งที่ไม่จำเป็น ทั้งจะไม่กลายเป็นเครื่องมือโฆษณาให้กับผู้หากินกับความหลงของคน พ่อท่านเองก็จะได้ไม่เสีย เมื่อต้องปฏิเสธศรัทธาของผู้หวังดี เพราะมีคณะสุขภาพบุญนิยมเป็นกันชนให้

ช่วงงาน“โสมไหว้ง” ที่บ้านราชฯ ๔-๕ มิ.ย. สมณะฟ้าไท สมชาติโก ขอสนทนาสัมภาษณ์ เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพของพ่อท่าน ในวัย ๗๒ ปี อย่างนี้พ่อท่านคิดเห็นอย่างไรบ้าง จากบางส่วนของบทสนทนาดังนี้

สมณะฟ้าไท : ปีนี้ พ่อท่านอายุครบ ๗๒ ปีพอดี ผลงานที่ผ่านมาที่พ่อท่านรู้สึกยังไง พอใจมั๊ยครับ

พ่อท่าน : ยิ่งกว่าพอใจ เพราะว่ามันเป็นสิ่งทีพิเศษ เป็นสิ่งที่ดีเหลือเกิน ในผลงาน ในการทำให้คนมีศีลมีธรรม ทำให้คนสามารถเลิก ละ ลดโลภธรรม ลดโลภียะตั้งแต่ระดับต้นอย่างที่พระพุทธเจ้าท่านสอนมาแล้ว ตั้งแต่อบายมุข จนกระทั่ง ลดกาม ลดโลภธรรมต่างๆ มีประสิทธิภาพอย่างเห็นจริงเลย ทำงาน มา ๒๐, ๓๐ ปี มีผลจนกระทั่งเป็นชุมชนเป็นหมู่บ้าน ซึ่งเป็นหมู่บ้านหรือชุมชนที่ไม่มีอบายมุขกันจริงๆเลย ไม่แย่งลาภ-ยศ-สรรเสริญ-โลกียสุข ไม่มีกามได้ระดับหนึ่ง เป็นคนมีศีล ๕ ทั้งหมู่บ้านเป็นอย่างต่ำ ศีล ๘ ก็มีไม่น้อย ถึงขนาดฆราวาสมีศีล ๑๐ อย่างนี้เป็นต้น ซึ่งอยู่กันอย่าง

* สมณะฟ้าไท

มีมรรคผลตามที่ว่านี่ จึงพอใจยิ่งกว่าพอใจเพราะว่าคนทุกวันนี้ โอ้โฮ...เต็มไปด้วยอบายมุข ไม่มี การรู้จักกลดจักละกันด้วย ที่นี่เอาทฤษฎีของพระพุทธเจ้ามาให้ปฏิบัติประพฤติกันแล้ว เออเนาะ...มันมีมรรคผลที่แท้จริง มันมีผลจนกระทั่งเกิดเป็นหมู่เป็นกลุ่ม เป็นคณะ มีวิถีชีวิต เป็นกลุ่มชุมชน สังคมที่บริสุทธิ์สะอาดจากสิ่งที่พระพุทธเจ้าท่านสอนให้ลดได้ให้ละมาได้เป็นลำดับ มันเป็นเรื่องกันทั้งหมู่บ้าน มหัทศวรรษ! มันก็ต้องยินดี มันก็ต้องพอใจสิ ยิ่งกว่าพอใจ

สมณะฟ้าไท : พ่อท่านคิดยังไง จึงมีอิทธิบาท ๔ เพื่อให้มีอายุต่อไปอีกถึง ๗๙ ปี

พ่อท่าน : เท่าที่มีอายุมาถึง ๗๒ ปีแล้วนี่ ก็ยังรู้สึกว่าการสร้างร่างกายของเรานี้เป็นไปได้ ยังแข็งแรง ถ้าจะรักษาหรือพยายามที่จะใช้อิทธิบาท ตามที่เรามีความรู้ ที่ได้ทำมาแล้ว และ ความเป็นจริงของร่างกายขั้นทุกวันนี้ ก็คิดว่ามันจะต่อไปได้อีกนาน ถ้าไม่มีวิบากดัดรอนอะไรที่ จะมีเท่านั้น และมีสามัญที่จะเป็นไป ก็คิดว่าเป็นไปได้ อีกเจ็ดสิบกว่าปีก็คิดว่าสามารถที่จะ เป็นไปได้ แต่นั่นแหละ ก็เพียงเป็นการดำริ และก็เป็นความพยายาม มันจะได้ซักกี่ปีก็ไม่เป็นไร แต่มีความตั้งใจอย่างนั้น

สมณะฟ้าไท : เหตุปัจจัยอันใดที่จะมีอายุยืนยาวครับ

พ่อท่าน : พระพุทธเจ้าท่านสอนทุกอย่างมาแต่เหตุ เรื่องคิดเอาลมๆแล้งๆไม่ได้หรอก

๑. ก็มี*อิทธิบาท*เป็นหลักใหญ่ มีความพากเพียรที่จะทำให้ดีตามธรรมะพระพุทธเจ้า

๒. *อารมณ์*หรือจิตใจของเรา ถ้า อารมณ์ดี สดชื่น ก็จะทำให้ยืนยาว แม้แต่ทาง วิทยาศาสตร์เขาก็อธิบายยืนยันว่า จิตใจที่สดชื่นจะมีเอนโดฟิน ทำให้จิตใจนี้แข็งแรง และก็ทำให้ กายขั้นแข็งแรงไปด้วย แล้วอันนี้เป็นเรื่องจริง ซึ่งอาดมาก็แน่ใจว่า สังขารร่างกายเราไม่ เห็น มีอารมณ์ที่ก่อให้เกิดอะดรีนาลีนอะไร ก็คิดว่าเป็นไปได้

อย่าให้หนักใจ อย่าให้สอนยาก พุดยาก บอกยาก ตั้งใจพากเพียร
ปฏิบัติ อุตสาหะ วิริยะ ศึกษาพากเพียร ให้บรรลุธรรมสูงชันฯ คุณก็
จะมีภูมิปัญญาที่จะช่วยตนเอง นี่คือ การช่วยอย่างยิ่ง

บันทึกจาก...ปัจฉาสนทนา

๓. ถ้าเราเองสามารถดูแลเรื่องของ**อาหาร** อย่ากินอาหารที่มีสารพิษ อาหารต้องกิน
ให้ได้สัดส่วน อาหารดีจะเลี้ยงชั้นดีให้ดี

๔. **อากาศ**ก็อย่าให้เป็นอากาศพิษ ที่จะเข้าไปทำร้ายร่างกายชีวิต

๕. **ออกกำลังกาย**ให้ร่างกายทุกส่วนทุกสัดนี้มันได้หมุนเวียน ให้มีเลือดลมเดินดี ก็
พยายามออกกำลังกาย พยายามที่จะรู้จักพักรู้จักเพียร

๖. รู้จัก**เอนกาย**ไม่ใช่ทำงานจนกระทั่งร่างกายทรุดโทรมไป พยายามรู้จักพักรู้จักเพียร
คนเรานี่ ถ้าเผื่อว่าพักมากกว่าเพียรตายไว แต่ถ้าเพียรมากกว่าพัก แต่ต้องเพียรไม่เกินควร
ก็จะก่อให้เกิดการกระตุ้นเลือดลมในร่างกาย เกิดการเคลื่อนไหวหมุนที่พัฒนา การเป็นอยู่ หรือ
การดำเนินไป มันจะดีกว่า เลือดลมที่ไม่ค่อยเคลื่อนไหว เหมือนคนออกกำลังกายที่สมดุล เพราะ
ฉะนั้นจะต้องเพียรมากกว่าพักบ้าง ก็ต้องสัดส่วนให้มันสมดุลกัน

๗. คือเรารู้จัก**เอาพิษออกจากร่างกาย** จะโดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ วิธีการทาง
ธรรมชาติ วิธีการจะศึกษาเอาความรู้เอาพิษออกจากร่างกายจริงๆ ที่พูดไปแล้วนี่เป็นหลักการ
ที่พวกเราใช้กันอยู่ทุกวัน คือ ๗ อ. อิทธิบาท อารมณฺ์ อาหาร อากาศ ออกกำลังกาย
เอนกาย เอาพิษออก ๗ หลักนี้ เราได้พยายามจริงๆ ก็รู้สึกว่ามีผลจริง เป็นไปได้ เพราะว่าได้
ทำมาแล้ว มาจนถึงวันนี้แล้ว จริงๆแล้วปีนี้เป็นปีที่อายุจะมาหมดอายุชั้นนี้ คือ อายุ ๗๒ นี้
แต่ก็สามารถทำให้ไม่หมดอายุชั้นนี้ได้ ก็มั่นใจว่าจะต่อไปอีกได้แน่ เพราะมันมีผลแล้ว

สมณะฟ้าไท : พวกผม หรือลูกศิษย์ที่เคารพศรัทธาพ่อท่านนี้ จะช่วยพ่อท่านได้

อย่างไรครับ ที่จะทำให้ท่านมีอายุยืนถึง ๑๕๑ ปีนะครับ

พ่อท่าน : ปฏิภาณพวกคุณก็น่าจะรู้อยู่แล้วว่า มันมีส่วนที่จะช่วยดำเนินใน ด้านนี้บ้าง หนักก็พยายามมาช่วยบ้างอะไรพวกนี้ เรื่องสุขภาพและอาหารการกินก็มีฆราวาสเขาดูแลอยู่แล้ว ก็จะเหลืออย่างเดี๋ยวน่า **อย่าให้หนักใจ อย่าให้สอนยาก พุดยาก บอกรายก ตั้งใจพากเพียร ปฏิบัติดี อุตสาหะ วิริยะ ศึกษาพากเพียร ให้บรรลุนิธรรมสูงขึ้นๆ คุณก็จะมีภูมิปัญญาที่จะช่วยตนเอง นี่คือการช่วยอย่างยิ่ง**

สมณะฟ้าไท : พ่อท่านมีอะไรจะฝากกับชาวโอศกทุกฐานะครับ พวกเราจะได้นำไป เป็นข้อคิดปฏิบัติครับ

พ่อท่าน : กาละนี้สังคมมันเสื่อมมาก ไม่มีศีลธรรม ไม่มีคุณธรรม สังคมประเทศชาติ ขาดคุณธรรมจริยธรรมอาการหนักมาก ต่อให้เจริญทางวัตถุ เจริญทางความรู้ สารพัดรู้ ประเทศกำลังหลงเป้าของความไม่เจริญ ไปส่งเสริมแต่ วัตถุ และความรู้ ไม่ส่งเสริมคุณธรรม ศีลธรรมอย่างเอาจริงเอาจัง รับรองไปไม่รอด แก้ปัญหาไม่ตก ขอยืนยัน

มีวัตถุมากหรือรวย ก็เอาเปรียบ เอาชนะคะคานกันไม่หยุด ไม่พอ ไม่รู้จักพอ ไม่มีวันพอ ความรู้มากยิ่งรู้มากก็ยิ่งเอาเปรียบ ยิ่งข่มกันยิ่งขึ้น ยิ่งทำความซับซ้อนให้คนอื่นที่รู้ไม่เท่าทัน จึงได้เปรียบกว่า อย่างไม่มีขีดพอ ไม่มีที่สิ้นสุด ยิ่งรู้มากยิ่งเอาไปทำลายตัวเอง ทำลายผู้อื่น มันจึงเกิดเป็นสังคมที่ไม่ดีอย่างที่เห็นๆกัน เพราะฉะนั้น ศีลธรรมคุณธรรมของคนจึงเป็นความต้องการสำคัญ เป็นอุปสงค์ที่สูงยิ่งที่สุดกว่าเงินทองกว่าความรู้แบบโลกๆ เป็นความต้องการกัน ทั้งโลก ไม่ใช่แค่เมืองไทย เพราะกิเลสในคนมันบดบังสังขารหรือบดบังการเกิดศีลธรรมที่แท้จริง

เพราะฉะนั้นอยากจะให้ทุกคนนี้ ตั้งใจเอาใจใส่ ไหนๆก็มากันแล้ว ที่พูดไปก็ตั้งแต่ สมณะ ลิกขมาตุ นาค ปะ อะไรก็แล้วแต่ จนกระทั่งมาถึงฆราวาสที่อยู่กับพวกเราอะไรแล้วนี้ เมื่อ มาแล้วตั้งใจมาแล้ว ยิ่งปล่อยปละละเลย ไม่ชวนชวยพากเพียร พระพุทธเจ้าท่านตรัสเตือน เอาไว้ว่า ท่านไม่สรรเสริญเลยนะ ใครที่หยุดอยู่กับที่ ไม่เจริญขึ้น แน่นนอนป่วยการกล่าวไปถึง ความเสื่อม เพราะฉะนั้นต้องพยายามพากเพียร อุตสาหะ วิริยะ วุฒิๆ เจริญขึ้นๆๆ ตลอดเวลา จะเจริญได้อย่างไร ก็ต้องเอาใจใส่ เตือนกันอยู่เสมอ อย่างฟังหูทวนลม ไม่เอาถ่าน ฟังแล้วก็ตั้งใจพากเพียรปฏิบัติให้มีมรรค มีผลต่อไป ถ้าได้มรรคผลแล้วนี้ เชื่อว่าไม่พลาด เพราะวาปฏิบัติ ถูกทางพระพุทธเจ้าแล้ว ถ้ามีมรรค มีผลดี นั่นคือความคิดคุณดีขึ้น ปัญญาที่ดีขึ้น วาจากุณดีขึ้น การกระทำต่างๆคุณดีขึ้น ประกอบการงานอาชีพอะไรต่างๆ ก็เป็นการงานอันไม่มีโทษ อนุวัชชะ หรือเป็นลัมมาอาชีพ ที่มีคุณภาพตามภูมิธรรมที่เป็นอาริยะ ถึงขั้นพินมิจจาชีพ ๕ พินกุหนา-พิน ลปนา-พินเนมิตตกตา-พินนิเปลสิกตา-พินลาภาน ลาวัง นิชิคิงสนตา ดังนั้นการสร้างสรร-เสี่ยสละ ดีขึ้นทั้งหมด ตามหลักทางเอกพระพุทธเจ้าคือมรรคองค์แปด มันจะถูกต้อง มันจะไปด้วยกัน เลย จะมีกำลัง ๔ พันภัย ๕ อย่างเป็นจริงพิสูจน์ได้ เพราะฉะนั้นผลดีต่างๆ มันจะทำให้เราเจริญ ทั้งตนเอง และสังคม ดังที่เราได้เห็นความจริงกันมาบ้างแล้ว

รักขราม.

๑๔ กันยายน ๒๕๔๗

สลากกินແ່ວ

ติดไปทิว ตัวทาก ผลากกินແ່ວ
คนต่างແ່ວ กั้นซื้อ เล้าลือทัว
หวั่นรำทวอ เท่านั้นไม่หวั่นกลัว
จิตผิวหวั่น หวอແ່ວ ฮือແ່วกิน.

มีตุกกิน ตุกรวบ มีดวงคู่
เป็นประกาย อยาอ เลวร้ายสิ้น
กัญและภษกรร ้วมสักราว ทาวภาดิน
ทัวແ່ว่นดิน ติดดู อดสุเิง

เป็นดวงมโลก ดวงผลว ในดวงเือ
เสื่ออักโก ผลิตำ ทำเอน
สุญสินทกัณษ์ มากกกว่าเือ อดวอฮิป
เหมีอนแมวเม่า เ้าเิน ทะเลเหลิว

วัดขาววัด ขอกเลา เสกมนธำลัว
ด้วยกาณนี้้ว ทาวเิน ให้ผลวเหลิว
แต่แล้วก็ ทกัณษ์เะเบิด เะเจิดกะเจิว
ฆมตขันเชิว คนเิมเือ เหลือเะอา

จะมอมเมา กั้นไป ทิวเินจนอ
นิมนเิมพอ นิมนเิมเิม เสริมชูช่า
คนอาชกั กี่มอ จันภาดา
คนชกา จนุ่มสาว จนาวอากมณเ์

สลากรัฏฐ์ สลากรวบ ฮิวดวงคู่
ชายกั้นออยู่ ดาษตึน นำนานาม
“อชามมา” ชวนฮือฮือทกัณษ์กะทม
อชากำทวอ ชวอชม ทูกรวดไป

* ปรีดี อุทริพัญ์

(๗ สิงหาคม ๒๕๕๙)

“เกิดหิริโอดัปปะอยากละบาป

ละความหยาบในใจใฝ่ฝีกฝน
ละความชั่วฝังรากลึกในใจตน
ละความหม่นหมองใจได้เบิกบาน

อยากวิมุตติหลุดพ้นคนเสแสร้ง
หยุดแสดงแข่งกิเลสตั้งเปเรตผี
หยุดก่อกรรมทำชั่วหันทำดี
หยุดก่อเวรสร้างกรรมดีเพื่อหนีกรรม

เกิดหิริโอดัปปะละความชั่ว
เลิกหมองมัวกามตัณหาพาไศกศัลย์
พัฒนาจิตสู่อิสดาเร่งฝ่าฟัน
เพิ่มมรรคาก้าวให้มั่นพ้นสู่ธรรม...”

โลกกิเลส

ขณะที่คนบ้านหลายหลังพร้อมสุข
ฝนจะชุกหรือหนาวร้อนร้อนเปลี่ยนที่
ส่วนคนจรหมอนหมั่นครวญลี้หนี
ต้องย้ายหนีถูกเผาไฟไร้หนทาง

ขณะที่คนมีมือถือสื่อสารคล้อง
ทั้งขึ้นล่องตามตัวได้มีไกลห่าง
ขณะที่คนอยู่ไพร่จุกได้พราง
จุกโลกกว้างเหวี่ยงทิ้งไปไร้ผู้คน

ขณะที่คนลงอ่างคล้ายยี่ดสายเส้น
คนล่าเค็ดูขาดน้ำใช้ให้จง
คนมั่งมีตีกอล์ฟขี้อัปปีงทน
คนยากจนหาเงินวุ่นหมุนไม่ทัน

ขณะที่คนเหลือใช้เที่ยวไปรอบ
คนจนกรอบถือกะลาหาเงินหัน
ขณะที่คนอารมณ์เลิศเดินเบิกกัน
คนมอซอานาถานั้นผ้าไม่มี

ขณะที่คนเจ็บเจียนตายไม่หายขาด
ยาไม่อาจช่วยรักษาพาเป็นผี
คนสบายยากกระตุ้นล้นราศี
ยาโต้ปที่ปลุกกำหนดจัดยาคุณ

ขณะที่คนมีเงินใช้ใ้ได้สุขสันต์
กินเลี้ยงกันรื่นเริงเป็นกลุ่มกลุ่ม
ขณะที่นั้นคนจนทนหิวรุม
เผือกลักกลุ่มเรื่องที่ไม่มีกิน

ขณะที่โลกตั้งไฟไหม้เผาผลาญ
โลกต้องการคนดับไปทุกถิ่น
แต่ก็มีคนเติมเชื้อราคิน
ไม่สุดสิ้นต้นหาพาผูกพัน!!

❁ ปรีดี อุทัยพันธ์
๒๕ มิ.ย. ๒๕๕๙

สันติสถาน

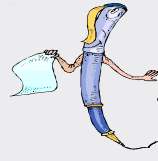
อายฉมฉ้อ กอบุปล บานฉฉฉฉ
น้ำพายพอน เป็นฉฉฉฉ รัชนีไหฉ
เกดัดปลาฉฉ ฉฉฉฉฉ ฉฉฉฉ
พรา่งพราฉฉ รัยฉ รัยฉฉฉ

มฉฉฉฉ ฉฉฉฉฉ ฉฉฉฉฉ
รฉฉฉฉ ฉฉฉฉฉ ฉฉฉฉฉ
กฉฉฉฉฉ ฉฉฉฉฉ ฉฉฉฉฉ
ฉฉฉฉฉฉฉ ฉฉฉฉฉ ฉฉฉฉฉ

ฉฉฉฉฉ ฉฉฉฉฉ ฉฉฉฉฉ
ฉฉฉฉฉ ฉฉฉฉฉ ฉฉฉฉฉ
ฉฉฉฉฉ ฉฉฉฉฉ ฉฉฉฉฉ
ฉฉฉฉฉ ฉฉฉฉฉ ฉฉฉฉฉ

ฉฉฉฉฉ ฉฉฉฉฉ ฉฉฉฉฉ
ฉฉฉฉฉ ฉฉฉฉฉ ฉฉฉฉฉ
ฉฉฉฉฉ ฉฉฉฉฉ ฉฉฉฉฉ
ฉฉฉฉฉ ฉฉฉฉฉ ฉฉฉฉฉ

❁ พิทยา ว่องกุล
๒๕ ส.ค. ๒๕๕๙

“อาหุภาพแห่งธรรม”

๑๔ ก.ค.

แต่เข้าใจยังมีกลุ่มๆกับพฤติกรรมของคนอื่น ที่เรายังวางไม่สนิท จะไปชมเขาอีกแหนะ ต่ออยู่ตึงใจกลับมา นี่แหละผลของการถือดี ยึดดี เวลาที่เจ้าสติไม่อยู่ เจ้าจิตกุศลที่อิงแอบก็ร่วมมือกันทำงาน ใจของเราก็จะเดือดร้อนอย่างนี้แหละ พอรู้ตัว เจ้าฟงโทษก็รีบกระโดดไป เจ้าจิตกุศลเพิ่งจะกลับมา ไม่ต้องไปทะเลาะเบาะแว้ง ไม่ต้องไปหาเหตุผลถูกผิดกับใครอีก อย่าเอาเรื่องเล็กๆน้อยๆ มาทะเลาะกัน กลับมาสำรวจใจ เมื่อไหร่ที่เราเห็นว่าสิ่งนี้ได้ สิ่งนั้นไม่ได้ มันเป็นเรื่อง แต่พูดแล้วคนอื่นเดือดร้อน.....หยุด กลับทิศทางชะใหม่ มันผิดทางแล้ว เพราะเรามีอารมณ์ ตึงใจกลับมาอีก อย่าปล่อยมันไปเอาเรื่อง มันผ่านไปแล้ว ทำให้บ่อยๆ เมื่อไหร่มันกระโดดออกไปจากปัจจุบัน ต้องรีบกลับลำ เรายังมีตะกอนอยู่นะ ภูมิคุ้มกันเรายังน้อยอยู่นะ คนอื่นจะผิดมั่งได้ไหม ที่ตัวเองผิดให้หรือภัยไม่ถือโทษ วางนะ วางทฐิ หัดไม่รู้ ไม่เก่งบ้าง พิจารณาบ่อยๆ ความเป็นมิตรของเรา ของมีแก่คนรอบข้าง ของมีแก่สรรพสัตว์ทั้งหลาย ขอเราจงสร้างจิตเป็นมิตรกับเพื่อนพรหมจรรย์

เราจะไม่ให้เขาอย่ามาเบียดเบียนเรา แต่เรานี้แหละ อย่าไปเบียดเบียนใครเลย เรานี้แหละ อย่าไปทำให้เขาทุกข์กายทุกข์ใจเลย เรานี้แหละอย่าอย่าขยับแล้วกลายเป็นไปเบียดเบียนผู้อื่น เพราะใจอันเป็นขี้นิมมของเรา ยอมนะ แล้วก็กล้าเถิด ไปขอโทษเถอะ อย่าให้เป็นหนามใจเพิ่ม ถ้าเราหลงรู้สึกกว่าเราดี ความกระด้าง ความหลงตน ความเสียดังก็จะเกิด ตีลเราก็ขุ่นมัว เฮ้! จะถอยอีกแหนะ หักใจลงไป แก้กกรรมชะใหม่ ไปขอโทษ และก็ขอโทษคนอื่นๆที่รับรู้ด้วย ลดความกระด้างของตัวเอง ทุกผัสสะขอให้ประโยชน์กับตัวเองนะ ขอโทษแล้วจะ ใจมันโล่งสบายแฮะ นี่แหละคุณธรรมที่เราต้องฝึก

สรวรรค์ให้เวลาทุกคนเท่ากัน
สุดท้ายเป็นยังไง ขึ้นอยู่กับทุกคนใช้อย่าง

บอกกับตัวเองบ่อยๆ ให้อุทิศตนออกอุทิศ แก่เปลี่ยนจิตให้เป็นกุศลเร็วๆ ทุกวันเราจะต้องปวารณากับตัวเอง ทำตัวเองให้มีความสุข ยิ้มแย้ม ทักทาย วันนี้เราทำแล้ว ช่วยตักน้ำ ถูพื้น เรามือใจ ขอนขวายที่จะเสียสละ ถ้าไม่มีการสละ เราจะไม่เห็นความสุขของคนอื่น ให้คำนึงถึงใจของคนอื่นให้มากขึ้นวินาทีแห่งความสุขเกิดได้เสมอ วินาทีออกอุทิศก็เกิดได้เร็วเช่นกัน トラบ

ใดที่โทษหรือผัสสะยังมาไม่ถึง เราจะไม่รู้ตัวเองว่ามีแรงในภายในอย่างไร ความคิดไม่ดี แง่ร้าย เหนง เสร้า สิ่งที่เราเจอนั้นแหละเป็นผลสะท้อนจากโลกในใจตัวเราเอง เรายังต้องกำหนดพฤติกรรมของจิตของเราอยู่ มันเป็นความเคยชินในสิ่งไม่ดี หัดอ่านใจ อ่านอารมณ์ เท่าทันแล้วก็ต้องเปลี่ยนให้ดีขึ้นด้วย

ทำสิ่งดีๆ ให้กับตัวเอง พอใจที่จะเรียนรู้ ดูแลและรักตัวเองอย่างไม่มีเงื่อนไข แล้วจึงแผ่แผ่ความรักไปสู่คนอื่นได้ มนุษย์ทุกคนต่างมีสายใยเชื่อมโยงกัน ความปรารถนาดีต่อคนคนหนึ่ง มีผลกระทบต่อคนอื่นอีกมากมายเหมือนกัน เช่นเดียวกับความมุ่งร้าย ก็จะมีผลกระทบกลับมาถึงตัวเอง อย่าทำเส้นตรงให้เป็นเส้นคดลดเลี้ยว เราต้องเอาความกลัว กลัวอนาคต กลัวคนเกลียด กลัวหลายๆอย่างออกไป แล้ววางใจต่อชีวิตทุกอย่างในชีวิตเกิดขึ้นอย่างมีเหตุผลเสมอ ที่สุดแล้วไม่มีอะไรจะรับมือไม่ได้ ไม่มีอะไรจะต้องกลัว ปลอดภัยตัวเองไปก่อน อนาคตยังมาไม่ถึง วินาทีนี้ต้องให้มีความสุข ไม่มีประโยชน์อะไรที่จะครุ่นคิด

ชั่วโมงข้างหน้าอาจเปลี่ยนแปลง แม้เปลี่ยนความจริงไม่ได้ ก็ลองเปลี่ยนสายตาของตัวเอง เรายังห่มไม่เต็มที่ยังอยู่ในภาพ ถ้าทำเต็มที่ก็จะไม่ขัดเคือง จะไม่ขุ่นมัว ลดตัวถือดีรู้ดี หลงตัว หึดฟังคนอื่นบ้าง ไม่นั่งจิตก็จะอ่อนแอ เพราะใครว่าไม่ได้ อึดตาจะปกป้องกิเลส ไม่ให้ใครมาแตะต้อง เหมือนกับจะดี ว่าง่ายอ่อนโยน อ่อนหวาน แต่จะกลายเป็นความบอบบางที่จะช่วยเหลือ ถ้าทำแข็งจะเจ็บเยอะ ให้ทำตัวสบายๆ ปรับปรุงตัวเอง ให้โอกาสและไม่ดูถูกคนอื่น ให้จิตพ้นแรงกพันชั่ว ระลึกถึงศีลแล้วเรารู้สึกสุขสงบ ถ้าทำสิ่งดีๆเพิ่มขึ้น หมั่นให้ทุกวัน ตระหนักในความมีค่าของตนเองและเพื่อมนุษยชาติด้วยความต่อมตนให้เกียรติ ความอบอุ่นทางจิตวิญญาณต้องเกิดได้

ชีวิตเป็นก้อนเนื้อที่มีคุณค่า อย่าหว่านความชั่วช้าลงไป

๒๒ ก.ค.

ลิกขมาตุมาจากต่างพุทธสถาน มาเยี่ยมดูอาการป่วยของน้องชาย ที่รักษาตัวอยู่ข้างวัด พอดีเราอยู่แถวนั้น เลยช่วยทำความสะอาดกุฏิ ดูเหมือนท่านก็ไม่สบายนะ ลิกขมาตุบอกไม่ต้องดูขอพักก่อน จึงรีบเตรียมเสื้อผ้าให้ ท่านสั่งว่าถ้าเป็นอะไรไป ร่างกายนี้ขอให้ทางวัดจัดงานศพให้ เงินที่ญาติพี่น้องให้มา ก็ให้เอาเข้าวัด แล้วท่านก็ลงนอนพักเลย รู้สึกใจคอไม่ดีเหมือนกัน ท่านเป็นอะไรีดูท่านหมดแรงจริงๆ แต่ก็คิดว่าหากท่านได้นอนพักเดี๋ยวคงดีขึ้น คงไม่เป็นอะไรมากนัก ไม่เคยมีใครสั่งเสียแบบนี้ เว้นแต่แม่เท่านั้นแหละ ตอนที่แม่บอกให้ปลุกดอกไม้ธูปเทียนให้ด้วย เราแทบกลืนน้ำตาไม่อยู่ ไม่มีคำพูด ไม่มีการรับปาก มีแต่บรรยากาศที่เงียบ

ค่าเราวนมาดูลิกขมาตุที่กุฏิ ท่านยังดงนอนพักอยู่ ไม่ปลุก ไม่ตามดีกว่า พຽงนี้คงจะดีขึ้น แล้วเราก็ไปเรียนให้ลิกขมาตุรูปอื่นรับทราบด้วย ไม่นั่งทุกข้ออยู่คนเดียว ก็เรายังกลัวความตาย กลัวความพลัดพราก ต้องศึกษาเรื่องนี้ต่อไป เพราะเราก็ต้องเจอ

ชีวิตคือการศึกษา มีปัจจุบันที่ไม่ประมาทที่จะทำให้ผลออกมาออกมาไม่ทุกขทั้งตัวเอง และผู้อื่น

๒๓ ก.ค.

เขานี้ลิกขมาตุท่านลูกได้แล้ว ดูหน้าตาดีขึ้นกว่าเมื่อก่อนเสียแล้ว ท่านพูดให้ฟังถึงอาการที่ไม่สบาย แล้วท่านก็บอกว่าเมื่อคืนน้องชายเสียแล้ว เราตกใจนิดหน่อย ลิกขมาตุไปเยี่ยมดูเมื่อวานเย็นนี้เอง นึกถึงคุณพ่อซึ่งแก่แล้ว เราก็ทำใจไว้แต่เนิ่นๆ แม้แต่นักเรียนที่ดูแลอยู่จบผ่านไป ก็ไปตามทางของตัวเอง จริงๆแล้วเราก็ต้องอยู่คนเดียวนั่นแหละ ปฏิบัติของเราไปในหมู่กลุ่มนี้ ถึงเวลาวันหนึ่งวันที่ต้องหลับตาทอดถอนลมหายใจสุดท้าย นอนสงบนิ่งอยู่ในกาล่งสี่เหลี่ยมคนเดียว คงต้องนึกถึงวาระนั้นบ้าง เพื่อที่จะได้รู้สึกว่ามันเป็นเรื่องธรรมดา ที่ฉันจะต้องรู้สึกบ่อยๆ ว่ามันเป็นสิ่งสุดท้ายของชีวิต

ยอมรับสิ่งที่เกิดขึ้น เพราะมันเป็นชีวิตจริงที่ต้องเผชิญ

๒๕ ก.ค.

วันนี้เจอทุกข์อีกแล้ว เพราะชอบไปมองข้อผิดพลาดของคนอื่น มองแล้วไม่คิดก็คงยากจะคิดอะไร ทำอะไรให้เตือนตัวเอง ใจเราทุกข์เอง ใจเราเจ็บเอง ใจเราขุ่นมัวเอง ใครทำดีอะไรรับอนุโมทนา ยิ่งไงก็ต้องสร้างเมตตา กรุณาก่อน มุมเสียเราก็เข้าใจ แต่ฤทธิ์ของกิเลสสามารถแข่งหน้าเข้ามา มันขึ้นนั่งแป้นอย่างรวดเร็ว ปฏิบัติการเสร็จเจ้าสติจึงตามมา ทันมั่งไม่ทันมั่ง สติมักแย่งเก้าอี้ไม่ทัน เราต้องทำให้เร็วกว่านี้ให้ชำนาญ อย่าปล่อยให้ใจให้จม ใจจะขึ้นสนิมอีก สติช่วยกันนะ ยอมรับเถอะ ตื่นจากความฝัน ไม่มีสิ่งใดมีคนดีร้อยเปอร์เซ็นต์ บอกตัวเองด้วย มีเมตตา กรุณาแล้วต้องตามด้วยมุกตา ขึ้นน้ำมันยากนะ แต่ให้ทำ ถ้าไม่ลดกิเลสก็ไม่มีความหวังที่จะเข้าอกเข้าใจคนอื่น ไม่เอาความรู้สึกคนอื่นมาใส่ใจ เบิกบานทำได้ทันทีไหม เราจะขาดทุนขนาดไหน หากล้มไปว่าอะไรคือสิ่งที่ตนควรทำอย่างแท้จริง

พ่อท่านเคยถาม อยากให้สิ่งดีๆเกิดขึ้นไหม? ก็ทำที่ตัวเราเองนี่แหละให้ดีขึ้น สงบ เย็น “อานาปานแห่งธรรม”นี่แหละ ฝึกใจชำระกิเลสให้เราได้ สิ่งที่เราพบน่าจะเป็นโอกาสที่เราจะได้ฝึก ซึมซับ เก็บรับบทเรียน และใช้ชีวิตอย่างสุขุม สู้กับความจริงมากกว่าที่จะหลบเลี่ยงหรือกลัว หรือปล่อยชีวิตให้มันผ่านไป ถ้าเราทำอะไรเป็นวิบากแล้ว เราไม่แก้กรรมของเรา ก็จะเจออย่างนั้น ตอนจิตใจอ่อนแอ วิบากจะวิ่งมาเป็นทิว เพราะเราเป็นผู้กระทำ และเราก็เป็นผู้เก็บเกี่ยวสิ่งที่เราหว่าน ไม่ต้องไปดูใบเชียมซีที่ไหน มันน่ากลัวนะ

ตื่นขึ้นมาทุกเช้า ควรเป็นวันใหม่ของเราด้วยการสั่งสมปีติ ด้วยจิตที่เข้มแข็ง เราจะมีพลัง เย็นอบอให้มวลมนุษยชาติทั่วโลก ด้วยคำว่า

จงสำนึกดียิ่งกว่าปัจจุบันนี้ขึ้นไปเสมอ

๑ ส.ค.

วันนี้ได้ยินปากคนหนึ่งพูดว่า ยุงนะ ตบมันไปเถอะ มันไม่มีเลือด ตบมันก็ไม่บาป หมูก็กินได้ เอมากินก็ไม่บาป คนคิดอย่างนี้ก็มีด้วยเหอธ ได้ยินเสียงตอบกลับว่า ถ้าจันฆ่าคนโลภหิตจากก็ไม่บาปสิ ถ้าคนเลือดดีห้ามฆ่า ป้าย้อนกลับว่ามันอยู่ที่ความคิด ใครจะคิดยังงี้ก็ได้ เป็นนั้นไป ความจริงคนมีอายุก็เห็นไปวัดกันนั้นนา แต่ปากคนนี้ได้ไปวัดถือศีลบ้างรีเปล่า ใจมีความคิดผิดแปลก แปลกแต่จริง

ตอนบ่ายยัยฟ้าโทรมา เราถามถึงตบะ และการตรวจศีล เธอกังวลว่าจะได้ทำงานต่อรีเปล่า เห็นเจ้านายไม่พูดคุยเหมือนเก่า วันนี้ไม่มีประชุมก็ไม่บอก ให้เตรียมเก้าอี้ โกรธมากเลย โท ! ใครจะไม่เหมือนเดิม ก็ขอให้เธออ่อนน้อม ถ่อมตนไว้ก่อน ทบทวนดูสิ เวลาถูกว่า ถูกติ เธอก็ดูหนี อย่างว่าความอดทนไม่ได้ก็ให้รับโทรมาบอก อย่าเก็บไว้รอวันระเบิด เธอร้องว่าอย่างกับรู้ใจ ก่อนจบเธออุทานว่า

ไม่คิดว่าสิ่งที่พ่อท่านพูดไว้จะเป็นจริง ตอนมาฟังเทศน์นะ ไม่รู้เรื่องก็ฟังไว้ก่อน หนูมาก็มานั่งคุยกับเพื่อน ตอนนี้นึกถึงคำพูดของพ่อท่าน ก็ขบใจที่เธอยังจำได้

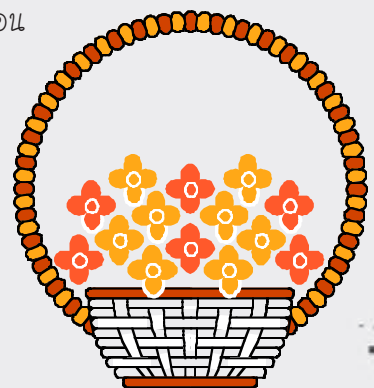
การอยู่ร่วมกัน เขาจะเป็นโจทย์กระทั่งกระทงกรรมของเราให้แสดงออก ขาดสติก็เป็นอกุศล ประโยชน์ของหมู่ ประโยชน์ของการอยู่ร่วมกัน ที่ทั้งทำให้เราหน้าแตก ทำให้เกิดหิริละอาย ทั้งโทสะ อีตตะ ราคะ มันไหลออกมาให้เราได้เรียนรู้ ไม่เช่นนั้นกลบมันเอาไว้เรื่อยๆ มันก็ยิ่งตกลงไปเป็นอนุสัย เมื่อเจอโจทย์ จะได้รู้จักหน้าตาของกิเลส จะจัดการได้ถูก ก็ต้องหมั่นฟังธรรม คบสัตบุรุษชั้น เอาการะช่วยเหลือ จึงจะเห็น จึงจะได้ล้างกิเลส เขาเผอะแม้ต้องใช้เวลาหน่อย ก็ขอให้เราพากเพียร ขอให้อดทนต่อคำอบรมสั่งสอน อดทนให้ได้ต่อคำตำหนิ ทนให้ได้กับพฤติกรรมของคนอื่น อดกลั้นอารมณ์ให้ได้กับสิ่งที่ไม่ถูกใจ แต่ก็อีกนั่นแหละ แม้จะไม่อยากเห็นบางสิ่งหรือหลายๆสิ่ง ทว่า จะหลบเลี่ยง หรือหลบตาได้ทั้งวันทั้งคืน และเราก็ไม่สามารถหลบได้ทั้งที่ดวงตายังเปิดอยู่ตลอดเวลา ใครเป็นยังงี้ ต้องเรียนรู้เสียงสอง ดี ชั่ว จิตรู้สึกอย่างไร อ่าน ฝึกฝน คบคุ่นเข้าใจแล้วลดกิเลสเรา กิเลสลดยิ่งรื่นเริง เบิกบาน สดชื่น ยังทำได้น้อย ฝึกเพียรแก้ไขไป ให้กำลังใจตัวเอง เข้าใจกรรมที่เราจะสั่งสม ให้โอกาสคนอื่น เท่ากับเปิดโอกาสให้กับตัวเอง บอกบ่อยๆนะ

เมื่อดทราญแกร่งก็เพราะผ่านกาลเวลา คนแกร่งกล้าก็เพราะผ่านการอดทน

๖ ส.ค.

เข้านี้คุณพ่อมาหาหมอ แล้วมาวัดทำบุญถวายสังฆทาน พี่สาวจัดของถวายให้ ใครจะดีใจรีเปล่า แต่เราดีใจนะ นานแล้วที่พ่อไม่ได้ใส่บาตรทำบุญ สุขภาพไม่อำนวย สิ่งใดที่เราช่วยได้ขอให้เป็นเรา เพราะไม่รู้ว่าจะมีเวลามีโอกาสอีกมากน้อยเท่าใด ชีวิตนั้นชั่วแวบเดียว น้องชายที่ดูแลอยู่ตอนนี้ เขาทำหน้าที่ได้อย่างน่าชมเชย และสมควรยกย่องในความกตัญญูยิ่งแท้ หลังทำบุญแล้วเข็นรถที่พอนั่งไปหน้าสวนหย่อม ป้อนขนมครกให้กิน รู้สึกว่าพ่อชอบมันนะ นุ่ม หวานน้อยๆ กลืนง่าย แต่ตอนกลืนยามันไม่ลื่นเหมือนขนมครก กว่าพ่อจะกลืนได้ เหมือนยาด้างอยู่แต่ลำคอนี้แหละ กินแล้วกลืนใหม่ ไม่ลงก็กินน้ำใหม่ เราแทบจะทำท่ากลืนตามไปด้วย ทั้งๆที่ไม่ใช่เรากิน ดูท่านกลืนค่อนข้างลำบากทีเดียว ภายหลังก็อย่างนี้แหละ ดูไว้เถอะ

บางทีก็ไม่หลับไม่นอน ๓ วัน ๔ วัน ยาไม่กินก็ไม่ได้ คนแก่คนนั้นเคยเป็นคนที่เราเห็นมาแต่อ่อนแต่ออก เป็นคนที่ซื่อซนให้เรากิน เป็นคนที่อบรมเลี้ยงดู เป็นคนที่พาเราไป

หาหมอยามเจ็บไข้ เป็นคนที่เราไม่คิดว่าจะต้องรักผูกพัน เป็นคนซื่อสัตย์ ซึ่งเราภูมิใจมาเป็นเวลานาน กาลเวลาพรากไปได้ แต่ความเยาว์วัย และความแข็งแรง เรากำหนดมันไม่ได้ แต่เรากำหนด การทำความดีของเราได้ อย่าให้ความนับถือเสื่อม ความกตัญญูเสื่อม ความเข้าใจเสื่อม ความรักเสื่อม ครอบครัวเสื่อม ไม่ต้องลงทุนสูญเสียขนาดนั้นเลย สมณะเคยถามเราว่า ถ้าพ่อคุณตาย คุณจะร้องไห้ไหม เรายังตอบไม่ได้ตอนนี้ ขอปฏิบัติไปเรื่อยๆก่อน หากเราเข้าใจชีวิตมากกว่านี้ เข้มแข็งขึ้น จะไม่มีใครหรืออะไรมาทำให้เราเศร้าโศกได้ในเรื่องเกี่ยวกับชีวิต

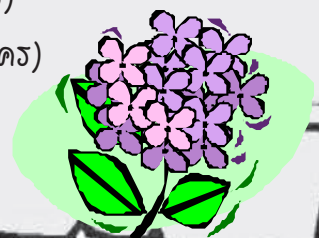
ธรรมะที่เราได้อบรมมาแต่ละขณะนั้นแหละ จะฟื้นฟูจิตใจเรา แม้จะเตรียมใจอยู่เสมอ แต่ก็ไม่วายใจหายกับความพลัดพราก **ต้องเรียนรู้อารมณ์ที่จะเจ็บปวดด้วย ไม่ว่าจะพรากจากสิ่งใดก็ตามที่ บทเรียนนี้ไม่มีมาให้ตีอกชกอยู่เสมอ **ไม่เว้นแม้แต่ตัวเอง** ผ่านเข้ามาจากกันไปแล้ว แต่ก็ยังอดหวนใจไม่ได้ ความโศกคือการแสดงความรัก ทุกข์ที่เกิดจากการพลัดพรากจากของรัก คนรัก ทุกคนเกิดมาจะต้องเจอความโศกยิ่งใหญ่อย่างน้อยก็ครั้งหนึ่ง วันที่แม่จากไปแล้วไม่กลับมาอีก นึกถึงคนที่ยังมีแม่ให้กราบ มีเวลาไปหาไปกราบแม่บ้าง เวลาไม่ค่อยใคร เราเหลือแต่พ่อ ยามที่ไปหาท่านก็ทำหน้าที่ตามโอกาส ความดีดีเดียว และความเข้มแข็ง ยังมีร่องรอยให้เห็นแม่ในวัยชรา**

วันนี้เรามีความสุข แม้ความสุขกำลังเบียดแน่นเต็มอยู่ในหัวใจ แต่เจ้าความโศกเศร้าก็ยังหาโอกาสเข้ามาแทรกจนได้ โดยเฉพาะความรัก รักในสายเลือด ของความเป็นพ่อเป็นลูก ไม่มีสิ่งใดมาทดแทนได้ ถึงแม้จะต้องจากกัน ก็ใช้จะพรากความรัก ความกตัญญูของเราไปด้วยซะเมื่อไหร่

อย่าโกรธกันเลยนะ ในเมื่อเราก็ต้องจากกัน(ไม่ว่าใคร)

อย่าเกลียดกันเลยนะ ในเมื่อเราก็ต้องจากกัน(ไม่ว่าใคร)

✿ จ้อยดอกสีล

ชื่อใหม่ เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์

ชื่อเดิม เรือตรีสมชาย เลิศบุศย์

เกิด ๓๐ มิถุนายน ๒๕๓๖

พี่น้อง ๗ คน เป็นคนที่ ๒

ภูมิลำเนา กรุงเทพฯ

การศึกษา ปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อาชีพเดิม นายช่างปั้น กองทดสอบสรรพาวุธ กรมสรรพาวุธทหารเรือ

ในคืนวันอาทิตย์ที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๒๔ ตื่นเหล่า
มากไป จึงกลับหอพักไม่ได้ เช้าวันจันทร์เมื่อสร้างเม้าจึงเดินทาง
กลับ เมื่อรถเมล์มาถึงบริเวณสวนลุมพินี รู้สึกว่ามีคนตีระฆังมาก
ไม่สามารถไปต่อได้ จึงเดินลงจากรถมาสูดอากาศบริสุทธิ์
ขณะที่เดินก็ไป พบแผงขายหนังสือ ผู้ขายก็เลยแนะนำให้อ่าน
หนังสือธรรมะ ด้วยความเกรงใจผู้ขายก็เลยซื้อไว้ ๑ เล่ม
ชื่อคู่มือมนุษย์ เขียนโดยท่านพุทธทาส

เมื่อกลับไปถึงหอพัก ตอนเย็นจึงนอนอ่าน
พ.จ.อ.ทวี เชื้อชูชาติ(ยศขณะนั้น) ซึ่งเป็นรุ่นพี่มาเห็น
ก็ถึง เพราะไม่เคยเห็นตนเองสนใจธรรมะเลย ก็เลย
แนะนำถ้าสนใจธรรมะให้ไปที่สันตติโอศก

วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๒๔ จึงเดินทางมาที่สันตติโอศกกับ จ.อ.สนั่น จันทร์ดารา
ซึ่งเคยเดินทางมาที่สันตติโอศกบ้างแล้ว เมื่อพบสมณะแล้วจึงนอนค้างคืน เพราะจะทำวัตรเช้า คิณนั้นฝน

ตกหนักมาก เห็นเด็กตักน้ำใส่ตุ่ม รู้สึกประทับใจ
ที่ผู้คนที่นั่นทุกคนเป็นคนดี เป็นคนเสียสละ แม้แต่
เด็กยังรู้จักเสียสละ ก็เลยได้ทบทวนตัวเองไม่ค่อย
ได้เสียสละเท่าไร มุ่งแต่จะสอบชิงทุนไปต่างประเทศ
เพื่อให้ได้ความรู้และได้เงินมากๆ หลังจากนั้นจึงเริ่ม
ฝึกลดละอบายมุข เหล้า บุหรี่ เทียว การพนัน ฯลฯ
โดยค่อยๆฝึกไป ได้บ้างล้มบ้าง มีความก้าวหน้าเพิ่ม
มากขึ้นเรื่อยๆ

จนกระทั่งปี ๒๕๒๘ ได้รับเชิญเป็นวิทยากรหลักสูตร
คุณภาพชีวิตของกรุงเทพมหานคร จากนั้นจึงถูกขอตัวมาช่วย
ราชการที่กรุงเทพฯ ที่ห้องผู้ว่าฯ พลตรีจำลอง ศรีเมือง

หลังจากหมดวาระของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร จึงลาออก
จากกองทัพเรือ ไปช่วยงานที่ศาลาคำปฐมโอศก

ปี ๒๕๓๕ ทำงานที่บริษัทฟ้าอภัย
จำกัด ตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการ

พฤษภาคม ๒๕๓๕ - ปัจจุบัน ได้รับ
เลือกตั้งเป็นกรรมการผู้จัดการบริษัทฟ้าอภัย

มกราคม ๒๕๓๖ - ปัจจุบัน เป็นบรรณาธิการ
ผู้พิมพ์ผู้โฆษณาหนังสือสารอโศก

๔ มกราคม ๒๕๔๔ - ปัจจุบัน ได้รับเลือกตั้ง
เป็นรองเลขาธิการพรรคเพื่อฟ้าดิน

๒๒ มกราคม ๒๕๔๘ - ปัจจุบัน ได้รับเลือกตั้ง
เป็นประธานชุมชนสันตติอโศก

เมษายน ๒๕๔๙ - ปัจจุบัน ได้รับเลือกตั้ง
เป็นนายกสมาคมผู้ปฏิบัติธรรม

มิถุนายน ๒๕๔๙ ได้รับเลือกตั้งเป็น
ผู้อำนวยการสำนักงานสถาบันบุญนิยม

ตลอดเวลาที่อยู่กับชาวอโศก ส่วนมากใช้เวลา
ไปกับการประสานงาน ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจกับ
คณะกรรมการชุดต่างๆ ซึ่งจะพบปัญหามากมาย

❁ **ปัญหาที่แก้ไขยาก** คือปัญหาของญาติธรรม
ที่มีอิสระเสรีมากจนเกินไป จนไม่สามารถทำซ้ำในบท
บาทที่ชัดเจน จนทำให้องค์กรมั่นคง เนื่องจากเป็น
อาสาสมัคร ประกอบกับไม่ติดยึดใดๆ จึงมักโยกย้าย
ไปตามที่ตนต้องการ แต่สำหรับตนเองปัญหาคือ
ค่อนข้างจะมั่นใจในความเห็นของตนเองมากเกินไป

จนหลายครั้งมีลักษณะชี้หน้า ซึ่งต้องปรับปรุง พยายามฟังคนอื่นให้รอบถ้วนก่อนจึงพิจารณาตัดสินใจ

❁ **ข้อที่คิดว่าแก้ไขยากที่สุด** คือการเอาแต่ใจตัวเอง

❁ **คติประจำใจ** ล้มเพราะก้าวไปข้างหน้า ดีกว่ายืนเต๊ะท่าอยู่ข้างหลัง

❁ **เป้าหมายชีวิต** นักบวช

❁ **ข้อคิดข้อฝาก** อยากฝากให้ญาติธรรมได้คิดว่า ทุกคนเคยผิดพลาดมาก่อนด้วยกันทั้งนั้น
แต่ก็ต้องพยายามปรับปรุงแก้ไข เราไม่ใช่คนมีบาปมีกรรมอะไร ผีก็ไป ผิดพลาดไป แก้ไขไป
ย่อมมีความก้าวหน้าได้เป็นลำดับ แม้จะไม่เร็วมากนัก แต่ก็มีอัตราในความก้าวหน้า อย่างไรก็ตาม
นับว่ามีบุญมหาศาลแล้วที่มาพบพ่อท่าน พบหมู่กลุ่มชาวอโศก แล้วได้ร่วมคิดร่วมทำงานด้วยกันได้
มีโอกาสดัดเกลาตน และสร้างสรรค์สังคมไปด้วย คนในโลกนี้มีจำนวนมาก แม้พบแล้วก็ไม่สามารถมา
ร่วมได้ ขอให้ภูมิใจและพากเพียรยิ่งขึ้นไปเถิด

กว่าจะถึง
อรหันต์

● เคยสนิท ไกลชีวิต ศาสดา
จึงเหามา ถวดดี้อ ถือตัวใหญ่
ทำดูร้าย ทขายตาย กับใครใคร
สุดท้ายไซ้ร้ สงฆ์ลง พรหมทัณฑ์

 โดย...นวนมพุทธ

พระฉันทนเถระ

ในอดีตชาติของ**พระฉันทนเถระ** เคยเกิดอยู่ในยุคสมัยของ**พระพุทธเจ้า**พระนามว่า **สิทธัตถะ** (มีใช้พระพุทธเจ้าองค์สมณโคตม)

เขาได้มีโอกาสพบเห็นพระพุทธเจ้าองค์สิทธัตถะ ณ โคนไม้แห่งหนึ่ง แค่นี้จึงได้เจอเท่านั้น จิตก็บังเกิดความเลื่อมใสยิ่งนัก จึงได้แสวงหาไปไม้ใบหญ้าที่อ่อนนุ่ม เอามาปูลาดเป็นที่นั่งถวายเป็นแล้ว โรยด้วยดอกไม้หอมไว้โดยรอบ เพื่อเป็นการบูชาแต่พระองค์

แม้บุญอื่นๆเขาก็กระทำไว้อีกเป็นอันมาก ด้วยผลบุญเหล่านี้ ทำให้เขาเวียนตายเวียนเกิด ในภพที่ดี ได้เกิดเป็น**พระเจ้าจักรพรรดิ**ถึง ๗ ครั้ง

จนกระทั่งชาติสุดท้าย ได้เกิดเป็น**ลูกของนางทาสี(หญิงรับใช้)** ในพระราชวังของ**พระเจ้า**

สุทโธทนะ(กษัตริย์แห่งศากยวงศ์ราชาผู้ครองกรุงกบิลพัสดุ์) เขามีชื่อว่า **ฉันทะ** เกิดเป็น สหชาติ(เกิดวันเวลาเดียวกัน)กับ**เจ้าชายสิทธัตถะ** ต่อมาจึงได้เป็นคนสนิทของเจ้าชาย

ครั้งเจ้าชายสิทธัตถะทรงเจริญวัยเป็นหนุ่มแล้ว ทรงเบื่อหน่ายความสุขทางโลกก็ย ปรารถนาออกผนวช วันที่เสด็จออกบรรพชานั้น ฉันทะก็ได้ตามเสด็จไปด้วย

ภายหลังเมื่อทรงตรัสรู้เป็น**พระพุทธเจ้าองค์สมณโคดม**แล้ว ฉันทะก็ได้ขอบวช เป็น**ภิกษุรูปหนึ่งในพระพุทธศาสนา** แต่เพราะเคยเป็นคนใกล้ชิดคอยรับใช้มาเก่าก่อน จึง เกิดความถือตัวว่า เป็นคนสนิทของพระพุทธเจ้า มักยกตนลบหลู่ผู้อื่น ใครๆจะว่ากล่าว ตักเตือนก็ไม่เชื่อฟัง จึงกระทบกระทั่งกับเพื่อนภิกษุด้วยท่าที่ดูร้าย วาจาหยาบคายเสมอๆ ด้วยเหตุนี้ ก่อนที่พระพุทธเจ้าจะทรงปรินิพพาน(ดับสนิทไม่กลับมาเกิดอีก) จึงได้ตรัสกับพระอานนท์ว่า

“ดูก่อนอานนท์ เมื่อเราล่วงไปแล้ว ฟังลงพรหมทัณฑ์แก่ภิกษุฉันทะ”

“ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ก็พรหมทัณฑ์เป็นไฉน”

“พรหมทัณฑ์ก็คือ ฉันทะฟังพูดได้ตามที่ตนปรารถนา ภิกษุทั้งหลายไม่ฟัง ต่อว่า ไม่ฟังกล่าวด้วย ไม่ฟังสั่งสอน”

ครั้งเมื่อพระศาสดาเสด็จดับขันธปรินิพพานแล้ว พระอานนท์เถระได้รับมอบหมาย จากหมู่สงฆ์ให้ลงพรหมทัณฑ์แก่ภิกษุฉันทะ แต่พระอานนท์ได้ปรึกษากับหมู่สงฆ์ว่า

“ผมจะลงพรหมทัณฑ์ท่านฉันทะได้อย่างไร เพราะท่านดูร้ายและหยาบคายนัก”

“ถ้าอย่างนั้น ท่านอานนท์จงไปกับภิกษุหลายรูปเถิด”

พระอานนท์พร้อมด้วยภิกษุสงฆ์หมู่ใหญ่ประมาณ ๕๐๐ รูป จึงเดินทางไปยัง เมืองโกสัมพี เข้าไปที่วัดโฆสิตาราม เรียกหาภิกษุฉันทะเข้ามาพบ แล้วกล่าวว่า

“ท่านฉันทะ สงฆ์ลงพรหมทัณฑ์แก่ท่านแล้ว”

“ท่านอานนท์ พรหมทัณฑ์เป็นอย่างไรเล่า”

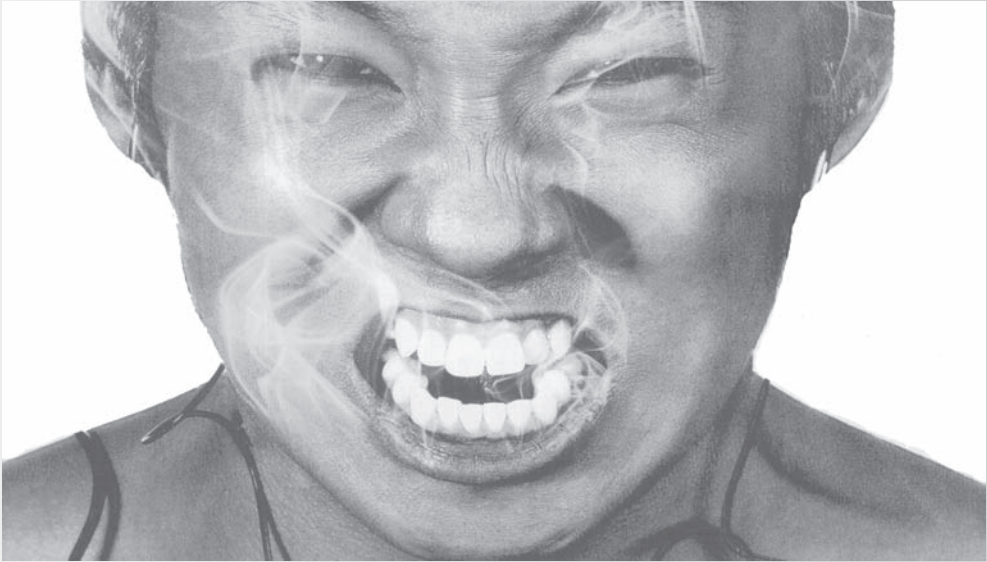
“คือท่านอยากจะพูดคำใด ก็จงพูดคำนั้น ภิกษุทั้งหลายจะไม่ว่ากล่าวท่าน ไม่ ตักเตือนท่าน ไม่สั่งสอนท่านแล้ว”

ได้ยินอย่างนั้น ภิกษุฉันทะถึงกับตกใจเป็นอย่างยิ่ง อุทานออกมาว่า

“สงฆ์ไม่ว่ากล่าว ไม่ตักเตือน ไม่สั่งสอนผม นี่เป็นอันว่าสงฆ์กำจัดผมแล้ว มิใช่หรือ”

สิ้นคำอุทาน ภิกษุฉันทะก็ถึงกับเป็นลมหมดสติ ล้มสลบลง ณ ที่ตรงนั้นเอง ต่อเมื่อได้รู้สึกตัวฟื้นคืนสติแล้ว ไม่ว่าจะไปที่ไหน พบปะภิกษุรูปใด พูดไปก็ไม่ มีใครพูดด้วย ทำให้ภิกษุฉันทะอึดอัด ระอา รังเกียจการถูกพรหมทัณฑ์ยิ่งนัก บังเกิด ความสลดสังเวชในสิ่งที่ตนเคยกระทำไม่ได้ไว้ จึงตั้งใจปฏิบัติแก้คืนด้วยการพากเพียรบำเพ็ญ ตน เพื่อที่จะเข้าถึงธรรมให้ได้ แต่ปฏิบัติแล้วก็ไม่อาจเข้าใจลึกซึ้ง จึงมีความคิดขึ้นมาว่า

“เรามีความคุ้นเคยกับท่านอานนท์ เราควรไปหาท่านอานนท์ซึ่งพระศาสดาทรง

ยกย่องสรรเสริญ ย่อมสามารถแสดงธรรมแก่เราให้เห็นแจ้งธรรมได้ เราจะขอให้ท่านอานนท์กล่าวสอนเราให้เห็นธรรม”

ตัดลึนใจแล้วก็ออกเดินทางไปหาพระอานนท์เถระ ขอร้องให้ช่วยอบรมสั่งสอนให้ พระอานนท์เห็นการได้สำนึกผิด และความตั้งใจที่จะกระทำดีแก้ตัว จึงกล่าวว่า

“ผมดีใจด้วยท่านฉันนะ ที่ทำลายความถือดีลงได้ ท่านจงเงี้ยโสตสดับเถิด ท่านเป็นผู้สมควรจะรู้ธรรมได้อย่างแจ่มแจ้ง”

ได้ยินอย่างนี้ ภิกษุฉันนะบังเกิดความดีใจอย่างใหญ่หลวง ด้วยความคิดที่ว่า

“เราเป็นผู้สมควรจะรู้ธรรมได้อย่างแจ่มแจ้ง”

แล้วพระอานนท์ก็แสดงธรรมให้ฟัง

“โลกนี้โดยมากอาศัยส่วนสุด ๒ อย่างคือ ความมีกับความไม่มี

ก็เมื่อบุคคลเห็นเหตุเกิดแห่งโลก(โลกีย์) ด้วยปัญญาอันถูกต้องตรงตามความเป็นจริงอยู่ ความไม่มีในโลกย่อมไม่มี และเมื่อบุคคลเห็นความดับแห่งโลก(โลกีย์) ด้วยปัญญาอันถูกต้องตรงตามความเป็นจริงอยู่ ความมีในโลกย่อมไม่มี

โลกนี้โดยมากยังพัวพันอยู่ด้วยอบาย อันเป็นเหตุให้ถือมั่นและยึดมั่น แต่อริยสาวกย่อมไม่เข้าถึงความถือมั่นนั้น ไม่ตั้งไว้ซึ่งอบายอันเป็นเหตุให้ถือมั่น แต่มีความยึดมั่นด้วยการตั้งจิตไว้เป็นอนุสัย(กิเลสละเอียดที่แฝงตัวนอนเนื่องอยู่ในจิต)ว่า อัตตา(ตัวตน)ของเราย่อมไม่เคลือบแคลงสงสัยว่า มีแต่ทุกข์เท่านั้นเมื่อจะเกิด ย่อมบังเกิดขึ้น มีแต่ทุกข์เท่านั้นเมื่อจะดับ ย่อมดับไป อริยสาวกนั้นมีญาณ(ความรู้แจ้งในสัจธรรม) หยั่งรู้ในเรื่องนี้โดยไม่ต้องเชื่อผู้อื่นเลย ด้วยเหตุเพียงเท่านั้นจึงชื่อว่า **สัมมาทิฐิ**

แม้ส่วนสุดที่ ๑ นี้ว่า สิ่งทั้งปวงมีอยู่ แม้ส่วนสุดที่ ๒ นี้ว่า สิ่งทั้งปวงไม่มี **พระศาสดาทรงแสดงธรรมสายกลาง ไม่เข้าไปใกล้ส่วนสุดทั้ง ๒ นั้น** เพราะอริชา(ความไม่รู้กิเลส)เป็นปัจจัย(เหตุ)จึงมี

สังขาร(จิตปรุงแต่ง) เพราะสังขารเป็นปัจจัยจึงมีวิญญาณ(ตัวรับรู้) เพราะวิญญาณเป็นปัจจัย จึงมีนามรูป เพราะนามรูปเป็นปัจจัยจึงมีสฬายตนะ(สื่อติดต่อ ๖ อย่างคือ ๑. ตา ๒. หู ๓. จมูก ๔. ลิ้น ๕. กาย ๖. ใจ) เพราะสฬายตนะเป็นปัจจัยจึงมีผัสสะ(สัมผัส) เพราะผัสสะ เป็นปัจจัยจึงมีเวทนา(อารมณ์ความรู้สึก) เพราะเวทนาเป็นปัจจัยจึงมีตัณหา(ความทะยานอยาก) เพราะตัณหาเป็นปัจจัยจึงมีอุปาทาน(ความยึดมั่นถือมั่น) เพราะอุปาทานเป็นปัจจัย จึงมีภพ(ที่อาศัย) เพราะภพเป็นปัจจัยจึงมีชาติ(การเกิด) เพราะชาติเป็นปัจจัยจึงมีชรามรณะ เพราะชรามรณะเป็นปัจจัยจึงมีความโคก-คร่ำครวญ-ทุกข์-เสียดใจและคับแค้นใจ **ความเกิดขึ้นแห่งกองทุกข์ทั้งหมดนี้ ย่อมมีด้วยอาการอย่างนี้**

ดังนั้นความดับแห่งกองทุกข์ทั้งหมดนี้ ย่อมมีได้ด้วยอาการอย่างนี้คือ เพราะ อวิชชานั้นแหละดับด้วยการสำรอก(เอาออก) โดยไม่ให้เหลือ-สังขารจึงดับ เพราะสังขาร ดับ-วิญญาณจึงดับ เพราะวิญญาณดับนามรูปจึงดับ เพราะนามรูปดับ-สฬายตนะจึงดับ เพราะสฬายตนะดับ-ผัสสะจึงดับ เพราะผัสสะดับ-เวทนาจึงดับ เพราะเวทนาดับ-ตัณหา จึงดับ เพราะตัณหาดับ-อุปาทานจึงดับ เพราะอุปาทานดับ-ภพจึงดับ เพราะภพดับ-ชาติ จึงดับ เพราะชาติดับ-ชรามรณะจึงดับ เพราะชรามรณะดับ-ความโคก-คร่ำครวญ-ทุกข์ -เสียดใจและคับแค้นใจจึงดับไปหมดสิ้น”

ด้วยการตั้งใจไว้อย่างดี กำหนดใจฟังธรรมจนจบ ภิกษุฉันนะก็กล่าวด้วยปีติยิ่ง “ดูก่อนท่านอาณนที ผมได้ฟังธรรมเทศนานี้แล้ว เข้าใจธรรมได้อย่างแจ่มแจ้ง ที่เดียว”

จากนั้นภิกษุฉันนะจึงไม่ประมาท มีความเพียรประพฤติธรรมเป็นอย่างดี ไม่นานนัก ก็กระทำให้แจ้งซึ่งคุณวิเศษอันยอดเยี่ยมได้ เป็นที่สุดของพรหมจรรย์(ศาสนา) ได้ รู้ชัดแล้วว่า ชาติ(กิเลส)สิ้นแล้ว กิจที่ควรทำได้ทำเสร็จแล้ว กิจอื่นอีกเพื่อความเป็นอย่างนี้ ไม่มี **พระฉันนเถระได้เป็นพระอรหันต์องค์หนึ่งแล้ว ในบรรดาพระอรหันต์ทั้งหลาย**

เมื่อพระฉันนเถระบรรลุอรหัตผลแล้ว ได้เข้าไปหาพระอาณนทีเถระแล้วกล่าวว่า

“ท่านอาณนที ขอท่านจงรับพรหมทัณฑ์แก่กระผมในบัดนี้ด้วยเถิด”

พระอาณนทีเถระได้ฟังเช่นนั้น จึงตอบคำว่า

“ท่านฉันนะ เมื่อใดที่ท่านทำให้แจ้งซึ่งความเป็นพระอรหันต์ได้ เมื่อนั้น พรหมทัณฑ์ของท่านก็ระงับแล้ว”

● **ถวามขุขธ**

พททส ๑๔ ก.ย. ๒๕๔๙

(พระไตรปิฎกเล่ม ๗ ข้อ ๖๒๔

พระไตรปิฎกเล่ม ๑๐ ข้อ ๑๔๑

พระไตรปิฎกเล่ม ๑๗ ข้อ ๒๓๑

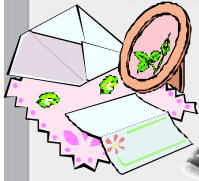
อรรถกถาแปลเล่ม ๒๗ หน้า ๒๙๙

อรรถกถาแปลเล่ม ๕๐ หน้า ๓๔๕)

รายงาน

จาก

ชุมชนสีตวัน

สันติอโศก

ประจำเดือน สิงหาคม ๒๕๔๙

บรรยากาศในเดือนนี้ได้ยวฝนตกเต็มวันร้อน ทำให้คนป่วยกันหลายคน แต่ผู้ป่วยหลายคน ต่างพากันไปรักษาที่หมอเขี้ยวที่สวนล่างฝัน บางคนลดละกิเลสไม่ไหวก็ต้องแต่งงานไปก็มี พิจารณาแล้วชาวอโศกเราทุกคนจะต้องเร่งทำความเพียรในการลดละกิเลสให้มากยิ่งขึ้น คนที่ลดละกิเลสได้มากจะแสดงให้เห็นความเบิกบานแจ่มใส ปรับตัวได้ดี มีความเสียสละมากขึ้น

เหตุการณ์ทั่วไป

พ.๓ สถาบันบุญนิยม พรรคเพื่อฟ้าดิน ทีมเศรษฐกิจไปร่วมประชุมที่สังฆสถานทักษิณอโศก

ศ.๔ เจ้าหน้าที่สถาบันบุญนิยม ไปบ้านคุณสมพร ยอดระบำ ซึ่งปลูกป่าธรรมชาติผักไร้สารพิษเผยแพร่และเป็นวิทยากรการอบรม

-ทุกวันพฤหัสบดีประชุมกรรมการชุมชน

-ประชุมปะ กรัก ทุกวันพฤหัสบดี ที่ ๒ และ

๔ ของเดือน

พ.๙,๒๓ สมณะร่วมลงฟังปาติโมกข์ที่โบสถ์

อา.๑๓ ชาวสันติอโศกไปร่วมสวดศพแม่ของ

คุณวิบูลย์ และครอบครัวพีรพัฒน์โกศล ที่วัดบางเตย

จ.๑๔ ประชุมทีมเศรษฐกิจ

ศ.๑๔-จ.๒๑ อบรมทีมงานวิทยุชุมชนเครือข่ายแหชาวอโศกที่ห้องประชุมกันเกรา

ส.๑๙ ประชุมทีมงานรวม ๓ บริษัท(แต่ชีวิตพลังบุญ ขอคุณ) ที่ห้องประชุมฟ้าอภัย

อ.๒๒ สมณะและชาวชุมชน ไปร่วมฉาปนกิจศพ.ต.ท. น.พ.พจน์ บุญศรี ที่ชุมชนราชธานีอโศก

ส.๑๙-พ.๒๓ สมณะฟ้าไท สมชาติโกและทีมงานสถาบันบุญนิยม เดินทางไปประเมินผลศูนย์การอบรมขอนแก่นอโศกดินหนองแดนเหนือ เลิลัยอโศกและหินผาฟ้าน้ำ

ส.๒๖ ประชุมชุมชนเรื่องสำคัญคือการย้ายที่ทำงานของพ่อท่านไปที่พระวิหารชั้น ๔

อา.๒๗ ประชุม ๔ องค์กร

จ.๒๔ ประชุมพาดิษย์บัญญัติในการรวมบริษัท พ่อท่านให้ข้อคิดว่ “บริษัทบัญญัติฆาดทุนไม่จำกัด”

- ตัวแทนพาดิษย์ฯและพรรคเพื่อฟ้าดินไปเยี่ยมเครือแหการผลิตปุ๋ยและการปลูกผักผลไม้ไร้สารพิษ จ.ลพบุรี

พ.๓๐ เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์ประธานชุมชนเป็นตัวแทนไปล้มนมาที่วัดบวรนิเวศวิหาร

พถ.๓๑ สมณะฟ้าไท สมชาติโก และประธานชุมชน ไปร่วมฟังและวิจารณ์การวิจัย เรื่อง การสื่อสารเพื่อพัฒนาจิตวิญญาณสันติภาพเพื่อสขภาวะที่อาคารศศปฐฐศาลา (ศคินทร์) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การศึกษาบุญนิยม

๑.๑-พ.๒ สมณะฟ้าไท น.ส.ปีกรัก และน.ส.ไบบุญ ไปล้มนมาเรื่องการเรียนการสอนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

๑.๘ ประชุมครูล้มนมาลิกษา

ส.๑๒-๑๑.๑๓ โรงเรียนล้มนมาลิกษา ร่วมกับโรงเรียนพุทธธรรมวันอาทิตย์ จัดงานวันแม่

ส.๑๒ ประชุมผู้ปกครอง

ส.๑๙ ประชุมครูผู้บริหารล้มนมาลิกษา

๑๑.๒๐ ประชุมครูฐานงานล้มนมาลิกษา

-นักเรียนล้มนมาลิกษาประชุมชี้ขุมทรัพย์

จ.๒๒ นักเรียนล้มนมาลิกษาและคณะครูไปจัดนิทรรศการการศึกษาแบบเศรษฐกิจพอเพียงที่วิทยาลัยอิสลามแห่งประเทศไทย กรุงเทพฯ

ศ.๒๕ นักเรียนล้มนมาลิกษาและคณะครูไปร่วมดำเนินาที่ ชุมชนปฐมอศอก นครปฐม

๑USU

ศ.๑๘-๑๑.๒๐ ๑บรมศีล ๘

มีน้ำใจ ๑ดูแล ที่น้อย

๑สมณะดงเย็นผ่าตัดต่อมลูกหมากพักรักษาที่ พุทธสถาน

๑สมณะถนอมคุณ ยังต้องล้างไต มีอาการอ่อนเพลียและบวมมากกว่าเดิม

๑ลิกขมาตุสไต ยัวต้องดูแลกัน ลิกขมาตุเทียนคำเพชรมาทำกายภาพบำบัด

๑ปญ.ดาวบุญต้องทำกายภาพบำบัดอาการดีขึ้นเป็นลำดับซึ่งต้องอาศัยระยะเวลา

ท้ายสุดนำโหวาทพ่อท่านในการประชุม ๘ องคกรเอาไว้ว่า “เราต้องเพิ่มคุณธรรม อาริยคุณ เพื่อชาวโลกจะได้มีเพื่อนมากกว่าเดิม ความเป็นโสดาเอกพิชกับสกกาคามิ เกิดมาชาติเดียวบรรลอรหันต์เหมือนกัน ฉะนั้นเราเป็นโสดาก็ต้องพากเพียรมากก็มีสิทธิ์เป็นอรหันต์ได้เช่นกัน”

ด้วยความเคารพนอบน้อมคารวะ แต่พระล้มนมาลัมพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์เจ้าและพระอาริยเจ้า

 @สมณะฟ้าไท @สมชาติโก

□ สส.สอ.และคณะครูไป วิทยาลัยอิสลามแห่งประเทศไทย กทม. เมื่อวันที่ ๒๒ ส.ค.

ปฐมมโศก

ประจำเดือน สิงหาคม ๒๕๔๙

พ่อท่านกำหนดบทบาทฐานะของชาวโศกให้ชัดยิ่งขึ้นว่า “ชาวโศกคือชาวนา” นักเรียนที่จบจากสัมมาสิกขาต้องมีความสามารถทำนาเป็น ถูกษ์ลงแขกการทำนาก็เป็นนับเป็นครั้งที่สอง วัด, บ้าน, โรงเรียนและผู้ปกครองนักเรียนจากต่างจังหวัด กำหนดวันที่ ๒๓- ๒๕ สิงหาคม เป็นฤกษ์มงคลของการทำนา ครูจากพุทธสถานสันตโศกนำนักเรียนมา ๘๐ คน การลงแขกทำนาครั้งนี้ทำเป็นขั้นตอนดีขึ้น โดยแบ่งเขตความรับผิดชอบอย่างชัดเจน มีผู้ใหญ่ให้คำแนะนำเขตรับผิดชอบทำไม่เรียบร้อย ผู้ใหญ่จะมาซ่อมแซมให้ดีขึ้น ทุ่งนาแรงรักอยู่ติดถนน รดแล่นผ่านบางคันจอดดูคนทำนาทั้งเด็กผู้ใหญ่ตั้ง ๒๐๐ กว่าคนทำกันอย่างขะมักเขม้น ตั้งอกตั้งใจเป็นบรรยากาศที่ไม่เคยเห็นมาก่อน เขามองดูด้วยจิตอนุโมทนา

หมู่สมณะ-สิกขมาตุ มาร่วมฉันทตอาหาร ณ พื้นที่ทำนา เพื่อให้กำลังใจ ขอนุนุโมทนา ผู้ปกครองนักเรียน สามครอบครัวจากจังหวัดพิษณุโลก คือ คุณสุวิธา มีมา คุณปรีชา แสนจันทร์ คุณวิม ฐานะชาวนา มาให้คำแนะนำขั้นตอนการทำนาอย่างเป็นระบบ และผู้ปกครองนักเรียนจากศรีโคตรบูรณ์ ส.ฟ้าไท เดินทางมา

สังเกตการณ์การลงแขกทำนาของทั้งสองโรงเรียนในช่วงบ่ายๆ ภาพโดยรวม การทำนาปีรอบนี้นับว่าได้ผลเป็นที่น่าพอใจ แต่ยังมีข้อบกพร่องในบางส่วนที่เราต้องแก้ไขปรับปรุงในโอกาสต่อไป ชาวชุมชน ปฐมมโศกขอนุนุโมทนา สาธุกับทุกๆ ท่าน ที่มีส่วนร่วมในครั้งนี้ จนประสบผลสำเร็จ

ส.๑๒ วันแม่แห่งชาติ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล คุณธัญญา บุญมี กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และลูกบ้าน ร่วมกันตั้งโรงบุญมังสวิรัต เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลฯ เนื่องในวันแม่แห่งชาติ ส่วนร้านมังสวิรัตปฐมมโศก (มร.ฐ.) เปิดโรงบุญ ด้รับการสนับสนุนจากกองทุนแม่สำลีวิจิตรโสภณ เหมอาหารเลี้ยงคนทั้งชุมชน นิมนต์ สมณะ ๘ รูป ไปฉันที่บ้านด้วย และร้านหึ่งห้อย บ้านกระต่ายติดชุมชน ได้เปิดโรงบุญแจกอาหารอีกเช่นกัน ภาพรวมมีความสุขทั้งผู้ให้และผู้รับ

โรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมมโศกจัดงานวันแม่ ตอนเช้าของวันที่ ๑๒ สิงหาคม เปิดโรงบุญแจกอาหารในช่วงเช้า เย็น แสดงละคร ๑๓-๑๔ สิงหาคม ฟังธรรม ประชุม ร่วมลงแขกเคลียร์พื้นที่ในชุมชนเพื่อเตรียมจัดงานมหาปวารณาในเดือนพฤศจิกายนที่จะถึงนี้

อาคันตุกะผู้มาเยือน

พ.๙ เวลา ๑๓.๓๐-๑๕.๐๐ น. สำนักงานเทศบาล อ.เสิงสาง จ.นครราชสีมา พาอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านมาศึกษาดูงานด้านสมุนไพรและเยี่ยมชมชุมชนวิถีพุทธ ๔๕ คน

ศ.๑๔ เวลา ๑๓.๐๐-๑๖.๐๐ น. นักศึกษา ๔๔ คน จากคณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชาพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลกมาศึกษาดูงาน

พ.ญ.๒๔ บ่ายพี่น้องเขตรกรจากหมู่บ้านคลองจินดา อ.สามพราน จ.นครปฐม จำนวน ๑๕ คน มาศึกษาดูงานโรงปุ๋ยพลังแผ่นดิน นายทิวเมฆ นาวาบุญนิยม ให้การต้อนรับ

ศ.๒๕ เวลา ๑๓.๓๐-๑๕.๓๐ น. อาจารย์จากมหาวิทยาลัยมหิดล คณะเภสัชศาสตร์ ภาควิชาพฤกษศาสตร์ ของสำนักวิจัยจากประเทศภูฏาน มาศึกษาดูงาน ผลิตภัณฑ์สมุนไพร(ที่ศาลาเจาะวิจัย) ท.ญ.พากฟ้าหนึ่ง ให้การต้อนรับ และพาคณะไปดูการลงแขกทำนาของชาวมุสลิม นักเรียนที่ทุ่งนาแรงรักด้วย คณาจารย์ที่มาเยี่ยมชมประทับใจวิถีชีวิตชาวมุสลิม

ส.๒๖ เวลา ๑๓.๐๐-๑๖.๐๐ น. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ นำโดยอาจารย์ นิตยา ทองสุข หัวหน้าฝ่ายบริหารฯ นำนักศึกษาจำนวน ๑๖ คน มาศึกษาดูงานชุมชนวิถีพุทธ

พ.๓๐ เวลา ๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน อ.ไทรน้อย จ.นนทบุรี นำเจ้าหน้าที่และตัวแทนชุมชน ผู้นำกลุ่ม มาศึกษาดูงานด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการจัดการขยะในชุมชน การวิจัยพลังงานไฟฟ้าทดแทน นายเฉลิม บุญฤทธิ ให้การต้อนรับ

พ.ญ.๓๐ เวลา ๑๙.๐๐-๑๕.๐๐ น. เกษตรกร จ.นครปฐม จำนวน ๑๐๐ คน เข้ารับการอบรมพิเศษเรื่อง การทำเกษตรไร้สารพิษ โดยสมณะเสียงศีล ชาตวโร ธ.ก.ส. จังหวัดนครปฐมให้การสนับสนุน

-เวลา ๑๐.๐๐-๑๔.๐๐ น. กรมพัฒนาที่ดิน จาก นครศรีธรรมราช จำนวน ๑๔๐ คน มาศึกษาดูงานขั้นตอนการทำปุ๋ยอินทรีย์ นายทิวเมฆ นาวาบุญนิยม และทีมงาน ให้การต้อนรับที่ โรงปุ๋ยพลังแผ่นดิน

กอนิมนต์

ศ.๔ ส.เสียงศีล ชาตวโร ส.ฉันทโส รับกิจนิมนต์ ร่วมบรรยายธรรมที่มูลนิธิบูรณะชนบทแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (ศูนย์การเรียนรู้ ชุมชนตร.ป่วย อังภากรณ์) จ.ชัยนาท

ศ.๔-อา.๖ ส.นาไท อิศสรชน ส.ฟ้ารู้ นโภโคโต ลิกขมาตุ และคณะกรรมการฯ เดินทางไปร่วมประชุมที่สังฆสถาน ทักซิโตนโคก (งานภราดรภาพชาวซึ่งใจ) จัดโดยสถาบันบุญนิยม

ส.๕-อา.๖ ส.หินเพชร ธรรมธีโร และครูจรัสจันทานักเรียนม.๑ ไปเข้าค่ายอนุสรณ์สถานแดนโคก เพื่อสร้างขบวนการกลุ่มพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

ส.๕-พ.๙ ส.ชาตวโร ส.ฉันทโส อบรมเกษตรกร จากกรมพัฒนาที่ดิน จ.แม่ฮ่องสอน จำนวน ๑๔๐ คน ที่ชมรมเพื่อนช่วยเพื่อน.อินทร์บุรี

จ.๗ ส.ชาตวโร รับกิจนิมนต์ประชุมกับคณะกรรมการเกษตรอินทรีย์วิถีสุมชน ร่วมกับคณะกรรมการผู้นำชุมชนแห่งชาติ ที่โรงแรมรามารการ์เด้น กรุงเทพฯ

จ.๒๑ เวลา ๐๔.๐๐ น. คณะครู นำนักเรียนไปดูนิทรรศการสิ่งประดิษฐ์วิทยาศาสตร์ ที่ไบเทค บางนา ๑ คันรถบัส เพื่อต่อยอดความรู้ให้แก่นักเรียน

ศ.๑๔-จ.๒๑ ส.ชาตวโร ส.ฉันทโส ส.บินแก้ว และทีมงานผลิตสื่อ ไปรับการอบรม โครงการพัฒนาบุคลากรวิทยุชุมชน ที่พุทธสถานสันติโคก โดยสถาบันภาคสื่อประชาชน ดร.เอื้อจิต วิโรจน์-ไตรรัตน์ การอบรมครั้งนี้ คุณหินไฟ จะจัดทำรูปแบบ MP๓ เพื่อหมู่เราได้ศึกษาเพิ่มเติม

อา.๒๐ เวลา ๐๔.๐๐ ส.เลื่อนลิ่ว อรรถชิว ส.แก่นเมือง เกตุมลโก และทีมงาน เดินทางไปประชุมที่ จ.สระบุรี กลุ่มวังม่วง ที่จ.ลพบุรี กลุ่มละโว้อโคก และในวันเดียวกันนี้ ส.ฉันทโส รับกิจ

นิมนต์ประชุมกลุ่มบูรพาอโศก ที่บ้านหัวซา อ.ศรีมหาโพธิ์ จ.ปราจีนบุรี

พ.๒๓-อา.๒๗ ส.ชาตวโร ส.ฉันทโส รับกิจนิมนต์ช่วยอบรมกลุ่มเกษตรกร จากจ.อ่างทอง จ.สมุทรสาคร จำนวน ๑๐๐ กว่าคน ที่ชมรมเพื่อนช่วยเพื่อน อ.อินทร์บุรี ได้รับงบสนับสนุนจากกรมพัฒนาที่ดิน จ.สิงห์บุรี

พฤ.๓๑ เวลา ๑๐.๐๐ น. คุณน้อมบุษยาและทีมงานสาธารณสุข ๑ รถตู้ ไปร่วมฟังการสัมมนาทางวิชาการ “เอกภาพในการสื่อสารพุทธศาสนา” (เพื่อสุขภาพ) ณ อาคาร ศศปราชูศาลา (ศคินทร์) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มรณสติ

พ.๙ เวลา ๑๔.๐๐ น. มูลนิธิเพื่อนช่วยเพื่อน นำศพคุณประสาน เทศเรืองอายุ ๕๗ ปี จากไปด้วยโรคมะเร็ง ประชุมเพลิงที่เมรุชุมชนปฐมอโศก เวลา ๑๕.๐๐ น. มีเพื่อนพี่น้องที่มาร่วมงานกันมากมาย เพราะเธอคือ ชุนพลแห่งกองทัพธรรม ร่วมบุกเบิกสถานธรรม “พุทธเมตตาธรรม”

จ.๑๔ ท่านฉันทโส เดินทางไปร่วมฉาปนกิจโยมป้า แม่ชีสวน พรหมจันทร์ ที่วัดแหลมหอย ต.แม่น้ำ อ.เกาะสมุย จ.สุราษฎร์ธานี อายุ ๗๘ ปี

ศ.๑๑-พฤ.๑๗ เวลา ๑๗.๐๐ น. ท.ญ.ปากฟ้าหนึ่ง และชาวชุมชนปฐมอโศก เดินทางไปร่วมฟังสวดศพคุณแม่ของคุณวิภา พีรพัฒน์โกดิน ที่วัดบางเตย และในวันที่ ๑๗ สิงหาคม ตอนบ่าย หมู่สมณะ ลิกขมาตุ ชาวชุมชน ประมาณ ๕๐ คน ไปร่วมประชุมเพลิงด้วย แยกเรือไปกันมาก ขออนุโตนากับลูกๆ และเครือญาติ ที่คุณแม่ได้รับพระกรุณาพระราชทานเพลิงศพ

จ.๒๑-อ.๒๒ ท่านอรณชีโว ท่านฉันทโส ลิกขมาตุ และชาวชุมชน ๑ รถบัล เดินทางไปพุทธสถานราชธานีอโศก เพื่อร่วมประชุมเพลิง

พ.ต.ท. น.พ.พจน์ บุญศรี อายุ ๗๘ ปีจากไปด้วยอาการสงบ

ย้อนหลังไปเมื่อ ๓๐ ปี ขณะคุณหมอมีชีวิตอยู่ได้เอาใจใส่ดูแล สุขภาพของพ่อท่านอย่างใกล้ชิดมาโดยตลอด ตลอดจนเป็นที่ปรึกษาสุขภาพของชาวอโศกด้วยความเต็มใจเสมอมา บั้นปลายของชีวิต คุณหมอได้ทั้งบ้าน หันหน้าเข้าวัดอยู่ร่วมปฏิบัติธรรม จนสิ้นลมที่บ้านราชฯ จึงนับว่าหมอคือผู้หนึ่งที่ได้ถือว่าเป็น นักรบแห่งกองทัพธรรม

อา.๒๗ เวลา ๑๙.๐๐ น. คุณสมภาพ ศรีพันธ์พานักเรียนม.ปลาย ๕ คน ไปพุทธสถานศิระะอโศก เพื่อศึกษาเรื่องบาร์โค้ด (แท่งรหัสสินค้า)

จ.๒๔ เวลา ๑๔.๐๐-๑๗.๐๐ น. ประชุมชุมชน พ่อท่านเป็นประธาน กล่าวถึงพื้นที่ปลูกข้าว ถ้าเรามีผืนนาเป็นของตัวเอง ชุมชนของเราจะเข้มแข็งอย่างยั่งยืนถ้าหมู่เรามีบุญคงได้ตั้งประสงค์ พ่อท่านกล่าวสรุปว่า สังคม-การเมือง นับว่าเดินเข้าหาความรุนแรง และนับวันจะทวีความแตกแยกยิ่งขึ้น พวกเราเป็นนักปฏิบัติธรรม จะช่วยลดความร้อนแรงของสังคม ยิ่งถ้าเราสามารถหมดความโลภ-โกรธ-หลง ตัวเรา จะเป็นที่พึ่งแก่สังคม นี่คือนิยามของศาสนาเพื่อความผาสุกความเจริญของปวงชนเป็นอันมาก

 สมณะกรรมกร กุโธ

ศิระขอโตก

ประจำเดือน สิงหาคม ๒๕๔๙

ผ่านพ้นครึ่งพรรษาแรกไปแล้ว เราชาวศิระขอโตกยังยึดมั่นในระบบเศรษฐกิจแบบพอเพียง ตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และดำเนินชีวิตตามครรลองของศาสนาพุทธอย่างเคร่งครัด มีข่าวลือว่าอีกไม่นานน้ำจะท่วมโลก มีคลื่นใหญ่สูงกว่า ๓๐๐ เมตร เราก็วางใจว่าในเมื่อจะตาย ก็ตายพร้อมกันหมด จะไปกลัวทำไม แต่คลื่นยักษ์ที่เราสามารถผ่านพ้นมาได้ ในขณะที่ผู้คนรอบข้างอาจต้องประสบ นั่นคือ คลื่นโรคเอดส์ คลื่นทงนิยม คลื่นหวัดนก เป็นต้น นี่คือน้ำที่เรารอดพ้นอย่างเห็นๆ

ในยุคนี้สังคมจะต้องเลือกข้างว่าจะยืนอยู่ฝั่งไหน เราชาวอโศก ได้แสดงจุดยืนไปแล้ว สังคมทั่วไปรับรู้แล้ว เราพร้อมที่จะร่วมเป็นร่วมตายกับฝ่ายพันธมิตร เราชาวอโศกจะก้าวไปอย่างแข็งแรง และยั่งยืน

กิจกรรมในรอบเดือนมีดังนี้

อ.๑ อ.ขวัญดิน สิงห์คำ ในฐานะหัวหน้าพรรคเพื่อฟ้าดิน ไปร่วมออกรายการที่สถานีโทรทัศน์ ช่อง ๑๑ “ทิศทางพรรคเล็ก” สัมภาษณ์โดยนายอดิศักดิ์ ศรีสม

พ.๒ สมณะระดับมัชฌิมะ สมณะระดับนวกะ พบสมณะมหาเถระ โดยสมณะมหาเถระ ทั้ง ๔ รูป จะหมุนเวียนมาทุกวันพุธ ส่วนวันอื่นๆ เวลา ๑๒.๓๐ น. ถึง ๑๓.๐๐ น. โดยประมาณ สมณะจะมาพบปะ พูดคุยสภาวะธรรมกัน ชี้แนะขัดเกลากันวันละเล็กวันละน้อย

พ.๓ เย็นประชุมการศึกษา เริ่มแนวทาง

ร.ร.ฝึกหัดครูเพื่อพัฒนาครู สำหรับการศึกษาแบบบูรณาการ

ศ.๔ นร.หญิง ม.๓ ร.ร. ตะกาศประชาสามัคคี อ.กันทรลักษ์ ๕ คน มาฝึกทำก้อนเห็ดในโครงการเพาะเห็ดนางฟ้า

ส.๕ กลุ่มชาวบ้าน จากค่ายสุรนารี ๕๐ คน เข้าศึกษาดูงาน

อา.๖ นร.หญิง ม.๔ จากร.ร.สตรีสิริเกศ อ.เมือง ศรีสะเกษ ๔ คน มาเรียนการทำแชมพู และครีมนวด

อ.๘ ประชุมอภิปรายนิทรรศการสมณะ ๙ รูป สิกขมาตุ ๓ รูป ไต้โบสถ์ (ประชุมทุกวันอังคาร ๑๒.๓๐ น.)

พ.๙ เปิดค่ายผู้ปกครอง นร.สัมมาสิกขา (๙-๑๓ ส.ค.) ผู้ปกครองทยอยกันมาลงทะเบียน ประมาณ ๖๐ คน ๑๘.๓๐ น. ปฐมนิเทศจากสมณะและสิกขมาตุ

พ.๑๐ บ่าย อ.ขวัญดิน สิงห์คำ บรรยายเรื่องเส้นทางสัมมาสิกขา คำ ราชการสัมภาษณ์ ศิษย์เก่าที่สำเร็จจาก สส.ช. โดย สมณะถ่องแท้ วินยธโร

ศ.๑๑ ๐๙.๐๐ น. - ๑๑.๐๐ น. นายแก่นฟ้า แสนเมือง บรรยายเรื่อง “วิเคราะห์การศึกษาไทย” ภาคคำ สัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียน โดยสมณะ แก่นหล้า วัฑฒโน

ส.๑๒ เป็นวันฉลองวันแม่ ด้วยบรรยากาศผ่อนคลาย ก่อนฉัน มีการแจกรางวัลแข่งขันการดำเนินาของนักเรียน การวาดภาพ เรียงความ ตามด้วยการแสดงโปงลาง คำ แสดงละคร และยัญพิธีกราบพ่อแม่

อา.๑๓ ๐๕.๐๐ น. ประชุมชมรมผู้ปกครอง มี อ.สมชาติ ทะนันชัย เป็นประธาน อ.ราชัญ พิพวนนอก เป็นเลขา ฯ ๐๙.๐๐ น. ร้านหนึ่งน้ำใจ บริการพิเศษ ด้วยการจำหน่ายสินค้าในราคา

เท่าทุน แม้ฝนจะตก ลูกค้าก็มากันมาก

จ.๑๔ ผู้ศึกษาดูงานจาก จ.ร้อยเอ็ด ๕๐ คน
เข้าศึกษาดูงานชุมชน

พ.๑๖ ส.ถ่องแท้ วินยธโร นำ นร.อาชีวะ
เกษตรไปร่วมงานสัปดาห์วิทยาศาสตร์ ที่ ม.ราช
มงคล จ.สุรินทร์

พฤ.๑๗ ส.ล้นผา สุชาติโก และทีมสื่อสาระ
ครูพลีขวัญ พูลลาภ ไปร่วมงานสัมมนาวิทยุชุมชน
ที่ห้องประชุมกันเกรา กทม. อบรมเกษตรกรจาก
จ.บุรีรัมย์ และตราด จำนวน ๕๐ คน ผู้เข้าศึกษา
ดูงาน ๕๐ คน

ศ.๑๘ ๑๒.๐๐ น. ประชุมครูฯ พิจารณา
ประเมินผลการลงทัณฑ์นักเรียน ๓ คน ผลให้
ผ่านพ้นทัณฑ์ทุกคน

ส.๑๙ ส.ถ่องแท้ วินยธโร ส.ชุ่มบุญ กิตติ-
ปาโล ไปอบรมเกษตรกรที่ชุมชนศรีโคตรบูรณ

อ.๒๒ คุณจันทนา แก้วชนะ และคุณงาม
ไบตอง ชาวหินฟ้า มาเก็บข้อมูลชุมชนศิระ
อโศก เป็นเวลา ๑ เดือน เพื่อการทำวิจัยระบบ
บุญนิยม นวัตกรรมสังคมบนพื้นฐานภูมิปัญญา
พุทธ กรรมการโรงงานอุตสาหกรรมโรงงาน
น้ำตาล จากตัวจังหวัดศรีสะเกษ ๑๗ คน เข้า
ศึกษาดูงาน

พ.๒๓ สมณะ ๗ รูป พระอาคันตุกะ ๑ รูป
ลงทบทวนพระปาติโมกข์

พฤ.๒๔ ส.กำแพงพุทธ สุพล ส.สยาม

สัจจญาณ โปอบรม นร. ๒๐๐ คน ที่ศูนย์อบรม
ร้อยเอ็ดอโศก

ส.๒๖ กลุ่มงานวิทย และกลุ่มพาดิษฐ์ นำ
สินค้าชุมชน และงานผลิตปุ๋ยเม็ดชีวภาพ ไป
ออกร้านในงานเศรษฐกิจพอเพียง ฉลองการ
ครองราชย์ ๖๐ ปี ที่ ร.ร.ราชประชานุเคราะห์
อ.เมือง ศรีสะเกษ

อา.๒๗ ประชุมเครือข่ายกสิกรรมไร้สาร
พิษของศิระอโศก สมทบกับ จนท. จาก
กระทรวงเกษตรฯ ๔ คน มาสัมภาษณ์เกษตรกร
เรื่องเกษตรอินทรีย์

จ.๒๘ ส.ฝันฟ้า อนุตโตโร ส.เด็ดขาด จิตต-
สันโต นำญาติธรรมไปเยี่ยมคุณพ่อของคุณสีดา
ลูกบัว ที่บ้านบัวงาม อ.เดชอุดม

พ.๓๐ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ร.พ. กันทรลักษ์
จำนวน ๓๐ คนเข้าศึกษาดูงาน

พฤ.๓๑ ส.แก่นหล้า วัฑฒโน นำครูนำมิตร
เจียมวิจิตรกุลและนักเรียน ในกลุ่มฐานงาน
อุตสาหกรรมบุญนิยมไปดูงานเรื่องพลังงานทดแทน
ที่ศูนย์อบรมวังน้ำเขียว นครราชสีมา

คติสั่งท้าย

*มิตรดี สหายดี สังคม สิ่งแวดล้อมดี
เป็นทั้งมรดกทั้งสี่ของพระมจรรย*

สมณะเด็ดขาด จิตตสันโต

สมณะล้นผา สุชาติโก

ศาลือโศก

ประจำเดือน สิงหาคม ๒๕๕๙

บรรยากาศของเดือนนี้ ที่เด่นคือวันแม่ที่ น่าอบอุ่น และน่าประทับใจ เพราะว่าปีนี้จัดเป็น ๒ ลักษณะ คือเป็นโครงการอบรมกสิกรรม ธรรมชาติและกิจกรรมวันแม่ถึงมีทั้งเด็กนักเรียน ผู้ปกครอง และเกษตรกร มาร่วมงานใน กิจกรรมโดยทั่วไป คือ การอบรม และการประชุม

เหตุการณ์ประจำวัน

อ.๑,๑๕,๒๒,๒๙ สมณะ ลิกขมาตุ ครู และ ครูฐานงาน ประชุมการศึกษา เพื่อให้เกิดความ เข้าใจที่ตรงกันในการทำงาน

อ.๖ สมณะมีอัมม่น ปุรณโกโร นำ นร. สส.ศ. ๒ คน ร่วมกับกรรมการพรรคเพื่อฟ้าดิน สาขานครสวรรค์ และชาวชุมชน ร่วมสัมมนาโครงการ ภาคราภาพชาบซึ่งใจ ณ ชุมชนทักษิณอโศก จ.ตรัง

จ.๗,๑๔,๒๑,๒๘ สมณะประชุมอธิการ ิทยกรรม ๑๓.๐๐ น.-๑๕.๐๐ น. หลังจากเวลานี้ ถึงเวลา ๑๖.๐๐ น. ลิกขมาตุเข้าร่วมประชุม

อ.๘ ประชุมชาวชุมชนประจำเดือน เน้น ๓ อาชีพภูษาติ เพื่อฉลอง ๗๒ ปี พ่อท่าน

พ.๙,๒๓ สมณะ และพระอาคัันตุกะ ลง อุโบสถทบทวนพระปาติโมกข์ จากนั้นสมณะ ประชุมอธิการิทยกรรมต่อ

ศ.๑๑-๑๒.๑๒ กิจกรรมวันแม่แห่งชาติ ของ ชาวชุมชนศาลือโศก และนักเรียนสส.ศ.บรรยากาศ อบอุ่น ชาบซึ่ง ประทับใจ

ศ.๑๑-๑.๑๕ อบรมนักเรียน,ผู้ปกครอง และ นักเรียนโรงเรียนโคกมะขวิด ตลอดจนเกษตรกร โครงการ กู้ดินฟ้า ประชาเป็นสุข หลักสูตรพัฒนา คุณธรรมพลังแผ่นดิน (กิจกรรมวันแม่) จำนวน ๑๕๐ คน

พ.๑๖-๑.๒๐ อบรมเกษตรกร ๘๖ คน(รุ่นที่๕)จาก จ.พิจิตร และจ.สุโขทัย หลักสูตรพัฒนาการเกษตร สู่ระบบ เกษตรอินทรีย์ ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

พ.๒๓ เจ้าหน้าที่ศูนย์คุณธรรม จำนวน ๓ คน มาประเมินผลการอบรมคนสร้างชาติ ณ ร.ร. บ้านห้วยตะโก และ ร.ร. บ้านโคกมะขวิด อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์ ก่อนกลับได้มาให้ความรู้แก่นักเรียน สัมมาลิกขาศาลือโศก

พ.๒๓-๑๖.๒๗ อบรมเกษตรกรจาก จ.สุโขทัย หลักสูตรพัฒนาการสู่ระบบเกษตรอินทรีย์ ตาม แนวเศรษฐกิจพอเพียง รุ่นที่ ๖ จำนวน ๘๔ คน

ข้อคิดสุดท้าย

สัมมาอาชีพนัน คนโดยทั่วไปคิดว่าการทำงาน ที่ไม่ผิดกฎหมาย นั่นคือสัมมาอาชีพ แต่โดย แท้จริงแล้ว ต้องไม่ผิดศีลธรรมด้วย

สมณะเกษมญาณ พลาณีโก

สีมาอโศก

ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๕๙

ปลายเดือนฝนตกชุ่มฉ่ำ ต้นไม้ พืช ผัก สดชื่น สมณะ ลีภขมาตุ พร้อมด้วยชาวชุมชน และนักเรียนสส.ม. ต่างๆมักจะเขม้นเข่นฆ่าอึดตายตัวเองด้วยกิจวัตรและตารางชีวิต เสริมเงโต สมณะ ช่วงทำวัตรเช้าวันอาทิตย์

คณะกรรมการชุมชนกำลังศึกษาบทบาทของตนเองคณะทำงานแต่ละองค์การมุ่งหลักการเนื้อหาสาระของงานมากขึ้นถึงขออนุโมทนา

เหตุการณ์ทั่วไป

อ.๑ คุณยายพ่อน (พักอยู่ชราภิบาล) เป็นลม ต้องรีบนำส่งโรงพยาบาล ผลเป็นอัมพาตครึ่งซีก

พ.๒ ส.ธาตุดิน ปฐวีโรส ลัดตาหะไปงานอบรมฯ ที่วังน้ำเขียว คุณยายพ่อนเสียชีวิตที่โรงพยาบาล ลูกหลานรับศพกลับบ้าน

พ.๓ คุณยายทิม คุณน้ำบัว แม่หาญ แม่เมืองไปช่วยงานศพคุณยายพ่อนที่บ้านหญ้าปลอก -คุณส่องฟ้า คุณอัมพร คุณกมล คุณสิน (ภุบุญ) ไปร่วมงานภราดรภาพชาบซึ่งใจ (ประชุมพรรคเพื่อฟ้าดินสาขา ๑๒ จ.ตรัง)

-นักเรียนชั้น ป.๔ - ๖ โรงเรียนเสมาวิทยา อ.สีคิ้ว จ.นครราชสีมา ประมาณ ๓๐ คน ครู ๕ คน มาดูงานและความเป็นอยู่ของชาวชุมชนสีมาฯ ส.ธาตุดิน สม.นวลน้อมต้อนรับ และให้ดูซีดี. แจกเอกสาร แนะนำการเพาะถั่วงอก

ส.๕ ส.สร้างไท ปณีโต ส.พันเมือง ภพันโต ส.วิเชียร วิชโย ส.พอจริง สัจจาโสภ สม.หยาดพลี สม.นวลน้อม และญาติธรรม ไปงานฌาปนกิจศพ คุณยายพ่อน ชำนาญกลาง ที่บ้านหญ้าปลอก ต.บึง อ.โนนสูง จ.นครราชสีมา

อ.๘ อดีตรัฐมนตรีกระทรวงอุตสาหกรรม นายไชยวัฒน์ สินสุวงศ์ และคณะ มาสนทนา เรื่องการศึกษา กับสมณะและลีภขมาตุ ส.เทินธรรม จีรัสโส ส.แก่นเกล้า สารกโร และชาวบ้านราชา ๑ คันรถ แวะฉันทตอาหารก่อนไปดูหินแกะสลัก พระพุทธรูป จากนั้นไปงานฌาปนกิจศพนายแปน (พ่อของคุณละอองพร) ที่วัดบ้านหัน อ.สีคิ้ว จ.นครราชสีมา ส.วิเชียร ส.พอจริง สม.หยาดพลี สม.นวลน้อม และญาติธรรม สีมาฯ ๑ คันรถดูไปด้วย

อ.๑๓ โยมแสนหมั่น ทำบุญเลี้ยงอาหารวันคล้ายวันเกิด จัดงานวันแม่แห่งชาติ

-หลังทำวัตรเช้า นักเรียนสส.ม.และผู้ปกครองร่วมกับชาวสีมาฯ ร่วมแรงถางหญ้าสวน กอบบุญ

-ส.น่านฟ้า สุขฉาโน แสดงธรรมก่อนฉัน แล้วทำพิธีกราบแม่ นักเรียนสวดบทกราบแม่

ร้องเพลง แม่ลูกช่วยกันตอบคำถาม โดยมีวง
อังกะลุง ของลูกๆ เล่นเพลงค่าน้ำนมให้แม่ได้นั่ง
ยิ้มตามๆกัน บ่ายประชุมชุมชน

จ.๑๔ คุณเอื้ออภัย คุณหมู(ไม้กล้า) ทำบุญ
เลี้ยงอาหารครบรอบวันตาย ๑๐๐ วันแม่ภูเรียน
อินทนนท์

พ.๑๖ ส.สร้างไท ส.พอจริง สม.หยาดพลี
สม.นวลน้อม และชาวสีมา ๑ คันรถตู้ ไปงาน
ฌาปนกิจศพ นางอ้อย(ญาติธรรมเก่าแก่) ที่วัดกระแซง
ต.โนนเมือง อ.ขามสะแกแสง จ.นครราชสีมา

พ.๑๗ คุณกมล เป็นตัวแทนไปประชุมวิทยุ
ชุมชนที่ห้องประชุมกันเกราอาคารสถาบันบุญนิยม
โดยชุมชนสีมาอโคกเสาส่งวิทยุมีปัญหาส่งไม่ได้

ส.๑๙ กลุ่มแม่บ้าน จาก อ.โชคชัย และ
อ.วังน้ำเขียว ๑๔ คน มาศึกษาและฝึกทำแชมพู รับ
ประทานอาหาร ๒ มื้อ

-บ่าย กลุ่มแม่บ้านจากบ้านหนองหาน
อ.ประโคนชัย จ.บุรีรัมย์ ๑๐ กว่าคนมาฝึกทำแชมพู
รับประทานอาหาร ๑ มื้อ นักศึกษาสถาบันราชภัฏ
นครราชสีมา ๗ คน มาดูวิถีชีวิตชุมชนเพื่อทำ
รายงาน ส.คำจริง สัจจาโสโก ต้อนรับพาชชมสถานที่

อ.๒๐ ส.พันเมือง ส.พอจริง สม.นวลน้อม ไป
ฉันทภัตตราหารที่บ้านพ่อห้วง อ.คง ญาติธรรมชาว
สีมาฯ นิลิตม.วช. นักเรียนสส.ม.ไปช่วยดำนาด้วย
สม.เป็นหญิง แม่ทองสุข ไปรักษาด้วยวิธีฝังเข็มที่
โรงพยาบาลขามสะแกแสง

จ.๒๑ ส.ธาดุดิน สม.หยาดพลี สม.นวลน้อม
สม.เป็นหญิง และญาติธรรมชาวสีมาฯ ๑ รถตู้
ไปงานศพ ฌาปนกิจศพ พ.ต.ท. น.พ.พจน์ บุญศรี
ณ พุทธสถานราชธานีอโคก จ.อุบลราชธานี โดย

ฉาปนกิจศพในวันรุ่งขึ้นแล้วเดินทางกลับ

พ. ๒๓ - ศ. ๒๕ อบรมเยาวชนคนสร้างชาติ รุ่นที่ ๑๖ นักเรียนจากโรงเรียนบ้านบึงทับปร่างค์ อ.โชคชัย จ.นครราชสีมา ชั้น ป.๔ - ๕ - ๖ จำนวน ๙๔ คน ครูนำมา ๑๒ คน พักค้างดูแลเด็ก ๔ คน นอกนั้นไปๆ มาๆ มีผู้ปกครองมาเยี่ยมลูกหลานด้วย

พ. ๒๔ ส.ธาตุดินสัตตาทะโปงงานอบรมที่วังน้ำเขียว

อา. ๒๗ ทำวัตรเช้ารายการพิเศษนั่งเจโตสมณะแบ่งเป็นกลุ่มๆ นำโดยสมณะ ลิกขมาตุ

ศ. ๒๕, ส. ๒๖, จ. ๒๘ เย็นฝนตกหนักมากตั้งแต่เช้าพรรษามา

พ. ๓๐ ครูตุ๊กมารับ คุณเอื้ออภัยและโยมบาง

คนไปร่วมงานมหกรรม สุขภาพพลังงาน สิ่งแวดล้อมฯ ที่วังน้ำเขียว ซึ่งจัดระหว่างวันที่ ๑ - ๓ ก.ย. พ่อท่านมาร่วมงานด้วย สมณะ ลิกขมาตุ ชาวสีมาฯ และนักเรียนไปร่วมงานวันที่ ๓๑ สิงหาคม และ ๑ กันยายน

พ. ๓๑ ส.แก่นหล้า นำคณะครู นักเรียน ม.ต้น และชาวศิรชะฯ มาอาศัยสถานที่จัดกิจกรรม และไปดูงานที่วังน้ำเขียวด้วย

การประชุม

วันอาทิตย์ ประชุมคณะกรรมการ และครู

อ. ๑๓ บ่ายประชุมชุมชนประจำเดือน

วันจันทร์ บ่ายประชุมอธิการบดีธรรม สมณะ ลิกขมาตุ

วันอังคาร ทำวัตรเย็นตรวจศีลแยกกลุ่ม

วันพุธ คำประชุมนักเรียนสส.ม. นิสิต.ม.วช. เข้าร่วมด้วย

วันพฤหัสบดี บ่ายประชุมกลุ่มฐาน ๓ อาชีพกู้ชาติ (เกษตร ปุ๋ย ขยะ)

พ. ๑๐ หลังทำวัตรเช้าประชุมกลุ่ม "วัง สี เมฆ"

ศ. ๑๑ เย็นประชุมกลุ่มสำนักงาน

ส. ๑๒ เย็นประชุมกลุ่มผู้ปกครองซึ่งมางานวันแม่

วันพระกลางเดือน และสิ้นเดือน (ขึ้น และ แรม ๑๕ ค่ำ) สมณะประชุมสวดปาติโมกข์ ลิกขมาตุประชุมแจ้งข้อบกพร่องกัน

ขอฝากสุดท้าย

ถ้ารัฐตัวว่า ชัดๆ ตัดๆ ต้องตรวจดูจิตของตนเอง อย่าด่วนลงโทษออกนอกตัวมันจะมีดมวิ อัมคริม

สมณะพอจริง อัศจรรย์

ภูผาฟ้าน้ำ

ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๔๗

เดือนนี้เป็นเดือนแห่งการระลึกถึงผู้บิ
พระคุณโดยเฉพาะผู้เป็นแม่ กับท่านใคร่ขอ
นำ บทกลอนชนะเลิศการแต่งกลอนเกี่ยวกับ
แม่ โดย น.ส.ชวัญหทัย ศรีสวัสดิ์ นักเรียน
สัมนาสิกขากฎาฟ้าฟ้า น้ำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔
บีเนื้อหา ดังนี้

“มอบให้”

กำเนิดสร้างเสกสรรชีวิตใหม่
สลัดไรรำคาญสรวลร่า
ถูกย่ำป่าปกป้องพร้อมเย็บผยา
หัวงอนภาววิสัยลักษณะให้พักใจ
ผองออสเหือดหายคลายทุกเมื่อ
เอกอ้อมเอื้ออุปถัมภ์ละอองไหม
ยามคร่ำครวญเสียดกระเซ็นกระสาตไป
พระคุณไซ้ไรเลิศล้ำพรมีพอ
วัยระเริงมียังติดพาพลาตผิต
ฉวีสิตรอนทุกข์อิงอุณขอ
เปรียบประหนึ่งสายน้ำหยุดยั้งรอ
หมอกละอองขลิสมจิตติตใหม่พลัน
ครั้นเมื่อรู้ว่าโปรดรับจัดให้
น้ำหทัยไหลรินตั้งสรวลรด
ช่วยสลดส่ำองศาตแสงสุริยัน
สะพานฝันเส้นสายทางที่ตี...

เหตุการณ์ปกติ

-ทุกวัน ๐๓.๓๐ น.และเวลา ๑๘.๐๐ น. สมณะ
และชาวชุมชนร่วมกันทำวัตรที่ศาลาเสียงธรรม(วัน
วันพุธ)

-ทุกวันจันทร์ ๑๒.๐๐ - ๑๓.๐๐ น. ประชุมชาว
ภูผาฟ้าฟ้า(เฉพาะผู้อยู่ประจำที่ภูผาฟ้าฟ้า)

-๑๕.๐๐ น. ประชุมสมณะนวกะ

-ทุกวันอังคาร สมณะอภิธานิธรรม

-ทุกวันพุธ อาจารย์ ๒ พร้อมสมณะนวกะไป
พบอาจารย์ ๑ ที่ลานนาอโศก เพื่อรับโอวาท และ
ถามปัญหาที่ไม่เข้าใจเพื่อเป็นแนวทางในการ
ปฏิบัติให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

-ช่วงบ่ายอาจารย์ ๒ ไปสอนธรรมะบน
กระดาน ที่ชมร.ช.ม. มีผู้คนที่ความสนใจมาเรียน
กันไม่ขาดสาย

เหตุการณ์ทั่วไป

๑.๑ สมณะบินบน ธิรจิตโต ไปตรวจสุขภาพ
ที่ร.พ.สวนดอก โดยมีปจณาไปด้วย

พ.๒ สมณะ ๑๒ รูป นำโดยอาจารย์ ๒ รับ
กิจนิมนต์ทำบุญครบรอบวันเกิด ๑๔ ปี ชมร.ช.ม.
งานนี้มีญาติธรรมและสมาชิกมาร่วมกันอย่าง
คับคั่ง ในงานมีการแจกอาหารฟรี

และเป็นครั้งแรกของชาว ชมร.ช.ม. ที่ได้
รับโอวาทจากพ่อท่านแบบครบทั้งภาพและเสียง
สดๆจากบ้านราชฯ ต่างจากปีก่อนๆ ที่ได้ยินแต่

เสียง เมื่อได้รับทั้งภาพและเสียง จึงเกิดความ
ยินดีระคนกับความแปลกใหม่ของวิทยาการ

พ.ศ.๓ การขอโซล่าเซลล์ในโครงการ โซล่า
โฮม จากกฟผ.ไว้เมื่อปีที่แล้ว วันนี้เจ้าหน้าที่ได้
นำ โซล่าโฮม มาติดตั้งให้ชาวภูผาฯ รวม ๙ ชุด

อ.๖,๒๐ สมณะโพธิสัทธี โพธิสัทโธ แสดง
ธรรมที่ชมร.ชม.

อ.๘ สมณะตรงมั่น อุษจาโร ไปพบแพทย์ที่
ร.พ.เชียงใหม่ราม ๑

พ.๙,๒๓ สมณะสวดปาตีโมกข์

ส.๑๒ โรงเรียนสัมมาสิกขาภูผาฟ้าน้ำและ
ชาวชุมชน ร่วมกันจัดงานรำลึกถึงพระคุณแม่
ปีนี้ผู้มีมาร่วมงานประมาณ ๑๐๐ คน ทำให้
บรรยากาศภูผาฟ้าน้ำดูครึกครื้น เด็กดูมีความสุข
และอบอุ่น หลังจากไม่ได้พบคุณแม่คุณพ่อเป็น
เวลานาน

กิจกรรมโดยสังเขป

ศ.๑๑ แม่และลูกทำวัตรเย็นร่วมกันที่ศาลา
เสียงธรรม

ส.๑๒ ๐๓.๓๐ น. ประชุมผู้ปกครอง นักเรียน
๐๖.๐๐น. กิจกรรมตักทรายร่วมกัน

๐๘.๐๐น. แม่ลูกทำบุญตักบาตร

๐๙.๐๐ น. รายการบนเวที จากลูกถึงแม่

อ่านเรียงความ บทกลอน ร้องเพลง การแสดง
ละคร ฯลฯ

๑๓.๐๐น. พิธีกราบแม่

๑๔.๐๐น. ประชุมสรุปงาน

ส.๑๙ ๐๔.๐๐ น. ประชุมคณะกรรมการชุมชน

-๐๘.๐๐ น. ประชุม ชมร.ชม.

-๑๓.๐๐ น. ประชุมชุมชนภูผาฟ้าน้ำ

คติฝากสุดท้าย

*ขอแสดงความยินดีกับผู้ที่ยังมีคุณแม่คุณ
พ่อให้กราบและแสดงกตัญญู กตเวทิต์*

*อย่ารอจนวันชานจากไปจึงระลึกได้ถึง
ความรักอันยิ่งใหญ่ของท่าน แล้วต้องเสียใ
ยภายหลัง อย่างที่หลายๆคนพลาด*

*เมื่อโอกาสยังมี อย่ารอช้าเลย รีบตอ
ยแทนคุณนุชการีเถิด ท่านผู้ยังมีโชคชุกท่าน*

 ทีมงาน(สมณะ)ภูผาฟ้าน้ำ

ราชธานีอโศก

ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๕๗

กิจกรรมกิจกรรมหมู่สงฆ์ช่วงเช้าพรรษา

-เวลา ๑๓.๓๐ น.-๑๕.๐๐ น.เรียนพระธรรมวินัย และพระไตรปิฎก

-เวลา ๑๕.๐๐น. - ๑๗.๐๐ น. ทำงานร่วมกัน อาทิ ทำ ๕ ส.

-ทุกวันพุธประชุมอภิธานิยธรรม

-ทุกวันพระใหญ่ สมณะลงพระปาติโมกข์, ลิกขมาตุประชุม, ปะ-กรัก ประชุม

-ลิกขมาตุพบสมณะเดือนละ ๒ ครั้ง

-พุทธ,ศุกร์ ปะ,กรัก เข้าห้องเรียนโดยอ่านหนังสือ “คนคืออะไร” แล้วนำมาสรุปสภาวะร่วมกัน

กิจกรรมกิจกรรมชาวชุมชน

-ทำวัตรเช้าทุกวันจันทร์ฟังเทศน์จากพ่อท่าน

-ตอนเย็นฝึกเจโตสมณะ-เดินจงกรม

-ทุกวันจันทร์นักเรียนสัมมาสิกขาเข้าห้องเรียน บูรณาการที่อุทยานบุญนิยม ทำอาหาร ขายอาหาร

-อังคาร,พุธ,พฤหัสบดี เวลา ๑๒.๐๐ - ๑๓.๐๐ น.

นิสิต ม.วช. ปี๗ เข้าห้องเรียน โดยอ่านหนังสือ “นิพพาน อุตตา อนัตตา นิรัตตา” แล้วมาสรุปสภาวะร่วมกัน

-เย็นวันพุธและวันเสาร์ เรียนธรรมะบนกระดาน สอนโดย พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์

-ศุกร์,เสาร์ เวลา ๑๒.๐๐-๑๓.๐๐ น. นิสิตชั้นปี ๑-๖ เข้า ห้องเรียน โดยอ่านหนังสือ “อิควิโลกุตระ” แล้ว มาสรุปสภาวะร่วมกัน

-ทุกวันศุกร์นิสิตชั้นปี๗ เข้าคอร์สมหัทศจรรย์, เย็นดูรายการเมืองไทยรายสัปดาห์

-ทุกวันอาทิตย์ นิสิต ม.วช. ทุกชั้นปี ไปขายอาหารที่อุทยานบุญนิยมเพื่อให้ผู้ที่ทำงานประจำได้พัก

-นอกจากนี้ยังมีทำวัตรเย็น

หมายเหตุรายวัน

อ.๑ พ่อท่านพร้อมด้วยปัจฉาฯเดินทางกลับจากสันติฯ

พ.๒ -พ่อท่านเทศน์ก่อนฉัน(พิเศษ)

-สมณะกล้าตาย ปฟโล สมณะแก่นเกล้า สารกโร สมณะถักบุญ อาจิตบุญโญ ส.ณ.ชาวดี และฆราวาสอีก ๒ คน เดินทางไปหาดูหินเพื่อมาทำฐานพระพุทธรูปใหญ่ ที่อำเภอพิบูลมังสาหาร

พ.๓ สมณะกล้าตาย และสมณะถักบุญ สัตตาหะไปพุทธสถานภูฟ้าพาน้ำ จ.เชียงใหม่ เพื่อดูการติดตั้งแผงโซล่าเซลล์

จ.๗ ทำวัตรเย็นด้วยการฝึกนั่งเจโตสมณะ, เดินจงกรม ที่ชั้นล่างเฮือนศูนย์ เป็นการฉลองใช้ครั้งแรกหลังจากปูพื้นแกรนิตเสร็จ และจะฝึกทุกเย็นวันจันทร์

พ.๑๐ ประชุมใหญ่ประจำเดือนชาวชุมชน พ่อท่าน เป็นประธาน

ศ.๑๑ สมณะกล้าตาย ปฟโล สมณะแก่นเกล้า สารกโร สมณะถักบุญ อาจิตบุญโญ ช่างจ้อย และนายนักทำ ไปหาหินทำฐานพระพุทธรูปฯ ที่อำเภอโพธิ์ไทร

ศ.๑๑-ส.๑๒ คณะครูและนักเรียน สส.ธ. จัดงานวันแม่ เนื่องในวันแม่แห่งชาติ

ส.๑๒ สมณะกล้าตาย สมณะแก่นเกล้า สมณะถักบุญ สมณะฟ้าแสง และนายนักทำ ไปหาหินเพื่อทำฐานพระพุทธรูป ที่อำเภอโพธิ์ไทร-โขงเจียม

อา.๑๓ สมณะกัล้าตาย สมณะแก่นเกล้า สมณะถักบุญ สมณะฟ้าแสง และนายนักทำ ไปหาหินทำฐานพระพุทธรูป แกวอ.กันทรลักษ์น้ำเย็น

จ.๑๔ ดร.รินธรรม อโศกตระกูล ให้ความรู้กับ นิสิต ม.วช. เกี่ยวกับการเขียนในลักษณะต่างๆ

-สมณะกัล้าตาย สมณะแก่นเกล้า สมณะถักบุญ สมณะฟ้าแสง และนายนักทำ ไปหาหินทำฐานพระพุทธรูป ที่อำนาจเจริญ-มุกดาหาร-อำเภอเขมราช. ตอนเย็นประชุมกรรมการชุมชน พ่อท่านร่วมประชุมด้วย

อ.๑๕ สมณะกัล้าตาย สมณะแก่นเกล้า สมณะถักบุญ ลุงนาทานและนายนักทำ ไปยื่นหนังสือให้กำนันตำบลสองคอน อ.โพธิ์ไทร เรื่องขอหินเพื่อนำมาทำฐานพระพุทธรูป และเดินทางไปดูหินอีกที่ บ้านหุงหลวง อ.ศรีเมืองใหม่

-ทำวัตรเย็น รายงานตบะธรรม(ไตรปิฎก) ที่ตั้งช่วงเช้าพรรษา

พ.๑๖ กลางดึกส่งคุณหมอพจน์ บุญศรี เข้าห้องไอซียูโรงพยาบาลธนบุรี เนื่องจากปอดติดเชื้อ(ปอดบวม)กระทันหัน

พ.๑๗ เข้าพ่อท่านและปัจฉาฯ สัตตาทะไปสันตอโศก

พ.๑๗-ศ.๑๘ กิจนิมนต์ไปร่วมงานอบรมสุขภาพชาวอโศก ที่สวนล่างฝืน อำนาจเจริญ สมณะ ๓ รูป ลิกขมาตุ ๒ รูป สมณะเดินดิน นำ

ศ.๑๘ พ.ต.ท. น.พ.พจน์ บุญศรี อายุ ๗๔ ปี แพทย์ผู้ดูแลสุขภาพพ่อท่านและชาวอโศก เสียชีวิตแล้ว เวลา ๑๖.๒๒ น.

ส.๑๙,อา.๒๐,จ.๒๑ สมณะกัล้าตาย สมณะแก่นเกล้า สมณะถักบุญ และทีมงาน ไปติดหินที่จะทำฐานพุทธรูปที่บ้านสร้างกุง ต.สองคอน อ.โพธิ์ไทร

อา.๒๐,จ.๒๑ ตอนเย็นฟังเทศน์หน้าศพ

สมณะ ลิกขมาตุ ร่วมรำลึกถึงคุณหมอพจน์ บุญศรี

อ.๒๒ พ่อท่านและปัจฉาสมณะ กลับจากสันตอโศก บ่ายฉาปนกิจ พ.ต.ท. น.พ.พจน์ บุญศรี ตอนเย็นประชุมกรรมการชุมชน

พ.๒๔ เย็นประชุมฐานงานพาณิชยกรรม ทั้งฝ่ายผลิตและร้านค้า

ศ.๒๕ เย็นประชุมฐานงานกสิกรรม

ส.๒๖ พ่อท่านและปัจฉาสมณะ สัตตาทะไปสันตอโศก

จ.๒๘ ประชุมผู้ปกครอง ร.ร.สมุนพระราม

อ.๒๙ ร่วมกันระดมสมองเรื่อง “เราจะช่วยกันประณีต ประหยัดได้อย่างไร?”

พ.๓๑ สมณะกัล้าตาย และ สมณะถักบุญ ไปยื่นหนังสือเรื่องขอหินมาทำฐานพระพุทธรูปกับเจ้าของหินคือ นางสเน่ เคนบุปผา, นาย สนิทสอนนนท์ ประธานผู้ดูแลป่าไม้ชุมชน และกำนันไมตรี คัดทะมาร ที่บ้านสร้างกุง ต.สองคอน อ.โพธิ์ไทร จ.อุบลฯ

งานอบรมและผู้มาศึกษาดูงาน

ศ.๔ เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลจาก จ.มหาสารคาม จำนวน ๕๐ คน มาศึกษาดูงาน

ส.๖ นายมงคล เครือชาลี ผอ.ร.ร.บ้านลำโรง
อ.คำเขื่อนแก้วและคณะ มาศึกษาดูงาน

พ.๙ นายเอกชัย ลินรัตน์ภักดี จากการศึกษา
ฝ่ายผลิต และคณะวิทยาศาสตร์ ม.ศิลปากร
จ.นครปฐม ๔ คน มาศึกษาดูงาน

พ.๑๖-พ.๑๗ งานอบรมเสริมสร้างคุณธรรม
จริยธรรม(ต่อยอด)คณะครูและนักเรียน จาก
โรงเรียนต่างๆ จำนวน ๕๐ คน ที่คัดเลือกมาที่
เคยเข้ารับการอบรม

พ.๑๗ สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนาจำนวน
๑๑ คน นำโดยอาจารย์ทรงพล เจตนาวณิชย์
และคณะ มาศึกษาดูงาน

ส.๑๙-จ.๒๑ คุณศิริเมอร อุณหรูป จาก
จ.นนทบุรี และทีมคอลัมน์นิสต์จากนิตยสารดิฉัน
มาศึกษาดูวิถีชีวิตชุมชน

อ.๒๒ นายรัฐพล ฐระพันธ์ ปลัดอำเภอ
ภูสิงห์ จ.ศรีสะเกษ นำคณะวิทยากรและเยาวชน
ผู้เข้าอบรมตามโครงการแก้ไขปัญหายาเสพติด
ในกลุ่มเยาวชนนอกสถานศึกษา จำนวน ๔๐ คน
มารับการอบรมคุณธรรมจริยธรรม

พ.๒๓ นายสมชาย อรรถธรรมสุนทร รอง
อธิการวิทยาลัยการปกครองนำคณะผู้บริหารจาก
ร.ร.นายอำเภอ วปค.ปค. และคณะน.ศ.หลักสูตร
นอ.รุ่นที่ ๖๐ จำนวน ๑๐๐ คน มารับฟังการ
บรรยายธรรมจากพ่อท่าน ในหัวข้อ “การ
ดำเนินชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง”

พ.๒๔ คณะครูและนักเรียน ร.ร.หนองจำ
นั้ก อ.เมือง จ.อุบลราชธานี ครู ๔ คน นักเรียน
๕๐ คน มาเยี่ยมชมชุมชน

ส.๒๖ นายวิจิตร นามวงษ์ ผอ.ร.ร บ้านยาง
ชุมใหญ่ จ.ศรีสะเกษ นำคณะครูและนักเรียน
จำนวน ๔๓ คน มาเยี่ยมชมชุมชน

อ.๒๗-อ.๒๙ งานอบรมต่อยอดเกษตรกร
ในเขต จ.อุบลฯ ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง รุ่นที่
๒ จำนวน ๔๐ คน

จ.๒๔ อาจารย์อัศรเดช สุพรรณฝ่าย นำ
นักศึกษา ม.ราชภัฏสุรินทร์ คณะวิทยาการจัดการ
จำนวน ๔๓ คน มาศึกษาดูงาน

สมณะเจ้าชาย ปภังโก

ระหว่างวันที่คุณหมอยู่บ้านราชฯ
ดึก และล้าในน้ำจิตที่คิดให้
ถึง ความดีความเกื้อกูลมีภายใน
หม๑ ละทิ้งความสบายในทางกาม
พ๑นั้ คือ นามนำด้วยพันตำรวจโท
บุญ ที่ทำกรรมที่พลีมากอักโข
ศรี คือ มิ่งมโนขอบไ้ตรั้มธรรม

ขอคารวะในคณูปการ
ปาณียา
๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๔

สังฆสถานทักษิณอโศก

ประจำเดือน สิงหาคม ๒๕๔๙

มีผู้รู้ตั้งคำถามว่า “เพราะเหตุใด อาชีพรหมอ จึงสู้อาชีพชาวนาไม่ได้” คำตอบที่ถูกต้องคือ คนเราไม่ได้ป่วยทุกวัน แต่ต้องกินข้าวทุกวัน สอดคล้องกับคำสอนของพระพุทธเจ้าว่า ข้าวเปลือกเป็นทรัพย์อย่างยิ่ง

ฉะนั้นพวกเราจึงให้ความสำคัญมากในการทำนา แม้พวกเราโดยมากจะเป็นผู้สูงอายุ แต่พยายามทำให้พอกิน ปีนี้ทำเพียง ๗ ไร่ เป็นขนาดคาดว่าเหลือจากนกและหนูคงจะพอแก่การบริโภค ได้ตลอดทั้งปี นาของเราดีหลายอย่างคือ ไม่ต้องใส่ปุ๋ย ไม่ต้องฉีดยา เพียงแต่ทำให้แล้วเสร็จ ก็รอเกี่ยวได้เลย เพราะเรารับรู้งดินมาหลายปี ผลผลิตจึงสูง ใช้ได้เลย

นอกจากนี้ ยังปลูกผักพื้นบ้าน พืชผลไม้พื้นเมือง เพื่ออนุรักษ์ไว้ให้คนรุ่นต่อไป เนื่องจากหลายปีที่ผ่านมา ราคาขางพารา และน้ำมันปาล์ม สูงมาก เป็นแรงจูงใจให้ชาวบ้านพากันโค่นทิ้งพืชผักพื้นบ้าน แม้แต่นาข้าวที่บรรพชนทำนามาเป็นพัน ๆ ปี กลับเปลี่ยนเป็นสวนยาง สวนปาล์ม หรือแม้แต่สวนผลไม้ ทุเรียน เงาะ มังคุด ราคาตกต่ำหลายปี ชาวบ้านยังโค่นทิ้งเพื่อปลูกพืชที่ให้รายได้มากกว่า ส่วนพวกเรามีอุดมการณ์ที่ชัดเจน ปลูกทุกอย่างที่กิน กินทุกอย่างที่ปลูก ฟังตน จนเป็นที่พึ่งของผู้อื่นได้

เหตุการณ์ประจำเดือน

พ.๒ สมณะ ๓ รูป ไปเยี่ยมศพนางสิ่วเค่ง คลังธนโรจน์ ที่มูลนิธิบ้านเด็กกุศลสถานตรัง

พ.๓ เทศบาลเมืองตรัง ส่งพนักงานมา ๑๐ กว่าคน ช่วยปรับปรุงพื้นที่ และทำความสะอาดสถานที่ เตรียมงานภราดรภาพ

ศ.๔ พ่อท่าน และปัจฉาสมณะ รวม ๖ รูป พร้อมลูกศิษย์ ๑ รูป และญาติธรรมจำนวนมาก มาร่วมงานภราดรภาพซาบซึ้งใจ วันที่ ๔-๖ ส.ค. รายการเอื้อโถงโดยพ่อท่าน บรรยายกาศอบอุ่นมาก

ส.๕ พ่อท่านพาทำวัตรเช้า ในหัวข้อ “นวัตกรรมการเมือง เพื่อพัฒนาประชาธิปไตย” ก่อนฉัน พ่อท่านแสดงธรรมต่อ มีนิสิต นักศึกษานักบวช และฆราวาสชาย หญิง รวมทั้งคณาจารย์ จากวิทยาลัยพระพุทธศาสนานานาชาติวัดกานเขียน “มูลนิธิตื่นเทียนธรรม พ่อท่านเคยตั้งชื่อให้” จำนวน ๔๐ คน มากันหลายประเทศ เช่น มาเลเซีย เกาหลี จีน มองโกเลีย บังคลาเทศ กัมพูชา และภิกษุสามเณรจากไทย ทุกคนสนใจ แนวปฏิบัติของชาวอโศก หลังจากฉันแล้ว พ่อท่านให้โอกาสซักถามปัญหาอีก ๓ ชั่วโมง โดยมี อ.ปานัน แซ่ตัน แปล หลังทำวัตรเช้า ประชุมเศรษฐกิจบุญนิยม บ่ายประชุมสถาบันบุญนิยม และคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อฟ้าดิน

ส.๕-อา.๖ อาจารย์จากสถาบันพระปกเกล้า ๒ ท่าน มาติดตามประเมินผลการทำงานของพรรคเพื่อฟ้าดิน

อา.๖ พ่อท่านเดินทางกลับ ระหว่างทางแวะเยี่ยมชมวัดป่าลีไลย์ ด็อกเตอร์มหาทวิ หลวงนำของสมณะสังจเบโม ให้การต้อนรับ และสนทนาธรรม แล้วจึงไปขึ้นเครื่องบินที่สนามบินหาดใหญ่

จ.๗ ประชุมวิสามัญชุมชน สรุปงานภราดรภาพ และเตรียมงานมหกรรมกู่ดินฟ้า

-นร.ม.๕ จากวิทยาลัยอาชีวะตรัง จำนวน ๗ คน มาขอศึกษาวิธีผลิตน้ำยาอเนกประสงค์ น้ำยาล้างจาน และแชมพู

ศ.๑๑ สมณะดินดี สันตจิตโต สมณะกล้าดี เตชพหูชน และญาติโยม เดินทางกลับชเลขวัณ อบรม นักเรียนพุทธธรรมวันอาทิตย์

ส.๑๒ สมณะเลื่อนฟ้า สัจเบโม รับกิจ นิมนต์อบรมชาวบ้าน ที่ศูนย์มรดกธรรม และตามหาผักพื้นบ้าน จ.พัทลุง

-กิจกรรมวันแม่ โดยให้ชาวชุมชนเปิดใจ และกราบแม่

อา.๑๓ โยมแพ้ว มารดาของสมณะสัจเบโม เข้า ร.พ.ตรัง กะทันหันด้วยโรคหอบ

จ.๑๔ คณะของ อ. สุขจิต กฤษณะพันธ์ จำนวน ๑๕ คน มาศึกษาดูงานวิถีชีวิตชาวชุมชน อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และการแยกขยะ

อ.๑๕ สมณะและญาติโยม ไปเยี่ยมโยมแพ้ว ที่ ร.พ.ตรัง

ทีมชมรมธรรมชาติบำบัด และโยคะ โดย สาธารณสุขจังหวัดตรัง ได้พาผู้ป่วยด้วยโรคเบาหวาน จำนวน ๑๒ คน มาศึกษาการอยู่ การกิน วิถีชีวิตชาวชุมชน และมาตรวจสุขภาพชาวชุมชน วัดความดัน ตรวจน้ำตาลในเลือด ปรากฏว่าสุขภาพชาวชุมชนดีทุกคน ก่อนกลับทุกคน ช่วยกันปลูกต้นมะกอกไว้เป็นที่ระลึก

-ดร.รุจิรี ภูสาระ จากศูนย์คุณธรรม (ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม) มาตรวจเยี่ยมประเมินผล การทำโครงการของชาวชุมชน

-ตัวแทนชาวทักษิณอโคก จำนวน ๖ คน ไปรับการอบรมการจัดรายการวิทยุชุมชน ณ ห้องประชุมกันเกรา กทม.

พ.๑๖ สมณะกล้าดี สมณะเลื่อนฟ้า สมณะดินทอง พร้อมญาติโยม ๑๑ คน เดินทางไป ร.พ.

หาดใหญ่ เพื่อเยี่ยม อ.ยอมจริง ที่ป่วยด้วยอาการเกล็ดเลือดต่ำกว่าปกติ พร้อมกันนั้น สมณะและญาติโยมได้บริจาคโลหิตให้ อ.ยอมจริง

ส.๑๙-อา.๒๐ กลุ่มชุมชนต้นแบบ ทั้งจุฬาภรณ์ และพัทลุง โครงการพลังกู้ดินฟ้า นำโดยคุณสมุท และคุณนิยม รวมทั้งเด็ก และผู้ใหญ่จำนวน ๗๒ คน มาทำกิจกรรมทำนาร่วมกัน และรับฟังธรรมจากสมณะ

อา.๒๐ สมณะ ๓ รูป ไปเยี่ยมโยมพ่อคุณยังกุศล ที่น้ำผุด

ศ.๒๕-อา.๒๗ สมณะกล้าดี เตชพหูชน สมณะดินทอง นครวโร สัตตาหะไปอบรมเด็กพุทธธรรมวันอาทิตย์ที่กลุ่มชะเลขวัณ อ.ท้ายเหมือง จ.พังงา

อา.๒๗-พ.๓๐ สมณะกล้าดี สมณะดินทอง อบรมเด็กนร. จำนวน ๕ โรงเรียน ของอ.หัวไทร จ.นครศรีธรรมราช ณ ธรรมราชอโคก

จ.๒๘ โยมเพียร อายุ ๙๐ ปี โยมแม่ของคุณล้นบุญ ป่วยด้วยโรคหัวใจโตเข้าโรงพยาบาล

พ.๓๐ สมณะ ๔ รูป แวะเยี่ยมโยมเพียร ที่ ร.พ.ตรัง

พ.๓๑ โยมจีระพันธ์ เข้า ร.พ. ตรัง เพื่อลอกตา และเปลี่ยนเลนส์ตา ณ ร.พ.ตรัง

-ประชุมชาวชุมชนทักษิณอโคก

-สมณะ ๓ รูป พร้อมญาติโยม เยี่ยมผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๓ บ้านควน และหมู่ ๓ นาบินหลา

ข้อคิดสุดท้าย

อโรคยา ปรมาลาภา

ตมามไม่มีโรค(กิเลส) เป็นลาภอันประเสริฐ

สมณะดินทอง นครวโร

สังฆสถานหินผาฟ้าน้ำ

ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๔๙

หลังจากเข้าร่วมการอบรมสุขภาพจากศูนย์บุญนิยม สวนล่างผืน ชาวชุมชนและนักเรียนลัทธิมาติกา ให้มีความสำคัญกับปัญหาสุขภาพมากขึ้น โดยจัดให้มีการตรวจสุขภาพ บำบัดรักษา ประกอบอาหารให้เอื้อประโยชน์กับสุขภาพให้มากขึ้น มีผู้ตั้งข้อสังเกตว่า เดิมทีเคยนำไอศกรีมเข้ามาบริโภคในชุมชน ไอศกรีม ๑ ถึง จะถูกบริโภคหมด ภายใน ๑ วัน แต่ครั้งสุดท้ายที่มีการนำไอศกรีมเข้ามาบริโภค ๑ ถึง สามารถบริโภคได้ถึง ๓ มีชื่อ รูปธรรมหนึ่งทีแสดงให้เห็นถึงความตื่นตัวด้านสุขภาพของชาวชุมชนและนักเรียนลัทธิมาติกา

เหตุการณ์ความเคลื่อนไหว

๑.๑-๑.๕ สมณะกลางดิน และสมณะนาทอง ร่วมอบรมเกษตรกรในโครงการเศรษฐกิจพอเพียง ณ ศูนย์บุญนิยมลัทธิมาติกา ดินหนองแดนเหนือ จ.อุดรธานี

พ.๓ ชาวบ้านต้นแบบสมาชิกกลุ่มกิจกรรมไร้สารพิษบ้านโนนทอง อ.จตุรัส จ.ชัยภูมิ มาเยี่ยมเยียนชาวชุมชนหินผาฟ้าน้ำ

- ครู ม่านพร และ โยม เต็มขวัญ ไปร่วมประชุมกรรมการพรรคเพื่อฟ้าดิน ณ สังฆสถาน “ทักษิณอโศก” จ.ตรัง

พ.๙-๑๑.๑๓ สมณะกลางดิน โสรัจใจ และสมณะนาทอง ลิงคีวันเอนร่วมงานอบรมเกษตรกรในโครงการเศรษฐกิจพอเพียง ที่ศูนย์บุญนิยมลัทธิมาติกา ดินหนองแดนเหนือ จ.อุดรธานี

พ.๑๐-๑๑.๑๑ งานบูชาพระคุณแม่ เนื่องในโอกาสวันแม่แห่งชาติ ที่สังฆสถาน “หินผาฟ้าน้ำ”

๑๑ ประชุมใหญ่สมาชิกสหกรณ์กู้คืนฟ้าที่หินผาฟ้าน้ำ

๑๒-๑๑.๑๓ คณะทำงานสุขภาพชุมชน เก็บข้อมูล และ เสนอแนะวิธีการปฏิบัติตนตามหลักการแพทย์แผนไทยแก่ชาวชุมชน

๑๔ เจริญฤทธิ พรรคเพื่อฟ้าดิน เข้าร่วมงานลัทธิมาติกาพรรคการเมือง ซึ่งจัดโดยคณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่โรงแรม เนวาด้า จ.อุบลราชธานี

๑๔-๑๑.๑๔ สมาชิกชุมชนเข้าร่วมโครงการอบรมสุขภาพ ที่ศูนย์บุญนิยมลัทธิมาติกา สวนล่างผืน จ.อำนาจเจริญ

๑๔-๑๑.๒๐ ตัวแทนชุมชนเข้าร่วมการอบรมลัทธิมาติกา การจัดรายการวิทยุชุมชน ที่ ห้องประชุมกันเกรา กทม.

๒๐ วันแรกของการทำอาหารเอกภัทรตามข้อตกลงที่จะให้มีอาหารเอกภัทร สัปดาห์ละ ๑ ครั้ง

๒๓ สมณะ นาทอง และคณะทำงาน เครือข่ายกิจกรรมไร้สารพิษของชุมชน เยี่ยมเยียนสมาชิกกิจกรรมไร้สารพิษ บ้านหนองหว้า อ.เกษตรสมบูรณ์ บ้านห้วยหว้า อ.หนองบัวแดง และ บ้านโนนทอง อ.จตุรัส

๒๔ สมณะนาทอง ลิงคีวันเอน และสมณะดาวดิน ปฐวัตโต และ คณะทำงาน

เครือข่ายกิจกรรมไร้สารพิษ ไปเยี่ยมสมาชิก
กิจกรรมไร้สารพิษ บ้านกุดหัวลิง อ.บ้านเขว้า
จ.ชัยภูมิ

ศ.๒๕-จ.๒๘ สมณะ กลางดิน และสมณะ
นาทอง ไปร่วมงานอบรมเกษตรกร ในโครงการ
แก้ปัญหาความยากจน ที่ศูนย์บุญนิยมศึกษา
แก่นอโศก จ.ขอนแก่น

ส.๒๖-อา.๒๗ กลุ่มแม่บ้านชาวพุทธ
จ.อุดรธานี นำโดย กลุ่มสตรีมุสลิม ศึกษาดูงาน
วิถีชีวิตชาวบุญนิยม

อา.๒๗ ญาติธรรมจากปราจีนบุรี มา
เยี่ยมเยียนชาวหินผาฟ้าน้ำ

□ ตัวแทนชุมชนเข้าร่วมการอบรม
สัมมนา การจัดการวิสาหชุมชน ที่ สันติ
อโศก เมื่อวันที่ ๑๘-๒๑ ส.ค. ๒๕๔๙

การผลิต และ การศึกษา

ชาวชุมชนหินผาฟ้าน้ำอาศัยการทำกิจกรรม
เป็นพื้นฐาน ช่วงต้นเดือนเป็นระยะเวลาที่ชาว
ชุมชนและนักเรียน เร่งระดมกันลงแขกทำนา
ซึ่งรวมแล้วมีประมาณ ๑๕ ไร่ อย่างเต็มกำลัง
ความสามารถ จากสภาพการณ์เช่นนี้ จึงอาจ
ทำให้เกิดการขัดแย้ง อึดอัดขัดเคืองกันบ้าง
นับเป็นแบบฝึกหัดบทสำคัญของนักปฏิบัติธรรม
งานวันแม่ได้ช่วยคลี่คลายความรู้สึก และ
สภาพเขม็งเกลียวจากการงานลงได้บ้าง อย่างไรก็ตาม
ด้านการศึกษานับเป็นงานอันสำคัญของ
ชาวชุมชนที่มีสัดส่วนจำนวนของนักเรียน มาก
กว่าชาวชุมชน จึงต้องปรับปรุงตัดแปลงให้
สอดคล้องกับความเป็นจริงในแต่ละช่วงเวลา
อยู่เสมอ เพื่อให้เข้าถึงเป้าหมาย และปรัชญา
การศึกษาของชาวอโศก

ปัจจัยด้านการเมือง เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผล
ต่อการรับรู้ อารมณ์ความรู้สึกของชาวชุมชน
และนักเรียน จึงอาจจะทำให้เกิดภาพที่ออกมา
เป็นความไม่ราบเรียบบ้าง อย่างไรก็ตาม เมื่อ
สถานการณ์การเมืองคลี่คลาย สภาพต่างๆก็คง
เข้าสู่ปกติ

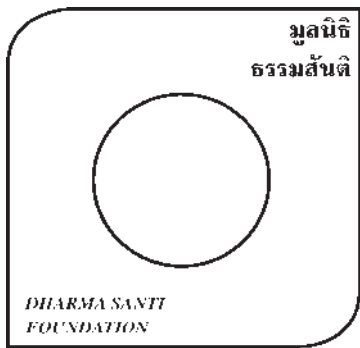
๑ มีพระดาจกดิน บรู้อัดได้

* พระเจ้าจากดินในบางชน
เพื่อให้เธออดทนจนก้าวข้าม
ความสำเร็จก็ได้มาต้องพยายาม
ใช้เดินตามบาทวิถีให้มีชื่อ
ไม่มีใครไม่อ่อนแอเมื่อแพ้ทาง
แต่จันทนจนตายไม่อาจหรือ
อุปสรรคฝึกสมองลงมือ
ที่สุดคือเราเริ่มใหม่ได้ทุกวัน

* อัสสา

สรุปรายงานการประชุม
คณะกรรมการมูลนิธิธรรมสันติ
E-mail: thatfah2520@yahoo.com

ครั้งที่ ๖/๒๕๕๙ (๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๙)

-กรรมการขาดประชุม ๕ คน
-รับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๙
โรงเรียนสัมมาสิกขาสันตอโศก (สส.สอ.) ร่วม
กิจกรรมสร้างเสริมคุณธรรมเยาวชนสัตยูจร ณ
หอประชุมโรงเรียนอิสลามวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
โดยนำเสนอนิทรรศการงานการเรียนการสอนตาม
แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงที่โรงเรียนได้ปฏิบัติ,
ร่วมลงแขกดำนา ณ หุ่นาแรงรัก ชุมชน

ปฐมอโศก ร่วมสัมมนา “ผู้รู้เพื่อสถานงานสิทธิมนุษยชน” ณ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และไป
ศึกษาดูงานด้านการเรียนการสอนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ณ โรงเรียนกัลยาณี จังหวัดนครศรีธรรมราช

-โรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก (สส.ฐ.)
โรงเรียนสัมมาอาชีวศึกษาปฐมอโศก (สอ.ฐ.) จัด
กิจกรรมวันแม่ และประชุมสัมมนาผู้ปกครอง
ร่วมลงแขกถอนกล้า ดำนา ๔๕ ไร่ กับชาวชุมชน
ปฐมอโศก ทั้งสองโรงเรียนไปช่วยชาวชุมชนปฐม
อโศกเกี่ยวข้าวที่ทุ่งนาแรงรัก

-ธรรมสันติทันตกรรม สถิติผู้รับบริการ
เดือนสิงหาคม ๒๕๕๙ จำนวน ๔๐ ราย

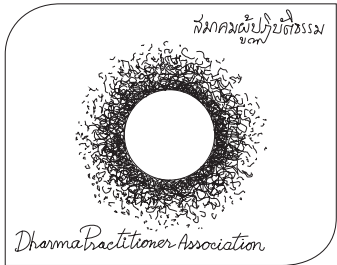
-ศาลากิจถั่ว และหน่วยงานบุญญาภิบาล
กิจกรรมดำเนินไปตามปกติ

-ได้รับหนังสือจากภาครัฐและเอกชน และ
วีซีดีศาลาเฉลิมพระเกียรติ “เย็นศิระเพราะพระ
บริบาล” จากบริษัท บุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด จำนวน
๑ แผ่น

-กำหนดการประชุมครั้งต่อไป วันอาทิตย์ที่ ๑
ตุลาคม ๒๕๕๙ เวลา ๑๓.๐๐ น ณ สันตอโศก

สรุปรายงานการประชุม คณะกรรมการสมาคมผู้ปฏิบัติธรรม

Email: ppaniya@excite.com

ครั้งที่ ๕/๒๕๔๙ (๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๙)

-กรรมการขาดประชุม ๕ คน

-ชมรมสัมมาสิกขาพุทธธรรม (สส.สอ.) กำหนดจัดงานกินข้าวห้อง ๓ ชมชนสันตโศภ วันอาทิตย์ที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๑๒-๑๓ สิงหาคม จัดงานวันแม่แห่งชาติ กิจกรรมประกวดเรียงความ ร้องเพลง และพิธีกราบแม่ มีผู้ร่วมงานประมาณ ๒๐๐ คน

-อนุมัติให้ห้องสมุดสมาคมผู้ปฏิบัติธรรม จัดซื้อพระไตรปิฎกฉบับสำหรับผู้เริ่มศึกษา โครง

การวัดยานนาวาและสำนักพิมพ์โพธิเนตร จำนวน ๒ ชุด สถิติงานบริการเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๙ ผู้ใช้บริการ ๕๖๖ คน ยืมหนังสือ ๒๒๓ เล่ม เปิดทำการ ๒๙ วัน ได้รับภินันทนาการหนังสือ จากชุมชนสันตโศภและบุคคลต่างๆ มีนิสิต, นักศึกษา มาศึกษาค้นคว้า อาทิ จากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

-ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาหน้าสันตโศภ (ชมร.สตอ.) ได้ปรับปรุงรสชาติของอาหารแล้ว ชื้อผักจากตลาดมาตรวจว่ามีสารพิษหรือไม่ ก่อนนำมาประกอบอาหารทุกครั้งเพื่อให้ผู้บริโภคเกิดความมั่นใจในความปลอดภัย และเปิดธรรมะภายในร้านเพิ่มขึ้นกว่ารายการอื่น เพื่อได้อาหารกายและอาหารใจ

-ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาจตุจักร (ชมร.กทม.) ยังคงทำหนังสือถึงผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย เรื่องการปรับขึ้นอัตราค่าเช่าอาคาร เป็นการส่งครั้งที่ ๘

-ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาเชียงใหม่ (ชมร.ช.ม.) กิจกรรมดำเนินไปด้วยดี

-กลุ่มวังจันทร์พุกษา จัดงานวันแม่, ทรัพย์สินภายในโรงเจเก็บไว้ที่เดิม ไม่มีการโยกย้าย

-ร้านอาหารแผง ๒๒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จ้างผู้ช่วยงาน ๒ คน

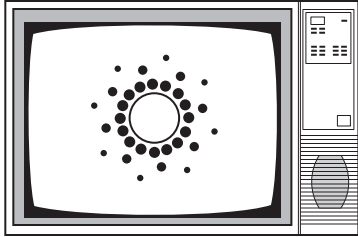
-กลุ่มวนเกษตรชลบุรี กำหนดประชุมสมาชิกภายในกลุ่มเดือนละครั้ง การประชุมที่ผ่านมาได้ร่วมทำกิจกรรม เก็บผักส่งครัวกลางสันตโศภ

-ได้รับนิตยสารสนองโอรุสสภาภาษาชาติ และ นิตยสารเพื่อสุขภาพ

- กำหนดการประชุมครั้งต่อไปวันอาทิตย์ที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๙ เวลา ๑๓.๓๐ น. ณ ชมชนสันตโศภ

สรุปรายงานการประชุม คณะกรรมการธรรมทัตต์สมาคม

E-mail: tta2531@lycos.com

ธรรมทัตต์สมาคม

ครั้งที่ ๕/๒๕๔๙ (๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๙)

-นายปรีชา ธรรมพิภพ อุปนายกคนที่ ๑ ขาดประชุม

-หนังสือจำหน่ายดีได้แก่ นาฬิกาชีวิต ของอาจารย์สุทธีวิสต์ คำภา และหนังสือกินเป็นลิ้มป่วย, เวลาชีวิตหน้าตาบ่อกชีวิตีและคู่มือทำเกษตรอินทรีย์สีเขียว วีซีดี จำหน่ายดี ได้แก่ชุดเสียงปลุก เสียงปลงเสียงธรรม และธรรมคี่ตะ

-ได้รวบรวมข้อมูลแนะนำชื่อของร้านธรรมทัตต์สมาคมและส่งให้ผู้รับผิดชอบต่อไป

-มอบหนังสือ เชื้ออย่างพุทธ ถอดรหัสสุขภาพจิตวิญญาณแห่งความสุข ถ้อยคำสิริมงคล(เล่ม ๓) เพื่อแจกในงานฌาปนกิจคุณแม่ของคุณวิบูลย์และครอบครัวที่พัฒนโกศิน ฌวัดบางเตย บึงกุ่ม กรุงเทพฯ

- กำหนดไปร่วมงานมหกรรมเกษตรพอเพียง ในวันที่ ๑-๒ กันยายน ๒๕๔๙ ณ วังน้ำเขียว นครราชสีมา

- นายอดิศักดิ์ คลังเจริญกุล ประชาสัมพันธ์แจ้งการเข้าชมงานสัปดาห์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ณ ศูนย์แสดงสินค้าไบเทค บางนา กรุงเทพฯ

- สนับสนุนเงิน ๓๕,๐๐๐ บาท เนื่องในวาระครบรอบ ๑๒ ปี ของ น.ส.พ.เราคิดอะไร

- กำหนดการประชุมครั้งต่อไป วันอาทิตย์ที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๙ เวลา ๑๓.๐๐ น. ณ สันติโศภ

สรุปรายงานการประชุม ชมรมมังสวัตต์แห่งประเทศไทย สาขาเชียงใหม่ (ชมร.บ.ม.)

๔๒ ถ.มหิดล ต.สุเทพ อ.เมือง เชียงใหม่ ๕๐๒๐๐ โทร. ๐๕๓-๒๗๑๒๖๒

๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๙

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๖๖ คน

-ผู้พักค้างในชมรม ชาย ๒ คน หญิง ๒๔ คน

-กิจกรรมวันอาทิตย์นิมนต์สมณะจากพุทธสถานภูผาฟ้าเข้ามาแสดงธรรม และถวายภัตตาหาร ทุกๆวันพุธ เวลา ๑๔.๐๐-๑๗.๐๐ น. สมณะร่วมเมือง ยุทธวโรเดินทางมาสอนธรรมะบนกระดาน

-จัดงานครบรอบ ๑๔ ปี ร้านชมรมฯ และงานที่ระลึกถึงอุปัชฌาย์ผู้มอบที่ดินให้ชมรม คือ นางพรรณณีภัทรโกศล ถึงแก่กรรมเมื่อ ๒ มิถุนายน ๒๕๔๙ โดยเปิดโรงบุญแจกอาหารมังสวัตต์

-บุคลากรในชมรมเป็นวิทยากรให้ความรู้แก่นักเรียนโรงเรียนสันทรายวิทยาคม

-อนุมัติให้เพื่อนบ้านข้างร้านชมรมใช้น้ำ โดยจะติดตั้งมิเตอร์ให้

-สมาชิกเปิดใจ

-รับโอวาทจากสมณะ ชุ่มเมือง ยุทธวโร
สมณะดิโน ไชย และ สมณะสิริเล็ก ชูศักดิ์มิใช่ให้รู้ฐานะหน้าที่ของนักปฏิบัติธรรม ให้สั่งสมจิตวิญญาณนักสู้ ลด ละ เลิกจิตที่อ่อนแอ หากพบสิ่งไม่ดีให้แก้ไข การอยู่ร่วมกันมีการขัดแย้งอันพอ

เหมาะ ขอนุ้โหมทนาในการทำงานเสียสละที่ไม่มี
ค่าตอบแทนเป็นของของตน

สรุปรายงานการประชุมเครือข่ายชาวอโศก ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๙

* กลุ่มเพื่อนบุญอโศก

(๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙)

-ประชุม ณ พุทธสถานปฐมอโศก

-รายงานการเงินของกลุ่ม

-กิจกรรมกิจกรรมธรรมชาติ ภูเขาหัวหมาก
ตากแห้ง ศูนย์ศึกษาวิจัยและพัฒนางานแปรรูป
สมุนไพร ปฐมอโศกรับซื้อ แม้การปลูกกล้วย ถั่ว
เขียว ตะไคร้ ช่า จะมีหัวหมากก็ตาม จากการ
สังเกตต้นพริกนาสามารถไล่แมลงได้ จึงแนะนำ
ชาวบ้านทำน้ำยาไล่แมลงจนเป็นสินค้า OTOP

-นายยิ่งธรรมได้ทำแก๊สหุงต้มจากมูลสัตว์
และเศษอาหารที่เหลือในครัวเรือน ผู้สนใจติดต่อ
สอบถามได้ที่ ๐๘๙-๘๐๐๗๓๖๕

-ได้รับงบประมาณ จากมหาวิทยาลัย
ราชภัฏนครปฐม ๕,๐๐๐ บาท เพื่อดำเนิน
โครงการเกษตรอินทรีย์ชีวภาพ

-ได้จัดงานโรงบุญ เนื่องในวันเฉลิมพระ
ชนมพรรษาสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

-รายงานการจัดวิทยุชุมชนร่วมกับอาจารย์
ศิวกันท์ ปทุมสูตร บางโอกาสเชิญกำนันผู้ใหญ่
บ้าน มาถ่ายทอดความรู้สึกผ่านในรายการ

-สมาชิกตั้งตบะธรรมช่วงเข้าพรรษา และ
รายงานเรื่องสุขภาพ

-ของฝากจากกลุ่ม สูตรจุลินทรีย์น้ำข้าวข้าว

นำน้ำข้าวข้าวจำนวน ๑ ลิตร ทิ้งไว้ ๗ วัน นำน้ำนม
๑๐ ลิตรผสมในน้ำข้าวข้าว กวนให้เข้ากันแล้วทิ้ง
ไว้ ๗ วัน เมื่อครบ ๗ วัน จะได้น้ำจุลินทรีย์น้ำ
ข้าวข้าว นำไปใช้ฉีดพืชผักในอัตราส่วน ๑:๑๐๐๐
ผักจะหวานกรอบ ให้ใช้จนหมด หากไม่หมดให้
เติมน้ำต้มกล้วยสุก(ไม่ปอกเปลือก)เพื่อเป็นอาหาร
ของจุลินทรีย์ หากไม่ใช้วิธีนี้จุลินทรีย์จะตาย
ทำให้เกิดกลิ่นเหม็น ใช้ไม่ได้

- รับโอวาทจากสมณะนิกนบ ฉันทโส

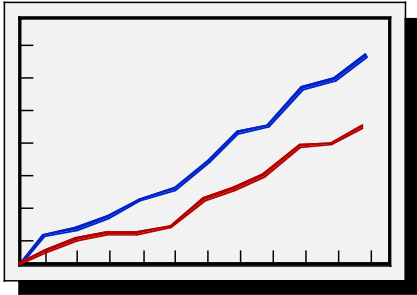
* ชุมชนวังสวนป่า

๒๐๐ ม.๑๒ ต.วังทอง อ.วังสมบูรณ์ สระแก้ว ๒๗๒๕๐

บรรยากาศช่วงเข้าพรรษาปีพุทธศักราช
๒๕๕๙ มีสมาชิกอยู่ร่วมกันในชุมชน ๓๐ คน
ด้วยระบบ สาธารณโภคี และเดินตามมรรคา
ของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามีการทำวัตรเช้า
และทำวัตรเย็นทุกวัน โดยมีคุณลุงสามแก้วเป็น
ประธานนำสวดมนต์ มีนักเรียนชนๆ มาให้ครูได้
ทดสอบสมรรถภาพการทำงาน คนขับรถยนต์
อาจารย์แสงสีบุญซึ่งมีหน้าที่เป็นครูอยู่แล้วต้อง
ทำงานหนักอย่างน่าเห็นใจ แม้ว่าท่านสมณะ
แก่นเมือง เกตุมาลโกก่อนเดินทางไปจำพรรษาที่
ปฐมอโศกได้กำชับอบรมเด็กๆ ให้อยู่ในระเบียบ
วินัยของโรงเรียนก็ตาม

มีชาวไฮติที่อาศัยอยู่ในประเทศคานาดา
จากมหาวิทยาลัยประจำรัฐมอนทรีออลมาเยี่ยม
ชมชุมชน เพื่อวิจัยเรื่องชุมชนสาธารณโภคีแบบ
ชาวอโศก (ตามคำแนะนำของ Mr.Troy Santos
หรือนายท่องเที่ยว สันโดษ) แม้จะเข้าพรรษามาได้
ระยะหนึ่งแล้วพวกเรา ยังไม่ได้บำเพ็ญตบะให้
เคร่งครัด แต่ยังคงปฏิบัติศีลให้บริสุทธิ์และทำ
วัตรเช้า-เย็นกันเป็นประจำ

สถิติเผยแพร่สำเร็จธรรม

ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๔๙

ธรรมปฏิกรรม

จดหมาย	๔๕๕	ฉบับ
สิ่งตีพิมพ์	๓๐	ฉบับ
ดีวีดี	๑๐	ชิ้น
แสดมปีบุญ	๑,๘๐๐	บาท

☆☆☆

สถิติธรรมโสต

	เทป	ซีดี	เอ็มพี 3	วีซีดี	ดีวีดี	
ผู้มาติดต่อ	๔๓	๑๖	๑๖	๓๖	๑๘	ราย
จำนวนที่ยืม	๗๕๖	๔๑	๓๘	๑๑๒	๓๔	แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	๑	๑	๑	๑	๑	ราย
สื่อที่ออกใหม่	-	๖	๑๒	๓๑	-	แผ่น/ม้วน

พัสดุ

๒๗

ชิ้น

๘ ๘ ๘

ธรรมปฏิสัมพันธ์

จดหมายออก ๑ ฉบับ

☆☆☆

พระพุทธรูปดัดจริต

หมู่คณะผู้กล่าวคำเป็นธรรมเป็นใจ

หมู่คณะได้ในธรรมวินัยนี้

เป็นผู้ยึดถืออธิการณ์(คติความ)

ซึ่งเป็นธรรมหรือไม่เป็นธรรมก็ตาม

แล้วกระทำกันและกันให้ยินยอม

เข้าถึงความตกลงกันได้

กระทำกันและกันให้พึงโทษที่ตน

และเข้าถึงการพึงโทษตน

มีความตกลงกันเป็นกำลัง

มีการพึงโทษตนเป็นกำลัง

คิดสละคืน ไม่ยึดมั่นคติความนั้น

แม้ด้วยกำลัง แม้ด้วยการอุปคาลว่า

“คำนี้เท่านั้นจริง คำอื่นเปล่า”

หมู่คณะนี้เรียกว่า **ธรรมวาทีบริษัท**

*

หมู่คณะที่สามัคคีกันเป็นใจ

หมู่คณะได้ในธรรมวินัยนี้

มีผู้พร้อมเพรียงกัน ชื่นชมกัน

ไม่วิวาทกัน เป็นเหมือนน้ำนมกับน้ำ

ต่างมองดูกันและกัน

ด้วยดวงตาอันเป็นที่รักอยู่

หมู่คณะเช่นนี้เรียกว่า

บริษัทที่สามัคคีกัน

(พระไตรปิฎก ภาษาไทย

ฉบับหลวง เล่มที่ ๒๐

“ปฐมปณณาสก”

ข้อที่ ๒๙๖, ๒๙๘)

ศูนย์รวมข่าวคราวของญาติธรรมจากทั่วสารทิศ
เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ให้กรรมฐาน
และแก้ปัญหาของนักปฏิบัติธรรม

สารอโศก ฉบับที่ ๑ ปีที่ ๒๗(๓๐)
ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๕๗

❁ เพราะชีวิตที่หวังพระนิพพาน จึงมีอาจหลีกเสียด “ผัสสะ”
เมื่อให้ธรรมครองชีวิต
เราจึงประคองแม่บ้านผู้รักสะอาด
มีความสุขที่ได้ทำความสะอาด
มีความสุขที่ได้ค้นพบความสกปรก
เมื่อใครสักคนมา ชี้ๆๆๆ สกปรกทั้งหลาย
ตรงโน้นตรงนี้ ตรงนี้ตรงโน้น
จึงมีเบื้อหน้าย
จึงตื่นเต้น ตาโต
ขอบคุนๆๆ
ก้มหัว ขอบคุน ผู้ที่อยู่มีรูวาย

พ่อท่านคิดอะไร

ฉบับนี้ว่าด้วยเรื่อง “เคล็ดลับคนทำงานใหญ่”
ผู้ที่จะทำงานใหญ่ ทำงานกับสังคมกว้าง ตนเองจะต้องลึก ตนเองจะต้องมีมานะลดลง
อย่าวางอำนาจบาตรใหญ่ สมัยนี้ไม่ใช่สมัยทาส คนอื่นเขาก็มีความคิด มีการพัฒนาเหมือนกัน ต้อง
ให้คนอื่นเขาคิดเขาทำด้วย ให้เขามีความภาคภูมิใจบ้าง จะได้ช่วยกันทำงาน ไปได้ ปรอด

อาบิสบส์จากการอ่าน

จากญาติธรรม เชนง นรสาร (อ.พูนพิน จ.สุราษฎร์ฯ)

“การอ่านทำให้คนเรามีความละเอียด ฝึกมีสมาธิในการอ่านเป็นเบื้องต้นของการปฏิบัติธรรม
ข้าพเจ้าได้ถือศีล ๕ ลุ่มๆ ดอนๆ นับแต่ได้อ่านสารอโศก เล่มขยะทอง ทำให้ฮึดสู้เพื่อให้เกิดการปฏิบัติธรรม
ถือศีล ๕ เบื้องต้นให้บริสุทธิ์ถาวรตลอดไปอีกครั้ง ข้าพเจ้าต้องตรวจศีลทุกวัน เพื่อให้เกิดความชำนาญใน
การรักษาศีล ๕ มีสติรู้ตัวทั่วพร้อมตลอดเวลา เพื่อเป็นหลักประกันที่ดีของชีวิต มีญาติธรรมเคยบอกว่า มา

เป็นทาสของศีล ๕ ศีล ๘ ดีกว่า เป็นคำพูดที่ให้ข้อคิดที่ดีจริงๆ และผมก็คิดว่า คนเราไม่ต้องไปทำประกันชีวิตกับบริษัทประกันต่างๆ ให้เสียเวลา เสียเงิน ประกันชีวิตด้วยการถือศีล ๕ หรือยิ่งกว่านั้นคือ ศีล ๘ ดีกว่าให้ได้จริง ถาวร โดยไม่อดทนขมฝืน ตามสูตรของพระพุทธองค์ เมื่อถึงเวลาตายก็สบายมากๆ (นี่คือความหวังที่ข้าพเจ้าต้องทำให้ได้ จะรายงานให้คณะจัดทำทราบต่อไป)”

✍ เพราะสังคมกำลังสร้างกำแพงมอมเมา หากเราเฉื่อยชา ก็จะพ่ายแพ้ จึงจำเป็นต้องค้นหาอาวุธมากระตุ้นให้ตื่นตัวต่อการปฏิบัติธรรม การอ่าน ถือเป็นอาวุธชั้นเยี่ยม แม้จะเป็นธรรมะสำนักอื่นๆ หรือเชิงปรัชญา ก็ลองอ่านดูบ้าง เพื่อค้นแง่มุมแห่งความเข้าใจใหม่ๆ จุ๋ยๆ

ความแตกต่างเป็นความสบาย

จากญาติธรรมโสภิต ใจเอี่ยม (จ.ตาก)

“ตอนนี้ดิฉันรู้สึกท้อแท้เหมือนกัน เพราะพระจุดศรัทธาโดยเฉพาะหลวงพ่อดีฉันเคยคบคุ้น พูดออกมาว่าที่นี่การนั่งสมาธิ...ที่จะทำให้คนบรรลุธรรมขั้นสูงสุด และนำพาไปสู่สูงสุด ดีที่สุด เพราะดิฉันไม่ชอบนั่งสมาธิ ชอบแบบของพ่อท่านเรื่องบุญนิยม และการลดละเลิกกิเลสจะพาเราไปสู่การบรรลุธรรมได้ ดิฉันเองก็ยังไม่รู้จะวางตัวอย่างไร นอกจากเฉยๆ และไม่ได้ใส่บาตร(ทลป) ตอนนี้ไปคบคุ้นกับร้านหมังสวิรัตที่มีข้าวโอ๊ต ชื่อคุณผองพุทธ หรือห้องนิราศแทน ก็พยายามฟังธรรมจาก VCD ของพ่อท่านและเทปธรรมะของข้าวโอ๊ต”

✍ เมื่อมีความคิดขัดแย้ง เราจะทำใจสบาย “สบาย” อย่างไร?

“ประสานในจุดร่วม สงวนในจุดต่าง” ต้องฝึกฝน ทำได้เป็นการสั่งสมจิตตนาตามีเชี่ยวชาญและเขาย่อมเข้าใจตามภูมิปัญญาของเขา ก็ไม่ใช่เรื่องร้ายแรง หากจะฝึกทำก็ถือเป็น “วิชาเสริม”

เป็นพระอาจารย์เรากลับแหงนหน้า แล้วที่คนในโลกที่ยังกินเนื้อสัตว์โชคเลือด ยังมีโลกะโทสะ ทำไมเราไม่รังเกียจ?

มองจุดดีของพระอาจารย์ เพื่อคลี่คลายหัวใจ น่าจะดีกว่า จุ๋ยๆ

อโศกกับสิ่งแวดล้อม

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องสืบเนื่อง

๓.๑ ชมรมขยะวิทยา นายหนึ่งพุทธ วิมุตตินันท์ ผู้ประสานงานชมรมขยะวิทยา รายงานดังนี้
ได้เป็นตัวแทนเข้าร่วมประชุมการแก้ปัญหาคลองแสนแสบ ที่จัดโดยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์(นิด้า) ซึ่งโรงเรียนต่างๆจะเป็นตัวหลักในการทำเรื่องนี้ โรงเรียนสัมมาสิกขาสันตอโศกจะรับในเรื่องการผลิตน้ำหมักชีวภาพ จุลินทรีย์ เพราะสามารถทำได้ถึงสัปดาห์ละ ๑,๐๐๐ ลิตร เหลงบ่อน้ำทิ้งแล้วระบายลงคลองแสนแสบจะสามารถแก้ปัญหาได้ จะประสานงานกับหน่วยงาน

ชาวโศกที่เกี่ยวข้องต่อไป ที่ประชุมรับทราบ

(รายงานการประชุมคณะกรรมการกองทัพอธรรมมูลนิธิ ครั้งที่ ๒/๒๕๔๘ วันอาทิตย์ที่ ๒๗ ก.พ. ๒๕๔๘)

การสร้างเครื่องมือกระตุ้นให้ใฝ่ธรรม

“ตอนนั้นการปฏิบัติธรรมของดิฉัน ยังไม่ค่อยจะลงตัว กำลังเข่าตัวเองอยู่ค่ะ แล้วผลเป็นอย่างไร จะเขียนมาเล่าสู่ฟังค่ะ.....” ญาติธรรม แสงเพ็ญ อินตา เล่าความเป็นไปของตัวเอง

✍ การเข่านั้นมี ๒ แบบ

แบบที่ ๑ เข่าเอง เช่น การฟังธรรม ฟังเทป อ่านหนังสือธรรมะ อ่านหนังสือปรัชญาต่างๆ

แบบที่ ๒ เข่าให้ วิชาจะมาเข่าให้ “ทุกข์”

คนเราพอทุกข์ ทีนี้แหละถึงจะ “ตื่นตัว”

จะเลือกแบบไหนก็เชิญ! จุ๊ยยๆ

อยากทำบุญให้กบวัด

“จนดิฉันรู้สึกเกรงใจ....ถ้าดิฉันอยากช่วยเป็นปัจจัยสนับสนุนสื่อพิมพ์ หนังสือต่างๆเหล่านี้บ้าง จะต้องทำอย่างไรคะ ไม่อยากเป็นแค่ผู้รับอย่างเดียว รู้สึกละอายใจ.....”

✍ ญาติธรรม สุภาพร เจริญศิริ (อ.เมือง จ.ระยอง)

ปรึกษามา จึงแจกแถมง่ายๆ ชื่อแถมบปีใส่ซองจดหมายมาก็สะดวก จะมอบเป็นเงินก็วุ่นวาย ตกหล่น มีเรื่อง ชื่อแถมบปีมา ง่ายที่สุด จุ๊ยยๆ

ตัวอย่างเศรษฐกิจพอเพียง

จากญาติธรรม สาโรจน์ วราภรณ์ (อ.เมือง จ.นครศรีฯ)

“ตอนนี้ ดิฉันปรับปรุงปลูกผักสวนครัวใหม่ ขนดินเหนียวมาใส่กระสอบผสมกับปุ๋ยหมักชีวภาพ จ.ก.ส.เขาแนะนำมา ปลูกพริกชี้ฟ้ากำลังขึ้นสวยค่ะ เมื่อก่อนปลูกอะไรก็ไม่ค่อยขึ้น เพราะที่บ้านเป็นดินทราย พอพริกขึ้นหน่อยก็ตายหมด ปลูกผักหลายอย่าง มืออยู่อย่างเดียวที่ได้ผลคือสับปะรด ได้กินทุกปี เหลือกก็แจกเพื่อนบ้าน กลับไปอยู่บ้าน ๔ ปีมาแล้วค่ะ แจกทุกปี ไม่เคยขายเลย ต่อไปถ้าพริกได้ผล จะรายงานมาให้ทราบอีก ส่วนการปฏิบัติธรรมและรักษาศีลยังมั่นคงเหมือนเดิม”

✎ ชาวโคกมีพืชผักสวนครัวหรือยังเอ่ย? ช่วยกันคนละนิดคนละหน่อย ร้านชมร.ก็จะมี ผักไร้สารพิษประกอบอาหารได้ทุกวัน คิดอะไรไม่ออก...ปลูกไว้ก่อน ทำอะไรไม่ได้...แจกเป็นหลัก จุ๊ยๆ

ธรรมะต้องละชั่วก่อน (ตามหลักโอวาทปาฏิโมกข์)

จากญาติธรรม วราสิริ พรรณนิยาม

“และปีนี้ก็เงินเคย กินมังสวิรัตหรือเจ้ได้ทั้งหมด ๒๒๕ วัน ก็ประมาณ ๗ เดือนครึ่ง ก็มากกว่าพรรษาหนึ่ง และปีต่อไปก็จะพยายามทำให้ได้ทุกๆปี แต่ดะบะตั้งเอาไว้แต่อย่างน้อยอาทิตย์ละ ๑ วัน แต่ส่วนมากก็จะกินได้อาทิตย์ละ ๕ วัน คือ จันทร์-ศุกร์”

ส่วนทางด้านอารมณ์หรือจิตใจนั้นก็ใจเย็นขึ้นมาก ยังคงเหมือนเดิมคือ ไม่คิดที่จะโกรธใคร แต่โมโหอาจจะมึบ้าง แต่ก็พยายามเตือนตนเองหรือตึงสติกลับมา ก็เป็นการโมโหแค่แป๊บเดียว ก็กลับคืนสู่สภาวะปกติ ตอนนี้ก็สวดมนต์ทุกวัน และก็สวดถึงพระไตรปิฎก และลูกสาวซึ่งตอนนี้อายุ ๑๓ ปีก็สวดด้วย

สวดมาได้ ๑ ปีกว่าแล้ว และข้าพเจ้าก็เดินจงกรมและนั่งสมาธิอาทิตย์ละ ๑ วัน ทุกอาทิตย์ และตอนนี้เพิ่มเป็นการถือศีลอดอีกอาทิตย์ละ ๑ วัน คือไม่กินอะไรเลยใน ๑ วัน ตั้งแต่เช้าเพล่า ตอนนั้นก็ถือศีลอดมาได้ประมาณ ๔-๕ เดือนแล้ว คิดว่าจะทำไปเรื่อยๆ ถือเป็นการลดละความอยากกินไปในตัว แต่บางคนเขาก็ถามว่า ไม่เป็นบาปหรือที่อดอาหาร ข้าพเจ้าก็เลยบอกเขาว่า เราฝึกกลดละในเรื่องการกิน และก็ไม่ได้ทรมาณอะไร เพราะเคยไปที่วัดอัมพวัน ย้งอดได้ ๓ วันเลย ถือเป็นการล้างพิษไปในตัวค่ะ

ปี๒๕๔๘ นี้ ข้าพเจ้ามีมรสุมชีวิตมากมายในเรื่องสุขภาพด้วย และก็เรื่องการเงิน และก็พยายามสู้ เพราะคิดเสียว่า นี่คือการที่ต้องขจัดใจ ก็พยายามขอคุณ และก็ขจัดใจให้มันหมดไป ก็จะได้ไม่มีเวรมีกรรมต่อไปในชาติหน้า”

หลักโอวาทปาฏิโมกข์นั้น

๑. **ละชั่ว** หมายถึง การเลิกเบียดเบียนผู้อื่น ต้องรีบกระทำ
 ๒. **ประพฤติดี** แค่มีสีลมมีชื่อดเว้น ยังไม่พอ ต้องมีเบญจธรรม
 ๓. **ทำจิตให้แจ่มใส** เราต้องปรับอารมณ์ สายโทสะทั้งหลายให้ลดลง
- สังคมชาวพุทธวันนี้ เน้นแต่ ๒ กับ ๓ โดยละเลยไม่ชวนชวยข้อ ๑ แล้วชีวิตจะพ้นวิบากได้อย่างไร และมีหน้าแม่เมตตาให้สรรพสัตว์ได้ลงคอ? จู๊ย์ๆ

กิจกรรมพาณิश्यบุญนิยม

๑. อิมละ ๕ บาท ให้จัดในวันที่ ๑๒, ๓๑ พ.ค. และจะจัดไปจนถึงเดือน มิ.ย. หลังจากนั้นจะพิจารณาอีกครั้ง
๒. ยังไม่อนุญาตให้ผู้ที่ทำหน้าที่เก็บเงินค่าอาหาร คิดค่าอาหารเอง หากมีผู้ตักอาหารมากเกินไปที่กำหนดให้คิดราคาตามที่มาตรฐานตั้งไว้
๓. ปรับราคาอาหารที่ร้านขนมจีนน้ำพริกและน้ำยา ถูกลง ๘ บาท เปลี่ยนเป็น ๑๐ บาท ขนมจีนและผัก ถ้าแยกซื้อ จากถูกลง ๘ บาท เปลี่ยนเป็น ๕ บาท

ส่วนขายเป็นชุด ยังราคาเดิม ๑๕ บาท
ที่ร้านสลัด จากถูกลง ๘ เป็น ๑๐ ส่วนน้ำสลัดจาก ๘ เป็น ๕ บาท
๔. การซื้อขอให้ผ่านทีมผู้รับใช้พิจารณา ก่อน อย่าซื้อเองโดยพลการ
(หมายเหตุ ๑-๒ เป็นของชมร.เชียงใหม่ ๓-๔ เป็นของชมร.หน้าสันติอโศก)

เรื่องของจิตโพธิสัตว์

“ในโอกาสต่อไปกระผมจะได้เขียนมาเล่าถึงผลของการใช้สื่อธรรมะดีของอโศก เช่น ดอกบัวน้อยนี้กับเขาวงกต มาให้ทางกองบรรณาธิการทราบครับ กระผมขอขอบพระคุณเจ้าวศณะอโศกเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้อีกครั้งครับ”

✍ ด้วยความขอบพระคุณยิ่ง

ญาติธรรม ขวัญชัย สุรินทร์ศรี (อ.แม่ฟ้าหลวง จ.เชียงราย)

ญาติธรรมอื่นๆ ใครมีกิจกรรมเพื่อส่วนรวม กรุณาแจ้งเล่าสู่กันฟัง เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต

จึงขอกถาม

๑. วันนี้ คุณคิดถึงคนอื่นบ้างไหม หรือวุ่นวาย หมกมุ่น คิดแต่เรื่องตัวเอง
๒. วันนี้คุณเคยคิดถึง บทสวดแผ่เมตตาไหม
๓. วันนี้คุณเคยคิดจะร้องเพลง อยากให้ความรักแก่คนทั้งโลก หรือเปล่า

มีดตอบลับ จิตต้องฝึกคิด

จากญาติธรรม วินัย นาพงษ์ (อ.กุสุมาลย์ จ.สกลนคร)

“ด้วยเหตุผล คือไม่กล้าตอบ จะคิดจะเขียนหาข้อความดี คิดไม่ออกว่าจะตอบอย่างไรต่อไปนี่ผมจะฝึกหัดตอบให้ท่านทราบทุกฉบับเลย”

✍ จึงจก ขออนุโมทนา ในความคิดริเริ่ม

ปฏิบัติธรรมต้องชวนขยายหากิจกรรม อย่าให้อยู่นิ่ง

จิตจึงจะใส-ไว-แวววาว-พันทุกข์ จุ้ยๆๆ

ชีวิตเพื่อศีลหรือเพื่อเสียสละ?

“ได้ปฏิบัติธรรมตามแนวทางที่พ่อท่านสอน ปัจจุบันถือศีล ๕ กินมังสวิรัติ ครอบครัวยังทำอาหารมังสวิรัติครั้งใด จะต้องแบ่งให้เพื่อนบ้านที่อยู่รอบๆข้างจนเป็นปกติ เมื่อเพื่อนบ้านได้กินครั้งใด เขาบอกว่า รู้สึกดี เขา สบาย เขาบอกว่าเขาอยากตอบแทนเรา แต่เขาไม่กล้านำกับข้าวที่เราทำมาให้ เพราะ

เราไม่กินเนื้อสัตว์ แต่เพื่อนบ้านหลายๆคนก็ยังไปเก็บผักพื้นบ้านมาฝาก ซื้้อเต้าหู้ ถั่วงามาฝาก ฯลฯ ส่งกลับไป ส่งกลับมา จนเป็นปกติ และทำให้เพื่อนบ้านมีน้ำใจดีขึ้น”

❖ **ญาติธรรม วิษณุ วงษ์เสนา (อ.น้ำพอง จ.ขอนแก่น)**เล่าชีวิตของตัวเอง ในสมรภูมิตัดกิเลส จึงจกคิดถึงท่านคานธี ที่บอกว่า “บูชาสูงสุดแต่ไม่เสียสละ” ถือว่าล้มเหลว การถือศีล เป้าหมายเพื่อละตัวตน จึงต้องสำรอกวัฏฏ การถือศีลแต่ยังหลงของตัวเองไม่ยอมให้ใคร หรือเห็นใครได้ก็เอามั่ง ขอสิทธิเท่าเทียม หรือมีสิทธิจะได้ ก็จะใช้สิทธิอยู่เรื่อย โดยไม่เคยคิดสละสิทธิ์ **พวกนี้ถือศีล โมงะ !**

ไปเผยขาย: ตบะเพากิเลส

- สวดมนต์ + อ่านหนังสืออย่างน้อยวันละ ๑๕ นาที (คุณพยัพ)
- จะพยายามละความโกรธ (คุณประสพ)
- กินมังสวิรัตบริสุทธิ์และสังวรศีลข้อ ๔ (คุณกาญจนา)
- ถือศีล ๘ และกินมื้อเดียวทุกวันพระ (คุณกฤษณา)
- ไม่กินไข่ ถือศีล ๘ กินมื้อเดียวทุกวันพระ (คุณสมศรี)
- กิน ๒ มื้อ ทุกวันพระ (คุณป้าลำน้ำ)
- ไม่สวมรองเท้ามาวัด จะอ่านหนังสือธรรมะอย่างน้อยวันละ ๑๐ หน้า (อ.เทียนฟ้า)
- จะมาวัดทุกวันอาทิตย์, ลดโทษะให้หน่อยลง (คุณป้าผ่องศรี)
- สวดมนต์ และนั่งสมาธิก่อนนอนทุกคืน (คุณลุงสมมาตร)

หมายเหตุ การตั้งตบะของสมาชิกกลุ่มต่างๆ อย่าลืมบันทึกในรายงานการประชุม เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้อื่นได้ศึกษา และเกิดความคิดต่อยอด)

จึงจกัล

คติประจำเดือนนี้

◎ **เห็นกิเลสถือว่า โชคดี**
สู้กิเลสถือว่า ชนะ

ดิฉันเคยเล่าให้สมาชิกฟังว่า

ประมาณช่วงเดือนตุลาคม ๒๕๔๙ อาจจะไป
ร่วมฟังการประชุมเกี่ยวกับ เรื่องของน้ำปัสสาวะ
โลกที่ประเทศเกาหลีใต้ ซึ่งขณะนี้ก็มีผู้แจ้ง
เข้าร่วมประชุมแล้วมากกว่า ๔๐ ประเทศ และที่
ผ่านมามีโอกาสพูดคุยกับสมาชิกดอแล่มนี้

บางคนก็ได้ถามไถ่ถึงความดีบนหน้าในเรื่องนี้บ้าง
ฉะนั้นฉบับนี้ก็ขอเล่าให้ฟังบ้างนะคะ
เนื่องจากการที่จะไปร่วมงานครั้งนี้ จะไปใน
นามของกระทรวงหนึ่งซึ่งจะต้องขอทุนจาก
องค์การอนามัยโลก(Who) และการขอทุนก็จะ
ต้องมีผลการสอบจัดระดับภาษาอังกฤษจาก
สถาบัน BRITISH COUNCIL(บริติช เคาน์ซิล)
ไปยื่นในการขอทุนนี้ด้วย

ดิฉันได้ไปสอบจัดระดับภาษาฯ
แล้วปรากฏว่า ผลออกมาอยู่ในระดับแย่มาก
ผู้ใหญ่ที่ท่านเดินเรื่องบอกว่า ขอให้ไปสอบ
อีกสักครั้งหนึ่งเพื่อผลการจะดีขึ้นมากกว่าเดิม
อีกหน่อย แต่ดิฉันรู้สึกท้อแท้แล้วค่ะ เพราะ

น้ำจี้

ดีจริงหรือ

โดย จุลติณ

ว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ดิฉันตกมาตลอด
ไม่รู้เรื่องเลย จึงขอถอนตัวจากการเดินเรื่อง
ที่จะขอทุนเพื่อไปร่วมงานที่เกาหลีใต้ครั้งนี้
แล้วค่ะ

ตอนแรกทราบข่าวว่า นพ.บรรจบ
คุณหลวงสติกุล ท่านก็จะเดินทางไปร่วมงาน
ครั้งนี้ด้วย แต่ข่าวล่าสุดบอกว่า ท่านก็ถอน
ตัวที่จะไม่ไปร่วมแล้วเช่นกัน

พบกันใหม่ฉบับหน้าค่ะ

โดย บะตุนแห่บ

♥ สุกภาพพิน ☆ ♥

ถ้าถามว่า “เวลาพิเศษอาหารติดพินจะทำอย่างไร?” คำตอบที่ได้คงมีทั้ง ใช้น้ำมันพิน ไขมันพิน หรือแปรงพิน แต่ในความเป็นจริงไม่ใช่เลย เพราะจากการสำรวจของมูลนิธิสุขภาพพินของประเทศอังกฤษ พบว่าคนทั่วไปกว่า ๖๐ % มีความเสี่ยงต่อสุขภาพพิน เพราะมักจะใช้สิ่งของที่อยู่อีกไกลมือเป็นเครื่องมือในการเอาเศษอาหารออกจากพิน และที่น่าตกใจมากกว่านั้นคือ สิ่งของที่อยู่อีกไกลมือ นั้นรวมไปถึงอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ อาทิ กรรไกร, ไซควง, ต่างหู, เข็มและมิด ในจำนวนนี้พบว่า ๒๓ % เลือกที่จะทิ้งเศษอาหารติดค้างอยู่ในปาก อันก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการเพิ่มเชื้อโรคอยู่ในปากและการสร้างกลิ่นในลมปากอีกด้วย

ดร.นิเกล คาร์เตอร์ ผู้บริหารมูลนิธินี้ กล่าวว่า “เป็นเรื่องที่น่าประหลาดใจมากที่สุดที่หลายๆ คนเลือกที่จะใช้อุปกรณ์ใกล้มือกับพิน อย่างไซควงแบบนี้เราต้องสร้างความเข้าใจและความรู้ให้แก่ประชาชนถึงความสำคัญของไขมันพิน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญและดีต่อสุขภาพของพินในการเอาเศษอาหารออกจากปาก ซึ่งควรที่จะทำวันละครั้งก่อนการแปรงพิน” นอกจากนี้ ดร.คาร์เตอร์ยังเตือนอีกด้วยว่า ไขมันพินก็ไม่ใช่สิ่งที่เหมาะสมแก่การแกะพิน เพราะไม่ได้ถูกออกแบบมาเพื่อให้เกิดประโยชน์กับสุขภาพพินนั่นเอง.

(จาก น.ส.พ.คมชัดลึก ๑๗ ต.ค.๕๘)

พบเกลือสินเธาว์ร้ายพอเกลือปน กินมากไม่ดีต่อหัวใจ-หลอดเลือด

● งานวิจัยในอังกฤษ เตือนผู้ที่เปลี่ยนมารับประทานเกลือทะเล และเกลือสินเธาว์แทนเกลือปน เพราะคิดว่าจะดีต่อสุขภาพมากกว่านั้น เป็นความเชื่อที่ผิดอย่างน่าเศร้า เพราะไม่ว่าเกลือแบบไหนก็ไม่ดีต่อหัวใจและหลอดเลือดพอๆ กันหากบริโภคจำนวนมาก

ข้อมูลจากกลุ่มผู้สนับสนุนรักษาสภาพของอังกฤษ ออกมาพูดถึงสถานการณ์ปัจจุบันว่า ผู้บริโภคไม่น้อยที่เข้าใจถึงผลเสียจากการรับประทานเกลือเข้าไปในร่างกายมากๆ คิดว่าหากเปลี่ยนไปรับประทานเกลือทะเล หรือเกลือสินเธาว์แทน จะเป็นผลดีต่อสุขภาพร่างกายมากกว่าเกลือปนที่ได้จากโซเดียมคลอไรด์ ความเชื่อดังกล่าวเป็นผลมาจากคำแนะนำจาก พ็อคควิวี่ชื่อดังที่ออกมาสาธิตการทำอาหารทางทีวี และส่วนใหญ่เป็นพวกที่สนับสนุนการบริโภคเพื่อสุขภาพ

หัวหน้าทีมวิจัยเพื่อสุขภาพและโภชนาการจากสภาวิจัยการแพทย์ เคมบริดจ์ แย้งว่า เกลือสินเธาว์ เกลือทะเล และเกลืออินทรีย์ ต่างไม่มีคุณค่าทางอาหารทั้งนั้น เพราะเกลือเหล่านี้มีโซเดียมอยู่เหมือนกัน

ร่างกายคนเราต้องการโซเดียมเพียงเล็กน้อยแค่ ๑ กรัมต่อวันเท่านั้น เพื่อการทำงานของร่างกาย

'เตรียมตัวไว้เพื่อไม่เป็นมะเร็ง'

ทุกอวัยวะของร่างกายสามารถเป็นมะเร็งได้ ยกเว้นเส้นผมและเล็บ มะเร็งมีความสำคัญบั่นทอนชีวิตมนุษย์ไปแล้ว ปีละหลายหมื่นหลายแสนคนทั่วโลก แม้ความพยายามคิดค้นยารักษา มะเร็ง และ เครื่องมือพิเศษรักษามะเร็งมีอยู่อย่างต่อเนื่อง และ ประสบผลสำเร็จไปแล้วระดับหนึ่ง เช่น เครื่องตรวจมะเร็งเต้านม Mammogram เครื่องจี้ไฟฟ้าด้วย Gas Argon เครื่องเปลี่ยนพลังงานไฟฟ้าเป็นพลังงานความร้อน เพื่อจี้ทำลายเซลล์มะเร็ง เพื่อยับยั้งการแพร่กระจายไปยังอวัยวะอื่น แต่ก็ยังไม่สามารถลดสถิติ การเป็นมะเร็งหรือหยุดยั้งมะเร็งในระยะท้ายๆ ได้โดยสิ้นเชิง ความสำคัญของโรคมะเร็งอวัยวะ ไตๆ ก็ตามจะอยู่ที่การตรวจพบในระยะเริ่มแรก และรักษาให้ถูกวิธีโดยรวดเร็ว ก่อนที่จะลุกลามและมีการกระจายไปสู่อวัยวะข้างเคียง

ถึงแม้ว่าสาเหตุของการเกิดมะเร็ง จะยังไม่ชัดเจน แต่ก็ทราบแน่ชัดว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องและส่งเสริมให้เกิดมะเร็งได้แก่

๑. พันธุกรรม ในครอบครัวที่มีญาติผู้ใหญ่ที่เคยเป็นมะเร็ง หรือเสียชีวิตด้วยโรคมะเร็ง ลูกหลานหรือผู้สืบสกุล ควรจะต้องมีพฤติกรรมสุขภาพที่ถูกต้องโดยเคร่งครัด และหมั่นตรวจกรองมะเร็งอยู่เสมอ เพื่อป้องกันหรือเพื่อรับรู้ว่าเป็นมะเร็งในระยะเริ่มแรก ซึ่งสามารถจะรักษาให้หายขาดได้

๒. สิ่งแวดล้อม ได้แก่ มลภาวะต่างๆ สารปนเปื้อนในอาหาร ความเจ็บป่วย เช่น เชื้อไวรัสตับอักเสบบี มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับมะเร็งตับ เป็นต้น

๓. พฤติกรรมสุขภาพที่ไม่เหมาะสม ได้แก่ การรับประทานอาหารปนเปื้อนสารก่อมะเร็ง การปล่อยให้ร่างกายทรุดโทรม การปล่อยให้เจ็บป่วยโดยไม่จำเป็นและไม่ป้องกัน การเสพยา การสูบบุหรี่เรื้อรัง เป็นต้น

อย่างไรก็ดี คนบางประเทศบริโภคเกลือเฉลี่ยถึงวันละ ๘.๕ กรัม ซึ่งเกือบทั้งหมดนั้นก็คือโซเดียม และบางคนบริโภคมากถึงวันละ ๒๐-๒๕ กรัม และอาหารสำเร็จรูปในปัจจุบัน มีเกลือเป็นองค์ประกอบหลักอยู่ถึง ร้อยละ ๑๕ ของอาหารสำเร็จรูปทั้งหมด อย่างเช่น แฮม ชีส และมันฝรั่งแผ่นทอดกรอบ ซึ่งมีเกลือเป็นส่วนประกอบในจำนวนมาก

(น.ส.พ. คมชัดลึก ๑๗ ต.ค. ๔๘)

อยากอายุยืน

ใครที่อยากอายุยืนร้อยให้อ่านข้อมูลต่อไปนี้เนืองมาจากสมาคมจำกัดแคลอรีในแคลิฟอร์เนีย เรื่องมีอยู่ว่า มหาวิทยาลัยคอร์เนลได้ทำการทดลองตั้งแต่ปี ๑๙๓๐ พบว่า ถ้าเราสามารถจำกัดอาหารให้เหลือเพียง ๑ ใน ๓ ที่เรารับประทานกันอยู่ เช่น เหลือเพียงวันละ ๑ มื้อ โดยมีข้อแม้ว่า อาหารมีคุณค่าเพียงพอ จะทำให้ยืดอายุได้ถึง ๑๒๐ ปี มีการทดลองกับหนู แมลงวัน ลิง ได้ผลมาแล้ว โดยยืดอายุขัยสัตว์ทดลองได้ถึง ๓๐ % การเผาผลาญพลังงานเมื่อรับประทานมาก เป็นการเผาผลาญอายุขัยไปด้วย และการออกกำลังกายก็ไม่มีผลมากนักเพราะไม่มีสำรองให้เผา เรียกว่า กินพออยู่ ไม่ใช่กินเพื่ออยู่หรืออยู่เพื่อกิน

สกุลไทย เมษายน ๒๕๔๗

หลัก ๕ ประการเพื่อการป้องกันมะเร็ง
ประกอบด้วย

๑. รับประทานอาหารตระกูลกะหล่ำให้มาก
๒. รับประทานอาหารที่มีกากมาก
๓. รับประทานอาหารที่มีเบต้า-แคโรทีน และ
วิตามินเอ สูง
๔. รับประทานอาหารที่มีวิตามิน ซี สูง
๕. ควบคุมน้ำหนักตัวก็จะช่วยป้องกันมะเร็งได้

☐ น.พ.สุรพงษ์ อัมพันวงษ์ คอลัมน์ ชีวิตและสุขภาพ

พบสาร: เชื้อเอกซิมป้องกัน โรคอัมพฤกษ์และอัมพาตชะงัด

นักวิทยาศาสตร์ตะวันตก ได้พบสารใน
มะเขือเทศ มีประโยชน์ช่วยป้องกันโรคหัวใจ
ขาดเลือด และโรคอัมพฤกษ์อัมพาตตามหาได้

สารดังกล่าวพบอยู่ในของเหลวสีเหลือง
รอบๆเมล็ด มีฤทธิ์ป้องกันเลือดไม่ให้ข้น และจับกัน
เป็นลิ่มเลือด ซึ่งอาจไปอุดตันตามหลอดเลือดแดง
และเส้นเลือดดำ

รายงานผลการศึกษาทดลองในวารสารวิชา
การ “เกล็ดเลือด” เปิดเผยว่า ในการทดลองกับผู้
อาสาสมัคร ๒๒๐ นาย ที่ได้กินสารสกัดมะเขือเทศ
พบว่าเลือดของพวกเขาความข้นลงได้ถึง ๗๐ %

เป็นที่ทราบกันมาก่อนแล้วว่า สารไลโค
เพนอินเป็นตัวที่ทำให้มะเขือเทศมีสีแดง ก็มี
สรรพคุณช่วยต่อต้านมะเร็งหลายชนิดได้ด้วย.

☐ น.ส.พ.ไทยรัฐ ๒๔ พ.ค. ๔๙

สบู่มียาฆ่าเชื้อโรคนานเอก กวาดเกลี้ยงใต้หนืออย่างอื่น

ผลการสำรวจอย่างกว้างขวางพบว่า ไม่มี
อะไรจะกำจัดเชื้อโรคต่างๆ ได้วิเศษไปกว่าการล้าง
มือด้วยสบู่แบบเก่านี้เอง

การสำรวจเพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์
เพื่อสุขภาพของมือชนิดต่างๆ ครั้งกว้างขวางที่สุด
ได้พบว่า ไม่มีอะไรจะกวาดล้างเชื้อไวรัส ซึ่งก่อโรค
ต่างๆ ตั้งแต่โรคกระเพาะและลำไส้อักเสบเฉียบพลัน
และโรคอื่นๆ ขึ้นอีกมากมายได้เท่ากับการล้างมือ
ด้วยสบู่ทิ้งน้ำไป

การสำรวจซึ่งได้รายงานผลอยู่ในวารสาร
วิชาการเรื่อง “การควบคุมการติดโรค” ของ
สหรัฐอเมริกา กล่าวว่า การล้างมือด้วยสบู่สามารถล้างเชื้อ
แบคทีเรียออกจากมืออาสาสมัคร อย่างหายๆ
ออกได้ถึงครึ่งต่อครึ่ง

นักสาธารณสุขศาสตร์ของมหาวิทยาลัยนอร์ธ
แคโรไลนา ของสหรัฐฯ ผู้ศึกษา กล่าวว่า “เราได้
ศึกษาประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์รักษาสุขภาพมือ
ที่ช่วยกำจัดแบคทีเรียและเชื้อไวรัสจากมือของ
อาสาสมัครต่างๆ ๑๔ อย่างด้วยกัน ปรากฏว่า ไม่มี
อะไรจะวิเศษไปกว่าการล้างมือด้วยสบู่แบบเก่านี้เอง

น.ส.พ.ไทยรัฐ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๘

เรื่องดีๆ อย่างนี้ยังมิได้อยู่

น.ศ.มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์กับหลักสูตรวิชานี้
(ภาพจาก น.ส.พ.บางกอกรัฟส์ดี ๒๖ ก.ค. ๒๕๕๗)

เมื่อหลายปีมาแล้ว มหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้เริ่มเปิดหลักสูตรที่ต้องเรียน แต่ไม่มีหน่วยกิตให้ และไม่ต้องเสียค่าหน่วยกิต นั่นคือวิชาความรู้คู่คุณธรรม บัณฑิตศึกษา รหัส RU 100 หากสอบผ่านทุกวิชาแล้ว แต่ถ้าไม่ผ่านวิชานี้ก็ไม่อาจสำเร็จการศึกษาได้

ปัจจุบันก้าวหน้าไปอีกขั้น มหาวิทยาลัยได้จัดให้มีการศึกษาในวิชาบัณฑิตศึกษา RU 603 และวิชาความรู้คู่คุณธรรม RU 600 สำหรับนักศึกษาปริญญาโท เพื่อฝึกให้เก่งคิดเก่งทำ สามารถนำความรู้มาแยกแยะว่าสิ่งใดดี - ไม่ดีและต่อยอดความรู้ได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุดสมเป็นมหาบัณฑิตที่แท้จริง

และเมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ท่านอธิการบดี เห็นว่านักศึกษาที่มาเรียนที่นี้ห่างไกลจากชุมชนมาก เนื้อที่ในมหาวิทยาลัยก็มีมากพอ และเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชดำรัสเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง จึงได้จัดกระบวนการวิชาเรื่องการทำนาโดยเฉพาะ

▲ ภาพจาก น.ส.พ. Bangkok Post
ฉบับวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๙

▲ ภาพจาก น.ส.พ.เดลินิวส์
ฉบับวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๔๙

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จทรงดำเนินาในแปลง
สาธิตโครงการทำนาในพื้นที่ว่างเปล่า อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ที่โรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า เขตจตุจักร อ.เมือง นครนายก

โดยนักศึกษาที่จะสำเร็จวิชานี้จะต้องเรียนภาคปฏิบัติอย่างจริงจัง จนมีผลผลิตออกมา แม้จะต้องใช้
เวลาหว่านดำตามระยะเวลาของการปลูกก็ตาม เพื่อให้นักศึกษาทราบถึงขั้นตอนว่ากว่าจะได้ข้าวมา
บริโภคนั้น ชวนาซึ่งเป็นกระดูกสันหลังของชาติได้มาโดยยากลำบากอย่างไร สมัยที่มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์มีแห่งเดียวคือที่ท่าพระจันทร์นั้น ธรรมศาสตร์ได้เป็นผู้นำร่วมกับหลายมหาวิทยาลัยใน
การผลิตบัณฑิตอาสา เมื่อนักศึกษาเรียนจบ หากต้องการเป็นบัณฑิตอาสา มหาวิทยาลัยจะส่งไป
ตามชนบทที่ขาดแคลนครูหรือบุคลากรด้านต่างๆ เพื่อจะได้ช่วยชนบทเป็นเวลา ๑-๒ ปี ทั้งนี้ตาม
สมัครใจ

บัณฑิตจำเป็นจะต้องอยู่ภาคสนาม จะต้องรู้จริงๆ ไม่ใช่การเรียนที่เพียงแค่ว่าแต่ขาด
ภาคปฏิบัติ หากเป็นเพียงแค่นั้น ย่อมเกิดช่องว่างในสังคมได้

ปัจจุบันยังมีโรงเรียนเอกชนการกุศลในเครือของสัมมาสิกขาได้ให้นักเรียนลงภาคสนามใน
การทำนาและทำกิจกรรม นับเป็นวิชาเรียนวิชาหนึ่งเช่นกัน

ล่าสุดได้ข่าวว่าเมื่อเดือนสิงหาคม ที่ผ่านมา นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะไปเปิดโรงเรียนเกษตรทฤษฎีใหม่ เขตหนองจอก กรุงเทพฯ โดยลงลุยไปไถนาเอง ชมแปลงผัก และให้อาหารปลา เน้นการทำเศรษฐกิจพอเพียง หากภาครัฐและเอกชนหันมาส่งเสริมสนับสนุนงานเกษตรอย่างจริงจัง ประเทศไทยคงสมชื่อเมืองอยู่ข้าวอยู่น้ำ ตั้งแต่ครั้งโบราณกาล แจกเช่นที่ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จัดงาน “มหกรรมเศรษฐกิจพอเพียงเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสฉลองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี” ระหว่างวันที่ ๒๕-๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ณ พิพิธภัณฑ์การเกษตร เฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี เพื่อ

๑. เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในวโรกาสมหามงคลสมัยครองราชย์ ๖๐ ปี

๒. เชิดชูแนวพระราชดำริ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้เป็นแนวทางสากลอันช่วยแก้ปัญหาความยากจนทั้งในประเทศไทยและประเทศด้อยพัฒนาในฝั่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

๓. สร้างความเข้าใจการเรียนรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงร่วมกันในทุกภาคส่วน โดยนำเอาตัวอย่างประสบการณ์จริงจากทั้งในและต่างประเทศมานำเสนอให้เห็นแง่มุมต่างๆ

๔. เผยแพร่ผลงานของเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จในวิถีชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้เป็นตัวอย่างและเกิดผลในการปฏิบัติมากขึ้น

อนึ่ง มูลนิธิข้าวไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ เล็งเห็นความสำคัญตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จึงได้จัดพิมพ์หนังสือข้าวในศิลปะและวัฒนธรรม เพื่อจำหน่ายแจกตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๔๔ เป็นหนังสือขนาด ๘ หน้ายกพิเศษ สีสีสวยงาม เนื้อหาภายในเล่มนำเรื่องข้าวที่กล่าวในวรรณคดีมาประกอบได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนศิลปะ-วัฒนธรรมที่เกี่ยวกับเรื่องข้าวโดยเฉพาะ นับเป็นหนังสืออันทรงคุณค่าเล่มหนึ่ง สามารถหาอ่านได้ตามห้องสมุดทั่วไป

น่าดีใจที่มหาเถรสมาคมมีมติเมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม

๒๕๕๙ ให้สนับสนุนโครงการสร้างภาพยนตร์เรื่อง “พระไตรปิฎก” ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย (มจร.) เพื่อเฉลิมฉลองเนื่องในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงครองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี และเพื่อเผยแผ่พระพุทธศาสนาให้เป็นไปตามยุคสมัยที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในชีวิตของประชาชนมากขึ้น แม้จะเป็นเรื่องยากก็ตาม เพราะเนื้อหาในพระไตรปิฎก เป็นเรื่องละเอียดอ่อนจึงต้องมีความรอบคอบในการ จัดสร้าง ไม่ให้เนื้อหาผิดเพี้ยนไปจากพระไตรปิฎก สร้างภาพยนตร์ที่ให้คติธรรมดีกว่าภาพยนตร์ที่ให้เห็น แต่ราคา โทสะ และโมหะเป็นไหนๆ อันจะทำให้ผู้ชมที่ยังไม่มีวุฒิภาวะพอเอาอย่างผิดๆได้

แจกฟรีหนังสือพระนิพนธ์ **“ชีวิตนี้เหนื่อยนัก”** ของสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ซึ่งนายชวิน ยงยุทธ นายรินทร์ เศวต ประวิชกุล และคณะ ได้ขอ ประทานพระอนุญาตจัดพิมพ์พระนิพนธ์เพื่อเป็นธรรมทาน สามารถติดต่อขอทราบรายละเอียดได้ที่ คุณรักษ์อุตร ๒๕๕/๓ ถนนโพศรี อ.เมือง อุตรธานี ๕๑๐๐๐ (เขียนชื่อหนังสือที่มุมซองด้วย) โทร.๐๘๖๖๓๕๑๕๓๕, ๐๘๙๑๐๓๓๖๕๐

ส่วน **คุณมนอธรรม** ได้ผลิตเสียงธรรมจากสวนโมกข์เพื่อเผยแพร่ผลงานของท่านพุทธทาส ออกมาในรูปแบบ MP3 โดยระบุที่ปกซีดีว่าห้ามจำหน่าย จึงเป็นข่าวดีสำหรับสาธุชนผู้สนใจใน ธรรมจะได้ติดตามงานของท่านพุทธทาสต่อไป สามารถเข้าเว็บไซต์ www.manodham.com เช่นเดียวกับ สำนักพิมพ์ดีเอ็มจี ยินดีแจกฟรี ซีดี วิธีแห่งความรู้แจ้ง เป็นต้น

ยังมีกลุ่มบุคคลที่พยายามค้นหาอะไรให้แก่สังคม จะด้วยวิธีหนึ่งวิธีใดก็ตามแต่ เท่าที่ผู้เขียน ได้มีโอกาสสัมผัสหนังสือสารพันปัญหาการสร้างและต่อเติมบ้าน ส่วนหนึ่งของบทนำผู้เขียนคือ นาย ยอดเยี่ยม เทพธานนท์ เขียนไว้ว่า **“ทั้งนี้กระผมได้ตกลงกับซีเอ็ดว่า หากผลประโยชน์จากค่าลิขสิทธิ์ การเขียนของกระผมเกิดขึ้นเท่าไร ทางซีเอ็ดจะสมทบด้วยจำนวนเงินที่เท่ากัน เพื่อบริจาคหรือดำเนินการตามสมควร กระผมจึงใคร่ขออนุโมทนา และขอแสดงความชื่นชมกับความตั้งใจที่ดีของซีเอ็ดใน ครั้งนี้ด้วย”**

นับว่าเป็นสิ่งที่หายากกับบุคคลที่มีความสามารถเฉพาะด้านที่เขียนหนังสือแล้วไม่เอาค่าลิขสิทธิ์ ทั้งยังบอกว่าค่าลิขสิทธิ์อันพึงได้นั้นยกให้งานการกุศลเช่นนี้ ต้องบอกว่าได้บุญเป็นทวีคูณ

เกือบสิบปีมาแล้วที่รายการคุยกับหมอบ้านได้จัดครั้งแรกทางสถานีวิทยุช่วงบ่ายวันเสาร์ ปัจจุบัน ได้กลับมาจัดอีกครั้งในสถานีวิทยุเอฟเอ็ม 96.5 MHz (ทุกวันเสาร์ เวลา ๑๔.๐๐ น.-๑๖.๐๐ น.) โดย ทีมงานสถานีโกอาสาและวิศวกรรมใจดี นำโดย **อาจารย์ยอดเยี่ยม เทพธานนท์** ทุกครั้งที่เข้ารายการ ท่านจะย้ำเสมอว่า เป็นรายการที่ไม่หวังผลตอบแทนและประโยชน์แอบแฝงอื่นใดทางธุรกิจ ตั้งแต่

บัดนั้นจนบัดนี้เกือบ ๑๐ ปีแล้ว ทีมงานสถาปนิกอาสาและวิศวกรใจดียังคงมีปณิธานแน่วแน่ในการช่วยแก้ปัญหาเรื่องบ้านให้ประชาชนผู้เดือดร้อน ด้วยการให้คำแนะนำ ซึ่งผู้เขียนเคยได้รับประโยชน์จากรายการนี้จนสามารถนำมาใช้ในวิถีชีวิตความเป็นอยู่ประจำวันได้จริงๆ เช่น พื้นที่ปูด้วยกระเบื้องผิดประเภท ทำให้ลื่นหกล้ม เมื่อแก้ปัญหาด้วยการรี้อไม่ได้ เพราะเป็นเรื่องใหญ่เกินไป จึงหันมาใช้ไม้ยางกันลื่นตามคำแนะนำ(แม้จะแก้ที่ปลายเหตุก็ตาม) แต่นี้ก็ช่วยไม่ให้เกิดภัยจากการลื่นล้ม เป็นต้น อีกประการหนึ่งหากส่งปัญหาเข้าไปในรายการ แม้จะจบรายการแล้ว ทีมงานสถาปนิกอาสาและวิศวกรใจดี ยังใส่ใจให้คำปรึกษาออกรายการอีกด้วย แม้ไม่ใช่ช่วงออกรายการทีมงานยังเอากะให้ส่งรายละเอียดทางโทรสารหรือด้วยวิธีการอื่นๆ ทีมงานนี้มีใครบ้างสามารถอ่านรายชื่อได้ในหนังสือคู่มือกับหมอบ้าน ปัจจุบันน่าจะมีสถาปนิกอาสาและวิศวกรใจดีเพิ่มขึ้นมากแล้ว

ชมรมมังสวิรัติแห่งประเทศไทย หลายแห่ง วันสำคัญมักแจกอาหารคั้นกำไรแก่สังคม คิดว่าผู้อ่านคงได้ลิ้มชิมรสและรับแจกกันอยู่ถ้วนหน้า เท่านั้นยังไม่พอ ลูกคำใจบุญวันเกิดวันสำคัญบางวันได้หมาอาหารภายในร้านมังสวิรัติแจกลูกคำที่มารับบริการ หลายครั้งลูกคำ(หน้าใหม่) งบว่าวันนั้นกินไม่เสียเงินหรือ หากดูป้ายหน้าร้านจะทราบว่ามีใครเป็นเจ้าของในการเลี้ยงอาหารวันนั้น

ช่วงที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเข้ารับการรักษาพระปรีดิภคินุสกุฎิ(กระดูก

สันหลัง) ที่โรงพยาบาลศิริราช รถ
ประจำทาง ขสมก. ไม่เก็บค่าบริการ
สำหรับประชาชนที่โดยสารไปที่โรง
พยาบาลศิริราช เช่นเดียวกับ บริษัท
เดินเรือข้ามฟากสุภัทรา จำกัด ก็ไม่
เก็บค่าบริการเมื่อประชาชนโดยสารไป
เข้าเฝ้าพระองค์ที่โรงพยาบาลศิริราช
เท่ากับคืนกำไรให้สังคมและได้ถวาย
เป็นพระราชกุศลอีกนัยหนึ่ง นำ
อนุโมทนาสำหรับยุคที่น้ำมันแพงเช่นนี้
แม้แต่ รถประจำทางของ ขสมก ใน

ช่วงนั้นยังให้บริการฟรีสำหรับผู้ที่เดินทางไปโรงพยาบาลศิริราช และบริษัทซีพีเซเว่นอีเลฟเว่นได้
ร่วมแสดงความจงรักภักดีโดยจัดอาหารและเครื่องดื่มวันละกว่า ๒,๐๐๐ ชุด เพื่อบริการประชาชน
ที่มาเฝ้าติดตามพระอาการพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ณ อาคาร ๑๐๐ ปี โรงพยาบาลศิริราช
แม้แต่มูลนิธิเพื่อนช่วยเพื่อนก็นำอาหารมังสวิรัตไปบริการด้วยเช่นกัน และอีกหลายองค์กรซึ่งไม่ขอ
เอ่ยนามในที่นี้

วันต่อๆมาประชาชนยังคงเฝ้ารับเสด็จกันอย่างเนืองแน่น หลายคนไม่ได้กลับบ้านกลับช่อง
กินนอนอยู่ ณ ที่นั้น ทราบถึงพระเนตรพระกรรณ โดยพระเมตตาที่พลกนิกรในประเทศไทยได้รับ
จากเจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดินที่ทรงห่วงใยจึงพระราชทานอาหารแก่ผู้ที่มาเฝ้าที่โรงพยาบาลศิริราช คิดว่าทุก
ท่านคงได้ทราบข่าวนี้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในพระราชวังสวนจิตรลดาฯ อาทิ
ขนมปัง นมเม็ด นมกล่อง น้ำผลไม้ เป็นต้น

ในยุคนี้บิลเกตต์ อภิมหาเศรษฐี สามารถบริจาคเงินให้องค์กรการกุศล เหลือเพียงไม่กี่สิบล้าน
ไว้ให้ลูกของตน เพราะต้องการให้ลูกเผชิญชีวิตและหาเงินด้วยตนเอง ส่วนนิกรม กรมดิษฐ์ แห่ง
อมตะกรุ๊ป เป็น ๑ ใน ๔๐ อันดับมหาเศรษฐีเมืองไทย สามารถบริจาคเงิน ๕,๐๐๐ ล้านบาทให้
มูลนิธิอมตะ เพื่อทำประโยชน์คืนกำไรแก่สังคม เจกเซนตระกูล โสภณพนิช มีมูลนิธิโสภณพนิช
ปีนี้บริจาคเงิน ๘๔ ล้าน เพื่อเป็นทุนการศึกษาแก่นักเรียนเรียนดีแต่ยากไร้ เพื่อให้ศึกษาต่อทางการ
แพทย์ ไม่ว่าจะป่วยหรือพยายาลตลอดจนบุคลากรทางการแพทย์ เพราะเล็งเห็นภาวะขาดแคลน
ที่เกิดขึ้นในประเทศ ที่สูญเสียบุคลากรทางการแพทย์ไปให้ประเทศอื่นๆ เกิดภาวะสมองล่อง(brain
drain) จำเป็นต้องมีบุคลากรทางการแพทย์มาทดแทน เพื่อความผาสุกของพลเมืองไทย เป็นต้น

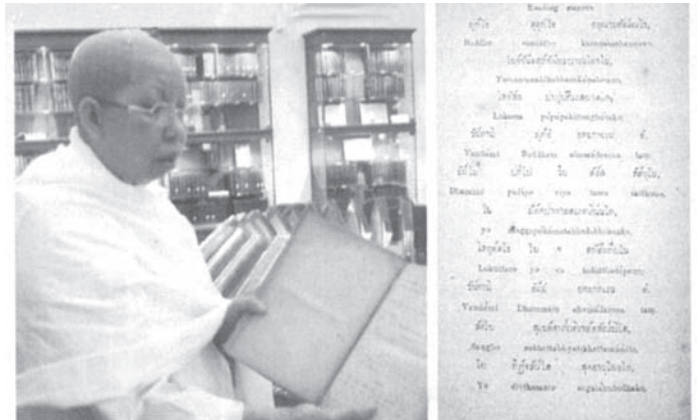
เยาวชนคนเก่งสามารถคว้าเหรียญเงินและเหรียญทองแดงจากนวัตกรรมใหม่ รุ่นยนต์
ช่วยชีวิตที่ไปแข่งขันที่ประเทศฮ่องกง ทีมนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนคร
เหนือ จำนวน ๕ คน รายละเอียดสามารถเปิดดูได้ที่ www.trb.or.th สมาคมวิชาการหุ่นยนต์ไทย

ข่าวจากหนังสือพิมพ์คมชัดลึก “พบพระไตรปิฎกฉบับรัชกาลที่ ๕ เทียบอักษรโรมันชุดแรก เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน รศ.ดร.สุภาพร ณ บางช้าง (อาจารย์แม่ชีวิมุตติยา) ประธานหอพระไตรปิฎกนานาชาติ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวว่าก่อนหน้านี้หอพระไตรปิฎกได้รวบรวมพระไตรปิฎกฉบับต่างๆ ทั้งที่เก่าหายาก เช่น พระไตรปิฎกสุวรรณภูมิ ไทเขิน ล้านนา เชียงตุง และของใหม่ในสมัยต้นรัตนโกสินทร์ถึงรัชกาลที่ ๕ ได้มาจากผู้มีจิตศรัทธานำมามอบให้และค้นคว้าจากหอสมุดแห่งชาติเพิ่มเติม ที่หอสมุดได้พบพระไตรปิฎกฉบับจุลจอมเกล้าบรม-บรรณมิกราช พ.ศ.๒๔๓๖ (ร.ศ.๑๑๒) รัชกาลที่ ๕ จึงขออนุญาตทางหอสมุดถ่ายสำเนานำมาจัดพิมพ์ไว้ในหอพระไตรปิฎก

เมื่อศึกษาพบว่าพระไตรปิฎกชุดหายากมีคุณค่าสูง พิมพ์ชุดแรกของโลก พิมพ์เป็นภาษาบาลีอักษรสยามนำไปเทียบเสียงเป็นอักษรโรมัน ให้อัญเชิญพระราชนิพนธ์คาถาสรรเสริญพระรัตนตรัยในรัชกาลที่ ๔ แสดงในอักษรโรมันด้วย เพื่อเป็นตัวอย่างการเทียบพยัญชนะและการออกเสียงอักษรไทย-บาลี กับอักษรโรมัน-บาลี เช่น พุทโธ เป็น Buddho วันทามิ เป็น Vandami พระราชทานแก่สถาบันสำคัญในต่างประเทศกว่า ๒๖๐ แห่งทั่วโลก เช่น สหรัฐอเมริกา ฝรั่งเศส อังกฤษ สวีเดน ออสเตรเลีย ฯลฯ ในเอเชีย ญี่ปุ่น ศรีลังกา อินเดีย และพระราชทานไปยังวัดต่างๆ ๕๐๐ วัดทั่วประเทศ เพื่อเฉลิมฉลองครองราชย์ครบ ๒๕ ปีของพระองค์

รศ.ดร.สุภาพร กล่าวต่ออีกว่า สาเหตุรัชกาลที่ ๕ พิมพ์พระไตรปิฎกฉบับนี้ ทรงเห็นว่ารอบบ้านเราเวลานั้นกำลังตกเป็นเมืองขึ้นของชาติตะวันตกไปหมดแล้ว พระองค์ทรงเห็นบ้านเราจะจะไม่ปลอดภัย จึงเชิญพระเถระผู้ใหญ่ เสนาบดีข้าราชการทุกฝ่ายมาประชุม ที่วัดพระศรีรัตนศาสดาราม (วัดพระแก้ว) ทำอย่างไรช่วยกันปกป้องรักษาเอกราชของชาติไว้ให้ได้ พระไตรปิฎกฉบับนี้จึงเป็นส่วนหนึ่งของการรักษาอธิปไตยของชาติได้ประกาศให้นานาชาติรู้ว่า ประเทศสยามนับถือพระพุทธศาสนา

หอพระไตรปิฎก ร่วมกับศูนย์หนังสือจุฬาฯ จัดทำหนังสือ นโม ไตรสรณคัมภ์ โครงการแปลและศึกษาพระไตรปิฎก ฉลองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี ได้สำเนาอักษรสยาม - โรมันมาใส่ไว้ นำมาเผยแพร่ให้แก่สถาบันการศึกษาและผู้สนใจทั่วไป”

■ เล่มแรกของโลก ■ รศ.ดร.สุภาพร ณ บางช้าง (อ.แม่ชีวิมุตติยา) ประธานหอพระไตรปิฎกนานาชาติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โชว์พระไตรปิฎกฉบับจุลจอมเกล้าบรมบรรณมิกราช พ.ศ.2436 (ร.ศ.112) รัชกาลที่ 5 ชุดหายากมีคุณค่าสูง พิมพ์ชุดแรกของโลก พิมพ์เป็นภาษาบาลีอักษรสยาม นำไปเทียบเสียงเป็นอักษรโรมัน พระราชทานแก่สถาบันสำคัญในต่างประเทศกว่า 260 แห่งทั่วโลก (รายละเอียดหน้า 2)

ภาพจาก น.ส.พ. คมชัดลึก

ใครสนใจเรื่องพระไตรปิฎกเชิญศึกษาได้

ขอร่วมแสดงมุทิตาจิตกับ ๑๘ เมธีดำนวัตกรรมการในปีพุทธศักราช ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นบุคลากรวิจัยและนักวิชาการผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่างๆ จากสถาบันการศึกษาและหน่วยงานวิจัย และนักวิจัยในบริษัทเอกชน ดังนี้

๑. ศ.ดร.อรอนงค์ นัยวิกุล ภาควิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

๒. ผศ.มาลี ชัมศรีสกุล ภาควิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเกษตร คณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

๓. นายวิฑูรย์ เรืองเลิศปัญญากุล เลขานุการมูลนิธิสายใยแผ่นดิน

๔. รศ.ดร.วิชัย เชิดชูวิศาสตร์ ภาควิชาชีวเคมี คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๕. นายสมบัติ วนาอุภัมภ์กุล ผู้จัดการแผนกวิจัยผลิตภัณฑ์ ส่วนวิจัยและพัฒนาสินค้า บริษัท อินเทอร์เน็ตในชนันแนล แลบบอราทอรี่ส์ จำกัด

๖. ดร.อุษาวดี ถาวรระ หัวหน้าฝ่ายชีววิทยา และนิเวศวิทยา ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับกอง (DIO) สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุข กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

๗. รศ.ดร.จิตต์ลัดดา คักตาทิพาณิชย์ ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

๘. รศ.ดร.นภาพรพรน นพรัตน์ราภรณ์ ภาควิชาจุลชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

๙. รศ.ดร.สุวบุญ จิรชาญชัย วิทยาลัยปิโตรเลียมและปิโตรเคมี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑๐. ดร.รัฐ พิษมายากร ภาควิชาชีวเคมี คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑๑. ดร.สรวิศ เผ่าทองคุษ ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๑๒. ดร.วรเทพ มุฑูวรรณ สถาบันวิทยาศาสตร์ทางทะเล มหาวิทยาลัยบูรพา

๑๓. ศ.ดร.จงจิตร หิรัญลาภ คณะพลังงานและวัสดุ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

๑๔. ศ.ดร.ลำเรียง จักรใจ คณะภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

๑๕. ดร.เจดศักดิ์ ไชยคุนา ภาควิชาวิศวกรรมเคมี คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑๖. รศ.ดร.อิทธิพล แจ่มชัด ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

๑๗. ผศ.อภิเนตร อุณากุล สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

๑๘. รศ.ดร.เพลินพิศ บุษชาธรรม คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

เรื่องดีๆอย่างนี้ คอลัมน์นี้ยินดีรับเรื่องเพื่อร่วมฉลองการครองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปีของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นกรณีพิเศษ หากท่านผู้อ่านมีเรื่องดีๆ จะนำเสนอเชิญติดต่อมายังที่อยู่มูลนิธิหรืออีเมลข้างต้นได้

หลักการ ดูหนังดูละคร

ชื่อเรื่อง สุดจอกคือ ชื่อ จริ่งใจ และมีหัวใจ
(สงครามแห่งความรัก)

ชื่อคนดู พลังเพ็ญ คำดั่งวง

๑. เกิดอริยญาณ (เห็นทุกข์)

❖ เห็นทุกข์อะไรบ้างจากหนังเรื่องนี้ ?

ที่ชัดๆ คือเรื่องความรัก ระหว่างราคะ
ของคนสองคน เพราะเมื่อไปผูกพันกับใคร
ความทุกข์จะตามมาทันที ไม่ว่าจะรักแบบหญิงชาย
หรือ แม่ผูกพันกับลูก เห็นฉากที่สุจินรู้ตามจริง
ว่ายุนมีนิสัยเลวยังไง ทั้งๆที่รู้ ตัวเองก็เจ็บ
ปวดอยากจะช่วยเหลือให้ผู้หญิงดีขึ้น แต่ก็ดีขึ้น
ไม่ได้ เพราะผู้หญิงมีความทะเยอทะยานมาก
ตัวเองโหมเหะ ก็ยิ่งทุกข์มากขึ้น

อีกฉากหนึ่งคือฉากที่แม่ของสุจินร้องไห้
ตอนลูกตาย และฉากที่เข้าไปทำร้ายยุนมีเพราะ
รู้สึกว่ายุนมีเป็นต้นเหตุที่ทำให้ลูกตาย โทสะขึ้น
จนควบคุมตัวเองไม่ได้

❖ แล้วสาเหตุของทุกข์นั้นมาจากอะไร?

เพราะไม่ได้เรียนรู้จริงๆว่า ไม่มีสิ่งใดที่จะ
ได้สมใจตัวเอง อยากให้ได้อย่างนั้นก็ไม่ได้ ไม่ว่าจะ
จะเป็นสุจินหรือแม่ของเขา และยุนมีถ้าเขารู้จัก
หยุดสักนิด ไม่ทะเยอทะยานมากเกินไป ชีวิตก็
ไม่ต้องเจอกับความทุกข์มากมายขนาดนี้

๒. ทำการปฏิบัติ (สู้กับผัสสะ)

❖ ดูฉากรัก, ริษยา, รุนแรง, เศร้า ฯลฯ มีวิธี
ทำจิตทำใจพิจารณาสู้กิเลสนั้น ใช้อย่างไร

ฉากรักระหว่างพระเอกกับนางเอก ดูแล้ว

บางทีก็มีบ้างที่เห็นเป็นความสุข แต่พอพิจารณา
มันก็แค่สุขหลอกลวง ไม่นานความทุกข์ก็ยึดยาว
จะตามมา ฉากริษยา เห็นชุนมีโดนแกล้งใจมัน
ก็นึกเกลียดคนที่แกล้ง แต่ก็พิจารณาถ้าเป็นเรา
ทำยังไงเราถึงจะให้อภัยกับคนที่ทำร้ายเราได้
และก็นึกถึงสิ่งที่ต้องเจอ อะไรก็เป็นสิ่งที่เราต้อง
ฝึกเรียนรู้ และแก้ไขให้ดีขึ้น โทสะก็พยายาม
มองเข้าหาตัวเองทำยังไงจะไม่ให้เกิดความทุกข์
ขึ้นที่จิตใจ เพราะมันเกิดขึ้นแล้วก็ทุกข์ทั้งนั้น

๓. อดพลังกุศล(ซาบซึ้งในคุณความดี)

❖ ประทับใจความดีหรือแง่คิดดี ๆ อะไรบ้าง

ประทับใจสุจินในแง่ที่แม่ผู้หญิงจะร้ายยังไง
ก็ยังยอมช่วยเหลือ ไม่คิดจะทำร้าย เพราะถ้า
เราให้อภัยกับคนที่ทำร้ายเราได้ ในชีวิตจริง ๆ

ความทุกข์ของเราจะลดลงทันที **ประทับใจความกตัญญูและเสียสละของซุนมี** แม้เขาอยากจะทำในสิ่งที่เป็นความสุขของตัวเอง แต่เขาก็ตัดสินใจเลือกที่จะตอบแทนบุญคุณ และความมีน้ำใจความเป็นสัจชาติแห่งคนตรงของซุนมี เพราะไม่ว่าจะอยู่ต่อหน้าหรือลับหลังก็มีความสุข ไม่ต้องคอยหวาดระแวงเหมือนยูนมีที่ต้องโกหกคนอื่น ซึ่งบางทีเขาไม่ได้ทำคนอื่นก็มองว่าเขาเป็นคนทำ ทำให้เขาไม่มีความสุข

❖ มีสำนวนดี ๆ หรือคำคมอะไรไว้จดจำ

“รักที่แท้จริงคือการเสียสละไม่หวังผลตอบแทน”

“บางครั้งคนเราต้องพึ่งตนเองเมื่อถึงเวลา”

“ให้ไกลภัยกับความผิดพลาดของตัวเองและแก้ไขมัน”

“คนเราเลือกเกิดไม่ได้ แต่เลือกทางที่จะเดินได้”

๔. พิกพปโลกวิฑู เพิ่มพหูสูต (รู้เท่าทันโลกกว้าง)

❖ ได้เรียนรู้โลก รู้สังคมตรงไหนบ้าง

ได้เรียนรู้ว่าไม่ว่าจะอยู่ในสังคมไหนก็ล้วนแล้วแต่แสวงหาลาภ-ยศ-สรรเสริญ สังคมแห่งชื่อเสียงและหน้าตา เพราะเรียกว่าอยู่ในวงการสื่อถือว่าเป็นอะไรที่หลายคนต้องรู้จัก ถ้าสังคมไหนเป็นสังคมที่อย่างน้อยมีคนที่มีน้ำใจ คอยช่วยเหลือคนอื่น แม้เล็กแม้น้อยเช่นฉากที่ซุนมี แม้แค่เห็นอาจารย์เก็บของที่หล่นก็ไม่ละเลย มีน้ำใจเพราะสังคมทุกวันนี้ขาดคุณลักษณะนี้มาก แม้แต่ในครอบครัวทุกวันนี้ก็เป็นลักษณะต่างคนต่างอยู่ ไม่ใช่แค่สังคมเมืองเท่านั้น ต่างจังหวัดทุกวันนี้ก็เกือบจะเห็นวัตถุเป็นเรื่องใหญ่ไปแทบจะหมดแล้ว

ข้าพเจ้ารู้สึกเฉยๆกับเพื่อนร่วมงานคนหนึ่ง ไม่ได้รัก แต่ก็ไม่ได้ชัง ได้แต่รับรู้ และเห็นพฤติกรรมของเขา ทั้งจากคำบอกเล่าของผู้อื่น และจากที่เราเห็นเอง รู้สึกว่าเขามีแต่พฤติกรรมในด้านลบโดยตลอด อาจเป็นเพราะเราไม่ได้ใกล้ชิดกัน ทำงานคนละแผนก ไม่ค่อยได้ร่วมงานกัน วันหนึ่งมีเหตุการณ์เกิดขึ้น จึงทำให้ข้าพเจ้าได้รับรู้ถึงความดีงามของเขา เพราะมีเด็กในทีมงานบาดเจ็บถูกกระชกบาด แผลค่อนข้างลึก พวกเรากำลังพยายามว่าจะนำเด็กคนนั้นไปทำแผลที่โรงพยาบาลอย่างไร เขาคอนนั้นก็เอ่ยปากที่จะเป็นผู้นำผู้บาดเจ็บส่งโรงพยาบาลด้วยรถของเขา

ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจในความมีน้ำใจของเขาเป็นอย่างมากจึงทำให้สะดุดในความคิดของตนเองว่าจริงๆแล้วในคนคนเดียวกัน มีทั้งความดีและไม่ดีอยู่ในตัว เพียงแต่ว่าเราจะพยายามมองหาความดี จากตัวเขาหรือไม่เท่านั้นเอง หรือคอยแต่จะมองหาความไม่ดีของคนอื่น....

 ชกานุตม์ ไตรรัตน์ไพลาตล

ความเชื่อ ที่ไม่น่าเชื่อ

เรื่องของเรื่องมีอยู่ว่า เมื่ออาทิตย์ที่แล้วบังเอิญได้อ่านหนังสือพิมพ์ไทย(จากอินเทอร์เนต) เล่มหนึ่ง เห็นข่าวที่ไม่น่าสำคัญแต่น่าสนใจมากอยู่ ข่าวหนึ่ง นั่นก็คือข่าวของพืชประหลาด ที่งอกโผล่ขึ้นมาจากพื้นดิน มีรูปร่างเหมือนกับพานพุ่ม ที่ใช้ในการถวายสักการะ(ตามที่น.ส.พ. นั้นเขียนบรรยาย) ได้มีผู้คนไปทำการกราบไหว้ เพื่อขอหวย ! กันมากมาย มีรูปประกอบคำบรรยายด้วย เป็นรูปของกลุ่มคนนั่งคุกเข่าอยู่กับพื้น ถือธูปพนมมืออยู่ด้านหน้าของต้นพืช(ไม้)ศักดิ์สิทธิ์...นั้น

ดูแล้วไม่เห็นจะเป็นข่าวที่สำคัญอะไรเลย.... ใช้แล้วถ้าคุณเห็นหรือได้ยินข่าวแบบนี้ทุกวันหรือบ่อยๆ คุณก็จะมองเห็นเป็นเรื่องธรรมดา **คนที่ไม่เชื่อ** ก็คงแค่ยกไหล่ แล้วก็คิดว่า มาอีกแล้วพวกมงาย **คนที่**

สนใจ(หรือเชื่อ)ก็จะตะเกียกตะกายค้นหาว่า อยู่ที่ไหน จะได้ไปกราบ(เพื่อขอหวย)บ้าง **แต่มีสักกี่คนที่** จะอยากรู้หรือค้นหาว่า มีอะไรผิดปกติกับพืชต้นนั้น หรือเปล่า เช่น อาจเป็นพันธุ์ไม้ที่หายากในโลก เป็นต้นไม้ที่ถูกโรคไม้คูกคาม หรืออาจเป็นแค่กะหล่ำปลี ที่ออกมามีรูปร่างบิดๆเบี้ยวๆ ฯลฯ อะไรทำนองนี้ และเมื่อใครบ้างไหมที่จะคิดว่า **จริงแล้ว** ไม่ได้มีอะไรที่ผิดปกติกับพืชต้นนั้นหรอก **แต่ความ** ผิดปกติอยู่ที่คนต่างหาก! **ซึ่งก็เริ่มจากความบิดๆ** เบี้ยวๆทางสมอง และขยายขอบเขตออกไปจนถึง **ความบิดๆเบี้ยวๆในสังคม** ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการไม่ให้ความสำคัญในการศึกษา แสวงหาความรู้รอบตัว หรือความยากจนที่หาทางออกไม่ได้ (เพราะไปเชื่อที่เขาสัญญาว่า จะให้โทรศัพท์มือถือฟรี

ไปกินใหญ่ -
หน่อไม้ประเภทที่ปลายนอกบิดเป็นเกลียวงอหูดขึ้นจากคอไม้ที่ตายแล้ว ชาวบ้าน ต.วัดจันทร์ อ.เมืองพิษณุโลก เชื่อว่าเป็นหัวพญานาค หากกินนำไปจุดรูปเทียนไหว้อหวนขอเบอร์กินออกใหญ่ เมื่อวันที่ 23 ส.ค.ที่ผ่านมา

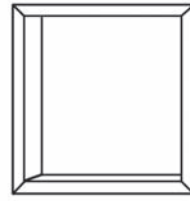
หรือสัญญาที่ว่า ความจนจะหมดไปจากประเทศภายในสิบปี...เพราะคนยากคนจน...ตายหมดนะสิ?)

ไม่ว่าจะเหตุผลไหนก็ตาม ผู้เขียนเองรู้สึกงงงนินิดๆ ในตอนแรกว่า **ยังมีคนไทยที่ยังเชื่อเรื่องแบบนี้อยู่อีกหรือ** อันนี้ไม่ได้หมายถึงคนตะวันตกไม่เป็น ก็เคยได้ยินเหมือนกัน แต่ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องที่ค่อนข้างจะดั่งต่อง และมองเป็นเรื่องขบขันมากกว่า อย่างเช่นมีคนพบว่าแผ่นขนมปังของเขามีราขึ้นเขียวเลย คงใกล้จะเน่าแล้ว เขาก็เอาไปประกาศขายทางอินเทอร์เน็ต ก็มีการประมูล และสามารถขายขนมปังแผ่นนั้นได้เงินมากพอสมควร ผู้อ่านคงสงสัยว่า ขนมปังขึ้นราอะไรยังสามารถขายได้อีก ก็เป็นความบังเอิญนะ เพราะคนขายอ้างว่า ราที่ขึ้นบนขนมปังเป็นรูปพระแม่แมรี ซึ่งท่านเป็นที่เคารพใน

กลุ่มชาวคริสตาคาทอลิก คือพีแก็ดถ่ายรูปโดยมีคำบรรยายอย่างน่าจูงใจ **“ปาฏิหาริย์ของพระแม่แมรี!”** เป็นไง ก็อุตส่าห์มีคนเข้าลือกประมูลกันใหญ่ คติของเรื่องนี้ก็คือ **เมื่อมีคนนำออกมาเสนอตัว ก็มักจะมีคนนำกว่าออกมาขายรับ คือถ้าคุณกล้าเอามาขาย ผม(ดิฉัน)ก็กล้าที่จะซื้อ เป็นงั้นไป**

ที่นี้ก็เข้ามาที่บ้านเรา คนที่พบพีชต้นนี้เป็นคนแรก น่าจะชุดขึ้นมาปลูกที่บ้านของตัวเองก่อน จากนั้นก็ค่อยประกาศขายที่หลัง จะทางเน็ต หรือหนังสือพิมพ์ก็แล้วแต่สะดวก เชื่อเลยว่าต้องมีคนมาขอซื้อ เพราะเท่าที่รู้มา เศรษฐีไทยที่มีเงินเป็นล้านแต่มีพลังหัวเท่าถั่วเขียวก็เยอะ งานนี้อาจจะดังและทำเงิน มากกว่าขนมปังที่ขึ้นรารูปพระแม่แมรีเสียอีก

ที่ที่ผู้เขียนทำงานมีพนักงานอยู่ประมาณ สิบกว่าคน เป็นคนไทยอยู่ ๖-๗ คน ที่เหลือส่วนใหญ่เป็นชาวยุโรป ที่ทำงานเป็นร้านอาหารสองชั้น ชั้นบนเป็นอาหารฝรั่ง ชั้นล่างขายของแนวตะวันออก ซึ่งเลือกคัดอาหารที่มีชื่อเสียงของแต่ละประเทศ ในโซนเอเชีย โดยกลุ่มคนไทยจะทำงานอยู่ชั้นนี้

ตอนที่ตัวเองถูกย้ายมาอยู่ที่นี้ใหม่ๆ เมื่อหลายปีมาแล้ว ก็ทำงานเกี่ยวกับด้านบัญชี และเป็นฝ่ายบุคคล จนกระทั่งได้รับการขอร้องจากเบื้องบน ให้ช่วยดูแลเรื่องการบริหารด้วย เราก็รับทำด้วยความยินดี เพราะจะได้มีโอกาสยืดเส้นยืดสายบ้าง

เข้าวันหนึ่ง ขณะที่เดินตรวจดูความเรียบร้อยไปรอบๆ ก็สังเกตเห็นจานใบเล็กๆ วางอยู่มุมห้องด้านบน ซึ่งติดกับหน้าต่างสูงของตัวอาคาร ก็เลยลองๆ เข้าไปดู เพราะรู้สึกสงสัยอยู่ตะหงิดๆ แล้วสิ่งที่ตัวเองสงสัยก็เป็นความจริง ก็เลยเรียกพนักงานห้องๆ ที่ร้านมาถามว่า **นี่เป็นจานอะไร** เขาก็บอกว่า **นั่นเป็นจานถวายเจ้าที่** เราก็ถามว่า **เจ้าที่ที่ไหน ชื่ออะไร พูดภาษาไทยหรืออังกฤษ** เขาก็บอกว่า มีการทำอย่างนี้มานานแล้วตั้งแต่รุ่นก่อนๆ เพราะเขาไม่ต้องการลบหลู่เจ้าที่เจ้าทาง จากนั้นก็อธิบายอีกว่า **เวลาเขาเอาอาหารมาถวายก็จะกราบไหว้ และขอให้ท่านช่วยให้ร้านขายดีๆ....**

ตัวเองอึ้งไปพักใหญ่ๆ เพราะนึกไม่ถึงว่ามาอยู่ไกลบ้านไกลเมืองขนาดนี้ วัฒนธรรมความเชื่อ

ต่างๆ ก็ยังอุตส่าห์ตามมาหลอกหลอน พนักงานไทยทุกคน(ที่ร้าน)เรียนจบมาจากเมืองไทย อย่างน้อยก็ปริญญาตรี มาทำงานหาเงินเพื่อช่วยในค่าเรียนต่อปริญญาโท หรือเสริมความรู้ในด้านที่แต่ละคนสนใจ แต่ก็ยังไม่ยอมละทิ้งสิ่งเหล่านี้ **ที่เรื่องไปทำบุญที่วัดในช่วงเทศกาล หรือวันสำคัญของตัวเอง กลับไม่ยอมทำกัน**

จากนั้นมา เวลาเราเดินผ่านตรงมุมนั้น เราก็เหลือบมองโดยอัตโนมัติ บอกไม่ถูกว่าเป็นเพราะขวางหูขวางตา หรืออยากจะทำอะไรสักอย่าง แต่นึกไม่ออก

บางครั้งสังเกตเห็นลูกค้าชี้มือไป ถามว่ายูลืมเก็บจานหรือเปล่า เพราะอาหารดูเหมือนกำลังจะบูด เรานึกขำ แต่ไม่เคยคิดที่จะเข้าไปอธิบายให้ฝรั่งเข้าใจ ปล่อยให้พนักงานตะล่อมตะแล่ม เอาตัวรอดกันเอง หรือบางที พนักงานฝรั่งก็มาถามว่านั่นจานอาหารใคร ทำไม่มีอาหารอยู่นิดเดียว ใครกำลัง diet หรือ อะไรแบบนี้เรื่อยๆมา

จนกระทั่งวันหนึ่ง มีพนักงานจากบริษัทเซ็คตระจก มาทำการเซ็คตระจกที่ร้าน เมื่อเสร็จจากการป็นไปเซ็คตระจกหน้าต่าง เขาก็เดินมาหาผู้เขียนพร้อมกับถือจานใบน้อยใบนั้นมาด้วย แล้วก็พูดว่า **ขอบคุณมากสำหรับอาหาร** จากนั้นก็ยกจานกระดกขึ้นหน่อยเป็นการย้ำในคำพูด เราก็มองไปที่จาน ก็เห็นอาหารซึ่งวันนั้นเป็นพาสต้า อาหารอิตาเลียน พร้อมกับถ้วยกาแฟใบน้อยวางอยู่เคียงกัน ก็ให้รู้สึกหนาวอวบ ฝั่งจะนึกออกกว่าเกิดอะไรขึ้น เนื่องจากก่อนหน้านั้นเคยมีคนบอกว่า ไม่รู้ใครแอบทานอาหารที่เอาไปถวายเจ้าที่ เรายังเคยตอบเขาไปว่าสงสัยตัวเจ้าที่เองละมัง

พนักงานเซ็คตระจกคนนี้ จะมาทำงานอาทิตย์ละครั้ง ช่วงกลางอาทิตย์ เวลาประมาณสิบเอ็ดโมงเช้า ซึ่งมักจะตรงกับเวลาที่พนักงานทานอาหาร เขาคงคิดว่าเด็กที่ร้านแบ่งอาหารให้ทาน โดยการไปวางไว้ที่บนชั้น ซึ่งอยู่ด้านล่างของหน้าต่าง ไม่รู้ทานไปที่ไหนแล้ว ที่ผ่านมาน้องๆ พนักงานคิดกันว่า

พวกฝรั่งในร้านคงล้อเล่น มาถึงตอนนี้เราก็หวังว่าให้เป็นเช่นนั้นเสียดีกว่า

เรายืมให้กับพนักงานเซ็คตระจก แล้วก็เอื้อมมือไปดึงจานจากเขา ปากก็พูดว่า

ขอโทษมากเลยที่พนักงานฉันแบ่งอาหารให้

คุณน้อยมาก เดี่ยวจะ让他ไปตัดให้คุณใหม่ละ จากนั้นเราก็ตื่นไปบอกให้น้องๆตัดอาหาร(จานปกติ)ใหม่ แล้วให้พนักงานเซ็คตระจกคนนั้น ไปนั่งทานอาหาร เมื่อพนักงานเซ็คตระจกไปแล้ว เราก็เรียกน้องๆมาคุยว่า **ต่อไปนี้ขอสั่งห้ามไม่ให้ใครตัดอาหารถวายเจ้าที่อีก และทุกครั้งที่พนักงานเซ็คตระจกมาทำงาน ขอให้เรียกเขาทานข้าวด้วย เพราะนี่คือความเป็นชาวพุทธ** เนื่องจากเราไม่ค่อยมีโอกาสได้ทำบุญ แต่เมื่อเรามีโอกาสได้ทำทาน ก็ไม่ควรให้โอกาสนั้นเสียไป **ส่วนเรื่องเอาอาหารไปถวายเจ้าที่นั้น ไม่ใช่การกระทำของชาวพุทธ อาหารเสียไปโดยเปล่าประโยชน์** เพราะแม้แต่วัวมด หรือหนูก็ไม่มีให้เห็น ว่าแอบมากิน ดังนั้นโอกาสที่จะได้บุญนั้น แหมมองไม่เห็น(ที่จริงอยากจะทำบุญแต่ไม่มีโอกาส) จะบอกว่ามองไม่เห็นเลยมากกว่า)

กลับมานั่งคิดอยู่พักใหญ่ว่า **เราได้ไปทำร้ายน้ำใจใครหรือเปล่า** ก็คิดเข้าข้างตัวเองว่า **ทำไปด้วยความหวังดี** เพราะปล่อยให้เกิดขึ้นมานานแล้ว กำลังนั่งคิดฟุ้งซ่านอยู่คนเดียว น้องชายคนหนึ่งเดินมาหา แล้วพูดว่า **ที่พี่บอกให้พวกผมหยุดทำนะดีนะครับ** เพราะจริงๆแล้วไม่มีใครอยากทำสักคน แต่ไม่รู้จะทำยังไง.....

เราแทบไม่เชื่อหูตัวเองกับสิ่งที่ได้ยินอะไรกัน ไม่มีใครอยากทำสักคน....แล้วทำไมไม่มีใครตัดสินใจหยุดทำกัน(วะ)!

ท่านผู้อ่านช่วยออกความเห็นหน่อยได้ไหมว่าทำไมน้องๆคนไทยถึงไม่สามารถหยุดการถวายอาหารเจ้าที่ จนกระทั่งถูกสั่งบอกให้หยุด ถึงได้หยุด?

ฝากตะวัน

(Diary From London)

โก่งที่วัด

อันที่จริง ในชีวิตของคนเรานั้น ถ้ามีข้าวปลาพอกิน มีน้ำจืดพอดื่ม มีปัจจัย ๔ พอสมควรแก่ความต้องการอันจำเป็นแล้ว ก็ไม่ควรทุกข์ร้อนเรื่องใดๆอีก...

มนุษย์เราถ้าไม่ต้องการอะไรมาก ก็ไม่ต้องแสวงหามาก จริงไหมครับ? จะมีเวลาสำหรับสงบสุขได้มาก มีการใช้จ่ายน้อย.....และความสุขนั้น ยังประณีตสุขุมอีกด้วย

ยายงก เป็นแม่ม่าย สามีตาย อายุประมาณ ๕๐ เศษ แกมีลูกสาว ลูกชายทั้งหมด ๔ คน ฐานะของยายงก จัดอยู่ในชั้นดี แกมีที่สวนที่นาอยู่หลายแปลง ให้เช่าเช่าบ้าง ทำเองบ้าง พอทำมาหากินได้สะดวก มีความสุขตามอัตภาพ บ้านของยายงกอยู่ติดกับวัด แต่ยายงก ไม่เคยทำบุญที่วัดบ้านตัวเองเลย กลับไปทำบุญวัดอื่น ครั้นถูกเพื่อนบ้านถามถึงเหตุผล ว่าทำไมถึงไม่ทำบุญที่วัดติดกับบ้านของตัวเอง ก็ได้รับคำตอบว่า “ไม่ชอบท่านสมภารวัดนี้” ทั้งนี้เนื่องมาจากตอนที่สามีของยายงกยังไม่ตาย มีเด็กวัดเข้าไปลักขโมยผลไม้ในสวนของแกอยู่บ่อยๆ แกนำเรื่องไปบอกท่านสมภารให้ลงโทษเด็กวัดบ้าง แต่ท่านสมภารกลับเข้าข้างเด็กวัด โดยบอกว่าคนขโมยไม่ใช่เด็กวัด เพราะยายงกไม่อาจชี้ตัวเด็กวัดได้ว่า “คนใดขโมย” ที่ของวัดด้านหลังนั้นติดกับที่ของยายงก มีกอไผ่ที่ยายงกปลูกเป็นแนวยาวขวางที่อยู่

ต่อมาท่านสมภารและชาวบ้าน เห็นว่ายายงกรุกล้ำที่ธรณีสงฆ์เข้าไปเรื่อยๆ โดยใช้ “กอไผ่” เป็นเครื่องมือ เพราะในปีหนึ่งๆ กอไผ่ได้แตกหน่อออกไปทุกปี ยายงกจะตัดต้นเก่าลง และถางที่ล้ำเข้าไปในเขตวัด ตามที่กอไผ่แตกหน่อขึ้นมาจึงให้มรรคนายกไปชี้แจงพูดขอคืนที่วัด

ที่ติดเขตบ้านของแก แต่ยายงกไม่ยอม ทหาว่าสมภารและชาวบ้านโกงที่ของแก เพราะมีกอไผ่เป็นเขตอยู่ ขอให้เอาหลักฐานมาพิสูจน์ว่าที่วัดถึงแค่นั้น....แล้วแกจะคืนที่ให้ ... ที่ในชนบทเวลานั้นส่วนมากไม่มีโฉนดตราจองไว้เป็นหลักฐานเลย เพราะคนที่ยกที่ให้วัด กำหนดรู้ด้วยสายตา และกำหนดเอาต้นไม้เป็นเขต จากต้นหนึ่งไปยังต้นหนึ่ง จึงไม่สามารถหาหลักฐานไปยืนยันได้...

เวลาผ่านไปประมาณครึ่งปี วันหนึ่งยายงก รู้สึกปวดหัวจึงหายากิน แต่อาการปวดกลับเพิ่มมากขึ้นๆ ทำให้แกได้รับทุกข์เวทนายิ่งนัก จะนอนบนที่นอนก็นอนไม่ได้ ต้องนั่งพึงเสากี๊อบทุกวัน ต้องร้องไห้ครวญครางอย่างน่าเวทนา...

วันหนึ่งยายงกนั่งพึงลูก กลับไปเต็มตื่น พอลืมตาขึ้นก็มองหน้าลูกชายที่กำลังประคองอยู่ บอกว่าให้ไปนิมนต์สมภารกับพระลูกวัดมาอีก ๔ รูป ลูกชายสงสัยถามว่า “จะนิมนต์ท่านมาทำอะไร?” ยายงกบอกว่า

“แม่ทำบาปเอาไว้ แม่คิดได้แล้ว ไผ่ที่แม่ปลูกเอาไว้ปีหนึ่งๆมันแทงหน่อล้ำที่วัดเข้าไปมาก ที่ของวัดแม่ไปโกงวัดมา แม่เจ็บป่วยคราวนี้ เป็นเพราะกรรม นอนที่ไรเหมือนมีหนามไผ่แทงทุกครั้ง จะถวายที่คืนวัด ให้หมดเวรเสียที !!!”

ในที่สุดยายงกก็ถวายที่คืนวัด และขออโหสิกรรมต่อพระ หลังจากนั้นยายงกก็นอนได้ไม่เจ็บปวดเลย ☆

ปรีดี อุภัย

**เรา
ทำ
ได้**

"เมื่อลงมือกระทำ จงเชื่อมั่นว่าต้องสำเร็จ"

ไม่ว่าสิ่งนั้นจะยากเย็นสักปานใด บอกกับใจอยู่เสมอว่าเราทำได้
เราทำได้..... ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณทววจนะนี้ ช่างไพเราะจับใจเสียเหลือเกิน ทำให้รู้สึกเชื่อมั่น เราจะ
ไม่มีวันล้มเหลว

รู้จักให้กำลังใจตัวเอง ช่วยเหลือมือกระทำงานได้อย่างเชื่อมั่น ว่าต้องสำเร็จแน่
การต่อสู้กับอุปสรรคบนเส้นทางชีวิต บ่อยครั้งเหมือนกันที่เราพ่ายแพ้ ด้วยปัจจัยหลายประการ
แต่เราจะไปโทษองค์ประกอบอื่นคงไม่ได้ เพราะเท่ากับว่าเราปกป้องตัวเอง และพยายามกลบเกลื่อนความผิดพลาด
นั้น ปิดความรับผิดชอบออกห่างตัว การกระทำเช่นนี้ไม่ประเสริฐเลย เพราะเท่ากับปิดประตูพัฒนาตัวเอง
ยอมรับความจริงว่าเราไม่เก่งพอ ผิดพลาดไปแล้ว และพร้อมจะแก้ไขใหม่ อย่างนี้จะประเสริฐกว่า
ทุกครั้งที่คุณพ่ายแพ้ต่ออุปสรรค... ข้าพเจ้าจะไม่โทษใคร และจะไม่ทับถมความผิดตน จน
ก่อทุกข์ที่ใจ แต่จะบอกกับตัวเองว่า ... "สักวัน เราต้องชนะ...สักวันเราต้องชนะ... สักวัน ...เราต้องชนะ..."
ข้าพเจ้าตอกย้ำตัวเองเสมอ วันนี้แพ้ไม่เป็นไร トラบใดเรายังสู้ไปเรื่อยๆ สักวันเราต้องชนะ
บาทวิถีของนักต่อสู้ สิ่งที่เราต้องเรียนรู้อยู่เสมอคือ....อดทน รอคอย ให้อภัย
เมื่อลงมือกระทำ เราต้องอดทน.... ทนเหน็ดเหนื่อย ทนยากบั้น ทนกับอุปสรรคนานัปการ ขันติ
คือความอดทน เป็นจุดเตาหลอมวิญญูณเราให้แกร่งกล้า ได้เป็นอย่างดี คนที่ไม่อดทน ยากจะค้นพบ
ประตูสู่ความสำเร็จ และชัยชนะ

เมื่อลงมือกระทำ เราต้องรอคอย... ชัยชนะมีให้ได้มาง่าย ไม่เหมือนอาหารสำเร็จรูป แกะห่อกิน
ได้ทันที ทว่าชัยชนะของชีวิต เหมือนผลไม้ที่ต้องรอให้สุกงอมเสียก่อน ถึงจะได้ลิ้มรสอันหอมหวาน ผู้
ต้องการจึงพึงรู้จักรอคอย ให้กระบวนการต่อสู้สังเคราะห์ต่อไปเรื่อยๆ อย่าใจร้อนรีบเร่ง ดุจข่มขืนผลให้สุก
ก่อนกาลอันควร รสชาติจะอมเปรี้ยว ชัยชนะที่ได้มาด้วยการบีบคั้นแค้นเช่นกัน มันจะไม่ใช่อะไรจริง และ
อยู่กับเราไม่ได้นาน

พึงทำใจเย็นเข้าไว้ รอคอยวันที่การต่อสู้มีตัว เมื่อนั้นชัยชนะจะเป็นของเรา
เมื่อลงมือกระทำ เราต้องให้อภัย.... ความพ่ายแพ้ เราอาจจะเลี้ยวพัน เรายังต้องแพ้อีกต่อไป
ตราบยังไม่ถึงวันชนะอย่างเด็ดขาด

คนที่ไม่ยอมรับความพ่ายแพ้ ดวงใจประสพทุกข์เป็นอันมาก ลงโทษตัวเอง ตำหนิตัวว่า ตอกย้ำ
ความผิดซ้ำอีก จนเกิดแผลอารมณ์ภายใน หมดกำลังใจ ลิ่นสูญพลังชีวิต กลายเป็นคนพ่ายอย่าง
ราบคาบ ประชวรปิดสนิท

รู้จักให้อภัยกับตัวเอง โลกนี้ไม่มีคนที่ชนะโดยตลอดหรอก ให้กำลังใจตัวเอง เพื่อลุกขึ้นสู้ใหม่
เรายังมีโอกาสที่จะชนะ トラบยังไม่หยุดการต่อสู้ บอกกับใจ แพ้ไม่เป็นไร ลุกขึ้นสู้ใหม่ เราต้องให้อภัยกับตัวเอง
เมื่อลงมือกระทำ จงเชื่อมั่นว่าต้องสำเร็จ....ตอกย้ำใจเราอยู่เสมอว่า **"เราทำได้" ###**